

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-45-16

Druk nr 513
Warszawa, 10 maja 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo celne oraz
niektórych innych ustaw z projektami aktów
wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
  - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Ustawa reguluje w zakresie uzupełniającym przepisy prawa unijnego.”;
  - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zasady przywozu towarów na obszar celny Unii Europejskiej, zwanej dalej „Unią”, i wywozu towarów z tego obszaru.”;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90);
- 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558 oraz Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35);
- 3) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1);
- 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, ustawę z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 10 marca 2006 r. o administrowaniu obrotem usługowym z zagranicą, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych oraz ustawę z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

- c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) sposób przekazywania informacji do celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii”;
- 2) art. 2 otrzymuje brzmienie:
„Art. 2. Wprowadzenie towaru na obszar celny Unii lub jego wyprowadzenie z tego obszaru powoduje z mocy prawa powstanie obowiązków i uprawnień przewidzianych w przepisach prawa celnego, jeżeli przepisy prawa, w tym ratyfikowane umowy międzynarodowe, nie stanowią inaczej.”;
- 3) w art. 4:
- a) pkt 2–4 otrzymują brzmienie:
- „2) terytorium państwa trzeciego – terytorium państwa nienależącego do Unii;
3) unijny kodeks celny – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾);
4) rozporządzenie wykonawcze – rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.⁴⁾);”;
- b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) rozporządzenie delegowane – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);”;
- 4) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przepis art. 134 ust. 1 oraz art. 267 ust. 1 unijnego kodeksu celnego stosuje się odpowiednio do przemieszczania towarów pomiędzy terytorium kraju a pozostałą częścią obszaru celnego Unii, którymi obrót podlega na mocy przepisów krajowych, przepisów unijnych lub umów międzynarodowych zakazom lub ograniczeniom, a także

---

³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

do przemieszczania towarów, których nabycie wewnątrzspółnotowe lub dostawa wewnątrzspółnotowa podlega opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.”;

5) uchyla się art. 6–8;

6) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wnioski, do których stosuje się alternatywne wymogi dla danych w stosunku do wymogów określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego, oraz alternatywne wymogi dla danych zamieszczanych w tych wnioskach;
- 2) wnioski, do których stosuje się wymogi dla danych określone w załączniku 12 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1), zamiast wymogów dla danych określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego;
- 3) inne wnioski niż określone w pkt 1 i 2, dla których w unijnym prawie celnym nie określono szczegółowych wymogów dla danych zawartych w tych wnioskach, a także takie wymogi;
- 4) wymogi dla danych zamieszczanych w deklaracji do czasowego składowania, powiadomieniu o przybyciu oraz powiadomieniu o powrotnym wywozie;
- 5) dokumenty załączane do wniosków, deklaracji i powiadomień, o których mowa w pkt 1–4.

2. Przy wydawaniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę standaryzację i ułatwienie formalności dokonywanych przed organami celnymi.”;

7) art. 9 i art. 10 otrzymują brzmienie:

„Art. 9. Termin przechowywania dokumentów i informacji, o którym mowa w art. 51 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, wynosi 5 lat.

Art. 10. 1. Na wniosek eksportera lub nadawcy towaru świadectwa pochodzenia towarów wywożonych z terytorium kraju są wystawiane przez organy celne, chyba że ratyfikowane umowy międzynarodowe stanowią inaczej.

2. Świadczenia potwierdzające niepreferencyjne pochodzenie towarów, o którym mowa w tytule II w rozdziale 2 w sekcji 1 unijnego kodeksu celnego, dotyczące towarów wywożonych z terytorium kraju mogą być wystawiane również przez inne podmioty upoważnione na podstawie odrębnych ustaw.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymogi, jakie powinien spełniać wniosek o wystawienie świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru, oraz to świadectwo,
- 2) wzór świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru i wniosku o jego wystawienie,
- 3) sposób i tryb wystawiania przez organy celne świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru

– mając na uwadze zapewnienie kompletności informacji niezbędnych do udokumentowania niepreferencyjnego pochodzenia towaru oraz ułatwienie formalności celnych.”;

- 8) po art. 10 dodaje się art. 10a i art. 10b w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Wymiana informacji z organami celnymi drogą elektroniczną, w szczególności deklaracji lub zgłoszeń, jest dokonywana przez Platformę Usług Elektronicznych Służby Celnej, zwaną dalej „PUESC”.

2. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 1, wymaga uprzedniej rejestracji na PUESC oraz przedstawienia organowi celnemu dokumentu potwierdzającego zakres uprawnień do korzystania z usług oferowanych na PUESC.

3. Doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej może następować przez PUESC.

Art. 10b. 1. Dokumenty elektroniczne przesyłane organom celnym podpisuje się bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262, z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1893), profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352), podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu niekwalifikowanego Służby Celnej, albo zapewnia w inny sposób możliwość potwierdzenia pochodzenia

oraz integralności przesłanych danych w postaci elektronicznej, jeżeli w przepisach wydanych na podstawie art. 3b § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.⁶⁾) minister właściwy do spraw finansów publicznych umożliwił podpisywanie określonych dokumentów w taki sposób.

2. Decyzje i inne dokumenty wydawane przez organ celny w postaci elektronicznej podpisuje się bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu niekwalifikowanego Służby Celnej.”;

9) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. W celu ustalenia wartości celnej stosuje się bieżące kursy średnie walut obcych ogłaszane przez Narodowy Bank Polski.”;

10) uchyla się art. 12 i art. 13;

11) art. 13a otrzymuje brzmienie:

„Art. 13a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dla procedur specjalnych, o których mowa w art. 210 lit. b–d unijnego kodeksu celnego, w przypadku przeniesienia na terytorium kraju praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury, szczegółowe warunki lub tryb takiego przeniesienia, a także wzór dokumentu stosowanego przy takim przeniesieniu, mając na uwadze zapewnienie skutecznego dozoru celnego.”;

12) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzanie towarów na obszar celny Unii i regulowanie sytuacji towarów”;

13) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Towary mogą być wprowadzane na obszar celny Unii lub wyprowadzane z tego obszaru przez przejścia graniczne otwarte dla danego ruchu, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.”;

14) w art. 15:

a) uchyla się ust. 1,

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195 i 615.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć trasy przewozu do właściwego miejsca, o których mowa w art. 135 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, trasy wyprowadzenia towarów poza obszar celny Unii, o których mowa w art. 267 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, a także określić:

- 1) sposób poruszania się i przemieszczania towarów po tych trasach;
- 2) przypadki i warunki, które powinny zostać spełnione, aby przewóz towarów oraz ich wprowadzenie i wyprowadzenie mogły odbywać się poza wyznaczonymi trasami.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przy wydawaniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, bierze się pod uwagę przepisy dotyczące ruchu turystycznego, ruchu przygranicznego, obrotu pocztowego lub ruchu o mało istotnym znaczeniu ekonomicznym, a także potrzebę zabezpieczenia towarów przed ich usunięciem spod dozoru celnego.”;

15) uchyla się art. 16;

16) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Organ celny może udzielić osobie mającej siedzibę na terytorium kraju i posiadającej możliwość wykonywania regularnych przewozów międzynarodowych pozwolenia na korzystanie z procedury TIR.

2. Organ celny może udzielić pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR, które polega na umożliwieniu upoważnionemu nadawcy w procedurze TIR samodzielnego otwierania procedury tranzytu TIR bez przedstawiania towaru i karnetu TIR organowi celnemu w urzędzie celnym wyjścia. Pozwolenie określa szczegółowy sposób korzystania z tego uproszczenia.

3. Uproszczenia, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się, jeżeli procedura tranzytu TIR została otwarta poza terytorium kraju. Uproszczenie ma zastosowanie wyłącznie w sytuacji, gdy dotyczy objęcia karnetem TIR w pierwszym urzędzie celnym wyjścia na terytorium kraju.

4. Do udzielenia pozwolenia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio warunki określone w art. 191 rozporządzenia delegowanego. Do oceny spełnienia kryteriów, o których mowa w art. 39 lit. a, b i d unijnego kodeksu celnego stosuje się przepisy art. 24, art. 25 i art. 27 rozporządzenia wykonawczego.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, dane wymagane we wnioskach o udzielenie pozwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz dokumenty załączane do tych wniosków, a także szczegółowy sposób korzystania z uproszczenia, o którym mowa w ust. 2, mając na uwadze ułatwienie formalności celnych oraz zapewnienie skutecznego dozoru celnego.”;

17) uchyla się art. 18;

18) w art. 19 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty, na podstawie których odbywa się przewóz przesyłek pocztowych wprowadzanych na obszar celny Unii i wyprowadzanych poza ten obszar, oraz tryb przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym realizowanym przez operatora wyznaczonego, mając na uwadze specyfikę obrotu pocztowego, ułatwienie formalności celnych i zapewnienie skutecznego dozoru celnego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wprowadzania na obszar celny Unii i wyprowadzania poza ten obszar, a także obejmowania procedurą celną i powrotnym wywozem okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, mając na uwadze prawidłową realizację obrotu towarowego oraz ułatwienie formalności celnych.”;

19) art. 20 i art. 21 otrzymują brzmienie:

„Art. 20. Zgłoszenie celne lub zgłoszenie do powrotnego wywozu dotyczące towaru niemającego charakteru handlowego wprowadzanego na obszar celny Unii lub wyprowadzanego z tego obszaru, dokonywane przez podróżnych, powinno być złożone najpóźniej w chwili przystąpienia organu celnego do kontroli celnej.

Art. 21. 1. Organ celny odmawia, w postaci papierowej lub elektronicznej, przyjęcia zgłoszenia celnego, wskazując przyczyny odmowy, jeżeli:

- 1) zgłoszenie nie odpowiada wymogom formalnym przewidzianym w przepisach prawa celnego, określającym formy dokonania takiego zgłoszenia, wymagane dane oraz dołączane do niego dokumenty;
- 2) nie są spełnione warunki do objęcia towaru wnioskowaną procedurą celną;

- 3) objęcie towaru wnioskowaną procedurą celną nie może nastąpić z powodu obowiązujących zakazów lub ograniczeń.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zgłoszenia do powrotnego wywozu.”;

20) uchyla się art. 21a i art. 22;

21) w art. 23 uchyla się ust. 2–5;

22) w art. 24 w ust. 2 uchyla się zdanie drugie;

23) uchyla się art. 25;

24) w art. 26:

- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wolne obszary celne mogą być tworzone na wniosek w celu:”;

- b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wolne obszary celne tworzy się w miejscach niezamieszkałych, umożliwiających sprawowanie skutecznego dozoru celnego towarów wprowadzanych do wolnego obszaru celnego i z niego wyprowadzanych.

3. Zarządzającym wolnym obszarem celnym może być osoba, która spełnia następujące warunki:

1) ma siedzibę na obszarze celnym Unii;

2) przysługuje jej prawo własności lub użytkowania wieczystego nieruchomości, na której ma być utworzony wolny obszar celny;

3) zapewnia prawidłową realizację operacji dokonywanych w wolnym obszarze celnym;

4) wykaże, że utworzenie wolnego obszaru celnego jest uzasadnione gospodarczo.”;

- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Wolny obszar celny może zostać utworzony, jeżeli organy celne mogą sprawować dozór celny bez konieczności stosowania środków administracyjnych niewspółmiernych do istniejącej potrzeby gospodarczej.

3b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze decyzji, odmawia utworzenia wolnego obszaru celnego w przypadku niespełnienia przesłanek do jego utworzenia.”;

- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wolny obszar celny znosi się z urzędu lub na wniosek zarządzającego.”;

- e) w ust. 6:
  - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Wolny obszar celny znosi się z urzędu, w przypadku gdy:”,
  - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) w wolnym obszarze celnym nie została podjęta działalność gospodarza w terminie 24 miesiące od dnia jego utworzenia.”,
- f) uchyla się ust. 7;
- 25) art. 27 otrzymuje brzmienie:
  - „Art. 27. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o utworzenie, zmianę powierzchni lub zniesienie wolnego obszaru celnego, dokumenty, które należy do niego dołączyć, uwzględniając zakres informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy.
  - 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi wolne obszary celne, określa ich obszar i wyznacza osobę zarządzającego, mając na uwadze spełnienie wymogów, o których mowa w art. 26 ust. 1–3a.”;
- 26) uchyla się art. 28;
- 27) w art. 28a:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Osoba zamierzająca prowadzić działalność przemysłową, handlową lub usługową w wolnym obszarze celnym składa powiadomienie, o którym mowa w art. 244 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, do organu celnego właściwego ze względu na położenie wolnego obszaru celnego.”,
  - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Zmiana danych, o których mowa w powiadomieniu lub załączonych dokumentach wymaga zgłoszenia do organu celnego właściwego ze względu na złożenie powiadomienia, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.”;
- 28) uchyla się art. 29;
- 29) w art. 30:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W celu podjęcia środków, o których mowa w art. 198 unijnego kodeksu celnego, organ celny może dokonać zajęcia towaru.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
    - „3. Zajęcie towaru następuje w drodze decyzji.”,
  - c) uchyla się ust. 4;
- 30) w art. 31:
- a) w ust. 1:
    - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
      - „1) cofnąć towar poza obszar celny Unii lub nie zezwolić na opuszczenie tego obszaru,”,
    - w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
      - „3) wyrazić zgodę na zrzeczenie się towaru na rzecz Skarbu Państwa zgodnie z art. 199 unijnego kodeksu celnego”,
  - b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
    - „4. Wyroby tytoniowe oraz produkty lecznicze, których przepadek orzeczono lub które były przedmiotem zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa, podlegają zniszczeniu.
    - 5. Napoje alkoholowe oraz kosmetyki, których przepadek orzeczono lub które były przedmiotem zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa, podlegają zniszczeniu w całości albo w części, jeżeli sprzedaż tych towarów jest niemożliwa, znacznie utrudniona lub nieuzasadniona lub towary te nie odpowiadają warunkom dopuszczenia do obrotu określonym w przepisach odrębnych.”,
  - c) uchyla się ust. 6;
- 31) w art. 32 uchyla się ust. 4;
- 32) w art. 33:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
    - „1. Sprzedaż towaru, o której mowa w art. 250 rozporządzenia wykonawczego, następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z uwzględnieniem przepisów ustawy.”,
  - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
    - „6. Jeżeli sprzedaż towaru jest dokonywana pod warunkiem objęcia określoną procedurą celną albo powrotnym wywozem, obowiązki wynikające z przepisów prawa celnego powstają z chwilą wydania towarów nabywcy.”;

33) w art. 35 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) towary nieunijne przed objęciem procedurą celną lub uregulowaniem sytuacji towarów w inny sposób bądź towary unijne niedopuszczone do wywozu, jeżeli cofnięcie towarów odpowiednio poza obszar celny Unii lub na ten obszar albo ich złożenie w magazynie czasowego składowania jest niemożliwe lub utrudnione;
- 2) towary zajęte w celu podjęcia środków, o których mowa w art. 198 unijnego kodeksu celnego;”;

34) po art. 35 dodaje się art. 35a i art. 35b w brzmieniu:

„Art. 35a. Pozwolenia, o których mowa w art. 185 unijnego kodeksu celnego, są udzielane przedsiębiorcom dokonującym zgłoszeń celnych w swoim imieniu i na swoją rzecz.

Art. 35b. Składający rozliczenie zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy, że w przypadku nieuiszczenia w terminie w całości lub w części należności pieniężnej wynikającej z rozliczenia zamknięcia, rozliczenie niniejsze stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie, że rozliczenie zamknięcia stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.”;

35) w art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku naruszenia warunku, o którym mowa w ust. 2, powstaje dług celny. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu naruszenia warunku i według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia warunku, art. 85 unijnego kodeksu celnego stosuje się odpowiednio.”;

36) uchyla się art. 51;

37) w art. 52:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Gwarantem zatwierdzonym przez organy celne, o którym mowa w art. 94 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, jest osoba wpisana do wykazu gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych, zwanego dalej „wykazem”.”,

- b) w ust. 2:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) ma siedzibę na obszarze celnym Unii;”,
  - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) posiada uprawnienie do udzielania gwarancji na całym terytorium kraju;”,
- c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Wpis do wykazu następuje na wniosek zainteresowanej osoby, złożony do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, po uzyskaniu od Komisji Nadzoru Finansowego informacji;”,
- d) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
„11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia i aktualizuje do celów informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej wykaz, a także informację o gwarantach akredytowanych w Unii, o których mowa w art. 94 ust. 1 unijnego kodeksu celnego.”;
- 38) art. 54–56 otrzymują brzmienie:
- „Art. 54. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia:
- 1) określić formy zabezpieczenia, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c unijnego kodeksu celnego, oraz przypadki i warunki korzystania z tych form zabezpieczenia,
  - 2) zezwolić, aby zobowiązanie gwaranta było składane w innej formie niż określono w załącznikach 32-01, 32-02 i 32-03 do rozporządzenia wykonawczego, zgodnie z art. 151 ust. 7 rozporządzenia wykonawczego, a także określić tę formę
- biorąc pod uwagę zapewnienie skuteczności poboru należności celnych.
- Art. 55. Organ celny odstępuje od powiadomienia o długi celny w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego.
- Art. 56. W przypadku, o którym mowa w art. 103 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, powiadomienie dłużnika o kwocie należności nie może nastąpić po upływie 5 lat, licząc od dnia powstania długu celnego.”;
- 39) w art. 57a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zlecenia płatnicze na rzecz organów celnych mogą być składane również w postaci elektronicznej, przy użyciu oprogramowania udostępnionego przez bank lub

innego dostawcę usług płatniczych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916 oraz z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893) uprawnionego do przyjmowania zleceń płatniczych, albo w inny sposób uzgodniony z bankiem lub z innym dostawcą usług płatniczych przyjmującym zlecenie.”;

40) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) termin, w którym może być złożony wniosek o wydanie pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności celnych w przypadku, o którym mowa w art. 110 lit. a unijnego kodeksu celnego,
- 2) termin, od którego możliwe jest korzystanie z odroczenia płatności należności celnych w przypadkach, o których mowa w art. 110 lit. b lub c unijnego kodeksu celnego,
- 3) termin płatności należności celnych w przypadkach, o których mowa w art. 111 ust. 3 lub 4 unijnego kodeksu celnego

– biorąc pod uwagę zapewnienie jednolitości postępowania organów celnych oraz ułatwienie formalności celnych.”;

41) uchyla się art. 60;

42) w art. 61 uchyla się ust. 5;

43) art. 63a otrzymuje brzmienie:

„Art. 63a. 1. W przypadku uchylenia decyzji określającej kwotę należności wynikającą z długu celnego i przekazania sprawy do rozpatrzenia właściwemu organowi celnemu, kwota należności uiszczona na podstawie decyzji określającej tę kwotę staje się zabezpieczeniem kwoty wynikającej z długu celnego w dniu następującym po dniu doręczenia decyzji o uchyleniu przez organ celny lub po dniu doręczenia organowi celnemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego stwierdzającego nieważność lub uchylającego tę decyzję, wraz ze stwierdzeniem jego prawomocności.

2. Jeżeli zostanie wydana nowa decyzja określająca kwotę należności w tej sprawie, to:

- 1) różnica pomiędzy zabezpieczeniem, o którym mowa w ust. 1, a kwotą wynikającą z nowej decyzji jako nadwyżka zabezpieczenia, podlega zwolnieniu;

- 2) pozostała część zabezpieczenia jest zaliczana na poczet należności wynikających z nowej decyzji.”;
- 44) w art. 65:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Termin, o którym mowa w art. 108 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, wynosi 10 dni.”,
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do ustalenia stawki odsetek kredytowych, o której mowa w art. 112 unijnego kodeksu celnego, oraz stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego, stosuje się stopę referencyjną ustaloną zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim.”,
  - c) uchyla się ust. 4–6b;
- 45) w art. 65a:
- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 2 i 4, operator jest zobowiązany do zapłaty odsetek, o których mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego.”,
  - b) uchyla się ust. 6 i 7,
  - c) w ust. 8 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„równowartość kwoty uiszczonej przez Rzeczpospolitą Polską za nieterminowe przekazanie środka własnego do budżetu Unii spowodowane niedotrzymaniem przez operatora terminów:”,
  - d) w ust. 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy organ celny wyda, na podstawie przepisów unijnego kodeksu celnego, decyzję o zwrocie lub umorzeniu w całości lub części należności przywozowych wynikających z dokumentów celnych, to:”;
- 46) art. 65b otrzymuje brzmienie:
- „Art. 65b. W przypadku przyjęcia przez operatora przesyłek zawierających towary przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii, w stosunku do których na nadawcy ciąży obowiązek uiszczenia należności wywozowych, przepisy art. 65a stosuje się odpowiednio, przy czym termin określony w ust. 2 i 4 liczony jest od dnia, w którym nadawca przesyłki uzupełnił i podpisał odpowiedni dokument celny.”;

47) w art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do odpowiedzialności z tytułu długu celnego oraz odsetek, o których mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego, stosuje się odpowiednio przepisy art. 29 oraz działu III rozdziałów 14 i 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

48) w art. 67:

a) uchyla się ust. 1–3,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Od ceł antydumpingowych zwracanych na podstawie decyzji Komisji Europejskiej, o której mowa w art. 11 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009, str. 51, z późn. zm.⁷⁾), organ celny płaci odsetki, jeżeli decyzja Komisji Europejskiej nie zostanie wykonana w terminie, o którym mowa w ostatnim zdaniu art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, odsetki oblicza się w wysokości i według zasad obowiązujących dla wypłaty odsetek od zwracanych należności celnych.”;

49) uchyla się art. 68a;

50) po art. 68a dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Wywóz, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia delegowanego

Art. 68b. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia delegowanego, urząd celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, wydaje na wniosek osoby zainteresowanej zaświadczenie potwierdzające wywóz towarów.

2. Warunkiem wydania zaświadczenia jest przedstawienie przez wnioskodawcę dokumentów, z których jednoznacznie wynika, że towary będące przedmiotem wywozu zostały dostarczone do miejsca ich przeznaczenia i odebrane przez odbiorcę wskazanego w dokumentach przewozowych i fakturze.”;

---

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 7 z 12.01.2010, str. 22, Dz. Urz. UE L 237 z 03.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 344 z 14.12.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 18 z 21.01.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 44 z 19.02.2016, str. 20.

51) w art. 69 w ust. 1 w pkt 4 uchyla się lit. a;

52) w art. 70 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor izby celnej jest właściwy w sprawach, o których mowa w:

- 1) art. 38 ust. 1, art. 89 ust. 5, art. 110, art. 112 ust. 1, art. 166 ust. 2, art. 179 ust. 1, art. 182 ust. 1, art. 185 ust. 1, art. 214 ust. 1 w zakresie dotyczącym zatwierdzania ewidencji w wolnych obszarach celnych, art. 230, art. 233 ust. 4, art. 243 ust. 1 w zakresie dotyczącym określania miejsc wejścia i wyjścia w wolnym obszarze celnym, i art. 244 ust. 2–4 unijnego kodeksu celnego;
- 2) art. 115 – z wyjątkiem wyznaczenia lub uznania miejsca w celu jednorazowego przedstawienia towarów organom celnym, art. 120 ust. 1 i art. 128 rozporządzenia delegowanego;
- 3) art. 17a ust. 2, art. 65 ust. 2 i art. 96 ust. 1 pkt 4–6.”;

53) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. 1. Do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 141–143, art. 168, art. 170 oraz działu IV rozdziałów 2, 5, 6, 9, 10, 11 z wyłączeniem art. 200, oraz rozdziałów 21–23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, a do odwołań stosuje się także przepisy tej ustawy w zakresie określonym w rozdziale 6a.

2. Czynności podjęte w sprawach celnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyjątkiem rozstrzygnięć, o których mowa w art. 163 § 2, art. 179 § 2, art. 215, art. 228 § 1, art. 262 § 5, art. 263 § 1, art. 268 § 3 oraz art. 270a:

- 1) nie uznaje się za decyzje w rozumieniu przepisów prawa celnego;
- 2) są zaskarżalne tylko w odwołaniu od decyzji.

3. Do wydawania zaświadczeń stosuje się odpowiednio przepisy działu VIIIa ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że odmowa wydania zaświadczenia lub zaświadczenia o treści żądanej przez osobę ubiegającą się o nie następuje w drodze decyzji w rozumieniu przepisów prawa celnego.”;

54) uchyla się art. 73a;

55) po art. 73a dodaje się art. 73b i art. 73c w brzmieniu:

„Art. 73b. W sprawie wstrzymania wykonania decyzji właściwy jest:

- 1) organ celny, który wydał decyzję – do czasu przekazania odwołania wraz z aktami sprawy właściwemu organowi odwoławczemu;

2) organ odwoławczy – po otrzymaniu odwołania wraz z aktami sprawy.

Art. 73c. Na potrzeby stosowania przepisów prawa celnego za osobę uznaje się również spółkę cywilną.”;

56) uchyla się art. 75;

57) art. 76 i art. 77 otrzymują brzmienie:

„Art. 76. Czynności dokonane przez przedstawiciela celnego w granicach upoważnienia pociągają za sobą skutki bezpośrednio dla osoby, która go ustanowiła.

Art. 77. Przedstawiciel celny może udzielić dalszego upoważnienia do wykonania określonych czynności za zgodą osoby udzielającej upoważnienia.”;

58) uchyla się art. 78;

59) w art. 80 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia do celów informacyjnych listę agentów celnych w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.”;

60) w art. 82 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku niemożności ustalenia osoby, na której ciąży obowiązek wynikające z przepisów prawa celnego, organ celny może podejmować wszelkie niezbędne działania w celu uregulowania sytuacji towaru, w tym także prowadzić postępowanie i wydawać decyzje w stosunku do osoby nieznannej.”;

61) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. Pisma, w tym decyzje, skierowane do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu oraz decyzje, o których mowa w art. 82, wywiesza się na okres 14 dni w siedzibie organu celnego prowadzącego postępowanie. Pisma oraz decyzje uważa się za doręczone po upływie tego terminu.”;

62) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. Osoba, która nie ma miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby na terytorium kraju lub w innym państwie członkowskim Unii, jeżeli nie ustanowiła przedstawiciela celnego, jest obowiązana do ustanowienia w kraju pełnomocnika do spraw doręczeń. Ustanowienie pełnomocnika jest skuteczne także w postępowaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli doręczanie pism osobie następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 83.”;

63) uchyla się art. 85;

64) uchyla się art. 87;

65) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. Organ celny może połączyć toczące się przed nim oddzielne sprawy, w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli dotyczą tej samej osoby i są ze sobą w związku.”;

66) uchyla się art. 90a;

67) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. Badania lub analizy towaru mogą być wykonywane przez laboratoria celne lub inne laboratoria akredytowane zgodnie z odrębnymi przepisami, a także przez jednostki naukowe lub inne podmioty, które dysponują metodami i wyposażeniem niezbędnym dla danego rodzaju badań lub analiz.”;

68) w art. 92:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoba, na wezwanie organu celnego, jest obowiązana do uiszczenia zaliczki w określonej wysokości na pokrycie opłat za badania lub analizy, o których mowa w ust. 1.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku nieuiszczenia zaliczki w wyznaczonym terminie:

- 1) uznaje się żądanie osoby za wycofane, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) organ celny odmawia przyjęcia wniosku lub wydaje decyzję o odmowie wydania wiążącej informacji, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.”;

69) w art. 93a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kwoty opłat, o których mowa w art. 92 i art. 93, są ustalane przez organ celny w drodze decyzji.

2. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, nie może nastąpić po upływie 3 lat, licząc od dnia zakończenia czynności, za dokonanie których pobierane są opłaty.”;

70) w art. 93b ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Opłaty są zwracane lub umarzane po złożeniu wniosku przed upływem roku od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w art. 93a ust. 1.

4. W sprawie zwrotu lub umorzenia opłat w całości lub części organ celny orzeka w drodze decyzji.”;

71) uchyla się art. 95a;

72) po art. 95a dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Odwołania

Art. 95b. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do odwołań stosuje się odpowiednio przepisy art. 140 § 1, art. 162 § 1–3, art. 169 § 1 i 1a, art. 210 § 1 pkt 1–6 i 8 oraz § 2, art. 220–223, art. 226–229, art. 232, art. 233 § 1 i 2, art. 234 oraz art. 234a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 95c. Odwołanie od decyzji organu celnego powinno również wskazywać osobę, od której pochodzi, jej adres (miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności) lub adres do doręczeń w kraju, numer EORI, o ile go posiada, a w przypadku nierezydentów – numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, o ile nie posiadają numeru EORI.

Art. 95d. W przypadku nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu, organ odwoławczy wydaje jedną decyzję w sprawie nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu i uchybienia terminu do wniesienia odwołania.

Art. 95e. Przed wydaniem decyzji organ odwoławczy wyznacza osobie siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego, który za zgodą osoby może zostać skrócony.

Art. 95f. 1. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy.

2. Do terminu określonego w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa celnego dla dokonania określonych czynności oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy osoby składającej odwołanie albo z przyczyn niezależnych od organu.”;

73) w art. 96:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie przewidzianym dla organów celnych postępowanie z towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną obejmuje czynności związane z przywozem towarów na obszar celny Unii i wywozem towarów z tego obszaru oraz:”;

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) inne czynności wynikające z przepisów unijnych regulujących Wspólną Politykę Rolną.”;

b) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, przepisy dotyczące przywozu towarów na obszar celny Unii i wywozu towarów z tego obszaru oraz wykonywania czynności kontroli celnej stosuje się odpowiednio.

3. Czynności w ramach postępowania z towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną w zakresie przewidzianym dla organów celnych są realizowane we współpracy z właściwą agencją płatniczą, ustanowioną w przepisach odrębnych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, sposób współpracy organów celnych z agencją płatniczą przy wykonywaniu zadań wynikających z przepisów unijnych regulujących Wspólną Politykę Rolną, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych zadań.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty stosowane w obrocie towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną oraz szczegółowe warunki i tryb postępowania z tymi towarami, w zakresie przewidzianym dla organów celnych, mając na uwadze zapewnienie właściwego dozoru i kontroli celnej oraz wykonywania zadań wynikających z przepisów unijnych regulujących Wspólną Politykę Rolną. Rozporządzenie powinno określać w szczególności wzory i szczegółowy sposób stosowania dokumentów, szczegółowe warunki i tryb wydawania pozwoleń na prowadzenie magazynów żywnościowych i stosowanie procedury planowej oraz szczegółowe warunki i tryb uznawania miejsc uznanych dla potrzeb załadunku.”;

74) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Ewidencja i statystyka dotycząca obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii”;

75) art. 97–100 otrzymują brzmienie:

„Art. 97. Użyte w niniejszym rozdziale określenia oznaczają:

- 1) zgłoszenie INTRASTAT – przekazanie organom celnym w postaci elektronicznej, sporządzonych w określony sposób, informacji dla celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii;
- 2) osoba zobowiązana – osobę fizyczną lub osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, uczestniczącą w obrocie towarowym z państwami członkowskimi Unii i zobowiązaną do przekazywania informacji dla celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii, zgodnie z przepisami unijnymi regulującymi statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Unii, przepisami o statystyce publicznej oraz przepisami niniejszej ustawy, lub jej przedstawiciela podatkowego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.

Art. 98. 1. Osoba zobowiązana dokonuje zgłoszeń INTRASTAT na zasadach i w terminach określonych w przepisach unijnych regulujących statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Unii, przepisach o statystyce publicznej oraz przepisach niniejszej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania zgłoszeń INTRASTAT i korekt tych zgłoszeń oraz przypadki, gdy dokonanie zgłoszenia INTRASTAT lub korekty tego zgłoszenia nie jest wymagane,
- 2) wymogi jakie powinno spełniać zgłoszenie INTRASTAT oraz korekta tego zgłoszenia,
- 3) szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania upomnień oraz szczegółowy tryb dokonywania wezwań,

4) właściwość miejscową organów celnych w sprawach dotyczących zgłoszeń INTRASTAT i ich korekty

– mając na względzie wysokość progów statystycznych, która jest ustalana corocznie w programie badań statystycznych statystyki publicznej, zakres przekazywanych informacji wymaganych od osoby zobowiązanej oraz możliwość wykorzystania systemu teleinformatycznego, a także potrzebę zapewnienia skutecznego egzekwowania wykonania obowiązku przekazywania prawidłowych informacji dla celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii.

Art. 99. 1. Osoba zobowiązana może dokonywać zgłoszeń INTRASTAT przez przedstawiciela.

2. Przedstawicielem, o którym mowa w ust. 1, może być każda osoba, o której mowa w art. 5 pkt 4 unijnego kodeksu celnego, w szczególności przedstawiciel celny.

Art. 100. 1. W przypadku niewykonania lub nieprawidłowego wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 98 ust. 1, organ celny, nie więcej niż trzykrotnie, upomina w postaci papierowej lub elektronicznej osobę zobowiązaną o konieczności złożenia zgłoszenia INTRASTAT lub dokonania korekty zgłoszenia już dokonanego.

2. Organ celny, przed skierowaniem upomnienia o konieczności dokonania korekty zgłoszenia INTRASTAT, może wezwać, telefonicznie, telefaksem lub za pomocą innego środka łączności, osobę zobowiązaną do dokonania korekty zgłoszenia lub złożenia wyjaśnień w tym zakresie.”;

76) w art. 101 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Na osobę zobowiązaną, która pomimo trzykrotnego upomnienia, o którym mowa w art. 100 ust. 1, za okres sprawozdawczy:”;

77) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. Do postępowania w sprawach ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii, w zakresie nieuregulowanym przepisami unijnymi regulującymi statystykę dotyczącą obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii, przepisami o statystyce publicznej oraz przepisami niniejszej ustawy, stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, działu III rozdziału 14 oraz działów IV i VIIIA ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599) w art. 3a:

1) w § 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie zobowiązań powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 77 ust. 1 oraz art. 81 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁸⁾), podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym, składek na ubezpieczenie społeczne, opłat paliwowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641 i 901 oraz z 2016 r. poz. 615), dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471), a także opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6h ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r. poz. 250) stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio:”

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) z rozliczenia zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.⁹⁾).”;

2) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w deklaracji, w zeznaniu, w zgłoszeniu celnym, w deklaracji rozliczeniowej, w informacji o opłacie paliwowej, w informacji o dopłatach, w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi lub rozliczeniu zamknięcia zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;”.

---

⁸⁾ Patrz odnośnik nr 3.

⁹⁾ Patrz odnośnik nr 5.

Art. 3. W ustawie z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2009 r. poz. 710 oraz z 2014 r. poz. 1662) w art. 12 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Krajowa Izba Gospodarcza poprzez Polską Izbę Handlu Zagranicznego może wystawiać świadectwa potwierdzające niepreferencyjne pochodzenie towarów, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, 1649, 1884 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i ...).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 138b uchyla się § 2;
- 2) w art. 165 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. W postępowaniu przed organem podatkowym w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, prowadzonym w związku ze stwierdzeniem nieprawidłowości w zgłoszeniu celnym przed zwolnieniem towaru, nie wydaje się postanowienia o wszczęciu postępowania. Za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę przyjęcia zgłoszenia celnego.”;

- 3) art. 166a otrzymuje brzmienie:

„Art. 166a. Organ podatkowy może, w drodze postanowienia, połączyć oddzielne postępowania w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, w celu ich łącznego rozpatrzenia, jeżeli dotyczą tej samej osoby i są ze sobą w związku.”;

- 4) uchyla się art. 204a.

Art. 5. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 53 § 32 otrzymuje brzmienie:

„§ 32. Użyte w rozdziale 7 kodeksu określenia, a w szczególności: „dozór celny”, „kontrola celna”, „magazyn czasowego składowania”, „odprawa czasowa”, „organ celny”, „pozwolenie”, „przedstawienie towaru organowi celnemu”, „skład celny”, „stawka celna”, „wolny obszar celny”, „zamknięcie celne”, „zgłoszenie celne”, mają znaczenie nadane im w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

---

¹⁰⁾ Patrz odnośnik nr 6.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328, z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹²⁾), zwanym dalej „unijnym kodeksem celnym”, oraz w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.¹³⁾) oraz w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.¹⁴⁾). Określenie „należność celna” oznacza odpowiednio „należności celne przywozowe” i „należności celne wywozowe” w rozumieniu unijnego kodeksu celnego.”;

2) w art. 64 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Karze określonej w § 1 podlega także ten, kto bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu umieszcza w wolnym obszarze celnym wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy, przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych.”;

3) w art. 88 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto będąc uprawnionym do korzystania z procedury odprawy czasowej towaru objętego tą procedurą na podstawie zgłoszenia dokonanego w formie ustnej, nie dokonuje jego powrotnego wywozu lub nie podejmuje innych czynności w celu zamknięcia procedury, zgodnie z art. 215 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, przez co naraża należność celną na uszczuplenie,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

4) w art. 93 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kto rażąco narusza przepisy prawa celnego w zakresie warunków działalności wolnego obszaru celnego lub składu celnego,

podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.”.

---

¹²⁾ Patrz odnośnik nr 3.

¹³⁾ Patrz odnośnik nr 4.

¹⁴⁾ Patrz odnośnik nr 5.

Art. 6. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 223) w art. 2 w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wprowadzane do wolnego obszaru celnego,”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 194) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) uchyla się pkt 4a,

b) pkt 4b otrzymuje brzmienie:

„4b) obszar celny Unii Europejskiej – obszar celny w rozumieniu art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁵⁾);”;

2) w art. 9 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym zostanie złożone zgłoszenie celne lub zgłoszenie do powrotnego wywozu produktu podwójnego zastosowania.”;

3) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Oryginał zezwolenia indywidualnego lub globalnego dołącza się do zgłoszenia celnego lub do zgłoszenia do powrotnego wywozu.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1125) w art. 20 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Warunkiem objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu, wyprodukowanych za granicą, jest dołączenie do zgłoszenia celnego potwierdzenia dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r. poz. 1645 i 1662, z 2015 r. poz. 1123 i 1918 oraz z 2016 r. poz. 542) w art. 43a uchyla się ust. 5 i 6.

---

¹⁵⁾ Patrz odnośnik nr 3.

Art. 10. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 424 i 1662) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
  - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przywóz – dopuszczenie do obrotu zwierząt lub produktów, a także zamiar dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego;”;
  - b) w pkt 13 odnośniki nr 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny.

⁸⁾ Art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny.”;
  - c) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) procedura celna – procedura celna, którą obejmowana jest przesyłka zwierząt lub przesyłka produktów w rozumieniu przepisów odrębnych⁹⁾;”;
  - d) odnośnik nr 9 do pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny.”;
- 2) w art. 5 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Właściwe organy celne obejmują procedurą celną przesyłkę zwierząt lub przesyłkę produktów, zgodnie z warunkami ustalonymi w weterynaryjnym świadectwie przekroczenia granicy, o którym mowa w art. 8 ust. 1.

3. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę zwierząt lub przesyłkę produktów dokonuje jej przywozu albo przewozu zgodnie z procedurą celną, którą ją objęto.”;
- 3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Organ celny odmówi dopuszczenia do obrotu przesyłki zwierząt lub przesyłki produktów, jeżeli przesyłka ta nie została poddana weterynaryjnej kontroli granicznej lub przeprowadzona kontrola wykazała, że przesyłka ta nie spełnia wymagań przywozowych, chyba że przepisy odrębne Unii Europejskiej stanowią inaczej.”;
- 4) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku przesyłek zwierząt lub przesyłek produktów, które są zgłaszane do procedury dopuszczenia do obrotu w granicznym urzędzie celnym w częściach, świadectwo, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na każdą część takiej przesyłki.”;

- 5) w art. 10 w ust. 3a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Przesyłka produktów do celów innych niż dopuszczenie do obrotu może być wprowadzona, jeżeli jest.”;
- 6) w art. 11 w ust. 7 w pkt 1 odnośnik nr 18 otrzymuje brzmienie:
„¹⁸⁾ Procedurę T1 określają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny.”;
- 7) w art. 19 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przesyłka, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3, pozostaje pod dozorem celnym do czasu dotarcia do miejsca przeznaczenia, zgodnie z procedurą T1, określoną w przepisach odrębnych¹⁸⁾ oraz otrzymania weterynaryjnego świadectwa przekroczenia granicy zawierającego potwierdzenie jej przeznaczenia oraz, jeżeli to konieczne, określającego zamierzony proces jej przetworzenia.”;
- 8) art. 22 otrzymuje brzmienie:
„Art. 22. 1. Przewóz przesyłek produktów przeznaczonych do składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, utworzonego na podstawie przepisów prawa celnego, jest dopuszczalny, jeżeli osoba odpowiedzialna za przesyłkę:
1) zadeklarowała, że przesyłka spełnia wymagania przywozowe i jest przeznaczona ostatecznie do dopuszczenia do obrotu na terytorium Unii Europejskiej, lub
2) podała inną procedurę celną oraz wskazała, że przesyłka ta spełnia wymagania przywozowe albo ich nie spełnia.
2. W przypadku braku wyraźnego wskazania przeznaczenia przesyłki uważa się, że jest ona przeznaczona do dopuszczenia do obrotu.”;
- 9) w art. 24:
a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Jeżeli przesyłka spełnia wymagania przywozowe, graniczny lekarz weterynarii wystawia weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy jako załącznik do dokumentów celnych, a przesyłka może zostać wprowadzona, za zgodą właściwego organu celnego, do składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym; przesyłkę taką uważa się za spełniającą warunki do wprowadzenia do obrotu.
3. Jeżeli przesyłka nie spełnia wymagań przywozowych, to graniczny lekarz weterynarii wystawia weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy, jako

załącznik do dokumentów celnych. W takim przypadku graniczny lekarz weterynarii oraz właściwy organ celny mogą, w drodze decyzji, udzielić zgody na wprowadzenie tej przesyłki wyłącznie do składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, jeżeli:

- 1) przesyłka nie pochodzi z państwa trzeciego, z którego przywóz jest zabroniony;
- 2) składy celne i magazyny znajdujące się w wolnych obszarach celnych są zatwierdzone do przechowywania tego rodzaju produktów.”,

b) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Składy celne oraz magazyny znajdujące się w wolnym obszarze celnym dla produktów niespełniających wymagań przywozowych mogą być zatwierdzone, jeżeli:”;

10) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Zabrania się przewozu przesyłki produktów niespełniających wymagań przywozowych do składów celnych lub magazynów znajdujących się w wolnych obszarach celnych, jeżeli przesyłka ta zagraża zdrowiu publicznemu lub zdrowiu zwierząt.

2. Przesyłki produktów nie mogą być wprowadzone do składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, jeżeli nie są pod zamknięciem celnym.”;

11) w art. 27:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przesyłka, o której mowa w art. 24 ust. 3, może opuścić skład celny lub magazyn znajdujący się w wolnym obszarze celnym, wyłącznie w celu jej wysłania do państwa trzeciego lub przeznaczenia jej dla przedsiębiorcy zajmującego się zaopatrywaniem środków transportu morskiego w komunikacji międzynarodowej albo w celu jej zniszczenia, jeżeli:”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przesyłki, o których mowa w ust. 2, nie mogą być przemieszczane pomiędzy składami celnymi oraz magazynami znajdującymi się w wolnych obszarach celnych.”;

12) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych składów celnych oraz magazynów znajdujących się w wolnych obszarach celnych oraz wykaz przedsiębiorców zaopatrujących środki transportu morskiego w komunikacji międzynarodowej w produkty niespełniające wymagań przywozowych.”;

13) w art. 29:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii, który wydał decyzję w sprawie zatwierdzenia składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, sprawuje nadzór nad tymi składami lub magazynami w zakresie przestrzegania warunków zatwierdzenia, o których mowa w art. 24 ust. 5.

2. W razie niespełniania warunków, o których mowa w art. 22–26, właściwy ze względu na miejsce położenia składu lub magazynu graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, zawiesza albo wycofuje zatwierdzenie składów celnych lub magazynów znajdujących się w wolnych obszarach celnych, powiadamiając o tym Głównego Lekarza Weterynarii.

3. W razie zamknięcia, likwidacji albo zniesienia składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, osoba prowadząca ten skład lub magazyn informuje o tym granicznego lekarza weterynarii albo powiatowego lekarza weterynarii, który wydał decyzję w sprawie jego zatwierdzenia. W takim przypadku graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, wycofuje zatwierdzenie tego składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, powiadamiając o tym Głównego Lekarza Weterynarii.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Warunki i sposób kontroli produktów w składach celnych i magazynach znajdujących się w wolnych obszarach celnych oraz transportu przesyłek między tymi miejscami, a także sposób przechowywania i dozwolonego manipulowania tymi produktami są określone w przepisach o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub ochronie zdrowia publicznego obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej.”;

14) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. Produkty nieprzeznaczone do objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu oraz te, które objęto inną niż wymieniona w art. 22 ust. 1 procedurą celną, jeżeli nie zostały wcześniej zniszczone lub zwrócone, poddaje się kontroli tożsamości i kontroli fizycznej w celu stwierdzenia, czy spełniają wymagania przywozowe.”;

15) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Świeże produkty rybne wyładowane ze statku pływającego pod banderą państwa trzeciego, przed objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu, poddaje się takim samym kontrolom weterynaryjnym jak kontrole ryb wyładowywanych ze statków pływających pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

16) w art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli na podstawie wyników kontroli wykonywanych w miejscu sprzedaży produktów Główny Lekarz Weterynarii uzna, że przepisy ustawy lub przepisy odrębne w zakresie weterynaryjnej kontroli nie są przestrzegane w granicznym posterunku kontroli, w składzie celnym lub magazynie znajdującym się w wolnym obszarze celnym innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, to kontaktuje się bezzwłocznie z właściwą władzą tego państwa.”;

17) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Kto, przywożąc lub przewożąc przesyłki zwierząt lub przesyłki produktów, nie przedstawi ich do weterynaryjnej kontroli granicznej lub kontroli weterynaryjnej w składach celnych lub magazynach znajdujących się w wolnych obszarach celnych, podlega grzywnie do 50 000 zł.”;

18) w art. 47 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie udostępnia dokumentów i nie składa wyjaśnień związanych z przeprowadzaniem weterynaryjnej kontroli granicznej lub kontroli weterynaryjnej w składach celnych lub magazynach znajdujących się w wolnych obszarach celnych.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542) w art. 33:

1) uchyla się ust. 2c i 2d;

2) ust. 2f otrzymuje brzmienie:

„2f. Do postępowania, o którym mowa w ust. 2a i 2b, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17 i 50) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 ust. 5b otrzymuje brzmienie:

„5b. Jeżeli przesyłka przeznaczona jest dla upoważnionego odbiorcy w rozumieniu przepisów art. 230 lub art. 233 ust. 4 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁶⁾) lub do miejsca kontroli objętego pozwoleniem na korzystanie z procedury specjalnej innej niż procedura tranzytu, do wniosku dołącza się kopie właściwych pozwoleń wydanych przez organy celne.”;

2) w art. 29 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ celny może objąć przesyłkę lub partię roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jedną z następujących procedur celnych:

- 1) dopuszczenie do obrotu,
- 2) uszlachetnianie czynne,
- 3) odprawa czasowa,
- 4) uszlachetnianie bierne

– jeżeli została zakończona graniczna kontrola fitosanitarna i wydana decyzja, o której mowa w art. 27 ust. 3.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. poz. 1054, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uprawnione do korzystania z procedury uszlachetniania czynnego, procedury odprawy czasowej, w tym również osoby, na które zgodnie z odrębnymi przepisami, zostały przeniesione prawa i obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury;”;

---

¹⁶⁾ Patrz odnośnik nr 3.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608, z 2014 r. poz. 312, 1171 i 1662, z 2015 r. poz. 211, 605, 978, 1223 i 1649 oraz z 2016 r. poz. 615.

2) w art. 19a:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą powstania długu celnego, z zastrzeżeniem ust. 10a i 11.”,

b) uchyla się ust. 10,

c) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku objęcia towarów procedurą uszlachetniania czynnego – obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą zamknięcia procedury uszlachetniania czynnego zgodnie z art. 324 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.¹⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2447.”,

d) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku objęcia towarów procedurą: składowania celnego, odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych, uszlachetniania czynnego, tranzytu, wolnego obszaru celnego, jeżeli od towarów tych pobierane są opłaty wyrównawcze lub opłaty o podobnym charakterze – obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą wymagalności tych opłat.”;

3) w art. 26a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary zostaną objęte z momentem ich wprowadzenia na terytorium Unii Europejskiej jedną z następujących procedur:

1) uszlachetniania czynnego,

2) odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych,

3) składowania celnego,

4) tranzytu, w tym także składowaniem czasowym przed objęciem towarów jedną z procedur celnych,

---

¹⁸⁾ Patrz odnośnik nr 4.

5) wolnego obszaru celnego

– miejscem importu takich towarów jest terytorium państwa członkowskiego, na którym towary te przestaną podlegać tym procedurom.”;

4) w art. 30b:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku towarów objętych procedurą uszlachetniania biernego podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów przetworzonych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło. Jeżeli przedmiotem importu w ramach uszlachetniania biernego są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów przetworzonych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło i podatek akcyzowy.

3. W przypadku towarów objętych procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby towary te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu. Jeżeli przedmiotem importu w ramach procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby towary te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu, i o podatek akcyzowy.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego, w stosunku do których ma zastosowanie art. 324 rozporządzenia 2015/2447, podstawą opodatkowania jest wartość celna. Jeżeli przedmiotem importu w ramach tej procedury są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o podatek akcyzowy.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podstawa opodatkowania, o której mowa w ust. 1–3a, obejmuje koszty dodatkowe, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu i ubezpieczenia – o ile nie zostały włączone do wartości celnej – ponoszone do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju, jak również wynikające z transportu do innego

miejsca przeznaczenia znajdującego się na terytorium Unii Europejskiej, jeżeli miejsce to jest znane w momencie dokonania importu.”,

d) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Do podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1–3a, dolicza się opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu towarów.

7. Przy ustalaniu podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1–3a, przepisy art. 29a ust. 7 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 33:

a) w ust. 2 uchyla się zdanie drugie,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Organ celny zabezpiecza kwotę podatku, jeżeli podatek ten nie został uiszczony, w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów celnych, z zastrzeżeniem ust. 7a–7c.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7c w brzmieniu:

„7a. Przepisu ust. 7 nie stosuje się, gdy zabezpieczenie potencjalnego długu celnego wymaganego zgodnie z:

- 1) art. 148 ust. 2 lit. c lub art. 211 ust. 3 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁹⁾), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”,
- 2) art. 115 ust. 1 lit. a i ust. 2 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.²⁰⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2446”

– dotyczy przypadków objęcia towarów czasowym składowaniem lub procedurą: końcowego przeznaczenia, składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, pod warunkiem że podatnik przedstawi organowi celnemu

---

¹⁹⁾ Patrz odnośnik nr 3.

²⁰⁾ Patrz odnośnik nr 5.

dokumenty potwierdzające, że jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny i nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe.

7b. Dokumentów, o których mowa w ust. 7a, nie przedstawia się, jeżeli organ celny dysponuje takimi dokumentami, przedstawionymi mu nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu, i dane w nich zawarte są aktualne.

7c. Jeżeli organ celny uzna, że w przypadkach, o których mowa w ust. 7a, istnieje ryzyko, że kwota podatku nie zostanie zapłacona w przewidzianym terminie, może w każdym czasie zażądać złożenia zabezpieczenia.”;

6) w art. 33a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju uproszczeniem, o którym mowa w art. 166 oraz art. 182 unijnego kodeksu celnego, którego realizacja jest uzależniona od wcześniejszego wydania pozwolenia i w którym okresem rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może rozliczyć kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy objęcie towarów uproszczeniem, o którym mowa w art. 166 oraz art. 182 unijnego kodeksu celnego, jest dokonywane przez przedstawiciela pośredniego w rozumieniu przepisów celnych, uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje podatnikowi, na rzecz którego jest składane zgłoszenie celne. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy objęcie towarów uproszczeniem, o którym mowa w art. 166 oraz art. 182 unijnego kodeksu celnego, jest dokonywane przez przedstawiciela bezpośredniego w rozumieniu przepisów celnych, który działa na rzecz podatnika nieposiadającego pozwolenia na stosowanie uproszczenia, którym zostały objęte towary, lub dokonywane jest przez przedstawiciela pośredniego, o którym mowa w ust. 5, przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio, z tym że

obowiązek zapłaty kwoty podatku wraz z odsetkami ciąży solidarnie na podatniku oraz na działającym na jego rzecz przedstawicielu.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Podatnik, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, posiadający status upoważnionego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 38 unijnego kodeksu celnego:

1) działający we własnym imieniu i na własną rzecz lub

2) w imieniu i na rzecz którego jest składane zgłoszenie celne przez przedstawiciela bezpośredniego w rozumieniu przepisów celnych

– może rozliczyć kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów. Przepisy ust. 2–4, 6, 7 oraz 9–11 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 33b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stosowania przez podatnika, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, odprawy scentralizowanej, o której mowa w art. 179 unijnego kodeksu celnego, w której realizację zaangażowane są administracje celne z co najmniej dwóch państw członkowskich, podatnik jest obowiązany do obliczenia i wykazania kwoty podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji dla importu towarów, zwanej dalej „deklaracją importową”.”;

8) w art. 37:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy kwota podatku należnego z tytułu importu towarów została określona w decyzjach, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34, naczelnik urzędu celnego pobiera od niepobranej kwoty podatku odsetki z uwzględnieniem wysokości i zasad obowiązujących na potrzeby odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, z zastrzeżeniem ust. 1aa i 1ab, z tym że ich wysokość jest liczona od dnia następującego po dniu powstania obowiązku podatkowego do dnia powiadomienia o wysokości należności podatkowych.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa i 1ab w brzmieniu:

„1aa. W przypadku gdy kwota podatku została określona w decyzji, o której mowa w art. 33 ust. 2 i 3, odsetki pobiera się w wysokości:

- 1) 50% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej, jeżeli zgłaszający:
  - a) złoży wniosek o dokonanie sprostowania zgłoszenia celnego, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego, oraz
  - b) uiszczy w terminie 10 dni od dnia powiadomienia niepobraną na podstawie zgłoszenia celnego kwotę podatku wraz z odsetkami;
- 2) 150% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej, jeżeli w wyniku kontroli zgłoszenia celnego dokonanej z urzędu stwierdzono zaniżenie kwoty podatku w wysokości przekraczającej 25% kwoty należnej i wyższej niż pięciokrotna wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008), obowiązującego w dniu następującym po dniu upływu płatności należności.

1ab. W przypadku gdy kwota podatku została określona w decyzji, o której mowa w art. 34, odsetki pobiera się w wysokości 150% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej.”;

9) w art. 41 po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. W przypadku wywozu, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia 2015/2446, dokumentem, o którym mowa w ust. 6, jest zaświadczenie, o którym mowa w art. 68b ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne.”;

10) w art. 45:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 5, nie stosuje się, jeżeli na podstawie przepisów celnych powstaje obowiązek uiszczenia cła.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się, jeżeli:

- 1) na podstawie przepisów celnych powstaje obowiązek uiszczenia cła;

- 2) nastąpiło zamknięcie procedury uszlachetniania czynnego zgodnie z art. 324 rozporządzenia 2015/2447.”;
- 11) w art. 83 w ust. 1 w pkt 22 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„dostaw towarów do wolnych obszarów celnych lub składów celnych:”;
- 12) w art. 86 w ust. 10d pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) w przypadku stosowania w imporcie towarów uproszczenia, o którym mowa w art. 182 unijnego kodeksu celnego – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru zgłaszającego; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w dokumencie celnym stanowiącym zgłoszenie uzupełniające dotyczące tego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem art. 33a;”.

Art. 14. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. poz. 963, z 2005 r. poz. 115 oraz z 2006 r. poz. 546) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
  - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) obszar celny Unii – obszar celny w rozumieniu art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.²¹⁾);”;
  - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) obrót towarami z krajami trzecimi – przywóz towarów pochodzących z kraju trzeciego na obszar celny Unii lub wywóz towarów do kraju trzeciego z obszaru celnego Unii niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę, a także związane z tym nadawanie upoważnień podmiotom dokonującym takiego obrotu w zakresie towarów rolno-spożywczych;”;
- 2) w art. 3 w ust. 1:
  - a) pkt 1–5 otrzymują brzmienie:
    - „1) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Unii,
    - 2) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Unii przy zastosowaniu stawek celnych preferencyjnych,

---

²¹⁾ Patrz odnośnik nr 3.

- 3) wywóz towaru z obszaru celnego Unii,
  - 4) wywóz towaru z obszaru celnego Unii z zastosowaniem refundacji,
  - 5) korzystanie z procedury specjalnej,”
- b) uchyla się pkt 7–9;
- 3) w art. 8f w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) numer i datę zgłoszenia celnego potwierdzającego dopuszczenie do obrotu albo wywóz danej partii towaru rolno-spożywczego;”.

Art. 15. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.²²⁾) w art. 84a pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) kontrolą związaną z obejmowaniem towarów procedurą celną i powrotnym wywozem dokonywaną w urzędzie celnym albo miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, na podstawie przepisów celnych, albo graniczną kontrolą fitosanitarną dokonywaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17, 50 i ...);”.

Art. 16. W ustawie z dnia 10 marca 2006 r. o administrowaniu obrotem usługowym z zagranicą (Dz. U. poz. 546) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
  - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) obszar celnym Unii – obszar celnym w rozumieniu art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celnym (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.²³⁾);”.
  - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) obrót usługami z krajami trzecimi – świadczenie usług z obszaru celnego Unii na terytorium kraju trzeciego lub przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Unii, bez względu na sposób świadczenia usług;”;
- 2) w art. 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wzory wniosków stosowanych w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na świadczenie usług z obszaru celnego Unii na terytorium kraju trzeciego lub

---

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 266, 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i 352.

²³⁾ Patrz odnośnik nr 3.

przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Unii,”;

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Odmowa udzielenia pozwolenia na świadczenie usług z obszaru celnego Unii na terytorium kraju trzeciego lub przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Unii następuje, jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa wspólnotowego lub przepisach wydanych na podstawie art. 10.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2014 r. poz. 398 oraz z 2015 r. poz. 1893) w art. 47 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest przekazywany wraz z przesyłką również wówczas, gdy przesyłka niepochodząca z państwa członkowskiego Unii Europejskiej opuszcza skład celny lub magazyn znajdujący się w wolnym obszarze celnym i jest przeznaczona do wprowadzenia na obszar celny Unii Europejskiej.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 82 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy celne obejmują towary objęte graniczną kontrolą sanitarną procedurą celną, zgodnie z warunkami określonymi w świadectwie stwierdzającym spełnienie przez te towary wymagań zdrowotnych albo zgodnie z działaniami, o których mowa w ust. 2.”;

2) w art. 83 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych – sposób współpracy organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej z organami celnymi w zakresie granicznych kontroli sanitarnych, w tym w zakresie trybu postępowania tych organów w podejmowaniu działań określonych w art. 27–29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30)”.

Art. 19. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) eksport – wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3–4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.²⁵), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2447”, na podstawie informacji uzyskanych od właściwego organu celnego stosownie do art. 329 tego rozporządzenia;

7) import – przywóz:

a) samochodów osobowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju,

b) wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:

– jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostają objęte procedurą specjalną: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, a także nie zostają objęte czasowym składowaniem,

– jeżeli zostało zakończone czasowe składowanie tych wyrobów lub została zamknięta procedura specjalna: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, którą wyroby te były objęte, i powstał dług celny;”;

b) uchyla się pkt 24;

---

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877, z 2015 r. poz. 18, 211, 978, 1269, 1479, 1649, 1844, 1893 i 1932.

²⁵⁾ Patrz odnośnik nr 4.

- 2) uchyla się art. 7b;
- 3) w art. 7c:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wyrobów akcyzowych nie stosuje się odprawy scentralizowanej, o której mowa w art. 179 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.²⁶⁾), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”, w której realizację zaangażowane są administracje celne z co najmniej dwóch państw członkowskich, oraz samoobsługi celnej, o której mowa w art. 185 tego rozporządzenia.”,
  - b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, nie stosuje się w odniesieniu do:”,
  - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uproszczenia, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, mają zastosowanie do podmiotów, których wysokość obrotu paliwami silnikowymi przekroczyła w poprzednim roku podatkowym 40 mln zł.”,
  - d) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku podmiotu rozpoczynającego działalność w zakresie paliw silnikowych, warunkiem stosowania uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, jest:”,
- 4) w art. 7i uchyla się pkt 2;
- 5) w art. 27:
  - a) w ust. 1:
    - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku stosowania uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, w:

      - a) zgłoszeniu uproszczonym lub
      - b) wpisie do rejestru zgłaszającego– oraz w zgłoszeniu uzupełniającym, w rozumieniu przepisów prawa celnego.”,

---

²⁶⁾ Patrz odnośnik nr 3.

- po pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
  - „2a) w rozliczeniu zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.²⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2446”.”,
- b) w ust. 3a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy importowane wyroby energetyczne, bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego na podstawie uzyskanego przez podmiot pozwolenia w rozumieniu przepisów prawa celnego, są przemieszczane, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, przy użyciu rurociągu, z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju:”,
- c) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie,
- d) w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do zasad poboru i wysokości tych odsetek przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 7a.”,
- e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Odsetki pobiera się w wysokości:

  - 1) 50% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej, jeżeli po przyjęciu zgłoszenia celnego zgłaszający:
    - a) wystąpi do właściwego naczelnika urzędu celnego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w należnej wysokości, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego, oraz
    - b) uiści w terminie 10 dni od dnia powiadomienia niepobraną na podstawie zgłoszenia celnego kwotę podatku wraz z odsetkami;
  - 2) 150% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej, jeżeli kwota podatku została określona w decyzji, o której mowa

---

²⁷⁾ Patrz odnośnik nr 5.

w ust. 6, albo w wyniku kontroli zgłoszenia celnego dokonanej z urzędu stwierdzono zaniżenie kwoty podatku w wysokości przekraczającej 25% kwoty należnej i wyższej niż pięciokrotna wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008), obowiązującego w dniu następującym po dniu upływu płatności należności.”,

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku stosowania uproszczenia, o którym mowa w art. 182 unijnego kodeksu celnego, zarejestrowany wysyłający przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu celnego kopię wpisu lub wydruku z ewidencji towarów dopuszczonych do obrotu, niezwłocznie po przesłaniu do Systemu projektu e-AD dotyczącego wyrobów akcyzowych będących przedmiotem wpisu, z wyłączeniem sytuacji, gdy po przesłaniu projektu e-AD niezwłocznie zostanie przesłane zgłoszenie uzupełniające, w rozumieniu przepisów prawa celnego.”;

6) w art. 28:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy naczelnik urzędu celnego zabezpiecza kwotę akcyzy lub opłaty paliwowej, jeżeli nie zostały one zapłacone, w przypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyroby akcyzowe zostały:

- 1) objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożone zabezpieczenie akcyzowe;
- 2) objęte czasowym składowaniem lub procedurą: składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej, a podmiot zobowiązany do złożenia zabezpieczenia należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 4.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, właściwy naczelnik urzędu celnego może w każdym czasie zażądać złożenia zabezpieczenia, jeżeli uzna, że istnieje ryzyko, iż kwota akcyzy lub opłaty paliwowej nie zostanie zapłacona w przewidzianym terminie.”;

7) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. W przypadku gdy produktem przetworzonym uzyskiwanym w ramach procedury uszlachetniania czynnego jest wyrób akcyzowy:

- 1) nie stosuje się szczególnych przypadków zamknięcia tej procedury, o których mowa w art. 324 rozporządzenia 2015/2447;
  - 2) kwotę akcyzy z tytułu importu określa się w każdym przypadku na podstawie elementów kalkulacyjnych, w szczególności klasyfikacji taryfowej, rodzaju, ilości i stawki, właściwych dla produktu przetworzonego.”;
- 8) w art. 82 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) udokumentowane potwierdzenie wywozu wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza obszar celny Unii Europejskiej w rozumieniu art. 4 unijnego kodeksu celnego, w sposób zgodny z przepisami prawa celnego, a w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia 2015/2446, zaświadczenie, o którym mowa w art. 68b ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne.”;
- 9) w art. 84 uchyla się ust. 1a;
- 10) w art. 100 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Do opodatkowania akcyzą samochodów osobowych stosuje się odpowiednio art. 10 ust. 12 i 13, art. 14 ust. 1–4, 6–8, 10 i 11, art. 16, art. 18 ust. 1, 2 i 2a, art. 19, art. 21 ust. 5 i art. 27–29a oraz przepisy wydane na podstawie art. 20.”;
- 11) w art. 104 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. W przypadku samochodu osobowego, wobec którego mają zastosowanie przepisy dotyczące procedury uszlachetniania biernego, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów przetworzonych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło.
3. Podstawą opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego objętego procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby samochód ten był objęty procedurą dopuszczenia do obrotu.”;

12) w art. 117 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) importowane, chyba że zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego i prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przed

objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu celem sprzedaży na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;”;

13) w art. 118:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego i przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 3 i 6 mogą być bez znaków akcyzy wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego lub wydane z magazynu wyrobów gotowych, pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego przed dniem wprowadzenia wyrobów akcyzowych do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Właściwy naczelnik urzędu celnego może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu albo do momentu wprowadzenia ich do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.²⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywanie czynności związanych z objęciem towarów procedurą celną i powrotnym wywozem;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zadania określone w ust. 1 wykonuje się, podejmując odpowiednio czynności kontrolne, czynności audytowe, prowadząc postępowania przygotowawcze zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 555, z późn. zm.²⁹⁾), zwanej dalej „Kodeksem

---

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1217, 1268, 1269, 1479, 1642, 1830, 1890 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147.

²⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 580, 717, 852 i 1027, z 2001 r. poz. 1071 i 1449, z 2002 r. poz. 676, z 2003 r. poz. 1555, 1061 i 1188, z 2004 r. poz. 514, 626, 889, 2405 i 2641, z 2005 r. poz. 70, 461, 680, 821, 1181, 1203, 1363, 1416 i 1479, z 2006 r. poz. 118,

postępowania karnego”, Kodeksu karnego skarbowego lub ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.³⁰⁾), zwanej dalej „Kodeksem postępowania w sprawach o wykroczenia”, lub prowadząc postępowania celne, podatkowe lub administracyjne.”;

2) w art. 7:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Organy Służby Celnej, w związku z prowadzonymi postępowaniami celnymi, podatkowymi, administracyjnymi, czynnościami audytowymi, postępowaniami w sprawach o wykroczenia lub przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6, postępowaniami w sprawach o wykroczenia skarbowe lub przestępstwa skarbowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5, a także w celu wykonywania kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 7, realizowanych przez te organy, mogą zbierać i wykorzystywać niezbędne informacje zawierające dane osobowe oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 195), także bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą.”,

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności danych dotyczących podróżnych w rozumieniu art. 1 pkt 40 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.³¹⁾), osób dokonujących przemieszczania towarów, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65

467, 659, 708, 711, 1009, 1013, 1192, 1647 i 1648, z 2007 r. poz. 116, 432, 539, 589, 664, 766, 849 i 903, z 2008 r. poz. 162, 648, 686, 802, 1133, 1308, 1344, 1485, 1571 i 1651, z 2009 r. poz. 39, 104, 171, 585, 716, 1051, 1178, 1323, 1375, 1474 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 626, 669, 826, 842, 1228 i 1307, z 2011 r. poz. 245, 246, 273, 654, 678, 829, 1135, 1280, 1430, 1431, 1438 i 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969, z 2015 r. poz. 21, 396, 841, 1186, 1269, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

³¹⁾ Patrz odnośnik nr 5.

i ...), oraz danych zawartych w rejestrach publicznych, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w tym również danych w formie dokumentu elektronicznego.”;

3) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) obejmowanie towarów procedurą celną oraz przyjmowanie zgłoszeń do powrotnego wywozu, dokonywanie wymiaru i poboru należności celnych i innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów oraz wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego;”;

4) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku kontroli, o której mowa w art. 48 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³²⁾), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”, oraz kontroli, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 6, organem Służby Celnej właściwym do przeprowadzenia kontroli jest organ właściwy miejscowo ze względu na siedzibę podmiotu podlegającego kontroli.”;

5) w art. 34 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, zgodnie z art. 64, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą działalności w tym zakresie;”;

6) w art. 49 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przypadki, sposób i tryb prowadzenia przez organy Służby Celnej ewidencji towarów;”;

7) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. Do wykonywania kontroli celnej, o której mowa w art. 48 unijnego kodeksu celnego, w miejscach, o których mowa w art. 36 ust. 1, oraz kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4–6, stosuje się przepisy art. 31 ust. 3, art. 32, art. 33, art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36 ust. 1, 4 i 5 oraz przepisy wydane na podstawie art. 49 ustawy, oraz odpowiednio przepisy działu VI Ordynacji podatkowej, z wyłączeniem art. 290 § 2 pkt 6a.”;

---

³²⁾ Patrz odnośnik nr 3.

7) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Czynności audytowe i urzędowe sprawdzenie”;

8) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. Czynności audytowe przeprowadza się:

- 1) w celu ustalenia, czy podmiot występujący z wnioskiem o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 38 unijnego kodeksu celnego, spełnia kryteria określone w art. 39 tego kodeksu;
- 2) w przypadku gdy przepisy celne uzależniają wydanie innego pozwolenia od spełnienia kryterium określonego w art. 39 unijnego kodeksu celnego.

2. Czynności audytowe mogą zostać przeprowadzone w celu ustalenia, czy podmiot występujący o wydanie pozwolenia na podstawie przepisów celnych, innego niż wskazanego w ust. 1, spełnia kryteria lub warunki wymagane do przyznania wnioskowanego pozwolenia.

3. Czynności audytowe mogą być przeprowadzone w przypadku ponownej oceny, o której mowa w art. 23 ust. 4 lit. a unijnego kodeksu celnego, oraz zawieszenia, zmiany, cofnięcia lub unieważnienia pozwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, pozwolenia, o których mowa w ust. 2, uwzględniając:

- 1) określone w przepisach celnych kryteria lub warunki niezbędne do wydania danego pozwolenia, w tym konieczność ich weryfikacji w ramach czynności przeprowadzanych w siedzibie lub miejscach wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot występujący z wnioskiem o wydanie pozwolenia;
- 2) rodzaj udzielanego pozwolenia;
- 3) konieczność zapewnienia sprawności prowadzenia czynności audytowych.”;

9) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza, o którym mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego, uwzględniając zakres kryteriów określonych w art. 39 unijnego kodeksu celnego.”;

10) uchyla się art. 57;

11) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 58. 1. Czynności audytowe polegają w szczególności na:

- 1) badaniu dokumentacji i w razie potrzeby weryfikacji jej autentyczności;
- 2) dokonywaniu oględzin i sprawdzaniu stanu pomieszczeń oraz innych obiektów;
- 3) dokonywaniu oceny wypłacalności wnioskodawcy;
- 4) badaniu bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, w tym oprogramowania, pod względem możliwości prowadzenia kontroli danych zawartych w tych systemach.

2. W przypadku stwierdzenia możliwości niespełnienia przez wnioskodawcę kryterium lub warunku do wydania pozwolenia lub zezwolenia, właściwy organ Służby Celnej wydaje zalecenia, w których wskazuje konieczność podjęcia określonych działań naprawczych, oraz wyznacza termin na ich realizację.”;

12) po art. 58 dodaje się art. 58a w brzmieniu:

„Art. 58a. Czynności audytowe organ Służby Celnej może przeprowadzić również w siedzibie i miejscach wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej. Przepisy art. 32, art. 33 i art. 34 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

13) art. 59 i art. 60 otrzymują brzmienie:

„Art. 59. 1. Z przeprowadzonych czynności audytowych właściwy organ Służby Celnej sporządza raport, który zawiera informację o spełnieniu lub niespełnieniu przez wnioskodawcę danego kryterium lub warunku.

2. Raport doręcza się podmiotowi występującemu z wnioskiem o wydanie pozwolenia lub zezwolenia.

Art. 60. Nieudostępnienie przez wnioskodawcę żądanych dokumentów, danych lub informacji lub utrudnienie lub uniemożliwienie przeprowadzenia czynności audytowych uważa się za niespełnienie kryterium lub warunku podlegającego ustaleniu w ramach czynności audytowych.”;

14) uchyla się art. 61;

15) art. 61a otrzymuje brzmienie:

„Art. 61a. W ramach monitorowania, o którym mowa w art. 23 ust. 5 unijnego kodeksu celnego, w przypadkach, o których mowa w art. 56, przeprowadza się czynności audytowe mające na celu badanie i weryfikację spełnienia warunków i kryteriów przez posiadacza decyzji.”;

16) uchyla się art. 61b–62;

17) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Izby gospodarcze, organy samorządu zawodowego oraz inne instytucje zrzeszające przedsiębiorców są obowiązane, w związku z prowadzonymi czynnościami audytowymi, przekazywać nieodpłatnie, na pisemne żądanie i w określonych w tym żądaniu terminach, posiadane dane i informacje o zrzeszonych w nich podmiotach.”;

18) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. Do czynności audytowych dotyczących pozwoleń określonych w przepisach celnych w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 143 oraz rozdziałów 1, 2, 5, 6, 9–11 i 23 działu IV Ordynacji podatkowej.”;

19) art. 64 i art. 65 otrzymują brzmienie:

„Art. 64. 1. Organ Służby Celnej:

1) może przeprowadzić urzędowe sprawdzenie:

- a) przed rozpoczęciem działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2–4,
- b) w przypadku weryfikacji dalszego spełniania warunków i środków do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a w szczególności warunków i środków o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, 5, 7, 9 i 11, art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b–e i h, pkt 2 lit. b, c i e, pkt 3 oraz pkt 4 lit. a i c;

2) przeprowadza urzędowe sprawdzenie w przypadku gdy przepisy prawa podatkowego w zakresie podatku akcyzowego uzależniają wydanie decyzji od wyniku urzędowego sprawdzenia.

2. Urzędowe sprawdzenie polega na wykonaniu czynności w celu ustalenia, czy w miejscu prowadzenia działalności podlegającej kontroli są zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności warunki i środki, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, 5, 7, 9 i 11, art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b–e, pkt 2 lit. b i c, pkt 3 oraz pkt 4 lit. a, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, również na wykonaniu czynności w celu ustalenia, czy miejsce prowadzenia działalności spełnia warunki określone w przepisach o podatku akcyzowym.

3. Przed rozpoczęciem działalności, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 1, podmiot przesyła właściwemu organowi Służby Celnej zgłoszenie oraz dokumenty mające znaczenie do przeprowadzania kontroli.

4. W przypadku, o którym mowa ust. 1 pkt 2, złożony wniosek o wydanie lub zmianę decyzji stanowi zgłoszenie. Do zgłoszenia podmiot jest obowiązany załączyć dokumenty mające znaczenie do przeprowadzania kontroli.

5. W przypadku zmiany danych zawartych w zgłoszeniu lub w dokumentach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 2, podmiot jest obowiązany powiadomić o tych zmianach właściwy organ Służby Celnej.

6. Z urzędowego sprawdzenia sporządza się protokół. Protokół, zgłoszenie oraz załączone dokumenty mające znaczenie do przeprowadzania kontroli stanowią akta weryfikacyjne.

7. Akta weryfikacyjne zatwierdza się:

- 1) decyzją – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) postanowieniem – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) postanowieniem, na które przysługuje zażalenie – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b.

8. W przypadku gdy nie są zapewnione warunki i środki określone w ust. 2, organ Służby Celnej wyznacza termin do ich spełnienia, a po jego upływie przeprowadza powtórne urzędowe sprawdzenie.

9. W przypadku stwierdzenia w wyniku powtórnego urzędowego sprawdzenia, że nie są zapewnione warunki i środki, o których mowa w ust. 2, właściwy organ Służby Celnej wydaje:

- 1) decyzję o odmowie zatwierdzenia akt weryfikacyjnych – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) postanowienie o odmowie zatwierdzenia akt weryfikacyjnych – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) postanowienie, na które przysługuje zażalenie – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2–4, przed rozpoczęciem której przeprowadza się urzędowe sprawdzenie,
- 2) dokumenty mające znaczenie do przeprowadzania kontroli, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz zakres danych i informacji zamieszczanych w tych dokumentach, oraz tryb przesyłania dokumentów,

- 3) zakres i tryb dokonywania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3,
- 4) tryb powiadamiania o zmianach danych, o których mowa w ust. 5,
- 5) szczegółowy sposób i zakres urzędowego sprawdzenia,
- 6) szczegółowy sposób sporządzenia akt weryfikacyjnych i miejsce ich przechowywania

– biorąc pod uwagę względy podwyższonego ryzyka związanego z prowadzoną działalnością oraz zapewnienie jednolitego postępowania organów Służby Celnej.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których przeprowadza się urzędowe sprawdzenie w ramach pozwoleń określonych w unijnym kodeksie celnym, oraz tryb przeprowadzania urzędowego sprawdzenia. Wydając rozporządzenie, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględnia zapewnienie równowagi między zakresem czynności urzędowego sprawdzenia a stabilnością prowadzenia działalności gospodarczej, przy jednoczesnym zabezpieczeniu interesów państwa.

Art. 65. W zakresie nieuregulowanym w art. 64 stosuje się odpowiednio art. 12, art. 18b i przepisy działu IV Ordynacji podatkowej, z wyjątkiem art. 256, art. 262 i art. 263.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 876 i 1918 oraz z 2016 r. poz. 542) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do zgłoszenia o objęcie wyrobów procedurą dopuszczenia do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, importer jest obowiązany przedłożyć kopię deklaracji zgodności i certyfikatów zgodności, oświadczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 3, oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1, albo oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 4.”;

- 2) w art. 68 uchyla się ust. 4c i 4d.

Art. 22. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542) w art. 87 uchyla się ust. 5 i 6.

Art. 23. 1. Pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia generalnego, o których mowa w art. 251 ust. 1 lit. b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu

celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.³³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym”, uprawniają do stosowania zabezpieczenia generalnego w wysokości stanowiącej 100% kwoty referencyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zabezpieczenia generalne złożone przed dniem, o którym mowa w art. 288 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³⁴⁾), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”, na podstawie pozwoleń, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane do zabezpieczenia długu celnego i innych opłat powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji dokonywanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3, jeżeli:

- 1) kwota złożonego zabezpieczenia generalnego stanowi 100% kwoty referencyjnej albo
- 2) zostanie złożone dodatkowe zabezpieczenie, którego kwota wraz z kwotą złożonego zabezpieczenia generalnego stanowi 100% kwoty referencyjnej.

3. Zabezpieczenie generalne, o którym mowa w ust. 2, złożone w formie gwarancji może być stosowane do dnia utraty ważności pozwolenia w celu zabezpieczenia długu celnego, podatków i innych opłat powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji dokonywanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem złożenia właściwemu organowi celnemu pisemnego oświadczenia gwaranta stanowiącego integralną część gwarancji, w którym gwarant wyraził zgodę na objęcie tą gwarancją należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadających długowi celnemu oraz innych należności powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji celnych dokonywanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie unijnego kodeksu celnego i określił te operacje, a także zobowiązał się w sposób pewny do zapłaty w przewidzianym terminie kwot tych należności.

4. Zabezpieczenie generalne, o którym mowa w ust. 2, uznaje się za prawidłowo stosowane do zabezpieczenia długu celnego, podatków i innych opłat powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji dokonywanych w okresie od dnia, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli były spełnione odpowiednio warunki określone w ust. 2 i 3.

5. Dotychczasowe uprawnienie do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych przysługujące osobie wpisanej przed dniem

---

³³⁾ Patrz odnośnik nr 5.

³⁴⁾ Patrz odnośnik nr 3.

wejścia w życie niniejszej ustawy do wykazu gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych, która nie spełnia wymogu określonego w art. 52 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wygasa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

6. Gwarancje udzielone przez osobę, o której mowa w ust. 5, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych, mogą być stosowane do dnia upływu terminu ich ważności.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Nadzoru Finansowego, ogłosi w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów w formie komunikatu:

- 1) wykaz osób, których uprawnienie do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych wygasło zgodnie z ust. 5;
- 2) aktualny na dzień wejścia w życie ustawy wykaz gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych.

Art. 24. 1. Składy celne, które zostały przekształcone ze składów wolnołowych, na mocy art. 254 rozporządzenia delegowanego, uznaje się za składy celne publiczne typu I.

2. Uprawnienia i warunki wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie składów wolnołowych, uznaje się za uprawnienia i warunki będące podstawą działania składu celnego, o którym mowa w ust. 1, do czasu wydania rozstrzygnięcia w wyniku ponownej oceny, o której mowa w art. 250 ust. 1 rozporządzenia delegowanego.

3. Do czasu wydania, w wyniku ponownej oceny, o której mowa w art. 250 ust. 1 rozporządzenia delegowanego, pozwolenia na prowadzenie składu celnego, formalności celne związane ze składowaniem oraz wprowadzaniem i wyprowadzaniem towarów ze składów celnych, powstałych z przekształconych składów wolnołowych, są dokonywane zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

4. Uznaje się za prawidłowe dokonanie, w okresie od dnia, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, formalności celnych związanych ze składowaniem oraz wprowadzaniem i wyprowadzaniem towarów ze składów celnych, powstałych z przekształconych składów wolnołowych, zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 25. Wolne obszary celne działające na podstawie przepisów dotychczasowych stają się wolnymi obszarami celnymi w rozumieniu art. 26 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26. Decyzje uznające miejsca oraz miejsca wyznaczone na podstawie art. 18 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują ważność do czasu, na który zostały ustanowione.

Art. 27. 1. Arkusze informacyjne INF, które zostały wystawione przed dniem, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, zachowują ważność w celu umożliwienia zakończenia operacji, których dotyczą.

2. Uznaje się za prawidłowe stosowanie arkuszy informacyjnych INF, które zostały wystawione przed dniem, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, w okresie od tego dnia do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Formularze arkuszy informacyjnych INF zgodne ze wzorem określonym w przepisach dotychczasowych mogą być stosowane do czasu wyczerpania zapasów tych formularzy, nie dłużej niż do dnia 1 maja 2019 r.

Art. 28. 1. Do postępowań dotyczących długu celnego, a także do postępowań odwoławczych wszczętych i niezakończonych przed dniem, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Uznaje się za prawidłowe stosowanie do postępowań, o których mowa w ust. 1, w okresie od dnia, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisów dotychczasowych.

Art. 29. Do postępowań w sprawach dotyczących zwrotu lub umorzenia opłat, o których mowa w art. 93b ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 30. W przypadku postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie wniosków dotyczących stosowania przepisów prawa celnego czynności podjęte w toku tych postępowań pozostają w mocy.

Art. 31. Postępowania dotyczące pozwoleń na korzystanie z procedury składu celnego wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają umorzeniu z mocy prawa.

Art. 32. Pozwolenia na korzystanie z procedury TIR wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność.

Art. 33. 1. Pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność i podlegają ponownej ocenie w celu sprawdzenia spełnienia warunków przez posiadacza pozwolenia.

2. Po dokonaniu ponownej oceny organy celne wydają decyzję w sprawie cofnięcia pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR oraz wydają nowe pozwolenie, jeżeli spełnione są warunki do jego wydania przez posiadacza pozwolenia.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 2, organ celny wydaje przed dniem 1 maja 2019 r.

Art. 34. 1. W przypadku gdy towary zostały przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy objęte procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień, a procedura ta nie została zamknięta do tego dnia, w odniesieniu do opodatkowania importu towarów, w momencie zakończenia tej procedury mają zastosowanie przepisy ustawy zmienianej w art. 13, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do towarów objętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy procedurą uszlachetniania czynnego nie stosuje się przepisu art. 19a ust. 10a ustawy zmienianej w art. 13.

Art. 35. Wiążąca informacja taryfowa, o której mowa w art. 7b ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wydana przed tym dniem, ma odpowiednio zastosowanie w obrocie wyrobami akcyzowymi i samochodami osobowymi na terytorium kraju oraz w ich nabyciu wewnątrzspółnotowym, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że podmiotowi została wydana wiążąca informacja akcyzowa w odniesieniu do tego samego wyrobu akcyzowego lub samochodu osobowego.

Art. 36. 1. Do postępowań w zakresie urzędowego sprawdzenia wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie obejmującym działalność, o której mowa w art. 64 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Postępowania w zakresie urzędowego sprawdzenia wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie działalności niepodlegającej urzędowemu sprawdzeniu na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ulegają umorzeniu z mocy prawa.

3. W przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia składu podatkowego, którym przed dniem 5 stycznia 2016 r. wydano

zezwoleń, o którym mowa w art. 48a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.³⁵⁾), na czas nieoznaczony i w których nie przeprowadzono urzędowego sprawdzenia przed dniem wejścia w życie ustawy, urzędowe sprawdzenie należy przeprowadzić do dnia 4 stycznia 2017 r.

Art. 37. Rejestrację na Platformie Usług Elektronicznych Służby Celnej działającej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za rejestrację dokonaną na Platformie Usług Elektronicznych Służby Celnej w rozumieniu art. 10a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 38. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust. 2, art. 96 ust. 5, art. 98 ust. 2 i art. 100 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 2, art. 96 ust. 5 oraz art. 98 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia jej wejścia w życie.

2. Zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie dotyczącym wolnych obszarów celnych.

Art. 39. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 83 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 18 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 83 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 40. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 64 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 20 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 64 ust. 10 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia jej wejścia w życie.

Art. 41. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

---

³⁵⁾ Patrz odnośnik nr 24.

UZASADNIENIE

Przedkładany projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw służy stosowaniu unijnego kodeksu celnego oraz przepisów wykonujących jego przepisy.

Podstawy prawne

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanowiony został unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90).

Kodeks, który wszedł w życie dnia 30 października 2013 r., stosowany będzie od dnia 1 maja 2016 r., poza przepisami wskazanymi w art. 288, przekazującymi Komisji Europejskiej uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych.

Podział przepisów wykonujących przepisy unijnego kodeksu celnego na przepisy delegowane i wykonawcze wynika z artykułów 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Rozporządzenie delegowane uzupełnia inne niż istotne zasady unijnego kodeksu celnego, zaś rozporządzenie wykonawcze zawiera przepisy proceduralne dotyczące stosowania zasad określonych w unijnym kodeksie celnym i rozporządzeniu delegowanym.

Wraz z unijnym kodeksem celnym z dniem 1 maja 2016 r. stosuje się:

- 1) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L nr 343 z 29.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016 r., str. 35 oraz Dz. Urz. UE L z 27.04.2016, str. 1),
- 2) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L nr 343 z 29.12.2015, str. 558 oraz Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35)

które razem tworzą tzw. pakiet unijnego kodeksu celnego.

Pakiet unijnego kodeksu celnego uzupełniony został jeszcze rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do

przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1).

Art. 6 ust. 1 unijnego kodeksu celnego stanowi, że wszelka wymiana informacji między organami celnymi oraz między przedsiębiorcami a organami celnymi, a także przechowywanie tych informacji, odbywać się będzie za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych. Jednak już podczas opracowywania, negocjowania i przyjmowania unijnego kodeksu celnego Komisja Europejska, Rada, Parlament Europejski, a także państwa członkowskie i zainteresowane strony sektora handlu uznały, że nie wszystkie systemy informatyczne pozwalające na pełne wdrożenie nowych przepisów będą gotowe do dnia 1 maja 2016 r. Dlatego też w okresie przejściowym, trwającym najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r., art. 278 unijnego kodeksu celnego pozwala na wykorzystanie innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych, środków wymiany i przechowywania informacji. Na podstawie art. 279 unijnego kodeksu celnego Komisja została uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego określającego przepisy dotyczące wymiany i przechowywania danych w sytuacji, o której mowa w art. 278. Powołane wyżej rozporządzenie Komisji jest wykonaniem tego uprawnienia.

W celu wspierania rozwoju systemów teleinformatycznych niezbędnych do stosowania przepisów unijnego kodeksu celnego oraz zarządzania ustalaniem okresów przejściowych, przyjęta została Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 29 kwietnia 2014 r. ustanawiająca program prac związanych z unijnym kodeksem celnym. Opis systemów elektronicznych oraz przewidywane daty rozpoczęcia ich działania stanowią załącznik do decyzji i stanowią „Program prac związanych z unijnym kodeksem celnym”. Zakres Programu prac jest ściśle związany z wieloletnim planem strategicznym w sprawie eliminowania papierowej formy dokumentów w sektorach cel i handlu, tzw. MASP. Wdrożenie wszystkich systemów elektronicznych wymaganych do pełnego stosowania unijnego kodeksu celnego nastąpi, jak wyżej wskazano, nie później niż do 31 grudnia 2020 r. Program Prac podlega corocznej aktualizacji.

Unijny kodeks celny oraz wszystkie wymienione wyżej akty prawne stanowiące razem pakiet unijnego kodeksu celnego, dają ilustrację zarówno stanu docelowego, jak

też mechanizmu dochodzenia do niego poprzez stopniowe wdrażanie poszczególnych instytucji do końca 2020 r.

Mając na uwadze uproszczenie i zracjonalizowanie przepisów prawa celnego oraz zapewnienie ich przejrzystości, również wiele innych przepisów znajdujących się w odrębnych aktach unijnych zostało włączonych do unijnego kodeksu celnego, w związku z czym konieczne było ich uchylenie. Dotyczy to:

- rozporządzenia (WE) nr 450/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny); rozporządzenie to w praktyce nie było stosowane, poza art. 30 ust. 1, ze względu na brak przepisów wykonawczych,
- rozporządzenia (EWG) nr 3925/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. dotyczącego zniesienia kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni osób odbywających lot wewnątrzwspólnotowy oraz bagażu osób przekraczających morze wewnątrz Wspólnoty,
- rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny,
- rozporządzenia (WE) nr 1207/2001 z dnia 11 czerwca 2001 r. w sprawie procedur ułatwiających wystawianie świadectw przewozowych EUR. 1, sporządzanie deklaracji na fakturze i formularzy EUR. 2 i wydawanie zezwoleń niektórym upoważnionym eksporterom w ramach przepisów regulujących handel na warunkach preferencyjnych między Wspólnotą Europejską i niektórymi krajami oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 3351/83.

Trzy ostatnie rozporządzenia zostają uchylone z dniem 1 maja 2016 r.

Unijny kodeks celny

Unijny kodeks celny zastępuje obowiązujący od ponad 20 lat Wspólnotowy Kodeks Celny oraz odrębne dotychczas, powołane wyżej, rozporządzenia unijne nr 3925/91 i nr 1207/2001.

Wspólnotowy Kodeks Celny oparty był na integracji procedur celnych stosowanych oddzielnie przez poszczególne państwa członkowskie w latach 80. XX wieku. Od momentu wejścia w życie rozporządzenie to było wielokrotnie i w znaczący sposób zmieniane w celu rozwiązania określonych problemów, m.in. ochrony działania w dobrej wierze czy uwzględnienia wymogów bezpieczeństwa, oraz w następstwie

istotnych zmian w prawodawstwie zarówno unijnym, jak i międzynarodowym. Jako przykład można podać wygaśnięcie Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, wejście w życie aktów przystąpienia z 2003 r., 2005 r. i 2011 r., czy protokołu zmieniającego Międzynarodową konwencję dotyczącą uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, do której przystąpienie przez Unię zostało zatwierdzone decyzją Rady 2003/231/WE z dnia 17 marca 2003 r.

W 2008 r., w ramach reformy prawa celnego, ustanowiony został Wspólnotowy Kodeks Celny (zmodernizowany kodeks celny), który jednak poza jego art. 30 nie był stosowany ze względu na brak przepisów wykonawczych. W 2011 r. zapadła decyzja o przekształceniu zmodernizowanego kodeksu celnego w unijny kodeks celny ze względu na konieczność implementacji zmian wynikających z Traktatu Lizbońskiego (art. 290 i art. 291 – akty wykonawcze i delegowane). Unijny kodeks celny ustanowiony został w 2013 r.

Głównym celem politycznym unijnego kodeksu celnego jest poprawa funkcjonowania unii celnej jako całości, poprzez jednolite stosowanie przepisów celnych na całym obszarze celnym Unii Europejskiej przez krajowe służby celne państw członkowskich. Unia celna jest podstawą Unii Europejskiej.

Zgodnie ze zmianami w rodzajach unijnych aktów prawnych wprowadzonymi Traktatem z Lizbony unijny kodeks celny skupia się na wyznaczeniu kierunków i celów strategicznych, nie wchodząc w szczegóły o zbyt technicznym charakterze.

Najważniejsze cele wprowadzenia unijnego kodeksu celnego

Wedle preambuły do unijnego kodeksu celnego celem ustanowienia nowego prawa celnego jest przede wszystkim:

- ułatwienie legalnej wymiany handlowej oraz zwalczanie nadużyć poprzez określenie prostych i ekonomicznie uzasadnionych procedur celnych oraz szybkie i ujednolicone postępowanie celne;
- równowaga między obowiązkiem organów celnych zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów celnych a prawem przedsiębiorców do sprawiedliwego traktowania;
- wszystkie transakcje celne i handlowe powinny być przeprowadzane elektronicznie, a systemy informacyjno-komunikacyjne wykorzystywane w operacjach celnych powinny oferować przedsiębiorcom we wszystkich państwach członkowskich takie same ułatwienia;

- wykorzystaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych powinno towarzyszyć zharmonizowane i ujednolicone stosowanie kontroli celnych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia równoważnego poziomu tych kontroli w całej Unii tak, aby nie dopuszczać do zachowań zakłócających konkurencję;
- nadanie organom celnym roli wiodącej w łańcuchu dostaw, a także – ze względu na swój udział w monitorowaniu i zarządzaniu handlem międzynarodowym – katalizatora konkurencyjności państw i przedsiębiorstw.

Omówienie najważniejszych regulacji wprowadzonych przez unijny kodeks celny

1. Unijny kodeks celny rezygnuje z dotychczasowego podziału na przeznaczenia celne i procedury celne; pozostają na nowo usystematyzowane w art. 5 pkt 16 unijnego kodeksu celnego procedury celne, tj.: procedura dopuszczenia do obrotu, procedury specjalne i wywóz. Art. 210 kodeksu wymienia następujące kategorie procedur specjalnych:
  - tranzyt, który obejmuje tranzyt zewnętrzny i wewnętrzny,
  - składowanie, które obejmuje składowanie celne i wolne obszary celne,
  - szczególne przeznaczenie, które obejmuje odprawę czasową i końcowe przeznaczenie,
  - przetwarzanie, które obejmuje uszlachetnianie czynne i bierne.
2. Unijny kodeks celny przewiduje pełną elektronizację wymiany i przechowywania danych. Zgodnie z art. 6 ust. 1 kodeksu wszelka wymiana informacji, takich jak deklaracje, zgłoszenia, wnioski lub decyzje, między organami celnymi oraz między przedsiębiorcami a organami celnymi, a także przechowywanie tych informacji zgodnie z wymogami przepisów prawa celnego, odbywa się za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych. Jednocześnie art. 278 kodeksu pozwala na przejściowe wykorzystywanie, **najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r.**, środków wymiany i przechowywania informacji innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych, w sytuacji gdy nie zostały jeszcze wdrożone systemy teleinformatyczne niezbędne do stosowania przepisów kodeksu.
3. Art. 22–32 unijnego kodeksu celnego regulują, znacznie bardziej szczegółowo niż Wspólnotowy Kodeks Celny, zasady i tryb wydawania decyzji dotyczących stosowania przepisów prawa celnego. Uzasadnienie tej zmiany zawarte jest w pkt 22 preambuły do unijnego kodeksu celnego, zgodnie z którym

„w odniesieniu do decyzji dotyczących stosowania przepisów prawa celnego, w tym w odniesieniu do wiążących informacji, powinno się stosować te same zasady. Każda z tych decyzji powinna być ważna na całym obszarze Unii, przy czym należy przewidzieć możliwość jej unieważnienia, zmiany, chyba że postanowiono inaczej, lub jej cofnięcia, jeżeli nie jest zgodna z przepisami prawa celnego lub ich interpretacją”.

4. W art. 39 unijnego kodeksu celnego wprowadzone zostały dodatkowe kryteria przyznania statusu upoważnionego przedsiębiorcy (AEO). Jednocześnie nastąpiło rozszerzenie katalogu „korzyści” dostępnych wyłącznie dla posiadaczy statusu AEO, tj.:
  - świadczenie usług przedstawicielstwa celnego w innym państwie członkowskim niż to, w którym ma siedzibę (art. 18 ust. 3 unijnego kodeksu celnego),
  - prawo korzystania z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości – w przypadku długu celnego oraz innych należności, które już powstały (art. 95 ust. 3 unijnego kodeksu celnego),
  - udzielenie pozwolenia na stosowanie odprawy scentralizowanej (art. 179 unijnego kodeksu celnego),
  - zwolnienie z obowiązku przedstawienia towarów w przypadku procedury uproszczonej w formie wpisu do rejestru (art. 182 unijnego kodeksu celnego).
  - udzielenie pozwolenia na „samoobsługę celną” (art. 185 unijnego kodeksu celnego).
5. Postanowienia tytułu III unijnego kodeksu celnego dotyczące „długu celnego i zabezpieczeń” tworzą kompromis między interesami przedsiębiorców, z jednej strony – w szczególności poprzez możliwość korzystania z zabezpieczenia w obniżonej wysokości oraz zwiększenie przypadków wygaśnięcia długu celnego – a finansowymi interesami Unii i jej państw członkowskich, z drugiej strony.
6. W unijnym kodeksie celnym bardziej szczegółowo niż dotychczas uregulowano czasowe składowanie towarów. W szczególności, jako warunek uzyskania pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania, wprowadzono wymóg złożenia zabezpieczenia zgodnie z art. 89 unijnego kodeksu celnego. Na

podstawie Wspólnotowego Kodeksu Celnego takie zabezpieczenie nie było wymagane.

7. Unijny kodeks celny wprowadza ponadto zmiany w zakresie stosowania uproszczeń w zgłoszeniach celnych. Art. 166 unijnego kodeksu celnego wprowadza uproszczone zgłoszenia celne (zamiast dotychczasowego zgłoszenia niekompletnego i uproszczonego – art. 76 Wspólnotowego Kodeksu Celnego).

Zgłoszenie celne może zostać złożone także w formie wpisu do rejestru prowadzonego przez zgłaszającego (art. 182 ust. 1 unijnego kodeksu celnego).

Nowym uproszczeniem na gruncie prawa unijnego jest odprawa scentralizowana (art. 179 unijnego kodeksu celnego). Stworzona koncepcja odprawy scentralizowanej pozwala na złożenie w urzędzie celnym właściwym ze względu na miejsce siedziby tej osoby zgłoszenia celnego towarów, które będą przedstawione w innym urzędzie celnym. Pozwolenie na stosowanie odprawy scentralizowanej może uzyskać wyłącznie upoważniony przedsiębiorca.

Kolejnym nowym uproszczeniem jest samoobsługa celna uregulowana w art. 185 unijnego kodeksu celnego. W tym przypadku, organ celny na wniosek upoważnionego przedsiębiorcy może zezwolić, aby pewne formalności celne były załatwiane przez przedsiębiorcę w celu określenia przez niego należnej kwoty należności celnych przywozowych i wywozowych oraz przeprowadzenia kontroli pod dozorem celnym. Rozporządzenie delegowane przewiduje stosowanie tego typu uproszczenia dla wszystkich procedur celnych, z wyłączeniem tranzytu oraz wolnego obszaru celnego.

Uzasadnienie szczegółowe do zmiany ustawy – Prawo celne

uzasadnienie do zmiany art. 1 i art. 2

Zmiana art. 1 i art. 2 ustawy ma charakter porządkowy – użyte wyrazy „prawo wspólnotowe” zostają zastąpione wyrazami „prawo unijne”, zaś wyrazy „Wspólnota Europejska” (zwana dalej w ustawie „Wspólnotą”) wyrazami „Unia Europejska” (zwana dalej w ustawie „Unią”).

Zmiany te wynikają z Traktatu z Lizbony zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. z 17.12.2007 C306/01). Na podstawie tego traktatu Unia Europejska nabyła osobowość prawną i zastąpiła Wspólnotę Europejską, przejmując wszystkie jej kompetencje. Wraz z wejściem traktatu w życie 1 grudnia 2009 r. Wspólnota przestała istnieć.

Ponadto w art. 2 ustawy wprowadzona zostaje zmiana doprecyzowująca, zgodnie z którą nie wszystkie umowy międzynarodowe, ale tylko te ratyfikowane, mogą modyfikować treść przepisów prawa celnego. Dotychczasowe odesłanie do wszystkich umów międzynarodowych jest zbyt szerokie z punktu widzenia systemu źródeł prawa i może błędnie sugerować, że nawet najniższej rangi umowa międzynarodowa, niemająca z konstytucyjnego punktu widzenia (art. 87 ust. 1 i art. 91 Konstytucji RP) mocy prawa stosowanego bezpośrednio w polskim porządku prawnym, uzyska taką moc.

Przepis zmieniany jest w związku z uwagą zgłoszoną przez Rządowe Centrum Legislacji, dotychczas nie powodował trudności w stosowaniu.

uzasadnienie do zmiany art. 4

W art. 4 w pkt 2 wyraz „Wspólnoty” zastąpiono wyrazem „Unii” – bez zmian merytorycznych.

Przepisy art. 4 pkt 3 i 4 definiują użyte w ustawie akty prawne, tj. „Wspólnotowy Kodeks Celny” i „Rozporządzenie Wykonawcze” poprzez wskazanie pełnej nazwy tych aktów. W projekcie ustawy oba wymienione rozporządzenia zostają zastąpione aktami prawnymi, które stosuje się od 1 maja 2016 r., tj. unijnym kodeksem celnym i rozporządzeniem wykonawczym do tego kodeksu. Dodatkowo, w związku z podziałem przepisów wykonujących unijny kodeks celny na delegowane i wykonawcze, w art. 4 dodany został pkt 4a określający przepisy delegowane.

uzasadnienie do zmiany art. 5

Zmiana w art. 5 ust. 1 polega na zastąpieniu przepisu art. 37 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego przepisem art. 134 ust. 1 unijnego kodeksu celnego. Ponadto dodany został w tym przepisie art. 267 ust. 1 kodeksu w celu usunięcia wątpliwości, że przepis ten ma zastosowanie nie tylko do kontroli towarów wprowadzanych do kraju ale również z niego wyprowadzanych.

Zastąpiono również wyraz „Wspólnoty” wyrazem „Unii”, zaś wyrazy „przepisów wspólnotowych” wyrazami „przepisów unijnych” – bez zmian merytorycznych.

Przepis art. 5 został przeanalizowany ponadto pod kątem jego odniesienia do unijnego kodeksu celnego, gdyż rozszerza zakres stosowania unijnego kodeksu celnego do przemieszczania określonych towarów wewnątrz obszaru celnego Unii Europejskiej.

Należy zauważyć, że zasada swobody przepływu towarów – zgodnie z art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – nie stanowi przeszkody w stosowaniu zakazów

lub ograniczeń przywozowych, wywozowych lub tranzytowych, uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej, bądź ochrony własności przemysłowej i handlowej. Zakazy te i ograniczenia nie powinny jednak stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między państwami członkowskimi. Orzecznictwo wypracowało jeszcze ograniczenia wynikające z potrzeby skutecznej kontroli podatkowej, uczciwości wymiany handlowej i ochrony konsumentów. Przyznanie Służbie Celnej uprawnień do kontroli obrotu towarami, co do których zgodnie z prawem traktatowym mogą zostać ustanowione ograniczenia również w obrocie wewnątrzspółnotowym, nie może być uznane za ingerencję w regulacje unijnego kodeksu celnego. Proponowane zapisy stanowią podstawę do kontroli prawidłowości obrotu wewnątrzspółnotowego w przypadkach, w których obrót ten może zostać zgodnie z prawem unijnym ograniczony. Przykładowo wskazać można, takie ograniczenia obrotu jak międzynarodowe przemieszczanie odpadów, dopalacze, broń i amunicję – których przemieszczanie podlega ograniczeniom, np. konieczności uzyskania pozwolenia, a które w oparciu o art. 5 są kontrolowane przez Służbę Celną.

uzasadnienie do uchylenia art. 6

Art. 6 zostaje uchylony ze względu na niezasadność wskazywania w ustawie – Prawo celne regulacji, które są określone w ustawie o Służbie Celnej.

uzasadnienie do uchylenia art. 7

Uchyla się art. 7, zgodnie z którym do obliczania terminów określonych w przepisach wspólnotowych prawa celnego stosuje się rozporządzenie nr 1182/71/EWG/EUROATOM z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz. Urz. WE L 124 z 08.06.1971). Zagadnienie to reguluje art. 55 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, zatem art. 7 ustawy – Prawo celne byłby powtórzeniem przepisu unijnego.

uzasadnienie do uchylenia art. 8

Uchyla się delegację upoważniającą ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzorów formularzy stosowanych w sprawach celnych.

Na podstawie uchylanego przepisu Minister Finansów określił wzory formularzy wniosków, pozwoleń i deklaracji stosowanych w sprawach celnych. W związku z upowszechnieniem koncepcji elektronicznego przetwarzania danych w przepisach unijnych określono w szczegółowy sposób dane, które powinny zawierać wnioski, pozwolenia i deklaracje stosowane w sprawach celnych oraz zrezygnowano z publikacji formularzy. Wymogi dla danych zamieszczanych w treści wniosków i pozwoleń są określone w załączniku A do rozporządzenia delegowanego. W okresie przejściowym, tj. do czasu wdrożenia odpowiednich systemów informatycznych, na podstawie art. 5 ust. 5 i 7 rozporządzenia delegowanego, państwa członkowskie mają jednakże możliwość określenia innych wymogów dla tych danych. Mając na względzie nowoczesne, elektroniczne podejście do danych zawartych w dokumentach celnych, regulowanie wzorów formularzy na gruncie prawa krajowego zarówno docelowo, jak też w okresie przejściowym, staje się niecelowe. W kraju te wymogi określone zostaną na podstawie upoważnienia wprowadzonego w art. 8a. Rezygnuje się z określania danych dla pozwoleń, ponieważ obowiązują zasady ogólne dotyczące decyzji wydawanych przez organ administracji, bez potrzeby określania szczegółowych danych, które zawiera konkretne pozwolenie. Jest to kwestia wewnętrzna organów celnych i nie wymaga publikacji w akcie prawnym powszechnie obowiązującym.

uzasadnienie do dodania art. 8a

Dodane zostało fakultatywne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia:

- 1) wniosków, do których stosuje się alternatywne wymogi dla danych w stosunku do wymogów określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego, oraz alternatywnych wymogów dla danych zamieszczanych w tych wnioskach;
- 2) wniosków, do których stosuje się wymogi dla danych określone w załączniku 12 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 (Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1), zamiast wymogów dla danych określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego;

- 3) innych wniosków niż określone w pkt 1 i 2, dla których w unijnym prawie celnym nie określono szczegółowych wymogów dla danych zawartych w tych wnioskach, a także takich wymogów;
- 4) wymogów dla danych zamieszczanych w deklaracji do czasowego składowania, powiadomieniu o przybyciu oraz powiadomieniu o powrotnym wywozie;
- 5) dokumentów załączanych do wniosków, deklaracji i powiadomień, o których mowa w pkt 1–4.

Uzasadnieniem do wprowadzenia tej regulacji jest potrzeba określenia wymogów dla danych w celu ujednoczenia stosowania prawa celnego i uproszczenia formalności celnych. Zachodzi konieczność określenia wniosków i wspólnych wymogów dla danych z tych wniosków, aby przedsiębiorcy wiedzieli, jakie wymogi stosuje Polska, tam, gdzie przepisy unijne dają, w okresie przejściowym, tj. do czasu uruchomienia odpowiednich unijnych systemów informatycznych, państwom członkowskim wybór, czy stosować docelowe wymogi dla danych czy też rozwiązania przejściowe. Dla wniosków, dla których wymogi dla danych były już wcześniej określone (tzw. wnioski zharmonizowane), te dane zostały określone w przejściowym rozporządzeniu delegowanym. Dla wniosków, dla których dane nie były określone (wnioski niezharmonizowane), państwa unijne mogą te dane (dane alternatywne) określić w swoich regulacjach krajowych. Dodatkowo upoważnienie w art. 8a obejmuje wnioski i dokumenty, dla których z uwagi na nowe instytucje wprowadzane przez unijny kodeks celny lub też utrzymywane w okresie przejściowym, do czasu dostosowania określonych systemów IT, należy, na poziomie kraju określić dane dla grupy wniosków i innych dokumentów celnych.

Podstawę do wprowadzenia rozwiązań krajowych dla wniosków zharmonizowanych (pkt 1 upoważnienia) stanowi art. 2 ust. 5 rozporządzenia delegowanego, dla wniosków niezharmonizowanych (pkt 2 upoważnienia) – art. 2 ust. 5 rozporządzenia delegowanego, a dla wniosków i dokumentów krajowych (pkt 3 i 4 upoważnienia) odpowiednie przepisy przejściowego rozporządzenia delegowanego, utrzymujące instytucje celne, dla stosowania których odpowiednie wnioski i dokumenty są potrzebne.

Katalog wniosków niezharmonizowanych obejmuje w szczególności wnioski o udzielenie pozwolenia na:

- 1) złożenie zabezpieczenia generalnego, o którym mowa w art. 95 unijnego kodeksu celnego (z uwagi na rozwiązania krajowe wyodrębniono wniosek dla tranzytu),
- 2) odroczenie terminu płatności należności celnych, o którym mowa w art. 110 unijnego kodeksu celnego,
- 3) korzystanie ze statusu upoważnionego wystawcy, o którym mowa w art. 120 rozporządzenia delegowanego,
- 4) korzystanie z samoobsługi celnej, o którym mowa w art. 185 unijnego kodeksu celnego,
- 5) korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze TIR, o którym mowa w art. 230 unijnego kodeksu celnego,
- 6) korzystanie ze statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. a unijnego kodeksu celnego,
- 7) korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. b unijnego kodeksu celnego.

Katalog wniosków zharmonizowanych obejmuje w szczególności wnioski o udzielenie pozwolenia na:

- 1) korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego,
- 2) korzystanie z odprawy scentralizowanej,
- 3) wpis danych do rejestru zgłaszającego,
- 4) korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego,
- 5) korzystanie z procedury uszlachetniania biernego,
- 6) korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia,
- 7) korzystanie z procedury odprawy czasowej,
- 8) prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego.

Katalog wniosków krajowych obejmuje w szczególności wnioski o udzielenie pozwolenia na:

- 1) korzystanie z procedury tranzytu w formie papierowej, na liście przewozowym CIM, dla towarów przewożonych koleją, o którym mowa w art. 25 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 2) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą morską, o którym mowa w art. 26 przejściowego rozporządzenia delegowanego,

- 3) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą powietrzną, o którym mowa w art. 26 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 4) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych drogą morską, o którym mowa w art. 28 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 5) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych drogą powietrzną, o którym mowa w art. 27 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 6) uzyskanie statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego w formie papierowej, na liście przewozowym CIM, dla towarów przewożonych koleją, o którym mowa w art. 43 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 7) uzyskanie statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego w formie papierowej, na liście przewozowym CIM, dla towarów przewożonych koleją, o którym mowa w art. 44 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 8) miejsce uznane dla przedstawienia i czasowego składowania, o którym mowa w art. 115 rozporządzenia delegowanego.

uzasadnienie do zmiany art. 9

W art. 9 ustawy w miejsce art. 16 Wspólnotowego Kodeksu Celnego powołany został art. 51 unijnego kodeksu celnego. Przepis ten reguluje, analogicznie jak dotychczas, okres przechowywania dokumentów na potrzeby kontroli celnej, tj. co najmniej 3 lata. W dotychczasowym art. 9 ustawy – Prawo celne okres ten był przedłużony do 5 lat ze względu na 5-letni okres przedawnienia zobowiązań podatkowych powstałych z tytułu importu towarów. Zasadne jest utrzymanie tego przedłużenia również pod rządami unijnego kodeksu celnego.

uzasadnienie do zmiany art. 10

Zmiana wprowadzona w art. 10 ust. 1 polega na usunięciu wyrazu „pisemny” w odniesieniu do wniosku o wystawienie świadectwa pochodzenia towarów wywożonych z terytorium kraju. Zmiana jest konsekwencją potrzeby ujednoczenia i uporządkowania terminologii stosowanej w ustawie – Prawo celne pod kątem jednoznacznego rozumienia i konsekwentnego stosowania pojęć, tj. „pisemnie”, „w formie pisemnej”, „w formie pisemnej lub elektronicznej”. Taki przegląd

terminologiczny jest istotny z punktu widzenia późniejszej elektronizacji procedur, które nie powinny być hamowane z powodu niejasności prawa.

Biorąc pod uwagę, że art. 6 ust. 1 unijnego kodeksu celnego stanowi, że wszelka wymiana informacji między organami celnymi oraz między przedsiębiorcami a organami celnymi, a także przechowywanie tych informacji, odbywać się będzie za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych (okres przejściowy do 31 grudnia 2020 r.), w projekcie proponuje się odstępianie od określania postaci czy formy wniosków lub innych dokumentów, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to konieczne.

Zmiana wprowadzona w ust. 2 polega na usunięciu odesłania do przepisu art. 48 rozporządzenia wykonawczego, które zostaje uchylone.

Unijny kodeks celny w art. 61 ust. 3 daje państwom członkowskim prawo do wystawiania dokumentów potwierdzających niepreferencyjne pochodzenie towarów. Jednocześnie w nowych uregulowaniach brak jest określenia jednolitego wzoru dla tych dokumentów oraz szczegółowych zasad ich wystawiania w państwach członkowskich, stąd konieczne stało się uregulowanie tych kwestii w prawie krajowym.

Dodany ust. 3 stanowi delegację do wydania rozporządzenia, w którym zostaną określone wymogi, jakie powinien spełniać wniosek o wystawienie świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towarów oraz to świadectwo, wzór wniosku oraz świadectwa, a także sposób i tryb wystawiania przez organy celne świadectw potwierdzających niepreferencyjne pochodzenie towaru.

uzasadnienie dodania art. 10a

Unijny kodeks celny stanowi w art. 6, że wszelka wymiana informacji między organami celnymi oraz między przedsiębiorcami a organami celnymi, jak też przechowywanie tych informacji zgodnie z wymogami przepisów prawa celnego odbywa się drogą elektroniczną. Organy celne umożliwiają dostęp do świadczonych usług poprzez Platformę Usług Elektronicznych Służby Celnej (PUESC), zapewniającą jeden punkt dostępu do usług oraz jednolite zasady postępowania w celu uzyskania dostępu do świadczonych usług. Funkcjonowanie w środowisku elektronicznym wymaga zastosowania odpowiednich środków pozwalających na zarządzanie użytkownikami systemów celnych. Takim środkiem jest m.in. rejestracja na PUESC osób fizycznych, podmiotów (przedsiębiorców) oraz uprawnień do dokonywania określonych czynności przed organami celnymi przez zarejestrowane osoby fizyczne na rzecz (i/lub w imieniu)

przedsiębiorcy. Dzięki temu możliwa jest komunikacja z systemami celnymi, tzw. systemami operacyjnymi, w których realizowane są w sposób elektroniczny procesy celne, np. obsługiwane są zgłoszenia celne, deklaracje, wnioski czy wydawane decyzje. Rejestracja umożliwia dostęp do usług elektronicznych za pośrednictwem PUESC zgodnie z posiadanymi przez użytkownika uprawnieniami (przesyłanie/odbieranie komunikatów do systemów celnych we własnym imieniu i/lub na rzecz podmiotów, dostęp do danych na koncie Klienta zgodnie z uprawnieniami). Rejestracja zapewnia też możliwość spełnienia wymagań prawnych związanych z rejestracją – art. 9 unijnego kodeksu celnego – rejestracja EORI oraz pozyskanie danych referencyjnych dla systemów operacyjnych (walidacja danych) warunkujących elektroniczną obsługę celną. Zakres przyznanych w wyniku rejestracji uprawnień dotyczących m.in. możliwości przesyłania komunikatów elektronicznych do systemów celnych (zgłoszeń celnych, deklaracji itd.), czy też prezentacji informacji pozyskiwanych z tych systemów, zgodnie z posiadanymi uprawnieniami, wymaga pozyskania w procesie rejestracji informacji o tych uprawnieniach. Udzielenie przez organ celny dostępu do określonych usług wymaga przedstawienia dokumentu potwierdzającego zasadność żądania udzielenia takiego dostępu. Może to być np. pełnomocnictwo albo odpis z zagranicznego rejestru, z którego wynika uprawnienie do samodzielnej reprezentacji (lub uprawnienie do ustanowienia przedstawiciela przedsiębiorcy). Przedstawienie (przez przedstawiciela przedsiębiorcy lub inną osobę uprawnioną) organom celnym właściwych dokumentów warunkuje udzielenie dostępu do usług oferowanych przez organy celne na PUESC.

Zgodnie z dodawanym art. 10a ust. 3 doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, może następować przez PUESC. Przepis ten rozszerza zasady doręczania pism uregulowane w art. 144 Ordynacji podatkowej o dodatkową opcję doręczania pism przez Platformę Usług Elektronicznych Służby Celnej.

uzasadnienie dodania art. 10b

Art. 10b ust. 1 i 2 zapewnia możliwość podpisywania dokumentów składanych do organów celnych i wydawanych przez organy celne bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, profilem zaufanym e-PUAP podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą certyfikatu Służby Celnej albo innym podpisem elektronicznym zapewniającym autentyczność dokumentów. Zapis taki jest zgodny z art. 20a ust. 1 i 2 ustawy z dnia

17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Skorzystano tutaj z delegacji zawartej w art. 20a ust. 2 ww. ustawy, która daje możliwość podmiotowi publicznemu, który używa do realizacji zadań publicznych systemów teleinformatycznych, identyfikację w tym systemie przez zastosowanie innych technologii. Przepis wprowadza zatem możliwość podpisywania dokumentów podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą certyfikatu Służby Celnej zaimplementowanym w Systemie Informacyjnym Służby Celnej. Dodatkowo dopuszcza się możliwość stosowania podpisu w inny sposób zapewniający potwierdzenie pochodzenia oraz integralności przesłanych danych w postaci elektronicznej, jeżeli w przepisach wydanych na podstawie art. 3b § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa minister właściwy do spraw finansów publicznych umożliwił podpisywanie określonych dokumentów w taki sposób.

uzasadnienie do zmiany art. 11

Treść tego przepisu jest wprowadzona w miejsce dotychczasowej delegacji do wskazania kursu wymiany stosowanego w celu ustalania wartości celnej. Projektuje się jednak rezygnację z upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wyznaczenia kursu wymiany stosowanego w celu ustalenia wartości celnej w drodze rozporządzenia, na rzecz wskazania tego kursu wprost w ustawie. Zgodnie z brzmieniem art. 11, w celu ustalenia wartości celnej stosowane będą, jak dotychczas, bieżące kursy średnie walut obcych ogłaszane przez Narodowy Bank Polski.

W nowych unijnych przepisach celnych, możliwość wskazania właściwego kursu walut wynika, dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro, z art. 146 ust. 1 lit. b rozporządzenia wykonawczego.

uzasadnienie do uchylecia art. 12

Z fakultatywnego upoważnienia ustawowego zawartego w art. 12 Minister Finansów skorzystał jeden raz od czasu jego wprowadzenia – w Dzienniku Urzędowym Monitor Polski nr 86, poz. 880 został opublikowany załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej, w którym zawarte zostały Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego w wersji 2002 (HS 2002). Publikacji tej dokonano na podstawie jednorazowej zgody Sekretariatu Światowej Organizacji Celnej (WCO). Kolejne publikacje dla zmienianych wersji HS, tj. HS 2007, HS 2012, HS 2017, nie mogły być wykonywane, ponieważ WCO uznaje,

że jest wyłącznym właścicielem wszystkich praw własności intelektualnej w odniesieniu do wszystkich publikacji WCO i ich tłumaczeń (tj. wszelkich prac, publikacji, tabel, itd.) wytworzonych wewnątrz WCO w ramach jej misji, w postaci papierowej lub elektronicznie, dla członków WCO lub publiczności, włączając wszelkie teksty prawne oraz Noty wyjaśniające do HS. Kwestia polityki WCO dotyczącej praw autorskich, w tym kwestia opłat z tytułu praw autorskich do wyjaśnień do Taryfy celnej pozostaje od wielu lat nierozstrzygnięta.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że przepis art. 12 dający upoważnienie Ministrowi Finansów, do ogłoszenia wyjaśnień do Taryfy celnej, jest bezprzedmiotowy.
uzasadnienie do uchylecia art. 13

Obowiązująca treść przepisu art. 13 ustawy – Prawo celne miała na celu ujednoczenie postępowania w zakresie obsługi wniosków o kontyngenty i sprawowania nadzoru. Było to spowodowane tym, że obowiązujące przepisy w zakresie obsługi wniosków o zaliczenie towarów na poczet kontyngentów taryfowych, zawarte w art. 308a–308c Wspólnotowego Kodeksu Celnego, oraz w zakresie sprawowania nadzoru, zawarte w art. 308d dotychczasowego rozporządzenia wykonawczego do tego kodeksu miały charakter ogólny. Z uwagi na fakt, że akcesja Polski do UE postawiła przed organami celnymi szereg nowych zadań, ustawodawca tworząc powyższą delegację pragnął zabezpieczyć się na wszelkie przypadki, jak np. konieczność realizacji powyższych zadań z ograniczonym zastosowaniem systemów teleinformatycznych, w przypadku gdyby pełna informatyzacja tych zadań, przynajmniej w początkowym okresie po akcesji Polski, nie udała się w pełni.

Proponowane wykreślenie art. 13 projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw jest podyktowane faktem, że nowe unijne przepisy celne – art. 49–56 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny – zostały w znacznym stopniu doprecyzowane i rozwinięte w porównaniu z przepisami art. 308a–308d dotychczasowych przepisów wykonawczych, w zakresie zarządzania kontyngentami taryfowymi oraz nadzoru nad przywozem i wywozem towarów. Nie istnieje więc, w związku z nowym stanem prawnym, zakres spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu, co czyni zbędnym przepis art. 13.

Jednocześnie, należy uwypuklić fakt, że począwszy od dnia akcesji Polski do UE, krajowe organy celne nabywały potrzebne doświadczenie w omawianym zakresie. Nabyte doświadczenia zebrane podczas wieloletniej praktyki były dodatkowo podstawą dla prac nad unowocześnianiem krajowych systemów teleinformatycznych realizujących obsługę zgłoszeń celnych (System CELINA) oraz realizujących zadania wynikających z realizacji ww. przepisów wykonawczych (podsystem TQS zarządzania kontyngentami i sprawowania nadzoru). Wizyta studyjna przedstawicieli Komisji Europejskiej w ramach Programu monitorowania jednolitości stosowania wspólnotowych przepisów celnych w kwietniu 2011 r. przyniosła potwierdzenie wysokiej efektywności organów celnych przy realizacji zadań z zakresu zarządzania kontyngentami taryfowymi i sprawowania nadzoru w przywozie i wywozie towarów. Z uwagi na to, że nowe unijne przepisy zostały znacznie doprecyzowane i uszczegółowione, a krajowe organy celne dzięki wieloletniemu doświadczeniu realizują omawiane zadania na bieżąco bez żadnych odstępstw od unijnych przepisów celnych nie istnieje potrzeba utrzymania przedmiotowej delegacji.

uzasadnienie do art. 13a

W ramach procedur specjalnych możliwe jest przeniesienie praw i obowiązków do korzystania z procedury na inną osobę zainteresowaną dalszym jej stosowaniem. Zgodnie z art. 218 unijnego kodeksu celnego, prawa i obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury specjalnej innej niż tranzyt mogą być przeniesione w całości lub częściowo na inną osobę spełniającą warunki wymagane do korzystania z tej procedury. Na podstawie art. 266 rozporządzenia wykonawczego właściwy organ celny określa warunki, na jakich takie przeniesienie jest dozwolone. Ruch towarów, w przypadku gdy przeniesienie praw i obowiązków jest związane z przemieszczeniem towarów (ich fizycznym przewozem z jednego miejsca do innego) jest odnotowany w ewidencji w zakresie informacji o lokalizacji towarów i o ich każdorazowym przemieszczeniu (art. 178 ust. 1 lit. e rozporządzenia delegowanego).

Z uwagi na niedostateczne regulacje unijnego prawa celnego w zakresie przemieszczenia towarów i przeniesienia praw i obowiązków osoby korzystającej z procedur specjalnych, innych niż tranzyt, oraz brak wsparcia obsługi tych instytucji przez system informatyczny, należy doregulować te instytucje na gruncie przepisów krajowych, w zakresie przemieszczenia towarów na terytorium Polski i przeniesienia praw i obowiązków w ramach polskich pozwoleń. Delegacja jest fakultatywna,

ponieważ zakres, w jakim zostanie zrealizowana zależy od wyników dalszych prac po stronie DG TAXUD Komisji Europejskiej. Jeśli wytyczne unijne lub zmiana przepisów unijnych określą tryb i warunki stosowania tych instytucji w sposób wystarczający, nie będzie potrzeby dodatkowych regulacji w prawie krajowym dla procedur specjalnych innych niż tranzyt, z wyjątkiem końcowego przeznaczenia. Dla tej procedury zasadne jest utrzymanie dotychczasowych, odpowiednio zmodyfikowanych, zasad przemieszczania towarów na terytorium Polski w ramach uprzywilejowanego traktowania taryfowego towarów ze względu na ich końcowe przeznaczenie, ponieważ zapewniają dozór celny i właściwą wymianę informacji między zainteresowanymi osobami.

uzasadnienie do zmiany tytułu **Rozdziału 2**

Zmienia się dotychczasowy tytuł Rozdziału 2 „Wprowadzanie towarów na obszar celny Wspólnoty i nadanie im przeznaczenia celnego” na „Wprowadzanie towarów na obszar celny Unii i regulowanie sytuacji towarów”. Podstawowym powodem zmiany nazwy tytułu jest brak w unijnym kodeksie celnym pojęcia „nadanie przeznaczenia celnego”. Kodeks odstąpił od nadawania towarom przeznaczenia celnego na rzecz objęcia procedurą celną. Dotychczas objęcie towaru jedną z ośmiu procedur celnych było jedną z możliwości nadania towarom przeznaczenia celnego (art. 4 pkt 15 Wspólnotowego Kodeksu Celnego). Ponadto wyraz „Wspólnoty” zastąpiony został wyrazem „Unii”.

uzasadnienie do zmiany **art. 14**

Zmiana polega na zastąpieniu wyrazu „Wspólnoty” wyrazem „Unii” – bez zmian merytorycznych.

uzasadnienie do zmiany **art. 15**

W art. 15 uchylany jest ust. 1 zawierający normę, zgodnie z którą wprowadzanie towarów na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzane z tego obszaru jest dozwolone wyłącznie drogą celną określoną przez organ celny i zgodnie z jego instrukcjami. Zagadnienie to regulowane jest przez art. 135 ust. 1 oraz art. 267 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, dlatego też przepis jest zbędny. Odpowiedniej modyfikacji, w celu dostosowania do powołanych przepisów unijnych, uległo także upoważnienie do wydania rozporządzenia zawarte w art. 15 ust. 2 ustawy.

uzasadnienie do uchylenia **art. 16**

Uchyla się delegację zawartą w art. 16 ustawy, upoważniającą ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków i trybu

tworzenia oraz prowadzenia magazynów czasowego składowania, o których mowa w art. 185 dotychczasowego rozporządzenia wykonawczego.

Rozporządzenie wydane na podstawie art. 16 ustawy określa w szczególności zakres danych we wniosku i w pozwoleniu na prowadzenie magazynu czasowego składowania, warunki, jakie powinien spełnić wnioskodawca ubiegający się o udzielenie pozwolenia oraz zakres danych w ewidencji magazynu czasowego składowania.

Wymienione upoważnienie ustawowe i akt wykonawczy wydany na jego podstawie stają się zbędne, gdyż nowe unijne przepisy celne regulują te zagadnienia. Zakres danych wymaganych w treści wniosku i pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania jest określony w załączniku A do rozporządzenia delegowanego.

Warunki, jakie powinien spełnić wnioskodawca ubiegający się o udzielenie pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania są określone w art. 148 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, natomiast kwestie związane z prowadzeniem ewidencji – w art. 148 ust. 4 tego kodeksu oraz art. 116 rozporządzenia delegowanego.

uzasadnienie dodania art. 17a

Dodaje się nowy art. 17a określający warunki udzielania w Polsce pozwoleń dotyczących procedury TIR, tj. pozwolenia na korzystanie z procedury TIR oraz pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR (upoważniony nadawca dla celów TIR).

Pozwolenie na korzystanie z procedury TIR wydawane jest na podstawie art. 6 ust. 4 i 5 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencja TIR) z dnia 14 listopada 1975 r. (Dz. Urz. WE L 165 z 26.06.2009 z późn. zm.). Konwencja określa warunki i wymogi dotyczące uzyskania pozwolenia, stanowiąc jednocześnie, iż kraje mogą wprowadzić bardziej restrykcyjne warunki, jak również określić, zgodnie z ich krajowymi przepisami, postępowanie, które powinno być przeprowadzone w celu uzyskania pozwolenia. W projektowanym przepisie (ust. 1) doprecyzowuje się, kto może uzyskać pozwolenie. Ustawa nie wprowadza nowych warunków i wymogów w stosunku do obowiązujących dotychczas, dlatego też pozwolenia wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują swoją ważność, bez konieczności jakichkolwiek dostosowań.

Pozwolenie na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR wydawane jest na podstawie art. 49 Konwencji TIR. Konwencja TIR umożliwia Umawiającym się

Stronom Konwencji wprowadzanie większych ułatwień, pod warunkiem, że ułatwienia te nie przeszkadzają w stosowaniu postanowień Konwencji. W art. 17a w ust. 4 określono podstawowe warunki dla uzyskania tego pozwolenia, odnosząc się do warunków i zasad określonych w przepisach unijnych (art. 191 rozporządzenia delegowanego i art. 24, 25 i 27 rozporządzenia wykonawczego), obowiązujących dla analogicznych uproszczeń stosowanych w tranzycie unijnym.

Krajowe uproszczenie „upoważniony nadawca TIR” zostało wdrożone w Polsce w 2013 r., w ramach wprowadzanych przez Służbę Celną ułatwień i uproszczeń, biorąc pod uwagę zapotrzebowanie w tym zakresie i liczne postulaty ze strony sektora przedsiębiorców. Uproszczenie ukierunkowane jest na ograniczenie formalności celnych związanych z otwieraniem procedur tranzytowych TIR, umożliwiając uprawnionym, wiarygodnym przedsiębiorcom na samodzielne otwieranie procedur TIR, według ściśle określonych zasad. Wprowadzenie instytucji upoważnionego nadawcy TIR pozwoliło na zwiększenie efektywności obsługi karnetów TIR, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości sprawowania skutecznego dozoru celnego nad realizacją procedury TIR.

Rozwiązanie to jest wzorowane na analogicznym rozwiązaniu, stosowanym w całej Unii Europejskiej, dotyczącym przewozów w ramach tranzytu unijnego/wspólnego. Wprowadzając przedmiotową instytucję w Polsce, kierowano się zasadami i warunkami obowiązującymi w przepisach wspólnotowych dotyczących upoważnionego nadawcy dla tranzytu wspólnotowego/wspólnego, włączając w to kryteria, których spełnienie jest wymagane do uzyskania pozwolenia na korzystanie z uproszczenia. Należy zauważyć, że kryteria dotyczące upoważnionego nadawcy w tranzycie unijnym, pod rządami unijnego kodeksu celnego, ulegają zmianie, która wiąże się z koniecznością ponownej oceny warunków dla uprzednio wydanych pozwoleń, w terminie do dnia 1 maja 2019 r. Dlatego też, chcąc zachować zasadę spójności i zapewnić jednolity poziom wymagań stawianych podmiotom stosującym uproszczenie krajowe (upoważniony nadawca TIR) w stosunku do tych stosujących uproszczenie unijne (upoważniony nadawca w tranzycie unijnym/wspólnym), w projektowanym rozporządzeniu wprowadzono odniesienie do kryteriów dla wnioskodawców, określonych w przepisach unijnych (przepisach wykonawczych do unijnego kodeksu celnego). Ponadto w ustawie przewiduje się 3-letni okres przejściowy (do 1 maja 2019 r.), w ciągu którego

pozwolenia wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będą podlegały ponownej ocenie pod kątem spełniania nowo wprowadzonych kryteriów.

Ponadto art. 17a ust. 5 wprowadza upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, danych wymaganych we wnioskach i w pozwoleniach na korzystanie z procedury TIR i pozwoleniach na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR, a także sposób korzystania z uproszczenia przy obejmowaniu towarów procedurą TIR.

Na poziomie krajowym problematyka była uregulowana w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie wzorów formularzy stosowanych w sprawach celnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 856), wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 8 ustawy – Prawo celne. W związku z faktem, iż delegacja ta jest uchylana, zachodzi konieczność wprowadzenia nowej delegacji dla wydania rozporządzenia dedykowanego wyłącznie do przedmiotowej tematyki dotyczącej procedury TIR.

uzasadnienie uchylecia art. 18

Uchylenie artykułu 18 ustawy wynika z uregulowania tematyki miejsc wyznaczonych lub uznanych przez organy celne bezpośrednio w art. 139 ust. 1 unijnego kodeksu celnego oraz art. 115 rozporządzenia delegowanego, który określa warunki do uznania miejsca do celów przedstawienia towarów. Mając na uwadze jednolitość stosowania przepisów prawa w całej Unii Europejskiej, brak podstaw prawnych do wprowadzania dodatkowych krajowych regulacji w przedmiotowym zakresie.

uzasadnienie do zmiany art. 19

W związku z tym, że przepisy unijne w sposób ogólny regulują zasady dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym, zasadne jest wprowadzenie fakultatywnej delegacji dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do wydania rozporządzenia określającego dokumenty, na podstawie których odbywa się przewóz przesyłek pocztowych wprowadzanych na obszar celny Unii i wyprowadzanych poza ten obszar oraz do określenia trybu przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym, realizowanym przez operatora wyznaczonego. Zgodnie bowiem z przepisami unijnego prawa celnego, przepisy dotyczące operatora pocztowego oraz przesyłek pocztowych, stosuje się w przypadku, gdy obrót pocztowy realizowany jest przez operatora wyznaczonego w danym państwie do świadczenia międzynarodowych usług regulowanych przepisami Światowej Konwencji Pocztovej.

W Polsce takim operatorem jest operator wyznaczony w rozumieniu przepisów ustawy z dnia z 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830).

W art. 19 ust. 3 wyraz „Wspólnoty” zastąpiony został wyrazem „Unii”, zaś termin „nadanie przeznaczenia celnego” terminem „zgłoszeń celnych do procedury celnej”. Jednocześnie dodano odniesienie do zgłoszenia do powrotnego wywozu, które jest zdefiniowane w art. 5 pkt 13 unijnego kodeksu celnego i będzie miało zastosowanie do wyprowadzenia towarów z obszaru celnego UE.

uzasadnienie do zmiany art. 20

Zmiana polega na zastąpieniu wyrazu „Wspólnoty” wyrazem „Unii” oraz dodaniu odniesienia do zgłoszenia do powrotnego wywozu, które jest zdefiniowane w art. 5 pkt 13 UKC i będzie miało zastosowanie do wyprowadzenia towarów z obszaru celnego UE, o którym mowa w tym przepisie.

uzasadnienie do zmiany art. 21

Zmiana art. 21 polega na oznaczeniu dotychczasowej treści jako ust. 1 i dodaniu ust. 2.

W ust. 1 zmiany polegają na:

- 1) w zdaniu wstępnym – zastąpieniu „formy pisemnej lub elektronicznej” odmowy przyjęcia zgłoszenia celnego „postacią papierową lub elektroniczną”; zmiana ma charakter porządkowy – przez „formę” należy rozumieć sposób przekazywania informacji (pismem, dźwiękiem lub obrazem), natomiast przez „postać” nośnik, czyli przedmiot służący do utrwalania formy (papier lub nośnik elektroniczny). Dodatkowo wyraz „pisemnej” zastąpiony został wyrazem „papierowej”, gdyż forma pisemna dotyczy również odmowy elektronicznej; rozróżnieniem jest nośnik informacji;
- 2) w pkt 1 – zastąpieniu powołania art. 62 Wspólnotowego Kodeksu Celnego wskazaniem, w jakich okolicznościach organ celny odmawia przyjęcia zgłoszenia celnego – bez zmiany merytorycznej,
- 3) w pkt 2 i 3 wykreśleniu tych części przepisów, które odnoszą się do nadania towarom przeznaczenia celnego, gdyż unijny kodeks celny nie posługuje się tym pojęciem.

W ust. 2 wprowadzono zasadę, że warunki odmowy przyjęcia zgłoszenia celnego zdefiniowanego w art. 5 pkt 12 unijnego kodeksu celnego, określone w ust. 1, stosuje się odpowiednio do zgłoszenia do powrotnego wywozu zdefiniowanego w art. 5 pkt 13

unijnego kodeksu celnego. Jest to zgodne z zasadą wyrażoną w art. 270 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, który w zakresie stosowania zgłoszenia do powrotnego wywozu odsyła do art. 158–195 unijnego kodeksu celnego dotyczących zgłoszenia celnego.

uzasadnienie do uchylecia art. 21a

Przepis art. 21a został wprowadzony ustawą z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo celne oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. Przepis ten stanowi, że w przypadku unieważnienia zgłoszenia celnego na wniosek zgłaszającego, organ celny wskazuje przyczyny unieważnienia, w formie pisemnej lub elektronicznej (ust. 1), a w przypadkach innych niż określone w ust. 1, organ celny rozstrzyga w sprawie unieważnienia zgłoszenia celnego w drodze decyzji (ust. 2).

Uzasadnieniem do wprowadzenia tej regulacji był brak określonego w przepisach prawa trybu unieważniania zgłoszeń celnych, zwłaszcza w kontekście zgłoszeń elektronicznych, co powodowało praktyczne problemy ze stosowaniem tej instytucji. Regulacja ta sprowadza się do stosowania, na wniosek osoby uprawnionej, skutecznego i pozytywnie ocenianego rozwiązania w zakresie „bezdecyzyjnego” załatwienia sprawy. Jednakże w kontekście postanowień unijnego kodeksu celnego przepis ten jest bezprzedmiotowy, ponieważ rozwiązanie zawarte w art. 21a wpisuje się w regulacje zawarte w kodeksie związane z prowadzeniem postępowania celnego i wydawaniem rozstrzygnięć w tym zakresie, co szczegółowo zostało uzasadnione w części odnoszącej się do zmian zawartych w art. 73.

Przepisy unijnego prawa celnego przewidują w art. 22 ust. 7 unijnego kodeksu celnego, że tylko decyzja niekorzystna dla strony określa podstawy, na których ją oparto i zawiera pouczenie o prawie do wniesienia odwołania, o którym mowa w art. 44 unijnego kodeksu celnego. A *contrario* decyzje korzystne, a do takich należy decyzja zgodna z wnioskiem strony, jest realizowana bez takiego sformalizowania, a podstawą takiego podejścia jest definicja „decyzji” zawarta w art. 5 pkt 39 unijnego kodeksu celnego, zgodnie z którą „decyzja” oznacza każdy akt wydany przez organy celne odnoszący się do przepisów prawa celnego zawierający orzeczenie w konkretnej sprawie, który pociąga za sobą skutki prawne dla zainteresowanej osoby lub zainteresowanych osób.

W rezultacie, pomimo wykreślenia art. 21a, postępowanie w sprawie unieważnienia pozostanie niezmienione, czyli w przypadku elektronicznego zgłoszenia celnego, jego

obsługa jest i nadal będzie dokonywana w systemie przez wymianę komunikatów elektronicznych, zawierających w sobie informację o unieważnieniu zgłoszenia celnego i przyczynach takiego unieważnienia. Natomiast w przypadku zgłoszenia celnego złożonego w formie pisemnej (np. z wykorzystaniem dokumentu SAD), organ celny poinformuje zgłaszającego pisemnie o unieważnieniu zgłoszenia celnego, wraz z podaniem przyczyn takiej czynności.

Jednakże, jeżeli inicjatorem postępowania w sprawie unieważnienia zgłoszenia celnego jest organ celny, albo postępowanie prowadzone na wniosek podmiotu nie umożliwi unieważnienia zgłoszenia celnego, to konieczne będzie – tak jak to jest obecnie uregulowane w art. 21a ust. 2 ustawy Prawo celne – wydanie decyzji. Takie działanie wynika z art. 22 ust. 7 unijnego kodeksu celnego, który stanowi, że decyzja niekorzystna dla wnioskodawcy określa podstawy na których ją oparto i zawiera pouczenie o prawie do wniesienia odwołania, o którym mowa w art. 44 unijnego kodeksu celnego.

uzasadnienie do uchylecia art. 22

Uchyła się delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia określającego rodzaje towarów, których objęcie procedurą celną z zastosowaniem procedury uproszczonej zależy od spełnienia dodatkowych warunków, oraz rodzaje towarów, które nie mogą być obejmowane procedurą celną z zastosowaniem procedury uproszczonej.

Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22 ustawy utraciło moc z dniem 1 stycznia 2012 r. i od tego czasu delegacja nie była wykonana.

Na gruncie unijnego kodeksu celnego jest zbędna.

uzasadnienie do zmiany art. 23

W miejsce uchylonego w art. 23 ust. 2 ustawy stosowany będzie art. 244 rozporządzenia wykonawczego, zgodnie z którym zwolnienie towarów uzależnia się od złożenia zabezpieczenia, jeżeli weryfikacja zgłoszenia celnego dokonana przed zwolnieniem towaru może doprowadzić do ustalenia wyższej kwoty należności niż wynikająca ze zgłoszenia.

Uchylenie w art. 23 ust. 3 i 4 wynika z bezpośredniego stosowania przepisów unijnych. Sposób postępowania organów celnych w przypadku, w którym wyniki weryfikacji zgłoszenia celnego dokonanej przed zwolnieniem nie są zgodne z danymi zawartymi w zgłoszeniu określają art. 243–245 oraz art. 9 rozporządzenia wykonawczego.

W ramach weryfikacji zgłoszenia celnego przed zwolnieniem organ celny wydaje decyzję z urzędu. Ponieważ decyzja organu celnego może być niekorzystna dla zgłaszającego (bo niezgodna ze zgłoszeniem celnym), organ celny stosuje tryb przewidziany w art. 22 unijnego kodeksu celnego dla decyzji niekorzystnej, tj. z prawem do złożenia wyjaśnień, o którym mowa w art. 22 ust. 6 tego kodeksu, przy czym możliwe jest w tym przypadku zastosowanie szczególnej procedury dotyczącej prawa do bycia wysłuchanym, o której mowa w art. 9 rozporządzenia wykonawczego. Zgłaszający może niezwłocznie wyrazić swoje stanowisko, korzystając z tych samych środków, co środki wykorzystane do przekazania powiadomienia (np. elektronicznie, ustnie).

Po wysłuchaniu zgłaszającego organ celny podejmuje decyzję korzystną albo niekorzystną dla osoby.

Decyzję korzystną podejmuje wówczas, gdy zgłaszający w ramach wysłuchania, zgadza się z ustaleniami organu celnego i która nie wywołuje negatywnych skutków dla zgłaszającego. Dotyczyć to może w szczególności spraw mniejszej wagi, np. pomyłonego adresu, podania niewłaściwego numeru rejestracyjnego pojazdu, itp.

Decyzja niekorzystna dla zgłaszającego wymaga podania podstaw, na których ją oparto i pouczenia o prawie do wniesienia odwołania (art. 22 ust. 7 unijnego kodeksu celnego). Uchyła się również w art. 23 ust. 5. Weryfikacja prawidłowości i kompletności informacji podanych w zgłoszeniu celnym po zwolnieniu towarów jest możliwa na podstawie art. 48 unijnego kodeksu celnego. W przypadku zakwestionowania przez organ celny weryfikowanego zgłoszenia celnego, konieczne będzie wydanie decyzji z urzędu, zgodnie z art. 22 unijnego kodeksu celnego.

Sprostowanie zgłoszenia celnego po zwolnieniu towarów jest możliwe również na wniosek zgłaszającego. Zgodnie z art. 173 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, zgłaszający ma prawo sprostować zgłoszenie celne po zwolnieniu towaru na wniosek złożony w terminie 3 lat od daty przyjęcia zgłoszenia. Organ celny wydaje wówczas decyzję korzystną lub niekorzystną na wniosek zgłaszającego, zgodnie z art. 22 unijnego kodeksu celnego.

uzasadnienie do zmiany art. 24

Uchyła się zdanie drugie w art. 24 w ust. 2, które stanowi, że na postanowienie w sprawie przedłużenia terminu zwolnienia towarów służy zażalenie. W postępowaniu w sprawach celnych na podstawie nowego prawa celnego nie będą wydawane

postanowienia. Wnioski osób zainteresowanych załatwiane będą wydaniem decyzji. Szczegółowe uzasadnienie podane zostało w uzasadnieniu do zmiany art. 73.

uzasadnienie do uchylecia art. 25

Art. 25 ustawy – Prawo celne daje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych upoważnienie do określenia przypadków, w których organ celny pobiera zabezpieczenie w związku z prowadzeniem składu celnego, korzystaniem z zawieszającej procedury celnej, dopuszczeniem do obrotu towarów podlegających dozorowi celnemu ze względu na przeznaczenie i innych przypadkach, gdy przepisy przewidują możliwość pobrania zabezpieczenia. Upoważnienie to zostaje uchylone, gdyż przypadki, w których organ celny pobiera zabezpieczenie, zostały określone bezpośrednio w unijnym kodeksie celnym, w szczególności jego art. 148 ust. 2 lit. c, art. 195 i art. 211 ust. 3 lit. c. W związku z tym określenie powyższych przypadków przez ministra do spraw finansów publicznych stało się bezprzedmiotowe.

uzasadnienie do zmiany art. 26

Wprowadzone zmiany w art. 26 związane są z likwidacją w przepisach unijnego prawa celnego instytucji „składów wolnocłowych” oraz „wolnych obszarów celnych o typie kontroli II w rozumieniu art. 799 lit. b dotychczasowego rozporządzenia wykonawczego”.

W związku z powyższym ilekroć w przepisach ustawy zmienianej występuje pojęcie „wolne obszary celne lub składy wolnocłowe” zostaje ono zastąpione, w projekcie niniejszej ustawy, pojęciem „wolne obszary celne”. Usunięto także odesłanie do wolnych obszarów celnych o typie kontroli II (takie wolne obszary nie funkcjonują w Polsce).

Zgodnie z art. 243 ust. 1 unijnego kodeksu celnego państwa członkowskie mogą wyznaczyć części obszaru celnego UE jako wolne obszary celne. Przepisy unijnego kodeksu celnego nie określają szczegółowych warunków, od spełnienia których jest uzależnione ustanowienie wolnych obszarów celnych. Zostało to pozostawione do uznania państwom członkowskim. Nowe brzmienie art. 26 ust. 3 określa podstawowe warunki, które muszą być spełnione przez wnioskodawcę ubiegającego się o ustanowienie wolnego obszaru celnego. Mają one na celu zapewnienie, aby zarządzający wolnym obszarem celnym dawał gwarancję prawidłowego wykonywania czynności związanych z prowadzeniem wolnego obszaru celnego.

Zgodnie z dodanym w art. 26 ust. 3a wolny obszar celny może zostać utworzony, jeżeli organy celne mogą sprawować dozór celny bez konieczności stosowania środków administracyjnych niewspółmiernych do istniejącej potrzeby gospodarczej.

Dodany został również ust. 3b stanowiący, że odmowa utworzenia wolnego obszaru celnego następować będzie w drodze decyzji ministra właściwego do spraw finansów publicznych w przypadku niespełnienia przesłanek do jego utworzenia.

Warunki określone w przepisach krajowych są zbieżne z regulacjami określonymi przez przepisy prawa unijnego, określające warunki podmiotowe dla osób prowadzących inną podobną działalność, np. prowadzenie składu celnego czy też magazynu czasowego składowania (art. 211 i art. 148 unijnego kodeksu celnego).

Art. 26 ust. 7 zobowiązuje wnioskodawcę do podania we wniosku o ustanowienie wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego numeru w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP). Przepis ten zostaje uchylony jako zbędny. Dane wymagane dla wniosku o ustanowienie wolnego obszaru celnego, w tym także te, wymienione w uchylanym art. 26 ust. 7, będą określone w rozporządzeniu, które zostanie wydane na podstawie art. 27 ust. 1.

uzasadnienie do zmiany art. 27

Zmodyfikowany art. 27 ust. 1 zawiera delegację upoważniającą ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru wniosku o utworzenie, zmianę powierzchni lub zniesienie wolnego obszaru celnego oraz dokumentów, które należy do niego dołączyć. Zmiana przepisu polega na usunięciu składu wolnocłowego oraz uprawnienia do określenia trybu rozpatrzenia wniosku. Przepis w tej części jest bezprzedmiotowy. Ustanowienie, zniesienie i zmiana powierzchni wolnego obszaru celnego jest dokonywane w formie rozporządzenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki. Nie ma więc potrzeby dodatkowego regulowania trybu rozpatrzenia wniosku. Kwestie związane z prowadzonym postępowaniem dotyczącym wniosku są uregulowane w art. 22 unijnego kodeksu celnego. Nowe uregulowania zawarte w przepisach unijnego prawa celnego w wystarczającym stopniu regulują kwestie dotyczące trybu rozpatrzenia wniosku, w zakresie w jakim wykracza to poza uregulowania krajowe.

Zmiana w art. 27 ust. 2 polega na wykreśleniu wyrazów „lub składu wolnocłowego”, gdyż unijny kodeks celny nie przewiduje takiej instytucji.

uzasadnienie do uchylecia art. 28

Uchylany przepis upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, ogólnych warunków i wzorów ewidencji prowadzonych w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.

Kwestie dotyczące prowadzenia ewidencji w wolnym obszarze celnym, w tym także zakres wymaganych danych określają przepisy unijnego prawa celnego, tj. art. 214 unijnego kodeksu celnego i art. 178 rozporządzenia delegowanego. Regulacje obowiązujące w tej materii na gruncie prawa krajowego stają się w związku z tym bezprzedmiotowe.

uzasadnienie do zmiany art. 28a

Zmiana wynika z konieczności dostosowania przepisu do regulacji wynikających z unijnego prawa celnego. Przepisy unijnego prawa celnego nie zawierają definicji operatora – czyli osoby, o której mowa w art. 799 lit. c obowiązującego przed 1 maja 2016 r. rozporządzenia wykonawczego, przywoływanej w treści art. 28a ust. 1. Zmieniony przepis związany jest art. 244 ust. 2 unijnego kodeksu celnego.

Zmiana wprowadzona w art. 28 ust. 4 polega na usunięciu wyrazu „pisemnego” w odniesieniu do zgłoszenia w sprawie zmiany danych zawartych w powiadomieniu lub załączonych do niego dokumentów, dotyczących rozpoczęcia działalności w wolnym obszarze celnym. Uzasadnienie do zmiany jak do art. 10 ust. 1.

uzasadnienie do uchylecia art. 29

Zagadnienia uregulowane w art. 29 ust. 1 Prawa celnego uregulowane zostały w sposób wystarczający w art. 199 unijnego kodeksu celnego i art. 249 rozporządzenia wykonawczego, stąd przepis stał się zbędny.

Art. 29 ust. 2 ustawy upoważnia ministra do spraw finansów publicznych do określenia szczegółowych warunków i trybu postępowania przy zniszczeniu i zrzeczeniu się towaru na rzecz Skarbu Państwa, w tym wzorów wniosków o pozwolenie na zniszczenie oraz pozwolenie na zrzeczenie się towaru na rzecz Skarbu Państwa. Zgodnie z definicją z art. 5 pkt 37 unijnego kodeksu celnego, niszczenie towarów jest jednym z procesów przetwarzania w procedurze uszlachetniania czynnego i w ramach tej procedury będzie stosowane. Dane, które powinny się znaleźć we wniosku o zrzeczenie się towaru na rzecz Skarbu Państwa zostaną określone zaś przez Ministra

Finansów w drodze rozporządzenia, wydanego na podstawie projektowanego art. 8a. Upoważnienie zawarte w art. 29 ust. 2 staje się zatem zbędne.

uzasadnienie do zmiany art. 30

Zmiana w art. 30 ust. 1 ma na celu dostosowanie pojęciowe do unijnego kodeksu celnego oraz jego doprecyzowanie poprzez bezpośrednie wskazanie art. 198.

W art. 30 ust. 3 zostaje zmieniony w związku z nową koncepcją prowadzenia postępowania w sprawach celnych, w ramach którego nie przewiduje się wydawania postanowień. Dlatego też na gruncie nowych przepisów zajęcie towaru będzie następowało w drodze decyzji, na którą służy odwołanie. Decyzję tę będzie można w każdym czasie cofnąć lub zmienić, jeżeli będzie ona niezgodna z przepisami prawa celnego.

W związku ze zmianą ust. 3 uchylany jest w art. 30 ust. 4 jako bezprzedmiotowy.

uzasadnienie do zmiany art. 31

W art. 31 ust. 1 pkt 1 wyraz „Wspólnoty” został zastąpiony wyrazem „Unii” – bez zmian merytorycznych.

Ponadto do ust. 1 dodawany jest pkt 3 oraz nadawane jest nowe brzmienie ust. 4 i 5.

Sposób postępowania polskich organów celnych z towarami nielegalnie wprowadzonymi na obszar celny Unii, w tym wyrobami tytoniowymi, produktami leczniczymi, napojami alkoholowymi oraz kosmetykami, uwarunkowany jest zarówno przepisami prawa celnego (unijnego i krajowego), ale także przepisami Konstytucji RP (art. 46 i art. 64). O ile unijne przepisy prawa celnego nakazują organom celnym podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu uregulowania sytuacji towaru nielegalnie wprowadzonego na obszar celny Wspólnoty, to sposób postępowania organów celnych w tym zakresie (pod pewnymi warunkami) pozostawiają porządkowi prawnemu kraju członkowskiego. Unijne przepisy prawa celnego nie uzależniają zatem możliwości zniszczenia przez organ celny nielegalnie wprowadzonych towarów od wcześniejszego orzeczenia ich przypadku na rzecz Skarbu Państwa (czy też innej formy ich przejścia na własność Skarbu Państwa), niemniej jednak w tym zakresie polskie organy celne związane są przepisami Konstytucji RP (art. 46 i art. 64), dotyczącymi ochrony prawa własności. W świetle tych przepisów dokonanie przez organ celny zniszczenia nielegalnie wprowadzonych towarów, w tym wyrobów tytoniowych, bez uprzedniego przejścia ich własności na rzecz Skarbu Państwa, stanowiłoby naruszenie Konstytucji RP. Z tych też względów aktualnie krajowe przepisy prawa celnego (art. 31

ust. 4 i 5 ustawy – Prawo celne) przewidują, iż towary zajęte przez organ celny mogą być zniszczone dopiero po orzeczeniu przez sąd ich przypadku na rzecz Skarbu Państwa.

Z dniem 1 maja 2016 r., z chwilą wejścia w życie przepisów unijnego prawa celnego, możliwe będzie zastosowanie w znakomitej większości przypadków nielegalnego wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty ww. towarów, których zniszczenie jest w interesie państwa, innego trybu postępowania niewymagającego orzeczenia przez sąd ich przypadku na rzecz Skarbu Państwa. Dotyczyć to mogłoby tzw. drobnych wykroczeń przemytniczych, tj. przypadków, w których postępowanie karne skarbowe nie jest prowadzone za zasadach ogólnych i nie kończy się wyrokiem sądu, gdyż wówczas i tak dochodzi do równoległego z ukaraniem obwinionego orzeczenia przez sąd przypadku przedmiotu przestępstwa na rzecz Skarbu Państwa. Przy drobnych wykroczeniach przemytniczych towar jako przedmiot wykroczenia karnego skarbowego nie jest zatrzymywany jako dowód do postępowania karnego skarbowego, a zastosowanie ma tzw. postępowanie mandatowe. Aktualnie po przyjęciu mandatu karnego towar nie jest wydawany sprawcy wykroczenia, a jako nielegalnie wprowadzony na obszar celny Wspólnoty podlega zajęciu w postępowaniu celnym na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo celne i przechowaniu w depozycie organu celnego do czasu orzeczenia jego przypadku, ale nie w postępowaniu karnym skarbowym, tylko w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Po orzeczeniu przypadku wyroby tytoniowe i produkty lecznicze, a także większość napojów alkoholowych i kosmetyków, jest niszczone w myśl art. 31 ust. 4 i 5 ustawy – Prawo celne.

Nowy sposób postępowania w ww. sytuacji polegałby na przyjęciu przez organ celny zrzeczenia się takiego towaru na rzecz Skarbu Państwa, na podstawie nowego pkt 3 w art. 31 ust. 1 ustawy – Prawo celne. Sprawca wykroczenia, po przyjęciu mandatu karnego, byłby informowany przez organ celny o możliwości zrzeczenia się nielegalnie wprowadzonego towaru na rzecz Skarbu Państwa. W przypadku zaaprobowania tego sposobu postępowania przez daną osobę, organ celny nie dokonywałby zajęcia towaru w trybie art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo celne, a w konsekwencji zniesione zostałyby takie formalności, jak wydawanie postanowienia (po zmianie – decyzji) o zajęciu towaru i pokwitowanie o przyjęciu towaru do depozytu urzędu celnego, kierowanie do sądu wniosku o przepadek zajętego towaru i obciążanie tej osoby opłatą

za przechowanie towaru. W myśl nowych ust. 4 i 5 w art. 31 ustawy – Prawo celne towary tam wymienione, które były przedmiotem zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa, byłyby niszczone tak samo jak i towary, których przepadek orzekł sąd.

Zastosowanie tego sposobu postępowania musiałoby być maksymalnie uproszczone, ze względu na konieczność rozstrzygnięcia w kwestii zgody na przyjęcie zrzeczenia się towaru natychmiast, bez zbędnej zwłoki. Czynność ta, jako dokonywana na przejściu granicznym niezwłocznie po przyjęciu mandatu karnego przez sprawcę wykroczenia karnego skarbowego, mogłaby polegać na umieszczeniu na wniosku o przyjęcie zrzeczenia się towaru decyzji o przyjęciu towaru na rzecz Skarbu Państwa.

Proponowane rozwiązanie jest alternatywnym w stosunku do obecnie stosowanego, które przenosi prawo własności nielegalnie wprowadzonego towaru w drodze sądowego orzeczenia jego przypadku, pozwala ominąć długotrwałą procedurę doprowadzenia do orzeczenia przypadku towaru na rzecz Skarbu Państwa, wybitnie skraca czas oczekiwania na możliwość leżącego w interesie państwa zniszczenia niepożądanych towarów i tym samym ogranicza koszty ich likwidacji. Niemniej jednak należy mieć na względzie, iż osoba, która dokonała nielegalnego wprowadzenia towaru, musi wyrazić wolę zrzeczenia się tego towaru na rzecz Skarbu Państwa, co w praktyce nie zawsze musi nastąpić – wtedy oczywiście pozostaje dotychczasowa ścieżka prowadząca do orzeczenia przypadku towaru.

W art. 31 zostaje uchylony również ust. 6, który stanowi, iż koszty zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz koszty związane z jego przechowywaniem ponoszą solidarnie osoba, na której ciąży obowiązek wynikający z przepisów prawa celnego, oraz każda inna osoba, w której posiadaniu znajdował się towar bezpośrednio przed jego zajęciem, jeżeli kwota tych kosztów przekracza równowartość kwoty 10 euro. Kwestie regulowane dotychczas tym przepisem zostały szczegółowo uregulowane w art. 198 ust. 3 unijnego kodeksu celnego.

uzasadnienie do uchylenia art. 32 ust. 4

Art. 32 ust. 4 stanowiący, iż koszty zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz koszty związane z jego przechowywaniem ponoszą solidarnie osoba, na której ciąży obowiązek wynikający z przepisów prawa celnego, oraz każda inna osoba, w której posiadaniu znajdował się towar bezpośrednio przed jego zajęciem, jeżeli kwota tych kosztów przekracza równowartość kwoty 10 euro, został uchylony, ponieważ

kwestie regulowane dotychczas tym przepisem zostały szczegółowo uregulowane w art. 198 ust. 3 UKC.

uzasadnienie do zmiany art. 33

Zmiana w art. 33 w ust. 1 polega na zastąpieniu art. 867a ust. 2 dotychczasowego rozporządzenia wykonawczego przez art. 250 rozporządzenia wykonawczego obowiązującego od 1 maja 2016 r. .

Natomiast w treści ust. 6 wyrazy „nadania określonego przeznaczenia celnego” i „tym przeznaczeniem” zostały odpowiednio zastąpione wyrazami „objęcia określoną procedurą celną lub powrotnym wywozem”, ponieważ w unijnym kodeksie celnym instytucja przeznaczenia celnego nie występuje. We Wspólnotowym Kodeksie Celnym objęcie procedurą celną jest tylko jednym z przeznaczeń celnych, natomiast w unijnym kodeksie celnym wszystkie przewidziane w jego przepisach sposoby uregulowania sytuacji towarów są zdefiniowane jako objęcie określoną procedurą celną.

uzasadnienie do zmiany art. 35

W art. 35 ust. 1 pkt 1 wyrazy „niewspólnotowe”, „wspólnotowe” i „Wspólnoty” zostały odpowiednio zastąpione wyrazami „nieunijne”, „unijne” i „Unii”. Natomiast wyrazy „uzyskaniem przez nie przeznaczenia celnego” zostały zastąpione wyrazami „objęciem procedurą celną”, ponieważ w unijnym kodeksie celnym instytucja przeznaczenia celnego nie występuje.

Art. 35 ust. 1 pkt 2 w brzmieniu „W depozycie urzędu celnego przechowuje się czasowo towary zajęte w celu uregulowania ich sytuacji” otrzymał nowe brzmienie „W depozycie urzędu celnego przechowuje się czasowo towary zajęte w celu podjęcia środków, o których mowa w art. 198 unijnego kodeksu celnego;”. Zaproponowana zmiana treści przepisu jest konsekwencją zmiany proponowanej w art. 30 ust. 1 i ma na celu dostosowanie przepisów prawa celnego do zmiany wprowadzanej przez unijny kodeks celny.

uzasadnienie dodania nowego art. 35a

Zgodnie z art. 185 unijnego kodeksu celnego organy celne mogą zezwolić, na wniosek, aby pewne formalności celne były załatwiane przez przedsiębiorcę, w celu określenia przez niego należnej kwoty należności celnych przywózowych i wywózowych oraz przeprowadzenia kontroli pod dozorem celnym. Wnioskodawca ubiegający się o ww. pozwolenie musi być upoważnionym przedsiębiorcą w zakresie uproszczeń celnych. Ponadto posiadacze pozwolenia na samoobsługę celną mogą uzyskać zgodę na przeprowadzenie kontroli przestrzegania zakazów i ograniczeń określonych

w pozwoleniu w ramach dozoru celnego. Mając na uwadze, że pozwolenie na samoobsługę celną daje jej posiadaczowi duże uprawnienia w zakresie przeprowadzania kontroli pod dozorem celnym m.in. w zakresie przestrzegania zakazów i ograniczeń – wprowadzono ograniczenie, że ww. pozwolenie może zostać udzielone przedsiębiorcom dokonującym zgłoszeń celnych w swoim imieniu i na swoją rzecz. W celu wydania zgody na przeprowadzanie kontroli m.in. w zakresie przestrzegania zakazów i ograniczeń konieczne jest wskazanie we wniosku/ pozwoleniu wszystkich zakazów i ograniczeń, które mają zastosowanie dla zadeklarowanych towarów lub procedury. Jest to niewykonalne w przypadku podmiotów dokonujących zgłoszeń celnych jako przedstawiciel, co do zasady, w takich przypadkach do wniosku dołączana jest cała Taryfa Celna.

Ponadto należy zaznaczyć, że przyznanie dodatkowych ułatwień w zakresie określania kwoty należności celnych przywozowych i wywozowych może być przyznawane wyłącznie dłużnikowi.

W przypadku umożliwienia przyznawania przedmiotowego ułatwienia m.in. agencjom celnym działającym jako przedstawiciel bezpośredni lub pośredni zgłaszającego, co do zasady, z ułatwienia przeznaczonego wyłącznie dla upoważnionych przedsiębiorców korzystałyby inne nieupoważnione podmioty, co w konsekwencji mogłoby doprowadzić do powstania nieprawidłowości i uszczupień dla budżetu państwa.

uzasadnienie dodania art. 35b

Dodanie nowego art. 35b do ustawy jest wynikiem zmiany wprowadzonej w art. 3a w § 1 i 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W art. 3a w § 1 tej ustawy dodany zostaje nowy pkt 7, który uzupełnia listę dokumentów, w których ustalane są należności wynikające z długu celnego a które w razie ich niezapłacenia powinny podlegać egzekucji administracyjnej, o dokument określony w art. 175 rozporządzenia delegowanego, tj. rozliczenie zamknięcia.

Zmiana dokonywana w § 2 pkt 1 ustawy jest konsekwencją dodania w § 1 pkt 7 i polega na dodaniu rozliczenia zamknięcia do katalogu wymienionych tam dokumentów. W konsekwencji egzekucja administracyjna z rozliczenia zamknięcia będzie możliwa, jeżeli w rozliczeniu tym zostanie zamieszczone pouczenie, że stanowi ono podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. Z uwagi jednak na fakt, że przepisy prawa celnego nie określają wzoru rozliczenia zamknięcia, w którym mogłoby być zawarte pouczenie, że ww. dokument stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, a ponadto jest to dokument wystawiany przez osobę zobowiązaną, proponuje się dodanie nowego

art. 35b do ustawy – Prawo celne. Przepis ten stanowi, że składający rozliczenie zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy, że w przypadku nieuiszczenia w terminie w całości lub w części należności pieniężnej wynikającej z rozliczenia zamknięcia, rozliczenie niniejsze stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie, że rozliczenie zamknięcia stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

uzasadnienie do zmiany art. 37 ust. 3

Zmiana w art. 37 ust. 3 polega na zastąpieniu art. 214 Wspólnotowego Kodeksu Celnego przez art. 85 unijnego kodeksu celnego. Ponadto, w celu doprecyzowania wszystkich przypadków, w których powstaje dług ceny w sytuacjach, o których mowa w art. 37 ust. 2, zastępuje się wyrazy „odstąpienia towaru” wyrażeniem: „naruszenia warunku”.

uzasadnienie do uchylecia art. 51

Dotychczasowa regulacja zawarta w art. 51 ustawy – Prawo celne, stanowiąca o obowiązku określania kwoty należności celnych w określonych sytuacjach w drodze decyzji jest zbędna, z uwagi na uregulowanie tej kwestii w art. 105 ust. 3 i 4 unijnego kodeksu celnego. Ww. przepisy określające obowiązek zaksięgowania przez organy celne należności celnych w określonych przypadkach stanowią również, iż takie zaksięgowanie dokonuje się po określeniu należności celnych, które następuje w formie decyzji.

uzasadnienie do zmiany art. 52

Zmiana w art. 52 w ust. 1, który określa definicję gwaranta, polega na zastąpieniu art. 195 Wspólnotowego Kodeksu Celnego przez art. 94 ust. 1 unijnego kodeksu celnego.

Ponadto w celu zapewnienia zgodności przepisu z unijnym kodeksem celnym, po wyrazie „Gwarantem” dodano wyrazy „zatwierdzonym przez organy celne”.

Zgodnie z obecnym stanem prawnym wykaz gwarantów obejmuje wszystkie podmioty, które są uprawnione do udzielania gwarancji, ponieważ odnosi się do art. 195 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, który wymaga zaakceptowania przez organy celne państwa członkowskiego każdego gwaranta. Natomiast art. 94 ust. 1 unijnego kodeksu celnego stanowi, że oprócz gwaranta „zatwierdzonego przez organy celne” gwarantem może być podmiot, który ze względu na swoją specjalną „pozycję” nie podlega

zatwierdzaniu – są to instytucje kredytowe, finansowe lub ubezpieczeniowe „akredytowane w Unii zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi”. Zmieniany art. 52 ust. 1 Prawa celnego uwzględnia tę różnicę, regulując wyłącznie wykaz „gwarantów zatwierdzonych przez organy celne”. W związku z powyższym wykaz zatwierdzonych gwarantów nie będzie już obejmował podmiotów „akredytowanych w Unii”, które uprawnienie do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych uzyskają z mocy prawa, tzn. na podstawie art. 94 ust. 1 unijnego kodeksu celnego. Z chwilą wykazania przez Komisję Europejską gwarantów „akredytowanych w Unii zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi” informacja o tym zostanie opublikowana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Finansów.

Art. 52 w ust. 2 określa wymagania, jakie powinna spełniać osoba wpisana do wykazu zatwierdzonych gwarantów.

W ust. 2 pkt 1 wyraz „Wspólnocie” zastąpiono wyrazem „Unii”.

W ust. 2 pkt 2 pozostawiono w dotychczasowym brzmieniu. Przepis ten ogranicza krąg podmiotów mogących uzyskać uprawnienie do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych wyłącznie do osób prowadzących na terytorium kraju działalność bankową i ubezpieczeniową, w tym podmiotów zagranicznych mających siedzibę w Unii Europejskiej, oddziałów banków zagranicznych, głównych oddziałów zakładów ubezpieczeń, jak również instytucji kredytowych uprawnionych do udzielania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej gwarancji bankowych w ramach działalności transgranicznej w rozumieniu ustawy – Prawo bankowe. Zgodnie z art. 94 ust. 3 unijnego kodeksu celnego organy celne mogą odmówić uznania zaproponowanego gwaranta, jeżeli nie wydaje się pewne, że gwarantuje on „w sposób pewny zapłatę w przewidzianym terminie kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadającej długowi celnemu oraz innych należności”. Ponieważ działalność banków i zakładów ubezpieczeń jest ściśle regulowana przez przepisy, ich wypłacalność jest zabezpieczona właściwymi formami reasekuracyjnymi i podlegają one nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego uznano, iż tylko te podmioty mogą po spełnieniu pozostałych wymagań określonych w art. 52 ustawy – Prawo celne gwarantować „w sposób pewny zapłatę w przewidzianym terminie kwot należności celnych”. Z tego samego powodu

pozostawiono bez zmian ust. 5 i 6, które odnoszą się do banków, instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń.

Treść w ust. 2 pkt 3, który określa wymóg posiadania przez osobę uprawnienia do udzielania gwarancji, uzupełniono przez dodanie wyrazów „na całym terytorium kraju”. Zmiana treści powyższego przepisu ma zapobiec wpisaniu do wykazu gwarantów celnych osób, które mimo, iż posiadają na podstawie właściwych odrębnych przepisów uprawnienie do udzielania gwarancji bankowych, mogą ze względów kapitałowych udzielać tych gwarancji tylko w ograniczonym terytorialnie zakresie. Dotyczy to w szczególności banków spółdzielczych.

Zabezpieczenia celne składane są dla zagwarantowania pokrycia długu celnego oraz innych opłat należnych z tytułu wymiany towarowej między podmiotami unijnymi i nieunijnymi. Zgodnie z unijnym kodeksem celnym importerzy i eksporterzy mogą, co do zasady, zgłaszać towary do odprawy celnej w dowolnym urzędzie celnym uprawnionym do dokonywania odprawy celnej danego rodzaju towarów w określonej procedurze celnej na terytorium całego kraju, jak również organom celnym innych państw członkowskich UE, co oznacza, że dług celny może powstać wobec każdego z tych organów. Z tego powodu dla celów udzielania gwarancji bankowych składanych jako zabezpieczenie długu celnego konieczne jest spełnianie przez gwaranta odpowiednich wymogów kapitałowych oraz posiadanie uprawnienia do prowadzenia działalności bankowej na terytorium całego kraju. Zatwierdzenie gwaranta przez organy celne zgodnie z art. 94 ust. 1 unijnego kodeksu celnego wymaga uwzględnienia powyższych uwarunkowań w ocenie, czy dana osoba, np. bank, daje rękojmię prawidłowego wywiązywania się z zobowiązań wobec organów celnych na terytorium całego kraju.

Banki spółdzielcze działają w oparciu o przepisy ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2015 r. poz. 2170) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.), a w zakresie nieuregulowanym w tych ustawach – w oparciu o przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2016 r. poz. 21). Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających banki spółdzielcze mogą wykonywać czynności bankowe polegające na udzielaniu i potwierdzaniu gwarancji bankowych, po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru

Bankowego. Czynności te banki spółdzielcze mogą wykonywać, w zakresie i trybie uzgodnionym z bankiem zrzeszającym, z osobami fizycznymi zamieszkującymi lub prowadzącymi przedsiębiorstwo na terenie działania banku spółdzielczego lub z osobami prawnymi i jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej, a posiadającymi zdolność prawną, mającymi siedzibę lub jednostki organizacyjne na terenie działania banku spółdzielczego.

Zgodnie z art. 5 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających terytorialny zakres prowadzenia działalności bankowej przez banki spółdzielcze podlega ograniczeniom w zależności od wysokości posiadanego kapitału założycielskiego. Ograniczenia te, związane z lokalnym charakterem banków spółdzielczych, mają na celu zmniejszenie ryzyka związanego z działalnością wymagającą bieżącego monitorowania sytuacji finansowej klientów. Ponieważ, zgodnie z art. 5 ust. 1b ww. ustawy, działalność na obszarze całego kraju może prowadzić bank spółdzielczy posiadający kapitał założycielski o równowartości co najmniej 5 mln EURO, przyjęcie kryterium terytorialnego zakresu działalności banku jest właściwym parametrem dającym rękojmię prawidłowego wywiązywania się przez bank z zobowiązań wobec organów celnych również pod względem kapitałowym.

Z ustaleń Ministerstwa Finansów wynika, że nieduże lokalne banki spółdzielcze w zdecydowanej większości występują o wpis do wykazu gwarantów celnych w rzeczywistości dla celów niezwiązanych z udzielaniem gwarancji bankowych składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych. Świadczyć o tym może fakt, że na dzień 1 stycznia 2016 r. na 166 banków spółdzielczych wpisanych do powyższego wykazu tylko 4 banki udzieliły takich gwarancji. Sytuację tę należy ocenić jako nieprawidłową, ponieważ dużą część osób wykazanych w wykazie stanowią *de facto* fikcyjni gwaranci celni.

Proponowana zmiana regulacji ma na celu m.in. ograniczenie powyższego zjawiska. W przypadku wejścia w życie projektowanej regulacji konieczna będzie weryfikacja dotychczasowego wykazu gwarantów celnych we współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego. Zabezpieczenia złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w formie gwarancji udzielonych przez banki spółdzielcze, które nie będą spełniać wymogu posiadania uprawnienia do udzielania gwarancji na całym terytorium kraju, zachowają po tym terminie ważność na zasadach określonych w projektowanym art. 105 ust. 2 i 3 ustawy.

Należy dodać, że analogiczny wymóg posiadania uprawnienia do udzielania gwarancji na całym terytorium kraju został określony w przepisach dotyczących zabezpieczeń akcyzowych, tj. w art. 69 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.).

Zmiana w art. 52 ust. 4 polega na usunięciu wyrazu „pisemny” w odniesieniu do wniosku o wpis do wykazu gwarantów. Uzasadnienie zmiany jak do art. 10 ust. 1.

Zmianie ulega również w art. 52 ust. 11, w którym obowiązek ogłaszania przez ministra do spraw finansów publicznych w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów komunikatu o dokonaniu wpisu do wykazu gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych, a także o zmianie wpisu lub skreśleniu osoby z wykazu, zastępuje się obowiązkiem udostępniania i aktualizacji tego wykazu do celów informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego ministra. Kwestia wpisu osoby do wykazu, jej skreślenia lub zmiany wpisu jest rozstrzygana przez ministra do spraw finansów publicznych w drodze decyzji. Ogłaszanie rozstrzygnięć w tej sprawie ma na celu zapewnienie zainteresowanym podmiotom dostępu do informacji o bankach i zakładach ubezpieczeniowych uprawnionych do udzielania przedmiotowych gwarancji, przy czym informacja powinna być kompletna i aktualna. Ogłaszanie komunikatu o dokonaniu wpisu do wykazu, zmianie wpisu lub skreśleniu osoby ze względów praktycznych nie spełnia tego celu, ponieważ komunikat zapewnia tylko informację o bieżących wpisach, zmianach czy skreśleniach. Aby dotrzeć do kompletnego wykazu konieczny jest często przegląd wielu komunikatów. Ponadto komunikaty nie zapewnią aktualnej informacji, ponieważ ich publikacja ze względów legislacyjnych następuje z opóźnieniem. Z tego względu minister do spraw finansów publicznych udostępnia dodatkowo na swojej stronie podmiotowej w BIP wykaz gwarantów, który jest na bieżąco aktualizowany, przez co zapewnia podmiotom kompletną i aktualną informację. W związku z powyższym, w celu nadania wykazowi udostępnianemu w BIP Ministerstwa Finansów charakteru bardziej formalnego, zastąpiono obowiązek ogłaszania ww. komunikatów obowiązkiem udostępniania i aktualizacji przedmiotowego wykazu w BIP. W związku z projektowanym sformalizowaniem udostępniania i aktualizacji wykazu gwarantów w BIP, ogłaszanie komunikatów o dokonaniu wpisu do wykazu, a także o zmianie wpisu lub skreśleniu osoby z wykazu w Dzienniku Urzędowym MF stanie się bezprzedmiotowe.

Jednocześnie w celu zapewnienia osobom zainteresowanym pełnej informacji o gwarantach, tzn. zarówno o gwarantach „zatwierdzonych przez organy celne”, jak i o gwarantach „akredytowanych w Unii zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi” niepodlegających zatwierdzeniu, zobowiązano ministra właściwego do spraw finansów publicznych do publikowania na swojej stronie podmiotowej, oprócz wykazu zatwierdzonych gwarantów, także informacji w sprawie gwarantów akredytowanych w Unii. Brak takiej informacji mógłby wprowadzać zainteresowane osoby w błąd co do kręgu uprawnionych gwarantów. Informacja o gwarantach „akredytowanych w Unii zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi” będzie publikowana, pod warunkiem udostępnienia informacji o tych gwarantach przez Komisję Europejską. Do tego czasu na stronie internetowej BIP będzie jedynie sygnalizowana możliwość pojawienia się tej informacji z chwilą jej udostępnienia przez Komisję.

uzasadnienie do zmiany art. 54

Dotychczasowy art. 54 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia dodatkowych form zabezpieczenia składanego na pokrycie długu celnego. Zmiany dokonane w tym przepisie polegają na zastąpieniu art. 193 Wspólnotowego Kodeksu Celnego przez art. 92 ust. 1 lit. c unijnego kodeksu celnego, zaś art. 857 dotychczasowego rozporządzenia wykonawczego przez art. 151 ust. 7 obecnego rozporządzenia wykonawczego.

W art. 54 dodano nowy pkt 2 umożliwiający składanie zobowiązania gwaranta w innej formie niż określono w załącznikach 32-01, 32-02 i 32-03 do rozporządzenia wykonawczego, pod warunkiem, że będzie ono miało taki sam skutek prawny.

Zgodnie z art. 151 ust. 7 rozporządzenia wykonawczego każde państwo członkowskie może zezwolić, zgodnie z prawem krajowym i nie naruszając przepisów art. 151 ust. 5 i 6 oraz art. 160 tego rozporządzenia (w polskiej wersji językowej jest błąd w powołaniu), aby zobowiązanie gwaranta było składane w innej formie niż określono w załącznikach 32-01, 32-02 i 32-03 do tego rozporządzenia, pod warunkiem że będzie ono miało taki sam skutek prawny. Formy zabezpieczenia określone w wyżej wymienionych załącznikach różnią się od dotychczasowej formy gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych składanych jako zabezpieczenie, w szczególności dotyczy to „Zobowiązania gwaranta – Zabezpieczenie generalne” określonego w załączniku 32-03. Krajowe uwarunkowania ekonomiczne, organizacyjne i formalne dotyczące działalności banków i towarzystw ubezpieczeniowych, np. standardy stosowane przy udzielaniu

gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych, mogą powodować trudności w uzyskaniu przez przedsiębiorców „zobowiązania gwaranta” w formie identycznej ze wzorem określonym w przepisach unijnych. Może to spowodować duże trudności w prowadzeniu działalności gospodarczej. W związku z czym może zaistnieć konieczność zezwolenia na stosowanie zmodyfikowanej formy zobowiązania gwaranta w celu zapewnienia niezakłóconej działalności przez przedsiębiorców, co umożliwia art. 150 ust. 7 rozporządzenia wykonawczego.

uzasadnienie do zmiany art. 55

Zgodnie z obowiązującym art. 55 ustawy – Prawo celne, organ celny nie księguje i nie pobiera kwoty należności przywózowych, jeżeli suma kwot tych należności i należności podatkowych z tytułu importu towarów nie przekracza równowartości kwoty 10 euro lub jeżeli upłynął termin na powiadomienie dłużnika o kwocie należności.

W przepisach prawa celnego kwestie związane z przypadkami odstąpienia od zaksięgowania, powiadomienia oraz poboru należności celnych pozostają wyłączną domeną przepisów unijnych. Niemniej w niektórych przypadkach przepisy unijne, określając daną sytuację odstąpienia, pozostawiają możliwość skorzystania z tej regulacji decyzji państwu członkowskiemu lub organom celnym tego państwa. W obowiązujących dotychczas przepisach takie przypadki określone są w art. 217 ust. 1 zdanie 3 Wspólnotowego Kodeksu Celnego i art. 868 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego. Ustawodawca krajowy, chcąc skorzystać z możliwości określonej w ww. przepisach unijnych, w celu jednolitego stosowania prawa, uregulował te kwestie w art. 55 ustawy – Prawo celne.

Tymczasem nowe unijne przepisy celne nie przewidują odpowiednika art. 868 akapit pierwszy dotychczasowego rozporządzenia wykonawczego, a prawo nieksięgowania należności celnych, w przypadku gdy upłynął termin na powiadomienie dłużnika o długu celnym, wynika wprost z art. 104 ust. 2 unijnego kodeksu celnego. Z ww. względów dotychczasowe regulacje zawarte w art. 55 ustawy – Prawo celne powinny zostać uchylone.

Nowe przepisy celne UE w art. 88 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego określają natomiast przypadki, w których należności mogą nie podlegać powiadomieniu i jednocześnie pozostawiają decyzje do stosowania tego prawa organom celnym państwa członkowskiego. Przypadki te dotyczą należności celnych w kwocie niższej niż 10 euro, które to należności są konsekwencją długów celnych powstałych z tytułu

niespełnienia warunków lub obowiązków (art. 79 unijnego kodeksu celnego) lub wynikają z kontroli zgłoszenia celnego po zwolnieniu towaru i zaniżenia kwoty należności w nim określonych. W celu wprowadzenia ww. regulacji do jednolitego stosowania w kraju zaproponowano nowe brzmienie art. 55 ustawy – Prawo celne.

uzasadnienie do zmiany art. 56

W art. 56, art. 221 ust. 4 Wspólnotowego Kodeksu Celnego zostaje zastąpiony przez art. 103 ust. 2 unijnego kodeksu celnego.

Ponadto usunięte zostaje zdanie drugie tego artykułu w brzmieniu: „Art. 221 ust. 3 zdanie drugie Wspólnotowego Kodeksu Celnego stosuje się odpowiednio”. Art. 221 ust. 3 zdanie drugie Wspólnotowego Kodeksu Celnego stanowi: „Bieg tego terminu zostaje zawieszony z chwilą złożenia odwołania w rozumieniu art. 243 na czas trwania procedury odwoławczej.”. W art. 56 zrezygnowano z dotychczasowego zdania drugiego, ponieważ kwestia zawieszenia terminów na powiadomienie o długu celnym, zarówno 3-, jak i 5-cio letniego, została uregulowana bezpośrednio w art. 103 ust. 3 unijnego kodeksu celnego.

uzasadnienie do zmiany art. 57a

Zmiana w art. 57a ust. 1 polega na zastąpieniu wyrazów „w formie dokumentu elektronicznego”, w odniesieniu do zlecenia płatniczego, wyrazami „w postaci elektronicznej”. Uzasadnienie zmiany jak do art. 10 ust. 1.

uzasadnienie do zmiany art. 59

Art. 59 ust. 1 ustawy – Prawo celne określa warunki wydania pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności. Unijny kodeks celny w art. 110 bezpośrednio stanowi, iż jedynym warunkiem udzielenia takiego pozwolenia, poza złożeniem wniosku, jest złożenie zabezpieczenia, zatem krajowa regulacja w tym zakresie jest zbędna.

Wydane na podstawie art. 59 ust. 2 rozporządzenie reguluje na poziomie krajowym warunki i tryb postępowania przy udzielaniu pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności celnych w formach określonych w art. 226 Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Od 1 maja 2016 r. unijny kodeks celny reguluje te kwestie bardziej szczegółowo, wobec czego zmianie ulega również zakres upoważnienia ustawowego.

Uregulowania na poziomie krajowym wymagają tylko:

- 1) termin, w którym może być złożony wniosek o wydanie pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności celnych w przypadku, o którym mowa w art. 110 lit. a unijnego kodeksu celnego,

- 2) termin, od którego możliwe jest korzystanie z odroczenia płatności należności celnych w przypadkach, o których mowa w art. 110 lit. b lub c unijnego kodeksu celnego,
- 3) termin płatności należności celnych w przypadkach, o których mowa w art. 111 ust. 3 lub 4 unijnego kodeksu celnego.

Art. 59 ust. 3 ustawy – Prawo celne zostaje uchylony, ponieważ upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia przypadków, w których ze względu na rodzaj towaru nie udziela się pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności, natomiast zgodnie z unijnym kodeksem celnym nie istnieje już kategoria towarów podwyższonego ryzyka w obrocie celnym. Ewentualne ryzyka występujące w tym obrocie związane są z jego uczestnikami.

uzasadnienie do uchylenia art. 60

Proponuje się uchylenie art. 60 stanowiącego upoważnienie o charakterze fakultatywnym do określenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia rodzajów ułatwień płatniczych innych niż odroczenie płatności kwoty należności, warunków ich udzielania, wzoru wniosku o udzielenie ułatwienia oraz dokumentów, które należy do niego dołączyć. Ww. przepis delegacyjny funkcjonuje w ustawie – Prawo celne od początku jej obowiązywania i do tej pory nie został wykonany. Z dotychczasowego orzecznictwa sądów administracyjnych, jak również Trybunału Sprawiedliwości UE wynika, iż dla stosowania przez organy celne instytucji ułatwień płatniczych innych niż odroczenie płatności wydanie aktu wykonawczego nie jest konieczne i uzasadnione. W wyroku sygn. akt I GSK 7/10 z dnia 14.01.2011 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż w art. 229 Wspólnotowego Kodeksu Celnego (który stanowi odpowiednik art. 112 unijnego kodeksu celnego) wspólnotowy prawodawca przyznał wprost organom celnym kompetencje do udzielenia dłużnikowi ułatwień płatniczych innych niż odroczenie płatności, nie uzależniając tych kompetencji (uprawnień) od istnienia lub nieistnienia regulacji prawnych w tym zakresie w państwie będącym siedzibą organów celnych. W ocenie sądów nieskorzystanie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych z upoważnienia zawartego w art. 60 ustawy – Prawo celne nie stoi na przeszkodzie rozpoznaniu wniosku o rozłożenie na raty należności celnych. Pogląd ten znajduje wsparcie w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości UE, który – odnosząc się do relacji między prawem wspólnotowym a prawem wewnętrznym państwa

członkowskiego UE – wskazał, że przepisy prawa wspólnotowego są bezpośrednim źródłem praw i obowiązków dla tych wszystkich, do których się odnoszą, tj. dla państw członkowskich oraz podmiotów prywatnych będących stronami stosunków prawnych na podstawie prawa wspólnotowego. Analiza ww. orzeczeń sądowych prowadzi ponadto do wniosku, iż określenie w akcie wykonawczym warunków do udzielenia ułatwienia płatniczego mogłoby być nieskuteczne. Warunki te określone są bowiem w art. 112 unijnego kodeksu celnego, który powinien być stosowany wprost i żaden przepis prawa wspólnotowego nie daje upoważnienia do określenia w przepisach krajowych warunków dodatkowych, które ograniczyłyby jego stosowanie.

uzasadnienie do zmiany art. 61

W art. 61 ust. 5 stał się bezprzedmiotowy, gdyż w postępowaniu w sprawach celnych nie przewiduje się stosowania art. 165 § 2 (wszczęcie postępowania w formie postanowienia) i art. 200 § 1 (prawo do wypowiedzenia się strony).

uzasadnienie do zmiany art. 63a

Zmiana brzmienia art. 63a ust. 1 polegająca na wyłączeniu z zakresu przedmiotowego przepisu przypadku, w którym stwierdzana jest nieważność decyzji określającej kwotę należności celnych, wynika z faktu, iż przepisy prawa celnego w zakresie postępowania celnego nie przewidują trybu stwierdzania nieważności decyzji.

Uchylenie art. 63a ust. 3 wynika z faktu, iż przepis ten jest niezgodny z przepisami unijnego kodeksu celnego. Przepis ten w rzeczywistości stanowi podstawę do zwrotu uiszczonych należności celnych, która to kwestia w Prawie celnym jest wyłączną domeną przepisów unijnych. Z literalnego brzmienia ww. przepisu wynika wprawdzie, iż reguluje on kwestię zwrotu kwoty zabezpieczenia, lecz kwotą tą jest w rzeczywistości kwota uiszczonych już należności celnych, która w sytuacji, o której mowa w ust. 1 ww. przepisu, stała się kwotą zabezpieczenia. Przypadki, w których możliwy jest zwrot lub umorzenie należności celnych określone są w art. 116 i następne unijnego kodeksu celnego i krajowe przepisy prawa celnego nie mogą zawierać żadnych dodatkowych regulacji w tym zakresie.

Ponadto należy mieć na względzie, iż należności celne stanowią środek własny Unii Europejskiej. W myśl art. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 150/2000, tytuł Unii Europejskiej do środków własnych jest ustalany, gdy zostaną spełnione warunki przewidziane w regulacjach celnych dotyczących wpisu tytułu dochodów budżetowych w rachunkach i powiadomienia dłużnika, zaś datą ustalenia tego prawa jest data wpisu

do księgi rachunkowej przewidzianej w regulacjach celnych. O odpisaniu/korekcie na koncie A powinno natomiast decydować dopiero ostateczne rozstrzygnięcie organu celnego dotyczące ustalenia kwoty należności celnych. Podstawą do odpisu na rachunku środków własnych nie może być zwrot należności celnych w sytuacji tymczasowego braku podstawy prawnej ich poboru, wynikający z przepisów proceduralnych. W ww. sytuacji wyeliminowanie z obrotu decyzji określającej kwotę należności celnych nie jest ostateczne. Praktyka taka może w konsekwencji wywołać zarzut Komisji Europejskiej opóźnionego ustalenia tytułu UE do środka własnego i w konsekwencji spowodować negatywne skutki finansowe dla budżetu państwa. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE (wyrok w sprawie C-423/08) problemy wynikające ze stosowania krajowej procedury administracyjnej nie usprawiedliwiają opóźnionego ustalenia tytułu Unii do dochodów budżetowych.

Zmiana brzmienia art. 63a ust. 2 ma charakter redakcyjny i spowodowana jest uchynieniem ust. 3 tego artykułu.

uzasadnienie do zmiany art. 65

W art. 65 w ust. 1 art. 222 ust. 1 lit. a Wspólnotowego Kodeksu Celnego zostaje zastąpiony przez art. 108 ust. 1 unijnego kodeksu celnego.

W art. 65 zmianie ulega dotychczasowy ust. 3 i uchylane są ust. 4–6b, dotyczące pobierania odsetek od kwot należności celnych.

Konieczność uchynienia dotychczasowych przepisów zawartych w art. 65 ust. 4–6b regulujących kwestie związane z poborem odsetek od należności celnych wynika z faktu, iż pełna regulacja w tym zakresie została zawarta w art. 114 unijnego kodeksu celnego. Przepis unijny reguluje wprost wszystkie przypadki, w których naliczane są odsetki za zwłokę, jak również okresy, za które są one naliczane, oraz stawkę, według której powinny być naliczone. Jedyna regulacja krajowa w zakresie odsetek zawarta jest w art. 65 ust. 3 i stanowi, że do ustalania stawki odsetek kredytowych, o której mowa w art. 112 unijnego kodeksu celnego, oraz stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego, stosuje się stopę referencyjną ustalaną zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim.

uzasadnienie do zmiany art. 65a

Zmiana w art. 65a polegająca na zmianie brzmienia ust. 5 i uchynieniu ust. 6 i 7 wynika z faktu, że kwestia poboru odsetek za zwłokę od należności celnych została

uregulowana bezpośrednio w art. 114 unijnego kodeksu celnego, w związku z czym prawo krajowe nie może wprowadzać regulacji odmiennych.

W art. 65a w ust. 8 w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „Wspólnoty” zastępuje się wyrazem „Unii”, zaś w ust. 10 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Wspólnotowego Kodeksu Celnego” zastąpione zostały wyrazami „unijnego kodeksu celnego”.

uzasadnienie do zmiany art. 65b

W art. 65b wyraz „Wspólnoty” zastępuje się wyrazem „Unii”.

uzasadnienie do zmiany art. 66 ust. 1

Zmiana proponowana w art. 66 ust. 1 ustawy jest konsekwencją uchylecia w art. 65 ust. 3–6b. W art. 66 ust. 1 zastąpiono powołany w tym przepisie, uchylany art. 65 ust. 3–6b, odpowiednim przepisem art. 114 unijnego kodeksu celnego – bez zmian merytorycznych.

uzasadnienie do uchylecia art. 67 ust. 1–3

W art. 67 uchylane są ust. 1–3, ponieważ kwestie dotyczące wypłat przez organ celny odsetek od zwracanych należności celnych reguluje bezpośrednio art. 116 ust. 6 unijnego kodeksu celnego.

W art. 67 ust. 4 ustawy dotyczącym zapłaty odsetek od zwracanych ceł antydumpingowych odwołanie do decyzji Komisji Europejskiej, o której mowa w art. 11 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. WE L 56 z 06.03.1996, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 10, str. 45, z późn. zm.) zastąpione zostało zastępującym je odwołaniem do decyzji Komisji Europejskiej, o której mowa w art. 11 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009, str. 51, z późn. zm).

Zmiana brzmienia ust. 5 wynika z konieczności stosowania jednolitych zasad oraz takiej samej stopy procentowej przy obliczaniu odsetek wypłacanych zarówno od niezwróconych w terminie należności celnych (zwracanych na podstawie przepisów unijnego kodeksu celnego), jak i od niezwróconego w terminie cła antydumpingowego

(zwracanego na podstawie decyzji Komisji Europejskiej, o której mowa w art. 11 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r.).

uzasadnienie do uchylecia art. 68a

Art. 68a dotyczy pojedynczego pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej (SASP). Przepisy unijnego kodeksu celnego wprowadzają w miejsce SASP – odprawę scentralizowaną (art. 179).

Polska ratyfikowała Konwencję w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącą podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE (Dz. U. z 2012 r. poz. 255). Nie ma zatem potrzeby regulowania zagadnień w zakresie podziału środków własnych w ustawie.

uzasadnienie dodania art. 68b

Art. 68b dodawany jest na potrzeby potwierdzenia wywozu towarów na wyspę Helgoland dla celów podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 unijnego kodeksu celnego wyspa Helgoland jest wyłączona z obszaru celnego Unii. Jednak zgodnie z art. 140 ust. 2 rozporządzenia delegowanego, w przypadku wysyłki towarów na Helgoland, towary takie uznaje się za zgłoszone do wywozu poprzez jedną z czynności uznawanych za zgłoszenie celne, o której mowa w art. 141 rozporządzenia. Brak jest zatem zgłoszenia celnego potwierdzającego procedurę wywozu na potrzeby rozliczenia podatków.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług (ustawa o VAT) wyspa Helgoland jest wyłączona z terytorium Unii Europejskiej, co oznacza, że wywóz towarów z Polski na terytorium Helgoland należy uznać za wywóz towarów poza terytorium UE. Wymogiem niezbędnym do uznania wywozu towarów za eksport w rozumieniu przepisów VAT jest potwierdzenie wywozu tych towarów przez urząd celny określony w przepisach celnych (art. 2 pkt 8 ustawy o VAT). Tym samym, aby podatnik mógł skorzystać z możliwości zastosowania 0% VAT, niezbędne jest posiadanie przez niego wystawionego przez urząd celny dokumentu potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium UE.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a tiret szóste ustawy o podatku akcyzowym nie uznaje się za terytorium państwa członkowskiego wyspy Helgoland. W myśl postanowień art. 82 ust. 4 pkt 2 tej ustawy podmiot występujący o zwrot akcyzy z tytułu dokonania eksportu jest obowiązany przedłożyć udokumentowane potwierdzenie wywozu z terytorium kraju poza terytorium UE.

Mając na uwadze dostosowanie przepisów prawa celnego do regulacji prawnych w zakresie dokumentowania wywozu towarów na potrzeby podatkowe, wprowadzany jest przepis art. 68b. Zaświadczenie będzie wydawane na potrzeby podatku VAT i podatku akcyzowego. Warunkiem wydania zaświadczenia będzie przedstawienie przez wnioskodawcę dokumentów, z których jednoznacznie wynika, że towary będące przedmiotem wywozu zostały dostarczone do miejsca ich przeznaczenia i odebrane przez odbiorcę wskazanego na fakturze i/lub dokumentach przewozowych.

Organem nadzorującym prawidłowy przebieg procedury wywozu, w tym jej zakończenie, jest urząd wywozu, zdefiniowany w art. 221 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego. W związku z tym przyjęto, iż organem właściwym do wydania zaświadczenia będzie urząd celny wskazany w tym przepisie.

uzasadnienie do zmiany art. 69

Zmiana dokonywana w art. 69 w ust. 1 w pkt 4 polega na uchyleniu lit. a, zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych jest organem właściwym w pierwszej instancji w sprawach stwierdzenia z urzędu nieważności decyzji ostatecznej dyrektora izby celnej. Zmiana wynika z odstąpienia od stosowania w postępowaniu celnym przepisów Ordynacji podatkowej, w zakresie tzw. trybów nadzwyczajnych, w tym również stwierdzenia z urzędu nieważności decyzji. Wobec tego, że organy celne nie będą stosowały trybu nadzwyczajnego w postaci stwierdzenia nieważności decyzji, to konsekwencją przyjęcia takiego stanowiska będzie również niemożliwość stosowania tego trybu przez Ministra Finansów, wobec ostatecznej decyzji dyrektora izby celnej.

Powodem odstąpienia w Prawie celnym od ordynacyjnych trybów nadzwyczajnych są nowe przepisy unijnego kodeksu celnego dotyczące unieważnienia, zmiany lub cofnięcia decyzji (art. 23 ust. 3, art. 27–29 unijnego kodeksu celnego). Zgodnie z tymi przepisami organy celne, które wydały decyzję, mogą ją w każdej chwili unieważnić, zmienić lub cofnąć, jeżeli nie jest ona zgodna z przepisami prawa celnego, przy czym pewna ochrona przewidziana jest dla decyzji korzystnych (art. 27 i art. 28 unijnego kodeksu celnego).

uzasadnienie do zmiany art. 70

Art. 70 ustawy stanowi, w których sprawach celnych właściwy jest dyrektor izby celnej. Zmiany w art. 70 ust. 1 pkt 1 polegają na zastąpieniu odpowiednich przepisów Wspólnotowego Kodeksu Celnego odpowiednimi przepisami unijnego kodeksu celnego, tj.:

- art. 5a (przyznanie statusu Upoważnionego Podmiotu Gospodarczego) zastąpiony zostaje przez art. 38 ust. 1,
- art. 76 dotyczący pozwolenia na stosowanie procedur uproszczonych (z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 278 ust. 3 lit. c rozporządzenia wykonawczego, tj. gdy wydanie pozwolenia na skład typu D pociąga za sobą automatyczne stosowanie odprawy uproszczonej w miejscu dla dopuszczenia do obrotu) zastąpiony zostaje przez: art. 166 ust. 2 (pozwolenie na regularne stosowanie zgłoszenia uproszczonego) i art. 182 ust. 1 (pozwolenie na złożenie zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru),
- art. 94 ust. 2 lit. b (pozwolenie na złożenie gwarancji generalnej w tranzycie) i ust. 4 (pozwolenie na złożenie gwarancji generalnej o obniżonej kwocie lub na zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia – w tranzycie) oraz art. 191 (pozwolenie na złożenie zabezpieczenia generalnego) zastąpiony zostaje przez art. 89 ust. 5,
- art. 167 ust. 3 (wyznaczenie miejsc wejść i wyjść w wolnych obszarach celnych i składach wolnocłowych) zastąpiony zostaje przez art. 243 ust. 1,
- art. 172 (powiadomienie o prowadzeniu działalności w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym) zastąpiony zostaje przez art. 244 ust. 2–4,
- art. 224 (pozwolenie na odroczenie terminu płatności należności) zastąpiony zostaje przez art. 110,
- art. 229 (pozwolenie na stosowanie innych ułatwień płatniczych niż odroczenie płatności) zastąpiony zostaje przez art. 112 ust. 1.

Ponadto dodano w art. 70 ust. 1 pkt 1:

- art. 179 ust. 1 dotyczący pozwolenia na odprawę scentralizowaną; odprawa scentralizowana zastąpiła pojedyncze pozwolenia na stosowanie zgłoszenia uproszczonego lub procedury w miejscu (SASP) uregulowane uprzednio w art. 253h rozporządzenia wykonawczego,
- art. 185 ust. 1 dotyczący pozwolenia na samoobsługę celną (nowa instytucja),
- art. 214 ust. 1 dotyczący zatwierdzenia ewidencji w wolnych obszarach celnych uprzednio częściowo uregulowany w art. 804 rozporządzenia wykonawczego,
- art. 230 (upoważniony odbiorca w procedurze TIR) uprzednio uregulowany w art. 454a rozporządzenia wykonawczego i powołane w pkt 2,

- art. 233 ust. 4 (pozwolenie na uproszczenia w tranzycie unijnym) uregulowane uprzednio w art. 372 rozporządzenia wykonawczego i powołane w pkt 2.

Zmiany w art. 70 ust. 1 pkt 2 polegają na zastąpieniu odpowiednich przepisów rozporządzenia wykonawczego odpowiednimi przepisami rozporządzenia delegowanego, tj.:

- art. 14a, art. 14l i art. 14m dotyczące przyznawania statusu Upoważnionego Podmiotu Gospodarczego zostają wykreślone, gdyż kwestie te uregulowane zostały wystarczająco poprzez wskazanie art. 38 ust. 1 unijnego kodeksu celnego w pkt 1,
- art. 253h dotyczący pojedynczego pozwolenia na stosowanie zgłoszenia uproszczonego lub procedury w miejscu (SASP) zostaje wykreślony, ponieważ pozwolenie takie nie występuje w nowych unijnych przepisach celnych; przepisy te wprowadzają w miejsce SASP odprawę scentralizowaną, o której mowa w art. 179 unijnego kodeksu celnego, dodanego w pkt 1,
- art. 292 ust. 5 dotyczący jednorazowego pozwolenia na uprzywilejowane traktowanie taryfowe, oraz art. 500 dotyczący pojedynczego pozwolenia na gospodarcze procedury celne zostają wykreślone z art. 70 ust. 1 pkt 2. Pozwolenia te będą wydawane na podstawie art. 211 unijnego kodeksu celnego przez właściwych naczelników urzędów celnych,
- art. 313b (zatwierdzenie utworzenia regularnej linii żeglugowej) zostaje zastąpiony przez art. 120 ust. 1,
- art. 324a, art. 324d i art. 324e (pozwolenia na uproszczone potwierdzanie statusu towarów) zostają zastąpione art. 128 ust. 1,
- art. 372 ust. 1 lit. a, d, e i g dotyczące uproszczeń w tranzycie zostają wykreślone, gdyż sprawy te zostały uregulowane poprzez dodanie art. 233 ust. 4 w pkt 1,
- art. 403 ust. 1 został uchylony w czasie obowiązywania rozporządzenia wykonawczego i powinien zostać wykreślony z ustawy – Prawo celne jako przepis nieobowiązujący,
- art. 454a dotyczący upoważnionego odbiorcy w procedurze TIR zostaje wykreślony, gdyż sprawa ta została uregulowana w pkt 1 poprzez dodanie art. 230 unijnego kodeksu celnego.

Ponadto w art. 70 w ust. 1 w pkt 2 dodany został art. 115 (z wyjątkiem wyznaczenia lub uznania miejsca w celu jednorazowego przedstawienia towarów organom celnym)

w miejsce uchylanego art. 18 ustawy Prawo celne. Dotychczas art. 18 powołany był w art. 70 ust. 1 pkt 3.

Projektowany w art. 70 w ust. 1 pkt 3 przepis określa właściwość dla dyrektora izby celnej do wydawania pozwoleń na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR.

Dotychczasowe przepisy ustawy – Prawo celne nie regulują tej kwestii. Właściwość miejscową organów celnych w sprawie złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą tranzytu z zastosowaniem karnetu TIR w systemie NCTS i z użyciem stempla „TIR – upoważniony nadawca” (według siedziby wnioskodawcy) określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie właściwości miejscowej organów celnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 844). Po wprowadzeniu zmiany w praktyce nie zajdzie żadna zmiana w tym zakresie, jako że dotychczas pozwolenia również wydawali dyrektorzy izb celnych.

uzasadnienie do zmiany art. 73

Punktem wyjścia do uzasadnienia projektowanych rozwiązań normatywnych jest założenie subsydiarnego charakteru tzw. „krajowego prawa celnego”. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Unia Europejska posiada tzw. wyłączne kompetencje w dziedzinie unii celnej, co oznacza, że jedynie Unia może stanowić prawo oraz przyjmować akty prawnie wiążące w tym zakresie, natomiast państwa członkowskie mogą to czynić wyłącznie z upoważnienia Unii lub w celu wykonania aktów Unii (art. 2 ust. 1 TFUE). Ponadto, zarówno z art. 1 wspólnotowego kodeksu celnego, zgodnie z którym przepisy prawa celnego Unii składają się także z przepisów wydanych w celu jego stosowania na szczeblu krajowym, jak i z orzecznictwa Trybunału wynika „iż nawet jeśli państwa członkowskie pozostają uprawnione do stanowienia przepisów proceduralnych w zakresie stosowania kodeksu celnego, muszą one jednak zapewnić, że przepisy te są zgodne z tym kodeksem, a także, w sposób bardziej ogólny, z wymogami i istotnymi zasadami prawa Unii” (wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu z dnia 10 grudnia 2015 r., C-427/14, pkt 19).

Powyższa zasada została powtórzona w art. 5 ust. 2 lit. a unijnego kodeksu celnego, dając legitymację do wydawania przepisów celnych na szczeblu krajowym.

Pomocniczość krajowych regulacji podkreśla treść art. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, zgodnie z którym ustawa reguluje w zakresie uzupełniającym przepisy prawa unijnego.

Dotychczasowy art. 73 ustawy – Prawo celne stanowi, że do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio dział IV Ordynacji podatkowej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów prawa celnego. Zaproponowana w nowym brzmieniu art. 73 ust. 1 ustawy – Prawo celne koncepcja polega na znacznym ograniczeniu stosowania Ordynacji podatkowej do postępowania celnego.

Konieczność ograniczenia stosowania, w postępowaniu przed organami celnymi pierwszej instancji, przepisów Ordynacji podatkowej wynika zarówno z ustanowienia „na poziomie” prawa unijnego (unijny kodeks celny i akty wykonawcze) szczegółowych regulacji procesowych, które z uwagi na dyrektywę jednolitego stosowania na całym obszarze celnym Unii (art. 1 ust. 1 akapit pierwszy unijnego kodeksu celnego) stosowane są bezpośrednio i z pierwszeństwem przed sprzecznymi z nimi regulacjami ustawy krajowej (art. 91 ust. 3 Konstytucji RP), jak i z poglądów Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Zasada pierwszeństwa stosowania prawa unijnego wynika również z orzecznictwa Trybunału (zob. wyroki Trybunału Sprawiedliwości: C-26/62, van Gend en Loos, C-6/64, Costa, C-11/70, Internationale Handelsgesellschaft). Trybunał Sprawiedliwości UE konsekwentnie stoi na stanowisku jednolitego stosowania prawa celnego na obszarze celnym UE, nawet gdyby miało to prowadzić do ograniczenia autonomii proceduralnej państw członkowskich. Zauważyć trzeba, że wynikające bezpośrednio z prawa unijnego uprawnienia podmiotów prawa w poszczególnych państwach członkowskich byłyby iluzoryczne, gdyby pojęcia i terminy prawa wspólnotowego były definiowane w krajowych porządkach prawnych. Oznaczałoby to, że państwa członkowskie miałyby znaczący (a nawet decydujący) wpływ na zakres wspomnianych uprawnień. Skutkowałoby to wyodrębnieniem się „krajowych” wersji prawa unijnego (zob. W. Morawski, Glosa do wyroku TS z dnia 17 lutego 2011 r., C-78/10, LEX/el. 2011).

Na gruncie nowych unijnych przepisów celnych do postępowania w sprawach celnych stosowane będą:

- 1) przepisy art. 22–32 unijnego kodeksu celnego oraz przepisy delegowane i wykonawcze do tych artykułów,

- 2) unijne przepisy szczególne regulujące w odmienny sposób (na zasadzie wyjątku) niektóre instytucje unijnego kodeksu celnego (np. termin wydania pozwolenia na korzystanie z uszlachetniania czynnego i biernego – 30 dni).

Wymienione przepisy wprowadzają szereg nowych przepisów proceduralnych determinujących w znaczący sposób koncepcję postępowania celnego. Głównymi celami ich wprowadzenia jest:

- 1) zapewnienie w większym stopniu niż dotychczas jednolitości stosowania przepisów prawa celnego na obszarze celnym unijnego kodeksu celnego.

Przesłanka taka wynika z pkt 15 preambuły do unijnego kodeksu celnego, zgodnie z którym „Aby ułatwić legalną wymianę handlową oraz zwalczanie nadużyć, konieczne są proste, szybkie i ujednoczone procedury i postępowanie celne.” czy pkt 22 tejże preambuły „W odniesieniu do decyzji dotyczących stosowania przepisów prawa celnego, w tym w odniesieniu do wiążących informacji, powinno się stosować te same zasady.”.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 1 akapit drugi unijnego kodeksu celnego, kodeks ten stosowany jest w sposób jednolity na całym obszarze celnym Unii;

- 2) informatyzacja – unijny kodeks celny wprowadza prawną zasadę, że wszystkie transakcje celne i handlowe mają być przeprowadzane elektronicznie. Dotyczy to również decyzji wydawanych przez organy celne, w szczególności zaś pozwoleń wydawanych na wnioski, do obsługi których powstaje specjalny unijny program informatyczny;
- 3) nadanie organom celnym roli wiodącej w łańcuchu dostaw, a także – ze względu na swój udział w monitorowaniu i zarządzaniu handlem międzynarodowym – katalizatora konkurencyjności państw i przedsiębiorstw.

Poniżej zestawione są podstawowe przepisy proceduralne wprowadzone do unijnych przepisów celnych, które uzasadniają stosowanie w węższym zakresie niż dotychczas przepisów działu IV Ordynacji podatkowej do postępowania celnego.

Pojęcie decyzji

Unijny kodeks celny wprowadza w art. 5 pkt 39 definicję decyzji, zgodnie z którą:

- decyzją jest każdy akt wydany przez organy celne odnoszący się do przepisów prawa celnego zawierający orzeczenie w konkretnej sprawie, który pociąga za sobą skutki prawne dla zainteresowanej osoby lub zainteresowanych osób.

Termin „decyzja” w unijnym kodeksie celnym używany jest w szerszym znaczeniu niż w Ordynacji podatkowej.

Na gruncie Ordynacji podatkowej aktami administracyjnymi wydawanymi przez organy podatkowe są decyzje i postanowienia. Postanowienia, tak jak i decyzje, są jednostronnymi i władczymi aktami administracyjnymi indywidualnymi. Elementy postanowienia nie różnią się zasadniczo od obligatoryjnych składników decyzji, z tym że podstawę postanowień stanowią niemal zawsze przepisy proceduralne. Podstawową różnicą między decyzją a postanowieniem jest to, że postanowienie jest aktem stosowania prawa procesowego i z reguły nie rozstrzyga (z pewnymi wyjątkami) – sprawy co do jej istoty. Postanowienie zasadniczo rozstrzyga o prawach i obowiązkach procesowych stron postępowania oraz innych jego uczestników.

Przy takim sposobie rozumienia „decyzji”, jaki przyjęto w unijnym kodeksie celnym, można przyjąć, że mieszczą się w tym pojęciu także postanowienia, a nawet akceptacje czy zgody.

Systematyka decyzji w unijnym kodeksie celnym

UKC w art. 22 dokonuje podziału decyzji na decyzje:

- 1) na wniosek albo z urzędu, tj. bez uprzedniego wniosku (podobnie jak w Ordynacji podatkowej)
- 2) decyzje korzystne albo niekorzystne dla osoby (brak rozróżnienia w Ordynacji podatkowej, poza pewnymi wyjątkami np. art. 253 – uchylenie lub zmiana decyzji, na mocy której strona nabyła prawo).

Decyzje wydane zarówno na wniosek, jak i z urzędu są przy tym decyzjami korzystnymi albo niekorzystnymi dla osoby.

Pojęcie „decyzji korzystnej”

– wydawanej na wniosek

Przyjmuje się założenie, że decyzją korzystną wydawaną na wniosek osoby jest decyzja w pełni uwzględniająca wniosek.

Przepisy unijnego kodeksu celnego ani przepisy Ordynacji podatkowej nie zawierają definicji decyzji korzystnej, ale kierując się zasadami logiki, można przyjąć, że jeżeli w wyniku postępowania rozpoczętego na wniosek strony zostaje wydana decyzja w całości uwzględniająca wniosek strony, to jest ona decyzją korzystną dla strony.

– **wydanej z urzędu**

Nie można wykluczyć decyzji korzystnych wydanych z urzędu. Na gruncie Ordynacji podatkowej przykładem takiej decyzji jest decyzja określająca zobowiązanie podatkowe w wysokości niższej niż zadeklarowana przez podatnika.

Pojęcie decyzji „niekorzystnej”

– **wydanej na wniosek**

Decyzja wydana na wniosek nie w pełni go uwzględniająca jest decyzją niekorzystną.

– **wydanej z urzędu**

Zdecydowana większość decyzji wydawanych z urzędu będzie decyzjami niekorzystnymi.

W wypadku wątpliwości, czy decyzja, którą zamierza wydać organ celny, jest czy nie jest korzystna dla osoby, proponuje się przyjąć tryb właściwy do wydania decyzji niekorzystnej i tym samym dać osobie prawo do wypowiedzenia się, zgodnie z art. 22 ust. 6 unijnego kodeksu celnego. Po wyrażeniu opinii przez osobę organ celny podejmuje decyzję korzystną bądź niekorzystną.

Tryb wydania decyzji na wniosek (art. 22 unijnego kodeksu celnego)

- 1) złożenie wniosku – składając wniosek osoba powinna dostarczyć wszystkich niezbędnych informacji do wydania decyzji;
- 2) organ celny niezwłocznie i nie później niż w terminie 30 dni od otrzymania wniosku sprawdza warunki przyjęcia wniosku (art. 22 ust. 2).

Warunki przyjęcia wniosku określone są w art. 11 rozporządzenia delegowanego.

- wniosek spełnia warunki – powiadomienie wnioskodawcy, w terminie 30 dni od daty otrzymania wniosku, o przyjęciu wniosku (art. 22 ust. 2 akapit drugi kodeksu; datą przyjęcia wniosku jest data otrzymania wniosku (art. 12 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego),
- wniosek nie zawiera wszystkich wymaganych informacji – organ celny żąda od wnioskodawcy uzupełnienia informacji w rozsądnym terminie – max. 30 dni (art. 12 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego).

Jeżeli wnioskodawca uzupełni wniosek, następuje przyjęcie wniosku z datą otrzymania przez organ celny wymaganych informacji; organ celny

powiadamia wnioskodawcę o przyjęciu wniosku (art. 12 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego).

Przyjęcie wniosku jest decyzją korzystną dla wnioskodawcy. Powiadomienie o tej decyzji może nastąpić w formie elektronicznej, papierowej czy nawet ustnej.

Jeżeli wnioskodawca nie uzupełni wniosku w określonym terminie, wniosek nie zostaje przyjęty. Odmowa przyjęcia wniosku jest decyzją niekorzystną dla wnioskodawcy, bez prawa do wypowiedzenia (art. 10 lit. a rozporządzenia delegowanego).

Organ celny powiadamia wnioskodawcę o odmowie przyjęcia wniosku (art. 12 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia wykonawczego).

Brak informacji o przyjęciu lub odrzuceniu wniosku równa się uznaniu, że wniosek został przyjęty z datą złożenia lub datą przekazania ostatniej żądanej informacji (art. 12 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego).

3) po przyjęciu wniosku organ celny może zwrócić się o dostarczenie dodatkowych informacji w terminie max. 30 dni – termin na wydanie decyzji przedłuża się o ten okres (art. 13 ust. 1 rozporządzenia delegowanego); organ celny informuje wnioskodawcę o przedłużeniu terminu;

4) przed wydaniem decyzji niekorzystnej dla wnioskodawcy organy celne:

- powiadamiają wnioskodawcę o podstawach, na których zamierzają oprzeć decyzję,
- dają możliwość przedstawienia stanowiska (prawo do bycia wysłuchanym) w terminie, co do zasady, 30 dni (art. 8 ust. 1 rozporządzenia delegowanego) rozpoczynającym swój bieg z dniem doręczenia powiadomienia lub z dniem uznania go za doręczone (art. 22 ust. 6 unijnego kodeksu celnego). Od zasady – 30-dniowego terminu – są wyjątki określone w art. 8 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (24 godziny) i w art. 9 rozporządzenia wykonawczego (niezwłocznie).

Od prawa do bycia wysłuchanym są również wyjątki określone w art. 22 ust. 6 akapit drugi unijnego kodeksu celnego i art. 10 rozporządzenia delegowanego.

Jeżeli stosowane jest prawo do wysłuchania, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia delegowanego, termin na wydanie decyzji przedłuża się

o 30 dni, o czym organ celny powinien poinformować wnioskodawcę (art. 13 ust. 2 rozporządzenia delegowanego),

- po upływie tego terminu wnioskodawca jest powiadomiony w odpowiedniej formie o wydanej decyzji (art. 22 ust. 6 unijnego kodeksu celnego).

Powiadomieniem może być doręczenie decyzji.

- 5) organ celny wydaje decyzję i powiadamia o niej niezwłocznie i nie później niż w terminie 120 dni od daty przyjęcia wniosku (art. 22 ust. 3 unijnego kodeksu celnego), jeśli w przepisach szczególnych nie przewidziano inaczej (np. pozwolenie na procedurę uszlachetniania czynnego i biernego – 30 dni);
- 6) termin na wydanie decyzji może być przedłużony:
  - max. 30 dni – jeżeli organ celny nie może dotrzymać terminu; organ celny powiadamia wnioskodawcę o przedłużeniu terminu na wydanie decyzji przed upływem terminu oraz o przyczynach tego przedłużenia (art. 22 ust. 3 akapit drugi unijnego kodeksu celnego),
  - na wniosek wnioskodawcy, w celu dostosowania się do warunków i kryteriów (art. 22 ust. 3 akapit trzeci unijnego kodeksu celnego) – organ celny podejmuje wówczas decyzję o przedłużeniu terminu,
  - w przypadku przedłużenia terminu konsultacji z innym organem celnym; w takim przypadku termin na wydanie decyzji przedłuża się o ten sam okres, co przedłużenie okresu konsultacji; wnioskodawca jest informowany o przedłużeniu terminu na wydanie decyzji (art. 13 ust. 3 rozporządzenia delegowanego),
  - max. o 9 m-cy, jeżeli prowadzone jest dochodzenie na podstawie uzasadnionych podejrzeń naruszenia przepisów prawa celnego (art. 13 ust. 4 rozporządzenia delegowanego); również w tym przypadku powiadamia się wnioskodawcę o przedłużeniu terminu, o ile jednak nie zagraża to dochodzeniu.

Decyzją korzystną dla wnioskodawcy może być wydanie pozwolenia, korekta zgłoszenia celnego, adnotacja czy zgoda na wniosku albo odrębna decyzja załatwiająca wniosek.

Decyzja niekorzystna dla wnioskodawcy określa podstawy, na których ją oparto, i zawiera pouczenie o prawie do wniesienia odwołania (art. 22 ust. 7 unijnego kodeksu

celnego). Może być wydana w formie elektronicznej (np. SZPROT) lub papierowej jako odrębna decyzja.

Tryb wydania decyzji z urzędu (art. 29 UKC)

Biorąc pod uwagę przepisy dotyczące prawa do bycia wysłuchanym (art. 22 ust. 6 unijnego kodeksu celnego), szczególnie zaś, co do zasady, 30-dniowego terminu na przedstawienie stanowiska, proponuje się następujący tryb wydawania decyzji niekorzystnych z urzędu:

- 1) pierwszą informacją dla osoby o możliwości wydania decyzji dla niej niekorzystnej jest powiadomienie, o którym mowa w art. 22 ust. 6 unijnego kodeksu celnego (bez postanowienia o wszczęciu postępowania z Ordynacji podatkowej),
- 2) po upływie wyznaczonego terminu na przedstawienie stanowiska (wyjątek art. 8 ust. 2 przepisów wykonawczych), organ celny wydaje decyzję niekorzystną albo korzystną, jeżeli przyjmie za zasadne stanowisko osoby,
- 3) zgodnie z art. 22 ust. 7 unijnego kodeksu celnego, organy celne w decyzji niekorzystnej dla osoby określają podstawy, na których ją oparto, i zawierają pouczenie o prawie do wniesienia odwołania,
- 4) zgodnie z art. 23 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, organ celny, który wydał decyzję, może w każdej chwili ją unieważnić, zmienić lub cofnąć, jeżeli nie jest ona zgodna z przepisami prawa celnego.

Proponuje się w art. 73 ustawy – Prawo celne, aby do postępowania w sprawach celnych stosować odpowiednio Dział IV Ordynacji podatkowej w następującym zakresie:

- art. 12 (terminy)
- Rozdział 2 (wyłączenia pracownika lub organu)
- art. 141 i art. 142 (ponaglenie na niezakończenie sprawy w terminie)
- art. 143 (upoważnienie od organu)
- art. 168 (podania)
- art. 170 (przekazanie sprawy właściwemu organowi)
- Rozdział 5 (doręczenia)
- Rozdział 6 (wezwania)
- Rozdział 9 (protokoły, adnotacje)
- Rozdział 10 (udostępnienie akt)

- Rozdział 11 (dowody)
- Rozdział 21 (odpowiedzialność odszkodowawcza)
- Rozdział 22 (kary porządkowe)
- Rozdział 23 (koszty postępowania),

z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów prawa celnego.

Do odwołań, oprócz wymienionych przepisów Ordynacji podatkowej, stosuje się także przepisy rozdziału 6a ustawy.

Zgodnie z art. 73 ust. 2 ustawy, czynności podjęte w sprawach celnych na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej nie uznaje się za decyzje w rozumieniu przepisów prawa celnego. Są one zaskarżalne tylko w odwołaniu od decyzji. W przepisie tym wskazano jednak również zamkniętą listę tych rozstrzygnięć przewidzianych w ustawie – Ordynacja podatkowa, które winny być traktowane jako decyzje w rozumieniu unijnego kodeksu celnego. Zabieg ten stanowi zabezpieczenie przed uszczerbkiem praw, jakie dziś posiada strona postępowania podatkowego na gruncie Ordynacji podatkowej, zapewniających jej możliwość złożenia środków zaskarżenia wobec takich rozstrzygnięć organu podatkowego.

Pojęcie decyzji obejmuje zatem „ordynacyjne” pojęcia decyzji i postanowienia zaskarżalne, natomiast pozostałe czynności podejmowane na podstawie Ordynacji podatkowej w postępowaniu celnym uznaje się na gruncie prawa celnego za czynności materialno-techniczne.

Poniższa tabela przedstawia odniesienie przepisów Działu IV Ordynacji podatkowej do nowych przepisów prawa celnego w zakresie postępowania celnego.

Ordynacja podatkowa Dział IV Postępowanie podatkowe	Procedura w unijnym kodeksie celnym
Rozdział 1 – art.120–129 Zasady ogólne	Zasady i filozofia całego unijnego prawa celnego została opisana w preambule do unijnego kodeksu celnego. W przypadku zasad rządzących procedurą wydawania decyzji, w szczególności zostały one pomieszczone m.in. w pkt 20, 21, 22, 24–27, 32 i 58. Odnoszą się one do takich zasad ogólnych jak m.in. zasada legalizmu, zapewnienia czynnego udziału strony w postępowaniu czy zaufania do organów celnych.

<p>Rozdział 2 – art. 130–132a Wylączenie pracownika organu podatkowego oraz organu podatkowego</p>	<p>Brak adekwatnych przepisów. (stosuje się odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 ustawy – Prawo celne)</p>
<p>Rozdział 3 – art.133–138 Strona</p>	<p>Unijny kodeks celny w postępowaniu nie posługuje się pojęciem strony, natomiast zawiera pojęcia określone w art. 5 ust. 4–5, 15, 19 (definicje osoby, przedsiębiorcy, dłużnika). Tym samym w zakresie procedury organy celne w miejsce pojęć „krajowych” będą stosować nomenklaturę i definicje ustawowe określone w unijnym kodeksie celnym.</p>
<p>Rozdział 3a – art. 138a–138o Pełnomocnictwo</p>	<p>Unijny kodeks celny szczegółowo reguluje w art. 18–20 przedstawicielstwo celne. Pełnomocnictwo „ordynacyjne” zostało zaprojektowane dla obsługi postępowania podatkowego przed organem podatkowym i w tym kształcie nie może bezpośrednio znaleźć zastosowania do spraw celnych.</p> <p>Przedstawicielstwo celne stanowi całościowo i wyczerpująco ukształtowaną przez ustawodawcę unijnego instytucję prawną. Stanowi ona odrębny, specyficzny dla ukształtowanego spójnie i logicznie procesu postępowania, zgodnie z przepisami prawa celnego, model działania osoby przez swojego przedstawiciela. Zgodnie z przepisami unijnego kodeksu celnego przedstawicielem zarówno bezpośrednim, jak i pośrednim może być każda osoba, a więc też osoba prawna, ustanowiona przez inną osobę w celu prowadzenia czynności i załatwiania formalności wymaganych przepisami prawa celnego przed organami celnymi. Z tak skonstruowanym modelem przedstawicielstwa w sprzeczności stoi model pełnomocnictwa zawarty w przepisach Ordynacji podatkowej.</p> <p>Jeżeli treść pełnomocnictwa „ordynacyjnego” będzie odpowiadać zasadom przedstawicielstwa określonym w unijnym kodeksie celnym, wówczas nie ma przeszkód, aby skutecznie mogło być ono wykorzystane w postępowaniu celnym.</p>
<p>Rozdział 4 – art. 139 Załatwianie spraw</p>	<p>Art. 22 unijnego kodeksu celnego reguluje w sposób całościowy kwestię decyzji wydawanych na wniosek również w zakresie terminu, w jakim taka decyzja ma być wydana. O terminach wydawania decyzji z urzędu</p>

	decydują przepisy materialne oraz zasada niezwłocznego księgowania i udostępniania należności celnych jako środka własnego UE.
Rozdział 4 – art. 140 Niezałatwienie sprawy w terminie	Art. 22 ust. 3 akapit drugi oraz art. 44 ust. 1 akapit drugi unijnego kodeksu celnego regulują kwestie obowiązku organu do informowania osoby o przyczynach i okolicznościach nieprzestrzegania terminów. W przypadku decyzji z urzędu po upływie terminu wynikającego z prawa do bycia wysłuchanym, decyzja wydawana jest niezwłocznie.
Rozdział 4 – art. 141–142 Ponaglenie na niezałatwienie sprawy w terminie	Odwołanie na niewydanie decyzji w terminie, o którym mowa w art. 44 ust. 1 zdanie drugie unijnego kodeksu celnego, realizowane będzie poprzez odpowiednie stosowanie art. 141 i art. 142 Ordynacji podatkowej.
Rozdział 4 – art. 143 Upoważnienie pracownika	Brak adekwatnych przepisów. (stosuje się odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 Prawa celnego)
Rozdział 5 Doręczenia	Brak adekwatnych przepisów. (stosuje się odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 ustawy – Prawo celne)
Rozdział 6 – Wezwania	Brak adekwatnych przepisów. (stosuje się odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 Prawa celnego)
Rozdział 7 – art. 161–164 Przywrócenie terminu	Unijny kodeks celny w art. 55 stanowi, że o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej, okres nie może zostać przedłużony, data lub termin odroczone lub przyspieszone.
Rozdział 8 – art. 165–171 Wszczęcie postępowania	Art. 29 – decyzje wydawane z „urzędu” i art. 22–23 dla decyzji na wniosek + art. 168 Ordynacji podatkowej stosowany odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 Prawa celnego. Rezygnacja z wszczęcia postępowania związana jest m.in. z instytucją prawa do bycia wysłuchanym, która nie jest prostym odpowiednikiem art. 200 Ordynacji podatkowej. Prawo do bycia wysłuchanym oraz termin na przedstawienie stanowiska w sprawie nie jest jednakowe dla wszystkich osób i jest uzależnione, co do zasady, od stopnia naruszenia prawa. W przypadku niewielkich naruszeń termin na przedstawienie stanowiska organowi celnemu wynosi 30 dni, w przypadku tzw. przemytu – natychmiast lub 24 godziny,

gdyby miało to niekorzystnie wpłynąć na dochodzenia wszczęte w celu zwalczania nadużyć – prawo to nie przysługuje. Stosowanie, szczególnie w tych ostatnich przypadkach „klasycznej formy” wszczęcia postępowania z urzędu, spowoduje naruszenie zasady skuteczności prawa unijnego (wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 grudnia 1976 r., 33/76, Rewe-Zentralfinanz AG and Rewe-Zentral AG v. Landwirtschaftskammer für das Saarland, 33/76, ECR 1976, s. 1989). W powołanym wyroku Trybunał sformułował zasadę autonomii proceduralnej państw członkowskich. Zgodnie z tą zasadą państwa członkowskie są zobowiązane do określenia przepisów proceduralnych, zgodnie z którymi mogą być dochodzone roszczenia oparte na prawie wspólnotowym. Zgodnie z zasadą autonomii proceduralnej, z powodu braku wspólnych przepisów proceduralnych organy państw członkowskich stosują prawo wspólnotowe na podstawie swoich własnych (krajowych) przepisów proceduralnych. Przepisy te nie tylko nie mogą być mniej korzystne niż te, na podstawie których dochodzić można roszczeń opartych na prawie krajowym (zasada równoważności), ale również nie mogą czynić dochodzenia praw wynikających z bezpośrednio obowiązujących przepisów wspólnotowych nadmiernie utrudnionym czy praktycznie niemożliwym (zasada skuteczności). Zasada autonomii proceduralnej państw członkowskich nie oznacza jednak w żadnym razie braku kompetencji organów Wspólnoty (obecnie Unii Europejskiej) do tworzenia przepisów prawa procesowego, lecz odsyła do przepisów prawa krajowego wyłącznie w przypadkach braku takich przepisów w prawie wspólnotowym.

Ponadto brak proponowanej regulacji może prowadzić do przyjęcia przez praktykę i orzecznictwo poglądu, zgodnie z którym prawo do bycia wysłuchanym (lub jego brak) stanowi odpowiednik art. 200 Ordynacji podatkowej. Tymczasem w przypadkach wyjątku od zasady wysłuchania chodzi o to, by w szczególnych ważnych dla interesu Unii przypadkach doręczenie stronie postępowania celnego decyzji było pierwszą i jedyną

	<p>czynnością organu celnego pierwszej instancji. Dodatkowo należy podkreślić, że taki sposób postępowania jest zgodny z prawem Unii (wyrok TS z dnia 3 lipca 2014 r., Kamino International Logistics BV (C-129/13), Datema Hellmann Worldwide Logistics BV (C-130/13) przeciwko Staatssecretaris van Financiën).</p> <p>W innych przypadkach, gdy podejmowane czynności nie prowadzą do wydania decyzji niekorzystnej, osoba nie jest zbędnie angażowana przez organ celny, co ma znaczenie dla ekonomiki postępowania. Takie rozwiązania są stosowane w innych państwach członkowskich UE.</p>
Rozdział 9 – art.171a–177 Metryki, protokoły i adnotacje	Brak adekwatnych przepisów. (stosuje się odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 Prawa celnego)
Rozdział 10 – art. 178–179 Udostępnianie akt	Brak adekwatnych przepisów. (stosuje się odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 Prawa celnego)
Rozdział 11 – art. 180–200 Dowody	Brak adekwatnych przepisów. (stosuje się odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 Prawa celnego, z wyłączeniem art. 200 dotyczącego wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego – ze względu art. 22 ust. 6 – prawo do bycia wysłuchanym)
Rozdział 12 – art.201–206 Zawieszenie postępowania	<p>Art. 22 ust. 3 akapit trzeci – możliwość przedłużania terminu na wniosek lub z urzędu. Inną przyczyną braku konieczności zawieszania postępowania jest przewidziany przez ustawodawcę unijnego model procedury, w którym organy celne w przewidzianych prawem okolicznościach i sytuacjach mogą, a czasem powinny przedłużać lub skracać terminy do podjęcia określonych działań, w tym wydania stanowczej decyzji, w której zawierają swoje rozstrzygnięcie.</p> <p>Ale również – brak formalnego wszczęcia postępowania generuje brak przepisów regulujących kwestię zawieszenia.</p>
Rozdział 13 – art. 207–215 Decyzje	Art. 5 pkt 39, art. 22–34 unijnego kodeksu celnego oraz art. 10–15 przepisów wykonawczych. „Decyzja” oznacza każdy akt wydany przez organy celne odnoszący się do przepisów prawa celnego zawierający

	<p>orzeczenie w konkretnej sprawie, który pociąga za sobą skutki prawne dla zainteresowanej osoby lub zainteresowanych osób. Definicja „unijnej decyzji” odpowiada pojęciu aktu administracyjnego sformułowanemu w doktrynie polskiego prawa administracyjnego. Zgodnie z nią akt administracyjny to „władcze działanie prawne organu administracji skierowane na wywołanie konkretnych, indywidualnie oznaczonych skutków prawnych”. Decyzja w rozumieniu unijnego kodeksu celnego odpowiada więc pojęciu aktu administracyjnego. Stopień sformalizowania wydanego aktu administracyjnego, jak również możliwość zaskarżenia zależą od kwestii, którą ten akt rozstrzyga oraz od treści wydanego rozstrzygnięcia.</p>
<p>Rozdział 14 – art. 216–219 Postanowienia</p>	<p>W toku postępowania celnego organy celne dokonują rozstrzygnięć w formie decyzji w rozumieniu unijnego kodeksu celnego. Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy – Prawo celne, czynności podjęte w sprawach celnych na podstawie Ordynacji podatkowej nie uznaje się za decyzje w rozumieniu unijnego prawa celnego, poza wskazanymi przypadkami. Stanowią na gruncie prawa celnego czynności materialno-techniczne. (art. 73 ust. 2 unijnego kodeksu celnego).</p>
<p>Rozdział 15 – art. 220–235 Odwołania</p>	<p>Art. 43–45 unijnego kodeksu celnego. Na podstawie upoważnienia wynikającego z unijnego kodeksu celnego procedura odwoławcza została uregulowana w rozdziale 6a ustawy – Prawo celne.</p> <p>Odwołania, o których mowa w art. 44 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, obejmują zarówno (zdanie pierwsze) prawo do wniesienia odwołania od wydanej przez organy celne decyzji w zakresie stosowania przepisów prawa celnego, czyli wniesienie zwyczajnego środka zaskarżenia do organu administracji publicznej wyższego stopnia (na gruncie krajowym „odwołania” lub „zażalenia”) oraz (zdanie drugie) prawo do wniesienia odwołania przez osobę, która wystąpiła do organów celnych z wnioskiem o wydanie decyzji i której nie wydano decyzji na podstawie tego wniosku w terminie określonym w art. 22 ust. 3 (na</p>

	gruncie krajowym stanowi przedłożenie tożsame z instytucją ponaglenia z art. 141 Ordynacji podatkowej).
Rozdział 16 – art. 236–239 Zażalenia	W toku postępowania celne organy celne dokonują rozstrzygnięć w formie decyzji w rozumieniu unijnego kodeksu celnego. Od decyzji służy prawo wniesienia odwołania.
Rozdział 16a – art. 239a–239j Wykonanie decyzji	Art. 45 unijnego kodeksu celnego stanowi, że wniesienie odwołania nie powoduje wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji. Jednak zgodnie z ust. 2 tego przepisu organy celne wstrzymują wykonanie decyzji w całości lub w części, jeśli są przekonane, że decyzja taka jest sprzeczna z przepisami prawa celnego lub gdy istnieje obawa spowodowania nieodwracalnej szkody dla osoby zainteresowanej.
Rozdział 21 – art. 260–261 Odpowiedzialność odszkodowawcza	Brak adekwatnych przepisów. (stosuje się odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 ustawy – Prawo celne)
Rozdział 22 – art. 262–263 Kary porządkowe	Brak adekwatnych przepisów. (stosuje się odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 ustawy – Prawo celne)
Rozdział 23 – art. 264–271 Koszty postępowania	Brak adekwatnych przepisów. (stosuje się odpowiednio na mocy art. 73 ust. 1 ustawy – Prawo celne)

Tryby nadzwyczajne wzruszenia decyzji

Procedury w unijnym kodeksie celnym	Tryby nadzwyczajne w Ordynacji podatkowej
<p>Unieważnienie korzystnych decyzji (art. 27 unijnego kodeksu celnego)</p> <p>– działanie z urzędu lub na wniosek –</p> <p>Przesłanki: (spełniane łącznie)</p> <p>a) decyzja została podjęta na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych informacji;</p> <p>b) posiadacz decyzji wiedział lub powinien był wiedzieć, że informacje są nieprawidłowe lub niekompletne;</p> <p>c) decyzja byłaby inna, gdyby informacje były prawidłowe</p>	<p>Stwierdzenie nieważności decyzji (art. 247 Ordynacji podatkowej)</p> <p>Przesłanki:</p> <p>a) decyzja została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości;</p> <p>b) decyzja została wydana bez podstawy prawnej;</p> <p>c) decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa;</p> <p>d) decyzja dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną;</p>

<p>i kompletne.</p>	<p>e) decyzja została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie;</p> <p>f) decyzja była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały;</p> <p>g) decyzja zawiera wadę powodującą jej nieważność na mocy wyraźnie wskazanego przepisu prawa;</p> <p>h) wykonanie decyzji wywołałoby czyn zagrożony karą.</p> <p>Tryb ten jest ograniczony 5-letnim terminem (od dnia doręczenia decyzji, której wniosek dotyczy)</p> <p>Wznowienie postępowania – (Art. 240 Ordynacji podatkowej)</p> <p>Przesłanki:</p> <p>a) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;</p> <p>b) decyzja została wydana w wyniku przestępstwa;</p> <p>c) decyzja została wydana przez pracownika lub organ podatkowy, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 130–132;</p> <p>d) strona nie z własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;</p> <p>e) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznanie organowi, który wydał decyzję;</p> <p>f) decyzja została wydana na podstawie innej decyzji lub orzeczenia sądu, które następnie zostały uchylone, zmienione, wygaszone lub stwierdzono ich nieważność w sposób mogący mieć wpływ na treść wydanej decyzji;</p> <p>g) została wydana na podstawie przepisu, o którego niezgodności z Konstytucją RP, ustawą lub ratyfikowaną umową międzynarodową orzekł Trybunał</p>
---------------------	--

	<p>Konstytucyjny;</p> <p>h) ratyfikowana umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania lub inna ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest RP, ma wpływ na treść wydanej decyzji;</p> <p>i) wynik zakończonej procedury wzajemnego porozumienia lub procedury arbitrażowej, prowadzonych na podstawie ratyfikowanej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest RP, ma wpływ na treść wydanej decyzji;</p> <p>j) orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma wpływ na treść wydanej decyzji.</p>
<p>Cofnięcie i zmiana korzystnej decyzji (art. 28 unijnego kodeksu celnego) – działanie z urzędu lub na wniosek –</p> <p>Przesłanki: inne niż w art. 27:</p> <p>a) jeżeli jeden lub kilka warunków wymaganych do jej wydania nie zostało spełnionych lub przestało być spełnionych; lub</p> <p>b) na wniosek posiadacza decyzji.</p>	
<p>Unieważnienie, cofnięcie i zmiana decyzji (korzystnych i niekorzystnych)</p> <p>– Art. 23 ust. 3 unijnego kodeksu celnego organ celny, który wydał decyzję, może ją w każdej chwili unieważnić, zmienić lub cofnąć –</p> <p>Przesłanki:</p> <p>a) jeżeli decyzja nie jest zgodna z przepisami prawa;</p> <p>b) jeśli nie narusza to przepisów obowiązujących w innych dziedzinach, określających przypadki, w których decyzje są wadliwe lub nieważne.</p>	<p>Uchylenie lub zmiana decyzji ostatecznej (art. 253 Ordynacji podatkowej)</p> <p>Przesłanki:</p> <p>– decyzja ostateczna, na mocy której strona nie nabyła prawa, może być uchylona lub zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes podatnika.</p> <p>Tryb ten jest ograniczony 5-letnim terminem (od dnia doręczenia decyzji, której wniosek dotyczy)</p> <p>– nie stosuje się do decyzji – ustalającej albo określającej wysokość zobowiązania podatkowego;</p>

	<p>o odpowiedzialności podatkowej płatników lub inkasentów;</p> <p>o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich;</p> <p>określających wysokość należnych odsetek za zwłokę;</p> <p>o odpowiedzialności spadkobiercy;</p> <p>określającej wysokość zwrotu podatku.</p>
	<p>Uchylenie lub zmiana decyzji ostatecznej (art. 253a Ordynacji podatkowej)</p> <p>Przesłanki:</p> <ul style="list-style-type: none"> – decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być za jej zgodą uchylona lub zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes strony. <p>Tryb ten jest ograniczony 5-letnim terminem (od dnia doręczenia decyzji, której wniosek dotyczy)</p> <ul style="list-style-type: none"> – nie stosuje się do decyzji – <p>ustalającej albo określającej wysokość zobowiązania podatkowego;</p> <p>o odpowiedzialności podatkowej płatników lub inkasentów;</p> <p>o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich;</p> <p>określających wysokość należnych odsetek za zwłokę;</p> <p>o odpowiedzialności spadkobiercy;</p> <p>określającej wysokość zwrotu podatku.</p>
	<p>Zmiana decyzji ostatecznej wskutek zmiany okoliczności faktycznych – art. 254 Ordynacji podatkowej</p> <p>Przesłanki:</p> <p>Decyzja ostateczna, ustalająca lub określająca wysokość zobowiązania podatkowego na dany okres, może być zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli po jej doręczeniu nastąpiła</p>

	<p>zmiana okoliczności faktycznych mających wpływ na ustalenie lub określenie wysokości zobowiązania, a skutki wystąpienia tych okoliczności zostały uregulowane w przepisach prawa podatkowego obowiązujących w dniu wydania decyzji.</p> <p>Tryb ten jest ograniczony 5-letnim terminem (od dnia doręczenia decyzji, której wniosek dotyczy)</p>
	<p>Uchylenie decyzji wydanej z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonych czynności – art. 255 Ordynacji podatkowej</p> <p>Przesłanki:</p> <p>Organ podatkowy pierwszej instancji uchyla decyzję, jeżeli została ona wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonych czynności, a strona nie dopełniła ich w wyznaczonym terminie.</p> <p>Tryb ten jest ograniczony 5-letnim terminem (od dnia doręczenia decyzji, której wniosek dotyczy).</p>
	<p>Wygaśnięcie decyzji – art. 258 Ordynacji podatkowej</p> <p>Przesłanki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzja stała się bezprzedmiotowa; 2) decyzja została wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonego warunku, a strona nie dopełniła tego warunku; 3) strona nie dopełniła przewidzianych w tej decyzji lub w przepisach prawa podatkowego warunków uprawniających do skorzystania z ulg; 4) strona nie dopełniła określonych w przepisach prawa podatkowego warunków uprawniających do skorzystania z ryczałtowych form opodatkowania.

Jak wynika z przywołanych i porównanych w tabeli trybów „nadzwyczajnych” przewidzianych w prawie unijnym (dla decyzji celnych) i prawie krajowym (Ordynacja

podatkowa) – przesłanki do ich zastosowania są zasadniczo różne. Dla trybów przewidzianych w unijnym kodeksie celny – ustawodawca posłużył się, przy określaniu przesłanek, pojęciami ogólnymi, bardzo pojemnymi (niezgodność z przepisami prawa celnego) lub też posłużył się bardziej konkretnymi o węższym zakresie pojęciami (niekompletne lub nieprawidłowe informacje).

Natomiast Ordynacja podatkowa posługuje się zasadniczo inną redakcją podstaw zastosowania trybów pozwalających na wyeliminowanie z obrotu prawnego decyzji ostatecznych. Wymieniając przesłanki, ustawodawca posługuje się metodą polegającą na wymienieniu całej listy dosyć konkretnie opisanych podstaw pozwalających na ingerencję w obszar określony przez decyzje ostateczne. Wprawdzie i tutaj znajdujemy pojęcia (np. rażące naruszenie prawa), których ustawodawca nie definiuje, co nastrocza istotnych wątpliwości przy stosowaniu tak sformułowanych przesłanek. W tym zakresie przychodzi z pomocą wieloletnia praktyka orzecznicza sądów administracyjnych dokonujących wykładni pojęć, którymi posługuje się Ordynacja podatkowa. Zasadniczy jednak wniosek płynący z zestawienia tych „trybów nadzwyczajnych” prowadzi do konstatacji, iż są to instytucje prawa w podstawowej sferze niemające wielu punktów wspólnych i rozdzielne. Jedynie efekt końcowy ich zastosowania, jest zbieżny, powoduje bowiem wyeliminowanie z obrotu prawnego decyzji, które z tym porządkiem prawnym stoją w sprzeczności.

W przypadku trybów nadzwyczajnych uregulowanych w unijnym kodeksie celny (art. 23 ust. 3, art. 27 i art. 28) mamy do czynienia z materią kodeksową, która nie wymaga doregulowania przez ustawodawcę krajowego. Jest to całościowa logiczna i spójna konstrukcja prawna, dzięki której można unieważnić, cofnąć lub zmienić każdą decyzję organów celnych, jeżeli nie jest ona zgodna z przepisami prawa celnego. Zastąpienie więc trybów nadzwyczajnych przewidzianych w ustawie – Ordynacja podatkowa ww. przepisami unijnego kodeksu celnego nie stanowi uszczerbku dla możliwości prawnej eliminacji z obrotu prawnego wadliwych decyzji wydanych na podstawie prawa celnego. Ponadto należy wskazać, że możliwość zastosowania trybów nadzwyczajnych z unijnego kodeksu celnego nie jest ograniczona żadnym terminem. Przewidziana w art. 27 unijnego kodeksu celnego procedura unieważnienia korzystnych decyzji może być zastosowana tylko w ściśle określonych sytuacjach. Stanowi to więc ściśle reglamentowany prawnie zakres, w którym organ celny może ingerować w prawa nabyte osoby, na korzyść której wcześniej orzekał. Gwarancje prawne trwałości decyzji

korzystnych dla strony są więc stanowczo większe, niż ma to miejsce pod rządami ustawy – Ordynacja podatkowa. Przepisy krajowe, w odróżnieniu od unijnego kodeksu celnego, nie rozróżniają bowiem decyzji korzystnych i niekorzystnych i wobec tego nie różnicują sytuacji i pozycji osób które są adresatami takich rozstrzygnięć. Należy więc podkreślić, że również w obszarze trybów nadzwyczajnych logika unormowań unijnego kodeksu celnego wskazuje na zachowanie spójności w obszarze zróżnicowania skutków działania decyzji korzystnych i decyzji niekorzystnych.

Taka regulacja unijnego kodeksu celnego realizuje zasadę wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP – **zasadę legalizmu** przewidującą, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zgodnie z tą zasadą w art. 27 i art. 28 unijnego kodeksu celnego przewidziano ochronę praw nabytych przez osoby będące adresatami decyzji korzystnych. Tylko więc w przypadku zaistnienia ściśle określonych w przepisach konkretnych przesłanek, możliwa jest ingerencja organów celnych w prawa nabyte osób.

Zgodnie z wolą ustawodawcy unijnego świadomie pominięto w przepisach konieczność odrębnego wydawania przez organ aktu administracyjnego **wszczynającego postępowanie**. W przypadku bowiem większości postępowań tym zacyzmem procesu wydawania decyzji będzie wniosek osoby, natomiast w przypadku inicjatywy organu będzie to konkretne, przewidziane w przepisach prawa materialnego zdarzenie, czy też efekt działania organu czy też osoby.

Brak formalnego wszczęcia postępowania w sprawach celnych jest rezultatem takiego ukształtowania przepisów unijnego kodeksu celnego (art. 22–37), które różnicują procedurę wydawania decyzji ze względu na to, czy są one wydawane na wniosek osoby, czy też są podejmowane z „urzędu” oraz od tego, czy są to decyzje korzystne czy też niekorzystne dla osoby. Filozofia przyświecająca takiemu modelowi ukształtowania procedury wydawania decyzji powoduje znaczące i wynikające z logiki całego kodeksu odformalizowanie procedury przez wyeliminowanie tych wszystkich aktów, które powodują jedynie pozorne i niesłużące szybkości procedowania czynności urzędowe. Taki rodzaj procedowania jest również uwarunkowany, przewidzianą w art. 6 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, pełną informatyzacją procedury i procesu wydawania decyzji za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych. Zasada czynnego udziału stron w postępowaniu jest realizowana poprzez instytucję prawa do wysłuchania zawartą w art. 22 ust. 6 unijnego kodeksu celnego. Unijny ustawodawca

przewidział, iż w przypadku działania na wniosek czy też „z urzędu” organ celny zamierzający wydać decyzję niekorzystną, co do zasady, powiadamia o tym osobę, która będzie adresatem takiego niekorzystnego rozstrzygnięcia. W takim powiadomieniu, oprócz zamiaru wydania niekorzystnego rozstrzygnięcia, organ celny powinien również wskazać podstawy, na których chce oprzeć swoje rozstrzygnięcie, ale także ma obowiązek dać możliwość stronie takiego postępowania, przedstawienia swojego stanowiska. Unijny kodeks celny, różnicując terminy, w których strona ma prawo zaprezentowania swojego stanowiska, wprowadza specyficzną i nie znaną prawu krajowemu różnorodność uprawnień ze względu na źródło powstania obowiązku. Powyższe okoliczności wskazują wprost, iż mamy tu do czynienia z całościowo i wyczerpująco uregulowaną przez ustawodawcę unijnego konstrukcją prawną wydawania decyzji.

Również w przypadku **przedstawicielstwa celnego** (art. 18–21 unijnego kodeksu celnego) mamy do czynienia z całościowo i wyczerpująco ukształtowaną przez ustawodawcę unijnego instytucją prawną. Stanowi ona odrębny, specyficzny dla ukształtowanego spójnie i logicznie procesu postępowania zgodnie z przepisami prawa celnego model działania osoby przez swojego przedstawiciela. Zgodnie z przepisami unijnego kodeksu celnego przedstawicielem zarówno bezpośrednim, jak i pośrednim może być każda osoba, a więc też osoba prawna, ustanowiona przez inną osobę w celu prowadzenia czynności i załatwiania formalności wymaganych przepisami prawa celnego przed organami celnymi. Z tak skonstruowanym modelem przedstawicielstwa w sprzeczności stoi model pełnomocnictwa zawarty w przepisach Ordynacji podatkowej. Nieadekwatność tych przepisów przejawia się zarówno w ograniczeniach podmiotowych (zgodnie z Ordynacją podatkową pełnomocnikiem może być tylko osoba fizyczna), ale także strukturalnym i przedmiotowym (brak rozróżnienia pełnomocnictwa na pośrednie i bezpośrednie). O tym, iż kwestia przedstawicielstwa jest materią *stricte* kodeksową przekonuje również przyznanie uprawnień wykonawczych w tym zakresie (art. 21 unijnego kodeksu celnego) jedynie Komisji Europejskiej a nie krajom członkowskim. W świetle art. 19 unijnego kodeksu celnego (pełnomocnictwo), zgodnie z którym „podczas kontaktu z organami celnymi przedstawiciel celny zgłasza fakt wykonywania czynności na rzecz osoby reprezentowanej i określa, czy jest to przedstawicielstwo pośrednie czy bezpośrednie” (ust. 1), a „organy celne mogą zażądać od osoby deklarującej, że działa w charakterze przedstawiciela celnego dostarczenia

dowodu potwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa przez osobę reprezentowaną.” (ust. 2). Z kolei, w myśl ust. 3 „organy celne nie żądają od osoby działającej jako przedstawiciel celny regularnie wykonującej czynności i załatwiającej formalności, aby każdorazowo przedstawiała dowód potwierdzający udzielenie pełnomocnictwa, jeżeli jest ona w stanie przedstawić taki dowód na wniosek organów celnych”. Do określenia „przypadków, w których organy celne nie żądają dowodu potwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 19 ust. 2 akapit pierwszy unijnego kodeksu celnego, uprawiona została Komisja (art. 20 lit. b unijnego kodeksu celnego).

Brak jest również potrzeby stosowania do procedury wydawania decyzji przewidzianej w ustawie – Ordynacja podatkowa **instytucji zawieszenia postępowania**. Wynika to z oczywistego skutku – braku w unijnej procedurze formalistycznego podejścia do wszczęcia postępowania. Inną przyczyną braku konieczności zawieszania postępowania jest przewidziany przez ustawodawcę unijnego model procedury, w którym organy celne w przewidzianych prawem okolicznościach i sytuacjach mogą, a czasem powinny przedłużać lub skracać terminy do podjęcia określonych działań, w tym wydania stanowczej decyzji, w której zawierają swoje rozstrzygnięcie.

uzasadnienie do uchylenia **art. 73a**

Art. 73a zostaje uchylony, gdyż obowiązek rejestracji przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą regulowaną przepisami prawa celnego wynika bezpośrednio z art. 9 unijnego kodeksu celnego, art. 4–6 rozporządzenia delegowanego i art. 6 i art. 7 rozporządzenia wykonawczego.

Ze względu na dotychczasową praktykę stosowania przepisów w zakresie EORI, nie przewiduje się wprowadzenia obowiązku rejestrowania w systemie EORI innych osób niż przedsiębiorcy.

uzasadnienie dodania **art. 73b**

Dodaje się art. 73c w celu uzupełnienia art. 45 unijnego kodeksu celnego dotyczącego wstrzymania wykonania decyzji. Zgodnie z art. 45 ust. 1 kodeksu, wniesienie odwołania nie powoduje wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji. Jednak na podstawie ust. 2 tego przepisu organy celne mogą wstrzymać wykonanie decyzji w całości lub w części, jeżeli mają uzasadnione powody, aby sądzić, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z przepisami prawa celnego lub gdy istnieje obawa spowodowania nieodwracalnej szkody dla osoby zainteresowanej. W dodawanym art. 73b wskazywany jest organ właściwy do wydania decyzji w sprawie wstrzymania wykonania decyzji, w zależności

od etapu postępowania odwoławczego. Wstrzymanie wykonania decyzji może nastąpić zarówno z urzędu, jak i na wniosek osoby zainteresowanej.

uzasadnienie dodania art. 73c

W dodawanym art. 73c uznaje się spółkę cywilną za osobę w rozumieniu art. 5 pkt 4 unijnego kodeksu celnego.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną oraz, o ile obowiązujące przepisy przewidują taką możliwość, stowarzyszenie osób uznane za zdolne do podejmowania czynności prawnych, a nieposiadające przy tym osobowości prawnej. Natomiast zgodnie z art. 5 pkt 4 unijnego kodeksu celnego, pojęcie „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych.

W judykaturze można zauważyć zmienność poglądów sądów administracyjnych, dotyczących „podmiotowości prawnocelnej” spółki cywilnej, co nie sprzyjało realizacji zawartej w art. 2 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego dyrektywy jednolitego stosowania przepisów prawa celnego. Ponadto prowadzi do tego, że w przypadku, gdy sąd opowie się za poglądem przeciwnym niż wyrażony przez organ celny, stwierdza nieważność wydanych decyzji. Nie dochodzi wówczas do oceny prawidłowości dokonanej przez organy celne wykładni przepisów materialnego prawa celnego.

Pogląd nr 1: Na tle postępowania administracyjnego oraz administracyjnosądowego, dotyczącego decyzji o wymiarze cła, spółka cywilna musi być uznana za stronę tego postępowania (wyroki: Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 września 1999 r., V SA 100/99, LEX nr 657763, WSA w Gdańsku z dnia 8 grudnia 2010 r., I SA/Gd 988/10, LEX nr 748167, uchwała 7 sędziów NSA z dnia 24 czerwca 2002 r., FPS 7/02, LEX nr 54299).

Pogląd nr 2: Spółka cywilna może być stroną postępowania celnego. Nie umniejsza to uprawnień współników spółki cywilnej, aby mogli oni czynnie uczestniczyć w postępowaniu (wyroki: Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 października 2011 r., I GSK 618/10 LEX nr 1069531, Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 października 2011 r., I GSK 619/10, LEX nr 960550).

Pogląd nr 3: Spółka cywilna nie może być podmiotem praw i obowiązków względem prawa celnego (wyroki: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia

25 lipca 2008 r., III SA/GI 448/08, LEX nr 479262, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 27 czerwca 2013 r., III SA/Gd 95/13, LEX nr 1366160).

Zmiana brzmienia definicji „osoba” w rozumieniu (wspólnotowego) unijnego prawa celnego uzasadnia „nadanie” spółce cywilnej – na mocy prawa krajowego – podmiotowości prawnocelnej, a jednocześnie rozwiązuje nieuzasadniony dualizm w przypadku określania przez naczelnika urzędu celnego, jako organu podatkowego, kwoty podatku VAT od importu towarów (w judykaturze nie budzi żadnej wątpliwości, że podatnikiem podatku VAT jest spółka cywilna, a nie poszczególni wspólnicy). Pozwoli również na zlikwidowanie problemów w wykładni jednoznacznego co do treści przepisu art. 17 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług (podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne na których ciąży obowiązek uiszczenia cła, również w przypadku, gdy na podstawie przepisów celnych importowany towar jest zwolniony od cła albo cło na towar zostało zawieszane, w części lub w całości, albo zastosowano preferencyjną, obniżoną lub zerową stawkę celną).

uzasadnienie do uchylecia art. 75

Uchylenie art. 75 wynika ze zdefiniowania w art. 5 pkt 6 unijnego kodeksu celnego określenia przedstawiciela celnego. Zgodnie z tą definicją przedstawiciel celny to każda osoba ustanowiona przez inną osobę w celu prowadzenia czynności i załatwiania formalności wymaganych przepisami prawa celnego przed organami celnymi. Art. 75 staje się zatem zbędny.

uzasadnienie do zmiany art. 76 i art. 77

Zmiany w art. 76 i 77 sprowadzają się do zastąpienia określenia „przedstawiciel” określeniem „przedstawiciel celny” zgodnie z definicją unijnego kodeksu celnego zawartą w jego art. 5 pkt 6.

uzasadnienie do uchylecia art. 78

Przepis art. 78 określający, kto może dokonywać zgłoszenia celnego jako przedstawiciel bezpośredni osoby zainteresowanej, stanowił wykorzystanie art. 5 ust. 2 Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Zgodnie z zapisami preambuły do unijnego kodeksu celnego nie powinno być już możliwe ograniczenie tego prawa do przedstawicielstwa na mocy prawa ustanowionego przez jedno z państw członkowskich, dlatego należy uchylić art. 78.

uzasadnienie do zmiany art. 80

Przepis nakładający na Ministra Finansów obowiązek ogłaszania listy agentów celnych w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów nie precyzował żadnych szczegółów dotyczących publikacji. W rezultacie każdorazowo musiała podlegać publikacji pełna lista licząca obecnie ponad 12 tys. wpisów. Ponieważ na listę agentów celnych wpisywane są na bieżąco nowe osoby, które spełniły warunki takiego wpisu, lista publikowana w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów jest aktualna jedynie w krótkim okresie po dniu publikacji.

Biorąc pod uwagę powyższe, obowiązek ogłoszenia listy agentów celnych w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, zastępuje się obowiązkiem udostępniania i aktualizacji tej listy do celów informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego ministra. Działanie takie zapewni podmiotom zamierzającym skorzystać z usług agenta celnego kompletną i aktualną informację.

uzasadnienie do zmiany art. 82 ust. 1

Przepis ust. 1 daje możliwość organom celnym prowadzenia wszelkich niezbędnych działań w celu uregulowania sytuacji towaru, w przypadku niemożności ustalenia osoby, na której ciąży obowiązeki wynikające z przepisów prawa celnego. W takim przypadku organ celny ma prawo wszcząć i prowadzić postępowanie oraz wydawać decyzje w stosunku do osoby nieznannej.

Ze względu na nową koncepcję prowadzenia postępowania w sprawach celnych wykreśleniu ulegają wyrazy „wszcząć i”, nie przewiduje się bowiem formalnego wszczęcia postępowania. Organ celny zachowa w dalszym ciągu prawo prowadzenia postępowania i wydawania decyzji w stosunku do osoby nieznannej.

uzasadnienie do zmiany art. 83

W postępowaniu w sprawach celnych nierzadkie są przypadki, gdy postępowanie dotyczące uregulowania sytuacji towaru (np. towary ukryte w schowkach, ujawnione w trakcie granicznej kontroli celnej w środkach publicznej komunikacji międzynarodowej) prowadzone jest w stosunku do osoby nieznannej. Jednak znacznie częściej dochodzi do sytuacji, gdy organy celne znają osobę (dłużnika), ale – mimo podjętych działań – nie zdołały ustalić miejsca pobytu lub adresu tej osoby. W postępowaniu podatkowym organ podatkowy występuje w takim przypadku do sądu z wnioskiem o wyznaczenie kuratora dla osoby niezdolnej do czynności prawnych lub osoby nieobecnej, jeżeli kurator nie został już wyznaczony. Natomiast w postępowaniu

w sprawach celnych, zgodnie z postanowieniami art. 83 ustawy – Prawo celne, pisma skierowane do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu oraz decyzje skierowane do osób nieznanymi, wywiesza się na okres 14 dni w siedzibie organu celnego prowadzącego postępowanie. Pisma oraz decyzje uważa się za doręczone po upływie tego terminu. Przedmiotem sporu jest to, czy i na jakim etapie postępowania konieczne jest ustanowienie kuratora oraz jego udział w postępowaniu prowadzonym w stosunku do osoby nieznannej z miejsca pobytu lub adresu. Od wyboru właściwego trybu postępowania zależy prawidłowość prowadzonego postępowania, w tym skuteczność wydanej decyzji.

W orzecznictwie występuje rozbieżność w wykładni art. 82 Prawa celnego. W części swoich orzeczeń sądy prezentują pogląd, zgodnie z którym przepis art. 83 Prawa celnego stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisów Ordynacji podatkowej, a jego treść nie budzi wątpliwości. Oznacza to, że organy celne nie mają obowiązku wystąpienia do sądu z wnioskiem o wyznaczenie kuratora dla osoby nieobecnej. Przykładowo, zdaniem NSA (wyrok z dnia 26 listopada 2013 r., I GSK 1464/12, LEX nr 1556422), zgodnie z art. 138 § 1 Ordynacji podatkowej, organ podatkowy występuje do sądu z wnioskiem o wyznaczenie kuratora dla osoby niezdolnej do czynności prawnych lub osoby nieobecnej, jeżeli kurator nie został już wyznaczony. Osobą nieobecną, w rozumieniu tego przepisu, jest osoba przebywająca poza miejscem zamieszkania, której miejsce pobytu nie jest znane, oraz osoba, która nie ma miejsca zamieszkania. Sąd I instancji wskazał, że stosownie do art. 147a Ordynacji podatkowej, w postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepisy art. 83 i art. 84 ustawy – Prawo celne. W myśl art. 83 tej ustawy, pisma skierowane do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu wywiesza się na okres 14 dni w siedzibie organu celnego prowadzącego postępowanie. Pisma oraz decyzje uważa się zaś za doręczone, po upływie tego terminu. Podkreślić należy również w tym względzie, że zawarte w art. 73 ustawy – Prawo celne odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisu art. 12 oraz dział IV Ordynacji podatkowej zawiera zastrzeżenie nakazujące uwzględnianie zmian wynikających z przepisów prawa celnego. W wyroku z dnia 21 listopada 2013 r., I GSK 1466/12, LEX nr 1556424 NSA stwierdził, że „przepis, art. 83 Prawa celnego (w związku z art. 147a Ordynacji podatkowej), stanowi *lex specialis* w relacji do art. 138 § 1 tej ustawy. Przewiduje on bowiem odmienne

zasady postępowania w sytuacjach objętych hipotezą dekodowanej z niego normy prawnej, tj. odnośnie do trybu doręczenia decyzji osobie nieznannej z miejsca pobytu lub adresu, które mają pierwszeństwo przed regulacjami Ordynacji podatkowej. Oznacza to, że Sąd I instancji słusznie stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie na organach celnych nie spoczywał obowiązek stosowania art. 138 § 1 Ordynacji podatkowej”. Z kolei w ocenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach (wyrok z dnia 11 czerwca 2012 r., III SA/GI 1754/11, LEX nr 1402088), „stosownie do art. 147a Ordynacji podatkowej w postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepisy art. 83 i art. 84 Prawa celnego. Natomiast w myśl art. 83 Prawa celnego pisma skierowane do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu wywiesza się na okres 14 dni w siedzibie organu celnego prowadzącego postępowanie. Pisma oraz decyzje uważa się za doręczone po upływie tego terminu. Tak więc przepis ten, stanowiący *lex specialis* w stosunku do przepisów Ordynacji podatkowej stosownie do cytowanego już art. 73 ust. 1 tej ustawy, przewiduje szczególny tryb doręczenia decyzji dla osoby nieznannej z miejsca pobytu z pierwszeństwem przed regulacjami Ordynacji podatkowej. Tak więc nawet brak wiedzy organu o miejscu pobytu skarżącego nie uzasadniałby ustanowienia kuratora, lecz uruchomienie innej procedury doręczenia zastępczego.”. Również w innym wyroku (wyrok z dnia 20 czerwca 2012 r., III SA/GI 1946/11, LEX nr 140213) Sąd stwierdził, że „w myśl art. 83 Prawa celnego pisma skierowane do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu wywiesza się na okres 14 dni w siedzibie organu celnego prowadzącego postępowanie. Pisma oraz decyzje uważa się za doręczone po upływie tego terminu. Tak więc przepis ten, stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisów Ordynacji podatkowej, a jego treść nie budzi wątpliwości. Brak wiedzy organu o miejscu pobytu skarżącego, w świetle powyższej regulacji nie uzasadniałby także konieczności ustanowienia kuratora dla nieznannej z miejsca pobytu strony postępowania celnego, co także podnosiła strona w skardze.”.

„Na drugim biegunie” znajduje się pogląd, zgodnie z którym możliwość doręczenia zastępczego decyzji w trybie art. 83 Prawa celnego dotyczy wyłącznie decyzji, o których mowa w art. 82 Prawa celnego, czyli decyzji wydanych w stosunku do osoby nieznannej, które to decyzje wydaje się bez oznaczenia strony. Decyzje skierowane do osób nieznanymi z miejsca pobytu wymagają ustanowienia przez sąd kuratora dla osoby nieobecnej.

Przykładowe dla tej linii orzecznictwa wyroki to wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 czerwca 2014 r., I GSK 95/13, LEX nr 1517957, w którym sąd orzekł iż, „jeżeli chodzi o doręczanie pism, przepis art. 83 ustawy – Prawo celne przewiduje możliwość doręczenia zastępczego w trybie w nim określonym, tych pism, które skierowane są do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu. Natomiast, jeśli chodzi o możliwość doręczenia zastępczego decyzji, to w trybie art. 83 Prawa celnego jest ono możliwe wyłącznie w stosunku do decyzji, o których mowa w art. 82 Prawa celnego, czyli decyzji wydanych w stosunku do osoby nieznannej, które to decyzje wydaje się bez oznaczenia strony. Zdanie drugie art. 83 Prawa celnego, zgodnie z którym pisma oraz decyzje uważa się za doręczone po upływie tego terminu, może mieć zastosowanie tylko do tych pism i decyzji, o których mowa w zdaniu pierwszym, a więc do wszystkich pism kierowanych do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu i tych decyzji, o których mowa w art. 82 Prawa celnego”, a także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 15 listopada 2012 r., I SA/Sz 709/12, LEX nr 1240132, w ocenie którego „ustawodawca przewidział jeszcze możliwość zastosowania ww. trybu doręczenia zastępczego, w przypadku, wymienionym w art. 84 Prawa celnego, tj. w stosunku do osoby, która nie posiada miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium kraju, która jest obowiązana, na żądanie organu celnego i w terminie przez niego wskazanym, do ustanowienia w kraju pełnomocnika do spraw doręczeń. Ustanowienie pełnomocnika jest skuteczne także w postępowaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 2. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku stosuje się odpowiednio art. 83. Organ celny ma obowiązek pouczyć tę osobę, o skutkach nieustanowienia pełnomocnika do spraw doręczeń, sporządzając z tej czynności pisemny protokół.” czy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 czerwca 2014 r., I GSK 100/13, LEX nr 1517818, w którym stwierdzono, że „wykładnia językowa art. 83 Prawa celnego wskazuje, że reguluje on dwie odrębne sytuacje: doręczanie pism oraz doręczanie decyzji. Jeżeli chodzi o doręczanie pism, przepis art. 83 Prawa celnego przewiduje możliwość doręczenia zastępczego w trybie w nim określonym, tych pism, które skierowane są do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu. Natomiast, jeśli chodzi o możliwość doręczenia zastępczego decyzji, to w trybie art. 83 Prawa celnego jest ono możliwe wyłącznie w stosunku do decyzji, o których mowa w art. 82 Prawa celnego, czyli decyzji wydanych w stosunku do osoby nieznannej, które to decyzje wydaje się bez oznaczenia strony. Zdanie drugie art. 83,

zgodnie z którym pisma oraz decyzje uważa się za doręczone po upływie tego terminu, może mieć zastosowanie tylko do tych pism i decyzji, o których mowa w zdaniu pierwszym, a więc do wszystkich pism kierowanych do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu i tych decyzji, o których mowa w art. 82 Prawa celnego.”.

W tak podstawowej – dla prawidłowego prowadzenia postępowania celnego – kwestii, jaką jest doręczanie pism w toku prowadzonego postępowania, Naczelny Sąd Administracyjny prezentuje skrajnie odmienne poglądy. Ponadto należy zauważyć, że poprzez odesłanie zawarte w art. 147a Ordynacji podatkowej zasady określone w art. 82–84 Prawa celnego mają zastosowanie również na gruncie – prowadzonych przez organy Służby Celnej – postępowań podatkowych dotyczących podatku VAT oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów. Jednakże koncepcja, zgodnie z którą w postępowaniu prowadzonym wobec osoby nieznannej z miejsca pobytu lub adresu, wszystkie pisma (np. postanowienie o wszczęciu postępowania czy o wyznaczeniu stronie siedmiodniowego terminu do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego) można „doręczać” poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń urzędu celnego prowadzącego postępowanie, natomiast nie dotyczy to doręczenia decyzji kończącej sprawę, nie uwzględnia jednolitego i utrwalonego poglądu doktryny, uznającego iż przez pisma, o których mowa w art. 144 Ordynacji podatkowej, należy rozumieć nie tylko wezwania, zawiadomienia, postanowienia, protokoły, ale również decyzje. Stanowisko sądu, oparte wyłącznie na wykładni językowej art. 83 Prawa celnego, nie uwzględnia wykładni systemowej oraz wykładni celowościowej.

W celu wyeliminowania występujących rozbieżności w orzecznictwie oraz mając na względzie treść art. 2a Ordynacji podatkowej zasadnym wydaje się doprecyzowanie przepisu art. 82 poprzez dodanie na początku zdania, po wyrazie „pisma”, zwrotu „w tym decyzje”.

uzasadnienie do zmiany art. 84

Zmiana art. 84 ustawy jest wynikiem wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie C-325/11 Krystyna Alder i Ewald Alder v. Sabina Orłowska i Czesław Orłowski – w którym stwierdzono, iż:

„Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE)

nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które przewiduje, że dokumenty sądowe przeznaczone dla strony, której miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu znajduje się w innym państwie członkowskim, są złożone do akt postępowania ze skutkiem doręczenia, gdy strona ta nie ustanowiła pełnomocnika do doręczeń zamieszkałego w owym pierwszym państwie członkowskim, gdzie toczy się postępowanie sądowe”.

Zaproponowana zmiana przepisu art. 84 ustawy – Prawo celne czyni zadość wymogom wskazanym w ww. wyroku wprowadzając obowiązek ustanowienia pełnomocnika do spraw doręczeń tylko dla osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu lub siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz nie ustanowiły przedstawiciela celnego. Ustanowienie pełnomocnika do spraw doręczeń nie będzie konieczne, jeżeli doręczanie pism osobie następować będzie za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

uzasadnienie do uchylecia art. 85

Uchylene art. 85 wynika z braku uzasadnienia do jego utrzymania. Daje on podstawę do wszczęcia postępowania z urzędu w sprawach dotyczących towaru przywożonego z terytorium państwa trzeciego lub z niego wywożonego w obrocie pocztowym. Do obrotu pocztowego w zakresie postępowania celnego mają zastosowanie przepisy ogólne, zatem przepis jest zbędny.

uzasadnienie do uchylecia art. 87

Art. 87 jest uchylany ze względu na nową koncepcję prowadzenia postępowania w sprawach celnych, w ramach którego nie przewiduje się wszczęcia postępowania prowadzonego z urzędu w celu określenia długu celnego. Przepis ten był wprowadzony do ustawy – Prawo celne dla wyłączenia spod reżimu działania art. 139 Ordynacji podatkowej spraw, w których długotrwałe postępowania prowadzone przez organy celne państwa obcego, do których zwrócono się o pomoc prawną, prowadziłyby do przedłużania postępowania i konieczności wielokrotnego informowania stron postępowania o przyczynie zwłoki. Ze względu na brak w przepisach unijnego kodeksu celnego formalnego wszczęcia postępowań prowadzonych z urzędu, nie będą miały do takich postępowań zastosowania terminy porządkowe ograniczające czas ich trwania. Natomiast w przypadku postępowań prowadzonych na wniosek, wystąpienie przez organ celny z wnioskiem o pomoc prawną do organu celnego państwa obcego lub

innego uprawnionego podmiotu państwa obcego, będzie miało miejsce wtedy, gdy zaistnieje podejrzenie naruszenia przepisów prawa celnego, a polskie organy celne, prowadząc dochodzenie oparte na tych podejrzeniach nie będą mogły poczynić wszystkich niezbędnych ustaleń inaczej niż z pomocą właściwych organów państwa trzeciego. W takich wypadkach zastosowanie będzie miał art. 13 ust. 4 rozporządzenia delegowanego.

uzasadnienie do zmiany art. 90

Art. 90 zostaje zmieniony poprzez wykreślenie wyrazów „w drodze postanowienia”. W postępowaniu w sprawach celnych nie przewiduje się wydawania postanowień, stąd konieczność zmiany.

Do rozstrzygnięcia organu celnego o połączeniu toczących się przed nim spraw należy stosować przepisy unijnego kodeksu celnego dotyczące postępowania celnego z konsekwencjami dotyczącymi prawa do wysłuchania czy możliwości złożenia odwołania od decyzji.

uzasadnienie do uchylenia art. 90a

Cofnięcie i zmianę decyzji korzystnych reguluje wprost art. 28 unijnego kodeksu celnego, zatem art. 90a stał się bezprzedmiotowy.

uzasadnienie do zmiany art. 91

Zmiana przepisu polega na usunięciu przecinka po wyrazach „lub inne laboratoria”. Tym samym, przepis ten będzie rozumiany w ten sposób, że badania lub analizy towaru będą mogły być wykonywane przez jednostki do tego uprawnione, tj. laboratoria celne, inne laboratoria akredytowane zgodnie z odrębnymi przepisami, jednostki naukowe oraz inne podmioty dysponujące metodami i wyposażeniem niezbędnym dla danego rodzaju badań lub analiz. Dotychczasowe brzmienie tego przepisu jest mylące; przecinek po alternatywie łącznej powoduje, że dalej określony, tj. po przecinku, wymóg posiadania odpowiedniej akredytacji może być odczytany w ten sposób, że odnosi się on zarówno do laboratoriów celnych, jak i innych laboratoriów.

uzasadnienie do zmiany art. 92

W postępowaniu w sprawach celnych rezygnuje się z wydawania postanowień, stąd też konieczność zmiany art. 92 ust. 2.

W przypadku osoby, która na podstawie art. 92 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo celne, wniosła żądanie przeprowadzenia badań lub analiz towarów i na wezwanie organu

celnego nie uiściła zaliczki na pokrycie opłat za te badania lub analizy, uznają się żądanie osoby za wycofane.

W przypadku nieuiszczenia zaliczki w związku z wnioskiem, o którym mowa w art. 92 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo celne, tj. o wydanie wiążącej informacji taryfowej (WIT) lub wiążącej informacji o pochodzeniu (WIP), organ celny odmówi przyjęcia wniosku lub wyda decyzję o odmowie wydania wiążących informacji.

Decyzja o odmowie wydania decyzji WIT z uwagi na to, że wnioskodawca odmówił pokrycia kosztów badania laboratoryjnego czy też uiszczenia zaliczki na to badanie, mieści się w kodeksowej kategorii decyzji niekorzystnej. Jeżeli decyzja WIT została wydana prawidłowo, to jest to decyzja korzystna dla wnioskodawcy (niezależnie od tego, czy określona w WIT klasyfikacja spełnia oczekiwania wnioskodawcy, czy też nie), ponieważ została wydana zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji WIT. Jeżeli natomiast postępowanie kończy się wydaniem innej decyzji, niż decyzja WIT, to jest to kategoria decyzji niekorzystnej (innej niż oczekiwana przy składaniu wniosku o WIT).

Co do zasady, wydanie decyzji WIT, tak jak obecnie, nie wiąże się z żadnymi kosztami dla wnioskodawcy, jednakże, zgodnie z art. 52 ust. 2 lit. b unijnego kodeksu celnego organ celny może obciążyć wnioskodawcę kosztami lub zwrotem kosztów związanych z uzyskaniem analiz (np. laboratoryjnych) czy opinii eksperta w odniesieniu do towarów, o których mowa we wniosku, oraz kosztami poniesionymi w związku z dostarczeniem towaru (np. próbki) z powrotem do wnioskodawcy (zwrot kosztów pocztowych).

Proponowane rozwiązanie polega na zachowaniu dotychczas wypracowanej przez Izbę Celną w Warszawie procedury dotyczącej sposobu informowania wnioskodawcy o potrzebie przeprowadzenia badań laboratoryjnych oraz sposobie rozliczania kosztów (wnoszenia zaliczki na poczet kosztów) tego badania. W przypadku gdy wnioskodawca zdecyduje się nie ponieść kosztów takiego badania, organ celny odmówi przyjęcia wniosku lub wyda decyzję o odmowie wydania decyzji WIT.

Organ właściwy do wydania decyzji WIT powinien mieć możliwość odmowy przyjęcia wniosku o WIT w sytuacji, gdy wnioskodawca nie zdecyduje się na uiszczenie zaliczki w wyznaczonym terminie. Chodzi tu o sytuację, w której przedmiotem są towary, co do których nie ma wątpliwości, że badanie laboratoryjne będzie konieczne, i można to stwierdzić już przed przyjęciem wniosku. Z art. 22 ust. 2 akapit drugi unijnego kodeksu celnego wynika, że to organ, do którego wpłynął wniosek, stwierdza, czy wniosek

zawiera wszelkie informacje, które są mu niezbędne do przyjęcia wniosku i w konsekwencji do wydania decyzji WIT. W pewnych sytuacjach (np. produkty alkoholowe, ropopochodne) od razu wiadomo, że bez analizy laboratoryjnej towaru nie będzie możliwe wydanie decyzji WIT, tj. wiadomo już na tym etapie, że wniosku nie można przyjąć bez informacji, np. o składzie produktu (przedłożone wraz z wnioskiem informacje są niewystarczające), a ten może być ustalony tylko w drodze badania przez laboratorium. Jeśli wnioskodawca nie zgodzi się na takie badanie laboratoryjne (nie wpłaci zaliczki, od czego uzależnione jest przeprowadzenie badania), wówczas organ celny powinien mieć możliwość odmowy przyjęcia wniosku.

Odmowa wydania decyzji WIT nastąpi w pozostałych przypadkach, z uwagi na niedostateczną informację o tym towarze.

Powyższe decyzje będą decyzjami niekorzystnymi dla wnioskodawcy (w rozumieniu unijnego kodeksu celnego) i będzie przysługiwało wnioskodawcy prawo do wniesienia odwołania od takich decyzji. W podstawie takich niekorzystnych decyzji proponuje się wskazanie art. 92 ust. 2 ustawy – Prawo celne w związku z art. 52 ust. 2 lit. b i art. 22 ust. 7 unijnego kodeksu celnego. Prawo do bycia wysłuchanym w sprawach dotyczących wydania wiążącej informacji celnej nie ma zastosowania (art. 22 ust. 6 zdanie drugie lit. a unijnego kodeksu celnego).

uzasadnienie do zmiany art. 93a ust. 1 i 2 oraz art. 93b ust. 3 i 4

W postępowaniu w sprawach celnych rezygnuje się z wydawania postanowień. W miejsce postanowienia będzie wydawana decyzja. Zmiana ma charakter dostosowujący.

uzasadnienie do zmiany art. 95a

Uchyła się art. 95a, zgodnie z którym postępowania celnego nie stosuje się w przypadku postępowania audytowego, na podstawie rozdział 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

Zmianie uległ rozdział 4 ustawy o Służbie Celnej (*vide* uzasadnienie do zmiany ustawy o Służbie Celnej). Postępowanie audytowe zostało zastąpione czynnościami audytowymi, które w przypadku postępowania celnego prowadzone będą w jego ramach. Przepis art. 95a stał się zatem bezprzedmiotowy.

uzasadnienie do dodania Rozdziału 6a

Potrzeba uregulowania procedury odwoławczej wynika wprost z postanowień art. 44 unijnego kodeksu celnego.

Odwołania, o których mowa w art. 44 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, obejmują zarówno (zdanie pierwsze) prawo do wniesienia odwołania od wydanej przez organy celne decyzji w zakresie stosowania przepisów prawa celnego, czyli wniesienie zwyczajnego środka zaskarżenia do organu administracji publicznej wyższego stopnia oraz (zdanie drugie) prawo do wniesienia odwołania przez osobę, która wystąpiła do organów celnych z wnioskiem o wydanie decyzji i której nie wydano decyzji na podstawie tego wniosku w terminie określonym w art. 22 ust. 3 (na gruncie krajowym stanowi przedłożenie tożsame z instytucją ponaglenia z art. 141 Ordynacji podatkowej). Ustawodawca unijny określił w art. 44 ust. 4 unijnego kodeksu celnego zasady jakie należy uwzględnić podczas projektowania przez kraje członkowskie przepisów określających procedurę odwoławczą. Zgodnie z brzmieniem ww. przepisu państwa członkowskie zostały zobligowane do zapewnienia takiej procedury odwoławczej, która umożliwi szybkie potwierdzenie lub skorygowanie decyzji wydanych przez organy celne w pierwszej instancji.

W celu realizacji obowiązku nałożonego przez ustawodawcę unijnego na państwa członkowskie UE, niezbędne jest zapisanie dla prawa celnego procedury odwoławczej czyniącej zadość wymogom opisanym w unijnym kodeksie celnym.

Projektowane przepisy są adekwatne do dotychczas stosowanych w procedurze odwoławczej przepisów Ordynacji podatkowej. W zaprojektowanych przepisach znalazły swoje miejsce dostosowane do specyfiki prawa celnego instytucje i procesy zawarte w dziale IV Ordynacji podatkowej.

Stanowią ponadto realizację konstytucyjnej (art. 78 Konstytucji RP) zasady dwuinstancyjności procedowania w sprawach administracyjnych.

Projektowane przepisy regulujące procedurę odwoławczą nie czynią również uszczerbku w prawach osób odwołujących się od wydanych przez organy celne decyzji, obowiązujących pod rządami dotychczasowego prawa krajowego

uzasadnienie do zmiany art. 96

Zmiany dokonywane w art. 96 ustawy polegają na odpowiednim zastąpieniu wyrazów „Wspólnota” i „przepisy wspólnotowe” wyrazami „Unia” i „przepisy unijne”.

Ponadto w art. 96 ust. 3 rezygnuje się z powoływania ustawy ustanawiającej agencję płatniczą, we współpracy z którą organy celne realizują czynności w ramach postępowania z towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną. Po wyrazach

„ustanowioną zgodnie z” dotychczasową treść zastępuje się wyrazami „odrębnymi przepisami”.

Art. 96 ust. 3 dotyczy agencji płatniczej ustanowionej zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 lipca 2003 r. o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1613). Ustawa ta odnosi się do perspektywy 2004–2006, co może budzić wątpliwości co do możliwości stosowania tego przepisu dla kolejnych perspektyw. W chwili obecnej podstawą prawną do ustanowienia agencji płatniczych jest ustawa z dnia 27 maja 2015 r. o finansowaniu WPR (Dz. U. poz. 1130), a dla perspektywy 2007–2013 była to ustawa z dnia 22 września 2006 r. o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu UE przeznaczonych na finansowanie WPR (Dz. U. Nr 187 poz. 1381, z późn. zm.). Wszystkie te ustawy funkcjonują i zachowują moc dla ew. procesów rozliczeniowych w ramach WPR.

Powyższa zmiana powinna skutkować zwiększeniem zakresu zastosowania zmienianego przepisu nie tylko do agencji płatniczych ustanowionych na podstawie ustawy z 2003 r., ale też na podstawie ustaw z 2006 r. i 2015 r.

uzasadnienie do zmiany tytułu Rozdziału 8

W tytule rozdziału 8 wyraz „Wspólnoty” zastąpiony został przez wyraz „Unii”.

uzasadnienie do zmian w art. 97

Zaproponowana zmiana pkt 1 definiującego pojęcie zgłoszenia INTRASTAT ma celu wyeliminowanie papierowej formy deklaracji składanych przez osoby zobowiązane. Przejście na elektroniczną formę obsługi zgłoszenia INTRASTAT oznacza pełną automatyzację obsługi deklaracji, co przekłada się na szybszy przebieg procedury oraz skrócenie czasu oczekiwania przez zgłaszającego na otrzymanie informacji dotyczącej konkretnego zgłoszenia. Ponadto podkreślenia wymaga, że dla osób zobowiązanych do dokonywania zgłoszeń INTRASTAT forma elektroniczna będzie stanowiła znacznie dogodniejszą i efektywniejszą, również z przyczyn finansowych, formę dokonywania zgłoszenia. Proces przygotowania zgłoszenia w formie papierowej i przesłania pocztą tradycyjną jest znacznie dłuższy i kosztowniejszy niż przesłanie zgłoszenia deklaracji elektronicznej.

Proponowana zmiana przepisu wpisuje się w ogólnie przyjęty kierunek elektronicznej komunikacji kontaktów pomiędzy administracją a podmiotami i niesie ze sobą korzyści zarówno dla osób zobowiązanych, jak też organów celnych. Forma elektroniczna zgłoszenia

INTRASTAT jest już w praktyce szeroko stosowana przez zgłaszających. W 2015 r. dokonano ponad 99% zgłoszeń INTRASTAT w formie elektronicznej przesyłając je poprzez stronę www, za pomocą poczty elektronicznej oraz na nośnikach danych, a prawie 95% deklaracji przekazano w formie komunikatu z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. Mając na uwadze stale zwiększający się poziom elektroniczności oraz fakt, że do dokonywania zgłoszeń INTRASTAT zobowiązane są podmioty gospodarcze, których obroty handlowe przekroczyły poziom podstawowego progu statystycznego (który w 2015 r. wynosił dla przywozu 3 000 000 zł, a dla wywozu 1 500 000 zł), proponowana zmiana nie będzie źródłem dodatkowych obciążeń dla małych, niezinformatyzowanych podmiotów gospodarczych. W korespondencji z proponowaną zmianą proponuje się zmianę art. 99, rozszerzającą katalog osób mogących dokonywać zgłoszeń INTRASTAT w imieniu osoby upoważnionej, co powinno ułatwić korzystanie z usług wyspecjalizowanych przedstawicieli. Dodatkowo, w celu ułatwienia wywiązania się z obowiązku dokonywania zgłoszenia w formie elektronicznej, Służba Celna udostępnia bezpłatny program do tworzenia deklaracji INTRASTAT w formie elektronicznej, który jest stale aktualizowany i publikowany na stronach internetowych Ministerstwa Finansów i Izby Celnej w Szczecinie.

Zmiana pkt 2 w art. 97 ma na celu dostosowanie definicji osoby zobowiązanej do definicji podmiotu odpowiedzialnego za dostarczenie informacji do systemu INTRASTAT, określonej w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie danych statystycznych Wspólnoty odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 (Dz. Urz. UE L 102 z 07.04.2004 r., z późn. zm.). Zgodnie z brzmieniem ww. przepisu podmiotem odpowiedzialnym za dostarczenie informacji do systemu INTRASTAT jest zarówno podmiot uczestniczący w obrocie towarowym z państwami Unii, jak i jego przedstawiciel podatkowy zgodnie z art. 204 dyrektywy 2006/112/WE.

uzasadnienie do zmiany art. 98

Zmiana ust. 1 polega na zastąpieniu wyrazu „Wspólnoty” wyrazem „Unii” oraz wyrazów „przepisów wspólnotowych” wyrazami „przepisów unijnych”.

Zmiana brzmienia ust. 2 ma charakter porządkujący i doprecyzowujący. Podyktowana ona jest tym, że ustawa powinna wyczerpująco regulować daną dziedzinę spraw, nie pozostawiając poza zakresem swego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny.

Stąd też mając na uwadze propozycje zmiany art. 97 pkt. 1 ustawy, zaistniała również potrzeba zmiany zakresu spraw możliwych do uregulowania w rozporządzeniu. Upoważnienie ustawowe rozszerzane jest o możliwość określenia przypadków, gdy dokonanie zgłoszenia INTRASTAT lub korekty tego zgłoszenia nie jest wymagane oraz wymogi jakie powinny spełniać. Jednocześnie rezygnuje się z określania formularzy i sposobu ich wypełniania ze względu na stosowanie technik elektronicznego przetwarzania danych. Upoważnienie zawarte w art. 98 ust. 2 rozszerzone zostało ponadto o delegacje zawartą dotychczas w art. 100 ust. 3. Tym samym w zakresie zgłoszeń INTRASTAT funkcjonować będzie jeden akt wykonawczy.

uzasadnienie do zmiany art. 99

Zmiana art. 99 ma na celu rozszerzenie katalogu osób, które osoba zobowiązana może upoważnić do dokonywania w jej imieniu zgłoszeń INTRASTAT oraz dostosowanie zasad do obowiązujących przy ustanawianiu przedstawicielstwa w sprawach celnych. Proponowana zmiana wychodzi naprzeciw oczekiwaniom osób zobowiązanych, zwłaszcza umożliwienie ustanowienia jako przedstawiciela biura rachunkowego, często dysponującego pełną dokumentacją umożliwiającą sporządzenie poprawnego zgłoszenia INTRASTAT. Ponadto możliwość szerszego korzystania z usług wyspecjalizowanych podmiotów ułatwi osobom zobowiązanym wywiązanie się z obowiązku dokonania zgłoszenia w formie elektronicznej.

Zrezygowano z przepisu ust. 3 z uwagi na fakt, że jest powieleniem zapisów zawartych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie danych statystycznych Wspólnoty odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 (Dz. Urz. UE L 102 z 07.04.2004 r., z późn. zm.).

uzasadnienie do zmiany art. 100 i art. 102

Zmiana w art. 100 ust. 1 polega na zastąpieniu wyrazu „pisemne”, w odniesieniu do upomnienia o konieczności złożenia zgłoszenia INTRASTAT lub dokonania korekty tego zgłoszenia, wyrazami „w postaci papierowej lub elektronicznej”. Uzasadnienie zmiany jak do art. 10 ust. 1. W przypadku upomnienia nie odstępuje się jednak od określenia postaci upomnienia, ze względu na skutki, jakie ono rodzi, tj. nałożenie kary pieniężnej.

W ust. 2 odstąpiono od określenia postaci upomnienia, ze względu na jej określenie w ust. 1

Upoważnienie do określenia trybu, sposobu i terminów dokonywania upomnień i wezwań, zawarte dotychczas w ust. 3 zostało przeniesione do art. 98 ust. 2 pkt 3.

uzasadnienie zmiany do art. 101

Zmiana w ust. 1 polega na odstąpieniu od określenia postaci upomnienia, ze względu na jej określenie w art. 100 ust. 1.

uzasadnienie do zmiany art. 102

Zmiana polega na zastąpieniu wyrazu „Wspólnoty” wyrazem „Unii”.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

Zmiana dokonywana w art. 3a § 1 ustawy polega na zastąpieniu przepisów art. 201 ust. 1 oraz 209 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego przez odpowiadające im art. 77 ust. 1 oraz art. 81 ust. 1 unijnego kodeksu celnego.

Dodanie w § 1 nowego pkt 7 ustawy wynika z konieczności uzupełnienia listy dokumentów, w których ustalane są należności wynikające z długu celnego, a które w razie ich niezapłacenia powinny podlegać egzekucji administracyjnej, o dokument określony w art. 175 rozporządzenia delegowanego, tj. rozliczenie zamknięcia. W świetle art. 265 rozporządzenia wykonawczego, kwota należności celnych określona przez posiadacza pozwolenia w rozliczeniu zamknięcia i zaakceptowana przez właściwy urząd celny podlega zaksięgowaniu. Kwota ta zgodnie z art. 108 unijnego kodeksu celnego podlega uiszczeniu, a więc jest zobowiązaniem w rozumieniu art. 3a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zmiana dokonywana w § 2 pkt 1 ustawy jest konsekwencją dodania w § 1 pkt 7 i polega na dodaniu rozliczenia zamknięcia do katalogu wymienionych tam dokumentów. W konsekwencji egzekucja administracyjna z rozliczenia zamknięcia będzie możliwa, jeżeli w rozliczeniu tym zostanie zamieszczone pouczenie, że stanowi ono podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. Z uwagi jednak na fakt, że przepisy prawa celnego nie określają wzoru rozliczenia zamknięcia, w którym mogłoby być zawarte pouczenie, że ww. dokument stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, a ponadto jest to dokument wystawiany przez osobę zobowiązaną, proponuje się dodanie nowego art. 35b do ustawy – Prawo celne. Przepis ten stanowi, że składający rozliczenie zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy, że w przypadku

nieuiszczenia w terminie w całości lub w części należności pieniężnej wynikającej z rozliczenia zamknięcia, rozliczenie niniejsze stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie, że rozliczenie zamknięcia stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o izbach gospodarczych

Zmiana art. 12 ust. 5 ustawy polega na zastąpieniu odesłania do art. 48 Wspólnotowy Kodeksu Celnego odesłaniem do art. 10 ust. 2 ustawy – Prawo celne. Nowe unijne przepisy celne nie zawierają regulacji dotyczących dokumentowania pochodzenia niepreferencyjnego (*vide* uzasadnienie do zmiany art. 10 ust. 2 ustawy – Prawo celne), stąd konieczność odesłania do przepisów krajowych.

Uzasadnienie do zmiany ustawy – Ordynacja podatkowa

uzasadnienie do zmiany art. 138b § 2

Zgodnie z uchylanym w art. 138b § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa, w przypadku gdy w sprawach dotyczących importu towarów przed organami celnymi występuje osoba, o której mowa w art. 79 ustawy – Prawo celne, uznaje się ją za pełnomocnika strony w postępowaniu w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu tych towarów.

Konieczność uchylecia przepisu jest pochodną wprowadzenia do unijnego kodeksu celnego przepisów dotyczących wydawania decyzji dotyczących stosowania przepisów prawa celnego (art. 22–32). Przepisy te, w szczególności zaś wprowadzone prawo do bycia wysłuchanym (art. 22 ust. 6), stały się podstawą do opracowania odrębnego trybu postępowania w sprawach celnych (*vide* uzasadnienie do zmiany art. 73 Prawa celnego). W konsekwencji decyzje celne wydawane będą na podstawie przepisów prawa celnego z ograniczonym zastosowaniem Ordynacji podatkowej (art. 73 ustawy – Prawo celne). Tryb ten nie dotyczy jednak podatków od importu towarów (VAT, akcyza). Podatki te, jak dotychczas, określane będą w decyzji wydawanej na podstawie Ordynacji podatkowej. Przepisy dotyczące postępowania celnego i podatkowego są na tyle odmienne (m. in. definicja decyzji, wszczęcie postępowania, prawo do bycia wysłuchanym), że nie będzie można ich połączyć i, jak dotychczas, określać kwoty podatku w decyzji dotyczącej należności celnej (zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług i art. 27 ust. 4 ustawy o podatku akcyzowym). Należy dodać, że określanie kwoty podatków w decyzji celnej nie było obligatoryjne. Organ

celny mógł połączyć postępowania celne i podatkowe, mógł również prowadzić te postępowania odrębnie.

Biorąc pod uwagę powyższe, jak również nowe regulacje dotyczące pełnomocnictw zawarte w Ordynacji podatkowej (Rozdział 3a w Dziale IV), przepis art. 138b § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa stał się zbędny. W postępowaniu celnym zastosowanie będą miały przepisy dotyczące przedstawicielstwa celnego określone w przepisach celnych, zaś w postępowaniu podatkowym dotyczącym podatków importowych – przepisy dotyczące pełnomocnictwa określone w Ordynacji podatkowej.

uzasadnienie do zmiany art. 165 § 6

Zmiana art. 165 § 6 ustawy wynika z uchylecia w art. 23 ust. 3 Prawa celnego, do którego odwołuje się przepis. Modyfikacja przepisu nie zmienia dotychczasowej zasady, zgodnie z którą w przypadku prowadzenia postępowania w sprawie podatków importowych w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w zgłoszeniu celnym przed zwolnieniem towarów, naczelnik urzędu celnego nie wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania. Za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się w takim przypadku datę przyjęcia zgłoszenia celnego.

uzasadnienie do zmiany art. 166a

Zmiana art. 166a Ordynacji podatkowej jest wynikiem zmiany art. 90 Prawa celnego, do którego odwołuje się przepis.

Zgodnie z art. 90 Prawa celnego organ celny może połączyć toczące się przed tym organem oddzielne sprawy w celu ich łącznego rozpoznania, jeżeli dotyczą tej samej osoby i są ze sobą w związku. Połączenie spraw następuje w drodze postanowienia, ponieważ jednak w postępowaniu celnym nie będą wydawane postanowienia zachodzi konieczność zmiany przepisu art. 90 Prawa celnego.

Zmodyfikowany art. 166a Ordynacji podatkowej zachowuje dotychczasową zasadę pozwalającą na łączenie spraw, przy czym łączenie to następować będzie w dalszym ciągu w formie postanowienia.

uzasadnienie do uchylecia art. 204a

Przepis art. 204a zostaje uchylany, ze względu na uchylecia art. 87 Prawa celnego, do którego się odwołuje. Zgodnie z art. 87 Prawa celnego organ celny może zawiesić postępowanie w przypadku, gdy w jego toku wystąpił z wnioskiem o pomoc prawną do organu celnego państwa obcego lub innego uprawnionego podmiotu państwa obcego (*vide* uzasadnienie do uchylecia art. 87 Prawa celnego).

Postępowanie podatkowe w sprawach podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym prowadzone będzie odrębnie od postępowania celnego, w ramach którego wniosek o pomoc prawną może nastąpić, zatem przepis jest zbędny. W przypadku, o którym mowa w art. 165 § 6 Ordynacji podatkowej, zawieszenie postępowania może nastąpić na podstawie art. 201 § 1 pkt 2, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji jest uzależnione od rozstrzygnięcia przez inny organ – w tym przypadku organ celny.

Uzasadnienie do zmiany ustawy – Kodeks karny skarbowy

Potrzeba wprowadzenia zmiany w art. 53 § 32 wynika z faktu, iż akty prawne, do których odwołuje się ten przepis, zostaną zastąpione nowymi aktami prawnymi, tj. unijnym kodeksem celnym oraz rozporządzeniem wykonawczym i delegowanym. Ponadto wykreślone zostało z tego przepisu określenie składu wolnocłowego, ponieważ w nowych przepisach celnych nie ma tej instytucji.

Zmiany dokonywane w art. 88 § 1 ustawy są konieczne, gdyż unijny kodeks celny nie posługuje się terminem nadania towarowi przeznaczenia celnego. W zamian proponuje się odwołanie wprost do art. 215 unijnego kodeksu celnego dotyczącego zamknięcia procedury specjalnej, jaką jest procedura odprawy czasowej.

Zmiany w art. 64 § 6 oraz w art. 93 § 2 polegają na wykreśleniu wyrazów „składu wolnocłowego”, gdyż unijny kodeks celny nie przewiduje takiej instytucji.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych

W ustawie w art. 2 w pkt 5 lit. a wykreślone zostały wyrazy „lub składu wolnocłowego”, ponieważ nowe unijne przepisy celne nie przewidują tej instytucji.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa

Zmiany w art. 3 ustawy polegają na uchyleniu pkt 4a, w którym wprowadzony był skrót do Wspólnotowego Kodeksu Celnego, zaś w pkt 4b na zastąpieniu odesłania do art. 3 Wspólnotowego Kodeksu Celnego przez odesłanie do art. 4 unijnego kodeksu celnego.

Zmiana w art. 9 ust. 3 pkt 3 ma charakter dostosowawczy do terminologii stosowanej w nowym prawie celnym, które nie posługuje się pojęciem nadawania towarowi przeznaczenia celnego.

Zmiana dokonywana w § 14 ust. 3 polega na usunięciu tej części przepisu, który dotyczy wniosku o nadanie towarowi przeznaczenia celnego, gdyż unijny kodeks celny

nie posługuje się tym pojęciem. W konsekwencji oryginał zezwolenia indywidualnego lub globalnego będzie dołączany do zgłoszenia celnego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o dozorze technicznym

Zmiana w art. 20 ust. 6 ustawy dotyczy zdania drugiego, regulującego sposób postępowania organu celnego w przypadku niedołączenia do zgłoszenia celnego urządzeń technicznych potwierdzenia dokonania uzgodnienia. Mając na uwadze dostosowanie tego przepisu do unijnego kodeksu celnego, proponuje się uchylenie zdania drugiego jako niezgodnego z przepisami unijnego kodeksu celnego np. w zakresie nakazu powrotnego wywozu. Do uregulowania sytuacji towarów w takim przypadku będzie miał zastosowanie art. 31 ustawy – Prawo celne.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o systemie oceny zgodności

Zmiana w art. 43a ustawy polega na uchyleniu ust. 5 i 6, regulujących tryb postępowania organów celnych w przypadku zniszczenia towaru na wniosek importera. Powodem uchylenia tych przepisów jest brak w unijnym kodeksie celnym przepisów regulujących zniszczenie towaru na wniosek.

W dotychczasowym stanie prawnym, importer mógł, nie czekając na wynik wszczętego przez organ nadzoru rynku postępowania w sprawie zniszczenia wyrobu złożyć do organów celnych wnioski o nadanie przywiezionemu towarowi przeznaczenia celnego zniszczenia towarów. W przypadku gdy organ celny uznał wniosek za uzasadniony – wydawał pozwolenie na zniszczenie. Ten sposób postępowania powodował, że wszczęte przez organ nadzoru rynku postępowanie w sprawie zniszczenia stawało się bezprzedmiotowe i ulegało umorzeniu.

Zmiany wprowadzone przez unijny kodeks celny, m.in. brak dalszego funkcjonowania przeznaczeń celnych oraz brak możliwości złożenia wniosku o zniszczenie towaru powodują, że ww. zasady nie mogą dalej funkcjonować. Importer nie będzie mógł złożyć wniosku o nadanie przeznaczenia celnego zniszczenia towaru, tym samym brak będzie podstaw do wydania pozwolenia na takie zniszczenie i w konsekwencji umorzenia postępowania organu nadzoru rynku. W każdym zatem przypadku wszczęcia postępowania w sprawie zniszczenia będzie wydawana decyzja co do meritum, a organy celne będą postępować wobec towaru zgodnie z zasadami ogólnymi.

W zakresie uchylanego przepisu o nadaniu przeznaczenia celnego, zgodnie z treścią decyzji w sprawie zniszczenia towaru należy wskazać, że pod rządami unijnego kodeksu celnego pojęcie przeznaczenia celnego przestaje istnieć, a przepis nie powinien go przywoływać. Dodatkowo wobec faktu, że zasady współpracy mogą zostać określone w drodze porozumienia – nie ma potrzeby dalszego funkcjonowania zapisów o nadaniu przeznaczenia.

Uzasadnienie do zmiany ustawy weterynaryjnej kontroli granicznej

Zmiany dokonywane w ustawie o weterynaryjnej kontroli granicznej mają charakter dostosowujący do nowych unijnych przepisów celnych. Pojęcie „przeznaczenia celnego” zostaje zastąpione pojęciem „procedury celnej”, zaś pojęcie „dopuszczenia do wolnego obrotu” procedurą „dopuszczenia do obrotu”. W związku z rezygnacją w unijnym kodeksie celnym z instytucji składu wolnocłowego oraz procedury T5, pierwsza wymieniona instytucja została usunięta z ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej, druga zaś zastąpiona procedurą T1.

Ponadto w art. 29 w ust. 2 i 3 ustawy, na wniosek Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, obowiązek powiadomienia ministra właściwego do spraw rolnictwa zastępuje się obowiązkiem powiadomienia Głównego Lekarza Weterynarii. Organem nadzorującym działania granicznego lekarza weterynarii i powiatowego lekarza weterynarii jest Główny Lekarz Weterynarii. W praktyce nadzoru weterynaryjnego nad składami celnymi odpowiednie informacje o działaniach, o których mowa w art. 29 ust. 2 i 3 ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej, powiatowy lekarz weterynarii i graniczny lekarz weterynarii przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii. Ten sposób postępowania jest bardziej praktyczny w stosunku do obecnego rozwiązania zawartego w tej ustawie.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów

Zmiana w art. 33 ustawy polega na uchyleniu ust. 2c i 2d, regulujących tryb postępowania organów celnych w przypadku zniszczenia towaru na wniosek importera. Powodem uchylenia tych przepisów jest brak w unijnym kodeksie celnym przepisów regulujących zniszczenie towaru na wniosek.

W dotychczasowym stanie prawnym importer mógł, nie czekając na wynik wszczętego przez organ nadzoru postępowania w sprawie zniszczenia produktu, złożyć do organów celnych wnioski o nadanie przywiezionemu towarowi przeznaczenia celnego

zniszczenia towarów. W przypadku gdy organ celny uznał wniosek za uzasadniony – wydawał pozwolenie na zniszczenie. Ten sposób postępowania powodował, że wszczęte przez organ nadzoru rynku postępowanie w sprawie zniszczenia stawało się bezprzedmiotowe i ulegało umorzeniu.

Zmiany wprowadzone przez unijny kodeks celny, m.in. brak dalszego funkcjonowania przeznaczeń celnych oraz brak możliwości złożenia wniosku o zniszczenie towaru powodują, że ww. zasady nie mogą dalej funkcjonować. Importer nie będzie mógł złożyć wniosku o nadanie przeznaczenia celnego zniszczenia towaru, tym samym brak będzie podstaw do wydania pozwolenia na takie zniszczenie i w konsekwencji umorzenia postępowania organu nadzoru rynku. W każdym zatem przypadku wszczęcia postępowania w sprawie zniszczenia będzie wydawana decyzja co do meritum, a organy celne będą postępować wobec towaru zgodnie z zasadami ogólnymi.

W zakresie uchylanego przepisu o nadaniu przeznaczenia celnego zgodnie z treścią decyzji w sprawie zniszczenia towaru należy wskazać, że pod rządami unijnego kodeksu celnego pojęcie przeznaczenia celnego przestaje istnieć, a przepis nie powinien go przywoływać. Dodatkowo wobec faktu, że zasady współpracy mogą zostać określone w drodze porozumienia – nie ma potrzeby dalszego funkcjonowania zapisów o nadaniu przeznaczenia.

Zmiana treści ust. 2f w art. 33 jest konsekwencją uchylecia ust. 2c i 2d.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o ochronie roślin

Zmiany w ustawie o ochronie roślin związane są z dostosowaniem jej przepisów do unijnego kodeksu celnego, w szczególności do nowej nomenklatury i nowych instytucji kodeksowych. Pierwsza zmiana w art. 24 ust. 5b polega na zastąpieniu pojęcia „przeznaczenie celne” pojęciem „procedura celna” oraz uaktualnieniem odwołania do nowych przepisów celnych, druga zmiana, dotycząca art. 29 ust. 4 związana jest ze zmianą nazewnictwa procedur celnych i ich nowym pogrupowaniem.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o podatku od towarów i usług

Zmiany do ustawy o VAT stanowią, co do zasady, dostosowanie przepisów tej ustawy do przepisów unijnego kodeksu celnego i aktów wykonawczych.

uzasadnienie do zmian w art. 17, w art. 19a ust. 9, 10 i 11, w art. 26a, w art. 30b ust. 2 i 3, w art. 45 ust. 1 pkt 1 i w art. 86.

Zmiany mają na celu dostosowanie do nowego podziału procedur celnych i ich nazewnictwa wprowadzonego w UKC, który usystematyzował na nowo procedury celne (procedura dopuszczenia do obrotu, procedury specjalne i wywóz). Procedury specjalne to: tranzyt, który obejmuje tranzyt zewnętrzny i wewnętrzny; składowanie, które obejmuje składowanie celne i wolne obszary celne; szczególne przeznaczenie, które obejmuje odprawę czasową i końcowe przeznaczenie; przetwarzanie, które obejmuje uszlachetnianie czynne i bierne. Nie występuje już procedura przetwarzania pod kontrolą celną.

W związku z likwidacją procedury przetwarzania pod kontrolą celną:

- w art. 17 wykreślono wyrazy „przetwarzanie pod kontrolą celną”,
- w art. 19a uchylono ust. 10, który określał obowiązek podatkowy w odniesieniu do towarów objętych procedurą przetwarzania pod kontrolą celną towarów, natomiast zmiana w ust. 9 ma charakter porządkujący.

Zmiana treści przepisów w art. 19a ust. 11, art. 26a ust. 2, art. 30b ust. 2 i 3, art. 45 ust. 1 pkt 1 oraz art. 86 ust. 10d pkt 1 polega na dostosowaniu do nowego nazewnictwa procedur celnych.

uzasadnienie do zmian w art. 19a ust. 10a (dodany), w art. 30b ust 3a (dodany) i ust. 4, 6 i 7 i w art. 45 ust. 2 i 2a (dodany)

Nowe przepisy celne (art. 324 rozporządzenia wykonawczego) przewidują, analogicznie jak obecnie obowiązujący art. 544 rozporządzenia 2454/93, uproszczenie w zakończeniu procedury uszlachetniania czynnego. Obejmują jednak swoim zakresem, w szczególności ust. 1 lit. e, o wiele szerszy katalog towarów, niż zawarty w obecnym art. 544 rozporządzenia 2454/93. Będzie odnosił się m.in. do produktów przetworzonych, których stawka należności celnych przywozowych *erga omnes* jest „zerowa”.

W ramach tego uproszczenia określone towary objęte tą procedurą są następnie uważane za powrotnie wywiezione, pomimo że faktycznie zostały one wprowadzone na rynek unijny bez złożenia zgłoszenia celnego (tj. zgłoszenia dopuszczenia do obrotu) oraz bez uiszczenia należności celnych przywozowych. Towary te są traktowane jako towary o statusie towarów unijnych. Zamknięcie procedury uszlachetniania czynnego następuje, co do zasady, gdy towary objęte tą procedurą zostaną po raz pierwszy użyte w procesach przetwarzania wskazanych w tych przepisach. Uproszczone zakończenie tej procedury jako powrotny wywóz należy odnieść wyłącznie do kwestii cła.

Zwolnienie z podatku VAT z tytułu importu towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień, co do zasady, nie ma zastosowania w przypadku gdy towary po uszlachetnieniu nie zostaną ponownie wywiezione (art. 45 ust. 2 ustawy o VAT). Zatem dla potrzeb podatku VAT analogicznie powinny być traktowane towary, do których będzie miał zastosowanie przepis art. 324 rozporządzenia wykonawczego. Ponieważ towary zostają faktycznie wprowadzone na terytorium UE, zakończenie procedury powinno rodzić obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów.

Dotychczas, w przypadku uproszczonego zakończenia procedury uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień nie powstawał obowiązek podatkowy w podatku VAT z tytułu importu towarów (art. 45 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 oraz art. 19a ust. 11 ustawy o VAT).

Proponowana zmiana ma na celu opodatkowanie podatkiem od towarów i usług importu towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego, w sytuacji gdy następuje uproszczone zakończenie tej procedury zgodnie z przepisami art. 324 rozporządzenia wykonawczego.

Proponowany ust. 10a w art. 19a określa obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów w przypadku objęcia towarów procedurą celną uszlachetniania czynnego. Obowiązek podatkowy w takim przypadku będzie powstawał z chwilą zamknięcia procedury uszlachetniania czynnego zgodnie z art. 324 rozporządzenia wykonawczego. Zmiana w art. 30b (dodanie ust. 3a) określa podstawę opodatkowania dla towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego, w stosunku do których ma zastosowanie art. 324 rozporządzenia wykonawczego. Ponieważ nie będzie występowało należne cło, proponuje się, aby podstawą opodatkowania była wartość celna powiększona o należny podatek akcyzowy (jeśli będzie występował) oraz o koszty dodatkowe, a także o określone opłaty i należności (art. 30b ust. 4, 6 i 7).

Zmiana w art. 45 ust. 2 i 2a ustawy o VAT wyłącza ze zwolnienia od podatku VAT towary objęte procedurą uszlachetniania czynnego, jeżeli nastąpiło zamknięcie tej procedury zgodnie z art. 324 rozporządzenia wykonawczego.

uzasadnienie do uchylecia w art. 33 w ust. 2 zdania drugiego

Konieczność uchylecia przepisu jest pochodną wprowadzenia do unijnego kodeksu celnego przepisów dotyczących wydawania decyzji dotyczących stosowania przepisów prawa celnego (art. 22–32). Przepisy te, w szczególności zaś wprowadzone prawo do

bycia wysłuchanym (art. 22 ust. 6), stały się podstawą do opracowania odrębnego trybu postępowania w sprawach celnych (*vide*: uzasadnienie do zmiany art. 73 Prawa celnego). W konsekwencji decyzje celne wydawane będą na podstawie przepisów prawa celnego z ograniczonym zastosowaniem Ordynacji podatkowej (art. 73 ustawy – Prawo celne). Tryb ten nie dotyczy jednak podatków od importu towarów (VAT, akcyza). Podatki te, jak dotychczas, określane będą w decyzji wydawanej na podstawie Ordynacji podatkowej. Przepisy dotyczące postępowania celnego i podatkowego są na tyle odmienne (m.in. definicja decyzji, wszczęcie postępowania, prawo do bycia wysłuchanym), że nie będzie można ich połączyć i, jak dotychczas, określać kwoty podatku w decyzji dotyczącej należności celnych (zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o VAT). Należy dodać, że określanie kwoty podatków w decyzji celnej nie było obligatoryjne. Organ celny mógł połączyć postępowania celne i podatkowe, mógł również prowadzić te postępowania odrębnie.

uzasadnienie do zmiany w art. 33 ust. 7 oraz dodania ust. 7a–7c

Zgodnie z obowiązującymi przepisami (art. 33a ust. 7) istnieje obowiązek zabezpieczenia kwoty podatku VAT, jeżeli podatek ten nie został uiszczony, w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów celnych. Przepisy unijnego kodeksu celnego znacznie rozszerzają przedmiotowy zakres stosowania zabezpieczenia długu celnego w stosunku do dotychczasowych uregulowań. Przed 1 maja 2016 r. przepisy celne nie nakładały obowiązku zabezpieczenia należności celnych, m.in. w sytuacji, gdy towar został objęty czasowym składowaniem lub procedurą: końcowego przeznaczenia, składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych. W powyższych przypadkach zabezpieczenie należności celnych ma obecnie charakter fakultatywny. Zgodnie z art. 190 wspólnotowego kodeksu celnego, gdy złożenie zabezpieczenia nie jest obowiązkowe, organy celne stosowały obowiązek złożenia zabezpieczenia, *jeżeli stwierdziły, że istnieje ryzyko, iż powstały lub mogący powstać dług celny może nie zostać uiszczony w terminie*. W wyżej wymienionych przypadkach obecnie takie ryzyko nie istnieje, ponieważ nie stwierdza się nieprawidłowości, które uzasadniałyby żądanie zabezpieczenia. Nowe unijne przepisy celne, co do zasady, wymagają złożenia zabezpieczenia, jako warunek uzyskania pozwolenia na stosowanie określonej procedury. Zasada ta objęła również ww. operacje celne. Objęcie przez przepisy unijne

tych operacji celnych wymogiem złożenia zabezpieczenia spowodowałby zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ust. 7 również obowiązek zabezpieczenia podatku od towarów i usług.

Należy zauważyć, że z nowych unijnych przepisów celnych wynika brak obligatoryjności zabezpieczenia innych należności niż należności celne, jeżeli zabezpieczenie będzie stosowane wyłącznie w jednym państwie członkowskim. Zgodnie z treścią ostatniego akapitu w art. 89 ust. 2 unijnego kodeksu celnego *zabezpieczenie, które nie może zostać wykorzystane poza państwem członkowskim, w którym jest wymagane, jest ważne jedynie w tym państwie członkowskim i obejmuje co najmniej kwotę należności celnych przywozowych lub wywozowych*. W przypadku wyżej wymienionych procedur specjalnych i czasowego składowania towarów objęcie zabezpieczeniem celnym również podatku od towarów i usług powodowałoby drastyczne zwiększenie wysokości tego zabezpieczenia, a co za tym idzie pogorszenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej, a nawet uniemożliwienie jej prowadzenia.

W związku z powyższym, w dodawanym ust. 7a określono przypadki i warunki, w których zabezpieczenie podatku VAT nie będzie wymagane. Dotyczy to przypadków objęcia towarów czasowym składowaniem lub procedurą: końcowego przeznaczenia, składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych w sytuacji, gdy zgodnie z przepisami celnymi wymagane jest zabezpieczenie potencjalnego długu celnego. W wyżej wymienianych przypadkach odstępuje się od obligatoryjności zabezpieczenia podatku od towarów i usług w stosunku do podatników, którzy udokumentują, że są zarejestrowanymi jako podatnicy VAT czynni oraz nie posiadają zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe.

W dodanym ust. 7b postanowiono natomiast, że dokumentów potwierdzających spełnienie powyższych warunków nie przedstawia się, jeżeli organ celny dysponuje już takimi dokumentami przedstawionymi mu nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu. Powyższe uregulowanie uprości formalności związane ze stosowaniem ust. 7a.

Jednocześnie utrzymano fakultatywny charakter zabezpieczenia w zakresie podatku od towarów i usług. Zgodnie z dodanym ust. 7c, jeżeli kwota podatku nie została zabezpieczona w wyżej wymienionych przypadkach, organ celny będzie mógł jednak w każdym czasie zażądać złożenia zabezpieczenia, jeżeli uzna, że nie jest pewne, czy kwota podatku zostanie zapłacona w przewidzianym terminie. Przepis ten zawiera analogiczne rozwiązanie jak przewidziane w art. 91 unijnego kodeksu celnego, który pozwala w przypadku gdy złożenie zabezpieczenia nie jest obowiązkowe, aby organy celne mogły jednak wymagać złożenia zabezpieczenia, jeżeli uznają, że zachodzi ryzyko, czy kwota należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadająca długowi celnemu oraz inne należności zostaną zapłacone w przewidzianym terminie. Przepis w dodanym ust. 7c umożliwiłby pobranie zabezpieczenia kwoty podatku VAT, pomimo spełnienia przez podatnika warunków określonych w ust. 7a, gdyby istniało zagrożenie braku uregulowania należności.

uzasadnienie do zmiany art. 33a

W art. 33a ust. 1 i 5 procedura uproszczona, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c Wspólnotowego Kodeksu Celnego, została zastąpiona uproszczeniem, o którym mowa w art. 166 oraz art. 182 unijnego kodeksu celnego. Zmiana ta oprócz dostosowania odesłań do nowych regulacji celnych ma również charakter merytoryczny.

Obecnie możliwość rozliczenia podatku z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej na podstawie art. 33a ust. 1 ustawy o VAT dotyczy towarów objętych procedurą uproszczoną polegającą na wpisie do rejestru lub polegającą na złożeniu zamiast zgłoszenia celnego dokumentu handlowego lub urzędowego wraz z wnioskiem o objęcie towarów daną procedurą. Rozliczenie podatku VAT bezpośrednio w deklaracji nie przysługuje natomiast przy procedurze uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. a WKC.

Procedury uproszczone, o których mowa w art. 76 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, zostały zastąpione uproszczeniami polegającymi na zgłoszeniu uproszczonym, o którym mowa w art. 166 unijnego kodeksu celnego i wpisie do rejestru zgłaszającego, o którym mowa w art. 182 unijnego kodeksu celnego.

Nowe regulacje przewidują zgłoszenie uproszczone (w formie elektronicznego komunikatu zawierającego określone w przepisach dane), które w przypadku regularnego stosowania wymaga wcześniejszego uzyskania pozwolenia. Dokument handlowy lub administracyjny jako zgłoszenie uproszczone będzie mógł być przyjęty

przez organy celne zgodnie z art. 16 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17.12.2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446, jedynie w okresie przejściowym, tj. do dat aktualizacji krajowych systemów przywozu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, jeżeli uproszczone zgłoszenie celne, o którym mowa w art. 166 kodeksu, składane jest przy użyciu środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych. Zgodnie z ww. przepisem, jeżeli dana osoba posiada pozwolenie na regularne stosowanie uproszczonego zgłoszenia celnego, w odniesieniu do procedury, o której mowa w art. 14 tego rozporządzenia, organy celne mogą przyjąć dokument handlowy lub administracyjny jako zgłoszenie uproszczone, jeżeli dokument ten zawiera przynajmniej dane niezbędne do identyfikacji towarów oraz towarzyszy mu wnioski w sprawie objęcia towarów daną procedurą celną.

Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie zastosowania art. 33a ust. 1 ustawy o VAT do towarów objętych zgłoszeniem uproszczonym, którego stosowanie wymaga uzyskania pozwolenia organu celnego. Oznacza to, iż zakres tego przepisu zostanie rozszerzony również na obecne zgłoszenia niekompletne, których realizacja uzależniona jest od posiadania pozwolenia.

W art. 33a ust. 8 proponuje się rozszerzenie odpowiedzialności solidarnej. Obecnie obowiązujące przepisy pozwalają, aby podatnik, który nie posiada pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej, natomiast takie pozwolenie posiada jego przedstawiciel pośredni w rozumieniu przepisów celnych, mógł rozliczyć VAT z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej, zgodnie z art. 33a ustawy o VAT. Również przy przedstawicielu bezpośrednim, który posiada pozwolenie na objęcie towarów na terytorium kraju procedurą uproszczoną i działa na rzecz podatnika, który takiego uprawnienia nie posiada, przepisy nie zabraniają skorzystania z rozwiązania, o którym mowa w art. 33a ust. 1 ustawy o VAT. Jednakże tylko w przypadku przedstawiciela pośredniego (tj. działającego we własnym imieniu lecz na cudzą rzecz) zapewniona została gwarancja w postaci instytucji odpowiedzialności solidarnej, że za nierozliczone w takiej deklaracji podatkowej kwoty podatku należnego

odpowiedzialny jest solidarnie z podatnikiem jego przedstawiciel pośredni (wpłata podatku wraz z odsetkami).

Proponowana zmiana przepisu art. 33a ust. 8 ustawy o VAT rozciąga tę odpowiedzialność również na przedstawicieli bezpośrednich, działających w imieniu i na rzecz podatników nieposiadających pozwoleń na stosowanie uproszczenia, o którym mowa w art. 166 oraz art. 182 unijnego kodeksu celnego.

Oznacza to, że za nierozliczone kwoty podatku VAT swoich klientów solidarnie odpowiedzialni będą pośrednicy działający na ich rzecz.

Zmiana w **art. 33a ust. 12** ma charakter techniczny i polega na zastąpieniu odesłania do art. 5a Wspólnotowego Kodeksu Celnego odesłaniem do nowych regulacji tj. do art. 38 unijnego kodeksu celnego.

uzasadnienie do zmiany **art. 33b**

Pojedyncze pozwolenie, o którym mowa w art. 1 pkt 13 tiret pierwsze i drugie rozporządzenia RWKC w nowych regulacjach celnych zastępowane jest odprawą scentralizowaną, o której mowa w art. 179 unijnego kodeksu celnego. Zmiana w art. 33b polega na dostosowaniu do nowych regulacji w tym zakresie jednocześnie wskazując, iż regulacja ta dotyczy sytuacji, gdy zaangażowane są co najmniej dwa państwa członkowskie. Ponieważ odprawa scentralizowana może również obejmować jedno państwo (Polskę) niezbędne jest powyższe doprecyzowanie aby objąć przepisem art. 33b jak dotychczas tylko takie odprawy scentralizowane, które obejmują kilka państw członkowskich. Przepis art. 33b dotyczy bowiem sytuacji, gdy podatnikowi zostanie wydane pozwolenie na stosowanie odprawy scentralizowanej (obecnie pojedyncze pozwolenie) przez administrację celną innego państwa członkowskiego i podatnik ten będzie dokonywał importu towarów w ramach tego pozwolenia na terytorium Polski.

uzasadnienie do zmiany **art. 37**

Zmiana w art. 37 ustawy o VAT jest podyktowana zmianami w przepisach celnych. Obecnie kwestie te uregulowane były w Prawie celnym (art. 65). Co do zasady odsetki pobierane są w wysokości i według zasad określonych w Ordynacji podatkowej, dotyczących pobierania odsetek za zwłokę od należności podatkowych. Od 1 maja 2016 r. odsetki są regulowane bezpośrednio przepisami unijnego kodeksu celnego (art. 114), a w konsekwencji zmianie ulegną również zasady i wysokość ich pobierania.

Proponowana zmiana ma na celu utrzymanie, co do zasady, dotychczasowych zasad obliczania odsetek. Niezależnie od specyfiki podatku VAT z tytułu importu, który pobierany jest, co do zasady, przez organy celne, jest to nadal podatek, a zatem odsetki powinny być określane z uwzględnieniem wysokości i zasad obowiązujących dla poboru odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

Proponuje się również odejście od możliwości niepobierania odsetek, w sytuacji gdy podatnik udowodni, że wykazana w zgłoszeniu celnym nieprawidłowa kwota podatku była spowodowana okolicznościami niewynikającymi z jego zaniedbania lub świadomego działania. Zapis ten był skorelowany z analogicznym zapisem w prawie celnym, którego nowe regulacje już nie powielają.

Zmiana polegająca na dodaniu ust. 1aa i 1ab odzwierciedla zmianę, wprowadzoną ustawą z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1649). Jest ona konieczna z uwagi na uchylenie przepisów art. 65, do których odwoływano się wprost w przepisie art. 37 ust. 1a ustawy o VAT.

uzasadnienie do zmiany art. 41

W art. 41 dodawany jest ust. 6b uznający zaświadczenie wydawane przez organ celny na podstawie art. 68b ustawy – Prawo celne za dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej (vide: uzasadnienie do dodania art. 68b ustawy – Prawo celne).

uzasadnienie do zmiany art. 83

Przepis, w obecnym brzmieniu, umożliwia stosowanie zerowej stawki podatku VAT w przypadku dostawy towarów do wolnych obszarów celnych w przypadkach określonych w art. 83 ust. 1 pkt 22 lit. a i b.

Na podstawie art. 254 rozporządzenia delegowanego oraz zał. nr 90 pkt 25 do rozporządzenia delegowanego pozwolenia na prowadzenie składów wolnocłowych stają się pozwoleniami na prowadzenie składów celnych.

Działalność realizowana obecnie w składach wolnocłowych po wejściu w życie przepisów nowego prawa unijnego jest wykonywana w składach celnych powstałych z przekształconych składów wolnocłowych. Dotyczy to m.in. sprzedaży towarów w jednostkach handlowych usytuowanych dawniej w składach wolnocłowych, a w przyszłości w składach celnych. Po reformie prawa celnego sprzedaż dla

podróżnych będzie odbywać się na podstawie art. 201 lit. a rozporządzenia delegowanego.

Realizacja działalności w omawianym zakresie wymaga uzupełnienia przepisu poprzez dodanie po wyrazach „wolnych obszarów celnych” sformułowania „lub składów celnych”. Wynika to z faktu, że po 1 maja 2016 r. sprzedaż dla podróżnych, na podstawie art. 201 lit. a rozporządzenia delegowanego, będzie realizowana na terenie lotniczych przejść granicznych w oparciu o instytucję składu celnego.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą

Zmiana w art. 2 w pkt 1 i 5 ustawy polega na zastąpieniu – w definicji obszaru celnego – odesłania do art. 3 Wspólnotowego Kodeksu celnego przez odesłanie do art. 4 unijnego kodeksu celnego. Konsekwencją tej zmiany jest zmiana w art. 2 pkt 5 i art. 3 ust. 1 pkt 1–4, gdzie termin „obszar celny Wspólnoty” zastąpiony został terminem „obszar celny Unii”.

Zmiany dokonywane w art. 3 polegają na usunięciu instytucji niewystępujących w unijnym kodeksie celnym, tj. zawieszającej procedury celnej i składu wolnocłowego i wprowadzeniu nowej systematyki procedur celnych, o których mowa w art. 5 pkt 16 i art. 210 unijnego kodeksu celnego. Ze względu na fakt, że procedura specjalna obejmuje uszlachetnianie bierne oraz wolny obszar celny uchylane są pkt 7–9.

W art. 8f w pkt 2 zastąpiono jednolity Dokument Administracyjny (SAD) znacznie szerszym pojęciem zgłoszenia celnego. Już obecnie SAD jest stosowany w ograniczonym zakresie, a po pełnym wdrożeniu unijnego kodeksu celnego zostanie zarezerwowany praktycznie dla podróżnych.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

Zmiana art. 84a pkt 4 ustawy polega na zastąpieniu wyrazów „nadawaniem towarom przeznaczenia celnego” wyrazami „obejmowaniem towarów procedurą celną i powrotnym wywozem” w celu dostosowania do terminologii stosowanej przez unijny kodeks celny.

Uzasadnienie do ustawy o administrowaniu obrotem usługowym z zagranicą

Zmiana w art. 2 w pkt 1 i 5 ustawy polega na zastąpieniu – w definicji obszaru celnego – art. 3 Wspólnotowego Kodeksu celnego, artykułem 4 unijnego kodeksu celnego.

Konsekwencją tej zmiany są zmiany kolejnych przepisów, gdzie termin „obszar celny Wspólnoty” zastąpiony został terminem „obszar celny Unii”.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o paszach

Zmiana ust. 4 w art. 47 ustawy polega na wykreśleniu wyrazów „skład wolnoctwowy”, ponieważ instytucja ta nie funkcjonuje w nowych unijnych przepisach celnych.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia

Zmiana art. 82 ust. 3 ustawy polega na zastąpieniu pojęcia „przeznaczenia celnego”, które jako instytucja kodeksowa staje się nieaktualne, pojęciem „procedury celnej”. Druga ze zmian – w zakresie art. 83 ust. 2 pkt 2 – przywołuje aktualny przepis rozporządzenia stanowiącego jedną z podstaw współpracy organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej i organów celnych.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o podatku akcyzowym

uzasadnienie do zmiany art. 2 ust. 1 pkt 6

Zmiana definicji eksportu wynika z potrzeby dostosowania tej definicji do przewidzianych w przepisach prawa celnego zasad potwierdzania wywozu towarów poza obszar celny UE. Co do zasady, urząd, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie wyrobów akcyzowych poza obszar celny UE, przekazuje komunikat elektroniczny IE518 do urzędu wywozu jako właściwego w sprawie potwierdzenia dokonania wywozu. Dopiero urząd wywozu generuje IE599, który jest dokumentem celnym w rozumieniu przepisów celnych. Komunikat IE518 jest jedną z informacji wymienianej w trakcie obsługi zgłoszenia wywozowego i zgodnie ze specyfikacją unijną można go wysłać jedynie do urzędu wywozu. W związku z tym zawarte w definicji eksportu stwierdzenie „potwierdzony przez urząd celny, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie (...) poza terytorium Unii Europejskiej” należy zastąpić stwierdzeniem „organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego (...)”. W przepisie zamiast określenia „urząd celny” posłużono się bardziej ogólnym określeniem „organ celny”.

uzasadnienie do zmiany art. 2 ust. 1 pkt 7 i 24

W związku z koniecznością dostosowania przepisów ustawy o podatku akcyzowym do przewidzianych w unijnym kodeksie celnym regulacji w zakresie procedur celnych, w szczególności procedur specjalnych, zmieniono definicję importu. Obecna definicja importu odnosi się do „procedur zawieszających“ w rozumieniu rozporządzenia Rady

(EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Unijny kodeks celny nie posługuje się określeniem „procedura zawieszająca“. Dodatkowo w unijnym kodeksie celnym jest inny katalog procedur celnych. W związku z tym należy uchylić definicję zawieszającej procedury celnej zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 24 oraz dostosować definicję importu zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 7 do postanowień unijnego kodeksu celnego. Dostosowując definicję importu do postanowień unijnego kodeksu celnego, należy za import uznać przywóz samochodów osobowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju lub wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Jednocześnie należy przewidzieć, że import nie następuje, jeżeli przywiezione wyroby akcyzowe z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju zostają objęte procedurą specjalną: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, a także gdy wyroby te zostają objęte czasowym składowaniem. Podobnie jak dotychczas import nastąpi, jeżeli zostanie zakończone czasowe składowanie wyrobów akcyzowych lub zostanie zakończona procedura specjalna: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, którą wyroby te były objęte, i powstał dług celny.

uzasadnienie do uchylenia art. 7b

Utrzymanie w prawie krajowym prawa dla posiadaczy decyzji WIT do stosowania w obrocie wyrobami akcyzowymi i samochodami osobowymi na terytorium kraju oraz w ich nabyciu wewnątrzspółnotowym wiążącej organy celne klasyfikacji towaru określonej w decyzji WIT spowoduje utrzymywanie się niepożądanego zjawiska polegającego na uzyskiwaniu przez podmioty, które nie planują i nie zamierzają dokonywać obrotu towarowego z krajami trzecimi, wiążącej informacji taryfowej (WIT), m.in. na potrzeby podatkowe. Znane są z praktyki liczne przypadki występowania przez polskie podmioty do administracji celnych innych państw członkowskich UE z wnioskami o wydanie decyzji WIT i uzyskiwania żądanej przez wnioskodawców klasyfikacji dla towarów objętych w Polsce podatkiem akcyzowym, mimo że wnioskodawca nie miał siedziby w tych krajach ani nie zamierzał użyć decyzji WIT w tych krajach. Na gruncie unijnego kodeksu celnego (*de lege ferenda*), który wszedł w życie 1 maja 2016 r., klasyfikacja określona w decyzji WIT jest wiążąca tylko

w sprawach celnych, nie wiąże natomiast w innych sytuacjach niż operacje przywozu lub wywozu towaru w obrocie z krajami trzecimi.

Podmioty zainteresowane informacją o klasyfikacji wyrobu akcyzowego w nomenklaturze Taryfy celnej mogą korzystać z instytucji wiążącej informacji akcyzowej (WIA), która jest wydawana przez Dyrektora Izby Celnej we Wrocławiu na potrzeby obrotu krajowego i wewnątrzunijnego towarami objętymi podatkiem akcyzowym.

W związku z powyższym należy uchylić art. 7b. W związku z uchyleniem przedmiotowego przepisu przewidziano przepis przejściowy – *vide* uzasadnienie do art. 34 projektu.

uzasadnienie zmiany art. 7c

Art. 7c ust. 1 – zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przedmiotowego przepisu do wyrobów akcyzowych nie stosuje się pojedynczego pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej (SASP). W przepisach unijnego kodeksu celnego nie przewidziano uproszczenia w postaci SASP. Przepisy unijnego kodeksu celnego przewidują natomiast uproszczenia w postaci odprawy scentralizowanej (art. 179 unijnego kodeksu celnego) oraz samoobsługi celnej (art. 185 unijnego kodeksu celnego). W zmienionym przepisie przewidziano wyłączenie możliwości stosowania odprawy scentralizowanej do wyrobów akcyzowych, w tych przypadkach, w których w realizację odprawy scentralizowanej zaangażowane są administracje celne z co najmniej dwóch państw członkowskich. Wyłączenie możliwości stosowania odprawy scentralizowanej w takich przypadkach, podobnie jak dotychczas SASP, wynika z braku wspólnotowych rozwiązań w zakresie poboru akcyzy w przypadku stosowania tej instytucji. Wyłączenie stosowania samoobsługi celnej wynika z dużego ryzyka mogących powstać nieprawidłowości w przypadku stosowania tej instytucji do wyrobów akcyzowych, w szczególności w przypadku takich wyrobów jak alkohol etylowy czy paliwa silnikowe.

Art. 7c ust. 2–4 – zmiany w przedmiotowych przepisach polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Wspólnotowego Kodeksu Celnego w zakresie procedur uproszczonych odwołaniami do przepisów unijnego kodeksu celnego dotyczących uproszczeń. W zmienionych przepisach przywołano art. 166 unijnego kodeksu celnego, w którym jest mowa o zgłoszeniu uproszczonym, oraz art. 182 unijnego kodeksu celnego, w którym jest mowa o wpisie do rejestru zgłaszającego. Ponadto w związku

z tym, że w przepisach ustawy o podatku od towarów i usług nie występuje już pojęcie „obrotu“ (art. 29 ustawy o podatku od towarów i usług został uchylony) – w art. 7c ust. 3 zastąpiono określenie „wysokość obrotu w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług“ określeniem „wysokość obrotu“. Ustawa o podatku akcyzowym również nie definiuje pojęcia obrotu. W związku z tym przy ustalaniu spełnienia warunku osiągnięcia wysokości obrotu przewidzianego w tym przepisie należało będzie posługiwać się potocznym znaczeniem wyrazu obrót.

uzasadnienie do art. 7i pkt 2

W związku z przewidzianym w projekcie uchyleniem art. 7b ustawy o podatku akcyzowym, który przewiduje możliwość odpowiedniego stosowania WIT w obrocie wyrobami akcyzowymi i samochodami osobowymi – należy uchylić również art. 7i pkt 2 tej ustawy, zgodnie z którym organ podatkowy wydaje decyzję o odmowie wydania WIA, jeżeli wniosek o wydanie WIA dotyczy wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego, dla którego podmiot posiada obowiązującą wiążącą informację taryfową.

uzasadnienie do zmian w art. 27

Art. 27 ust. 1 pkt 2 – zmiana w przedmiotowym przepisie polega na zastąpieniu dotychczasowego odesłania do Wspólnotowego Kodeksu Celnego w zakresie procedur uproszczonych odwołaniem do przepisów unijnego kodeksu celnego dotyczących uproszczeń. W zmienionym przepisie przywołano art. 166 unijnego kodeksu celnego, w którym jest mowa o zgłoszeniu uproszczonym, oraz art. 182 UKC, w którym jest mowa o wpisie do rejestru zgłaszającego.

Art. 27 ust. 1 pkt 2a – w przedmiotowym przepisie dodano regulację, zgodnie z którą w przypadku importu podatnik będzie obowiązany do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy w rozliczeniu zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego. W przypadku przedstawienia rozliczenia zamknięcia, na gruncie przepisów prawa celnego, przyjmuje się, że zostało złożone zgłoszenie celne, choć faktycznie nie ma zgłoszenia celnego, w którym wykazane zostają należności, w tym akcyza. W związku z tym kwota akcyzy powinna zostać wykazana w rozliczeniu zamknięcia.

Art. 27 ust. 3a – dostosowano przepis dotyczący przemieszczania wyrobów energetycznych przy użyciu rurociągu do nowych przepisów prawa celnego, zgodnie z którymi stosowanie zgłoszenia uproszczonego nie w każdym przypadku będzie

wymagało pozwolenia. W związku z tym, w celu zachowania istoty regulacji, należało dokonać zawężenia jej stosowania do przypadków, w których zgłoszenie uproszczone jest stosowane na podstawie pozwolenia uzyskanego przez podmiot.

Art. 27 ust. 4 – zmiana polega na uchyleniu zdania drugiego, zgodnie z którym naczelnik urzędu celnego może określić kwotę akcyzy w decyzji dotyczącej należności celnych przywozowych. Konieczność uchylenia przepisu jest pochodną wprowadzenia do unijnego kodeksu celnego przepisów dotyczących wydawania decyzji dotyczących stosowania przepisów prawa celnego (art. 22–32 unijnego kodeksu celnego). Przepisy te, w szczególności wprowadzone prawo do bycia wysłuchanym (art. 22 ust. 6 unijnego kodeksu celnego), stały się podstawą do opracowania odrębnego trybu postępowania w sprawach celnych (*vide* uzasadnienie do zmiany art. 73 ustawy – Prawo celne). W konsekwencji decyzje celne wydawane będą na podstawie przepisów prawa celnego z ograniczonym zastosowaniem Ordynacji podatkowej (art. 73 ustawy – Prawo celne). Tryb ten nie dotyczy jednak podatków importowych (VAT, akcyza). Podatki te, jak dotychczas, określane będą w decyzji wydawanej na podstawie Ordynacji podatkowej. Przepisy dotyczące postępowania celnego i podatkowego są na tyle odmienne (m.in. definicja decyzji, wszczęcie postępowania, prawo do bycia wysłuchanym), że nie będzie można ich połączyć i, jak dotychczas, określać kwoty podatku w decyzji dotyczącej należności celnych (art. 27 ust. 4 zdanie drugie ustawy o podatku akcyzowym). Należy dodać, że określanie kwoty podatków w decyzji celnej nie jest obligatoryjne. Organ celny mógł połączyć postępowania celne i podatkowe albo mógł prowadzić te postępowania odrębnie.

Art. 27 ust. 7 zdanie drugie – zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu do zasad poboru i wysokości odsetek za zwłokę od niepobranej kwoty akcyzy stosuje się odpowiednie przepisy art. 65 ust. 6a i 6b ustawy – Prawo celne. Przepisy te zostaną uchylone (*vide* uzasadnienie do zmian w ustawie – Prawo celne). Jednocześnie w nowych przepisach prawa celnego określono inne zasady poboru i wysokości odsetek za zwłokę od niepobranej kwoty cła. W związku z tym należało przewidzieć, że w odniesieniu do zasad poboru i wysokości odsetek za zwłokę od niepobranej kwoty akcyzy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 27 ust. 7 ustawy o podatku akcyzowym w przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celnego podatek

jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ wraz z odsetkami za zwłokę od niepobranej kwoty akcyzy, liczonymi od dnia następnego po dniu powstania obowiązku podatkowego do dnia powiadomienia o wysokości należności podatkowych. W odniesieniu do zasad poboru i wysokości tych odsetek przepisy art. 65 ust. 6a i 6b ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne stosuje się odpowiednio.

W myśl postanowień art. 65 ust. 6a ustawy – Prawo celne w przypadku powstania długu celnego na podstawie art. 202–205 oraz art. 210 i art. 211 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, odsetki pobiera się w wysokości 150% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z art. 65 ust. 6b ustawy – Prawo celne, w przypadku gdy kwota wynikająca z długu celnego została zaksięgowana na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych danych, podanych przez zgłaszającego w zgłoszeniu celnym, chyba że dłużnik udowodni, że podanie nieprawidłowych lub niekompletnych danych było spowodowane okolicznościami niewynikającymi z jego zaniedbania lub świadomego działania, odsetki pobiera się w wysokości:

- 1) 50% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, jeżeli zgłaszający:
  - a) złoży wniosek, o którym mowa w art. 78 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego (wniosek o kontrolę zgłoszenia po zwolnieniu towarów), nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego, oraz
  - b) uiści w terminie 10 dni od dnia powiadomienia niezaksięgowaną i niepobraną na podstawie zgłoszenia celnego kwotę należności wynikającą z długu celnego wraz z odsetkami;
- 2) 150% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, jeżeli w wyniku kontroli zgłoszenia celnego dokonanej z urzędu stwierdzono zaniżenie kwoty należności wynikającej z długu celnego w wysokości przekraczającej 25% kwoty należnej i wyższej niż pięciokrotna wysokość minimalnego wynagrodzenia w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę

(Dz. U. poz. 1679, z późn. zm.), obowiązującego w dniu następującym po dniu upływu terminu płatności należności.

W związku z powyższym w art. 27 ust. 7 i 7a ustawy o podatku akcyzowym należy zawrzeć regulacje, które odzwierciedlały będą obecne zasady poboru i wysokości odsetek. W zaproponowanym brzmieniu art. 27 ust. 7 i 7a ustawy o podatku akcyzowym zawarto regulacje odzwierciedlające obecne zasady poboru i wysokości odsetek, które jednocześnie są podobne do regulacji przewidzianych w tym zakresie w projektowanym art. 37 ust. 1a i 1ab ustawy o podatku od towarów i usług.

Zmiana w art. 27 ust. 8 polega na zastąpieniu dotychczasowego odwołania do Wspólnotowego Kodeksu Celnego w zakresie procedur uproszczonych odwołaniem do przepisów unijnego kodeksu celnego dotyczących uproszczeń. W zmienionym przepisie w miejsce art. 76 ust. 1 lit. c Wspólnotowego Kodeksu Celnego powołany został art. 182 unijnego kodeksu celnego, w którym jest mowa o wpisie do rejestru.

uzasadnienie do zmiany w art. 28

W art. 28 ust. 3, który przewiduje obowiązek zabezpieczenia kwoty akcyzy oraz kwoty opłaty paliwowej, jeżeli nie zostały one zapłacone, w przypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, dokonano zmiany polegającej na określeniu przypadków, w których to zabezpieczenie nie jest wymagane.

Przepisy unijnego kodeksu celnego znacznie rozszerzają zakres stosowania zabezpieczenia długu celnego w stosunku do dotychczasowych uregulowań. Obecnie przepisy celne nie nakładają obowiązku zabezpieczenia należności celnych, m.in. w sytuacji gdy towar został objęty czasowym składowaniem lub procedurą: składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej. W takich przypadkach zabezpieczenie należności celnych ma obecnie charakter fakultatywny. Do dnia 1 maja 2016 r. zgodnie z art. 190 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, gdy złożenie zabezpieczenia nie było obowiązkowe, organy celne mogły zażądać złożenia zabezpieczenia, jeżeli stwierdziły, że istniało ryzyko, iż powstały lub mogący powstać dług celny może nie zostać uiszczony w terminie. W wyżej wymienionych przypadkach takie ryzyko nie istnieje, ponieważ obecnie nie stwierdza się nieprawidłowości, które uzasadniałyby żądanie zabezpieczenia. Nowe unijne przepisy celne, co do zasady, wymagają złożenia zabezpieczenia jako warunku uzyskania pozwolenia na stosowanie określonej procedury. Zasada ta objęła również ww. operacje celne. Objęcie przez

przepisy unijne tych operacji celnych wymogiem złożenia zabezpieczenia spowodowałyby zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ust. 3 również obowiązek zabezpieczenia podatku akcyzowego i opłaty paliwowej.

Należy zauważyć, że w nowych unijnych przepisach celnych brak jest obligatoryjności zabezpieczenia innych należności niż należności celne, jeżeli zabezpieczenie będzie stosowane wyłącznie w jednym państwie członkowskim. Zgodnie z treścią ostatniego akapitu w art. 89 ust. 2 unijnego kodeksu celnego zabezpieczenie, które nie może zostać wykorzystane poza państwem członkowskim, w którym jest wymagane, jest ważne jedynie w tym państwie członkowskim i obejmuje **co najmniej** kwotę należności celnych przywozowych lub wywozowych. W przypadku wyżej wymienionych procedur specjalnych i czasowego składowania towarów objęcie zabezpieczeniem celnym również podatku akcyzowego i opłaty paliwowej powodowałoby drastyczne zwiększenie wysokości tego zabezpieczenia. Należy sądzić, że w wielu przypadkach wysokość takiego zabezpieczenia zablokowałaby możliwość prowadzenia działalności przez przedsiębiorców ze szkodą dla krajowej gospodarki. Uzyskanie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej na taką kwotę byłoby prawdopodobnie niemożliwe. Spowodowałoby to istotne pogorszenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej. Należy dodać, że ww. przypadkach zabezpieczenie dotyczy potencjalnych długów celnych. Na zabezpieczenie potencjalnych długów przedsiębiorca musiałby złożyć dużo wyższe zabezpieczenie niż zabezpieczenie na poczet długów powstałych, np. przy objęciu towarów procedurą dopuszczenia do obrotu.

W związku z powyższym odstępuje się w wyżej wymienianych przypadkach od obligatoryjności zabezpieczenia podatku akcyzowego i opłaty paliwowej w stosunku do podatników, którzy spełniają warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy o podatku akcyzowym, tzn. mają swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju oraz nie posiadają zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, oraz nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe.

Jednocześnie utrzymano fakultatywny charakter zabezpieczenia w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej. Zgodnie z dodawanym art. 28 ust. 4, jeżeli kwota podatku nie została zabezpieczona w wyżej wymienionych przypadkach, organ celny może jednak w każdym czasie zażądać złożenia zabezpieczenia, jeżeli uzna, że istnieje ryzyko, iż kwota akcyzy lub opłaty paliwowej nie zostanie zapłacona.

uzasadnienie do dodania art. 29a pkt 1 oraz zmiany art. 100 ust. 6

W art. 324 rozporządzenia 2015/2447 przewidziano szczególne przypadki zamknięcia procedury uszlachetniania czynnego. Na mocy art. 324 rozporządzenia 2015/2447 wyroby objęte procedurą uszlachetniania czynnego są uważane za powrotnie wywiezione, mimo że faktycznie zostają dopuszczone do konsumpcji na obszarze UE bez złożenia zgłoszenia celnego do procedury dopuszczenia do obrotu oraz bez uiszczenia należności celnych przywozowych, czyli bez powstania długu celnego. Wyroby takie zostają dopuszczone do konsumpcji na terytorium kraju, ale nie powstaje w stosunku do nich dług celny. Katalog szczególnych przypadków określony w przepisie art. 324 rozporządzenia 2015/2447 pozwala przyjąć, że wyroby akcyzowe, co do zasady, nie wchodzą w zakres tych szczególnych przypadków. Zamknięcie procedury uszlachetniania czynnego następuje, co do zasady, gdy towary objęte tą procedurą zostaną po raz pierwszy użyte w procesach przetwarzania wskazanych w ww. przepisie. W związku z tym zamknięcie procedury, co do zasady, następuje jeszcze przed uzyskaniem produktu przetworzonego. Zgodnie z przepisami z zakresu akcyzy, opodatkowaniu akcyzą podlega wyrób akcyzowy, który jest dopuszczany do tzw. konsumpcji. Oznacza to, że w przypadku stosowania procedury uszlachetniania czynnego, niezależnie od obowiązujących w przypadku tej procedury zasad poboru cła, akcyzę należy pobrać w każdym przypadku od uzyskanego produktu przetworzonego. Gdyby regulacja zawarta w art. 324 rozporządzenia 2015/2447 miała dotyczyć wyrobów akcyzowych, to akcyzę od produktu przetworzonego (wyrobu akcyzowego) należałoby pobierać w momencie rozpoczęcia przetwarzania. To mogłoby prowadzić do nadużyć. Podobnie do nadużyć mogłoby dochodzić, w przypadku gdyby regulacja zawarta w art. 324 rozporządzenia 2015/2447 miała dotyczyć samochodów osobowych. W związku z powyższym w dodawanym art. 29a pkt 1 należy przewidzieć, że w przypadku gdy produktem przetworzonym uzyskiwanym w ramach procedury uszlachetniania czynnego jest wyrób akcyzowy, to nie stosuje się szczególnych przypadków zamknięcia tej procedury, o których mowa w art. 324 rozporządzenia 2015/2447. Jednocześnie w art. 100 ust. 6 należy dodać regulację, zgodnie z którą do opodatkowania akcyzą samochodów osobowych stosuje się odpowiednio art. 29a.

uzasadnienie do dodania art. 29a pkt 2

Zgodnie z przepisami z zakresu akcyzy, opodatkowaniu akcyzą podlega wyrób akcyzowy, który jest dopuszczany do tzw. konsumpcji. Zgodnie z art. 9 dyrektywy

2008/118/WE stosuje się warunki wymagalności i stawki podatku akcyzowego obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ma miejsce dopuszczenie do konsumpcji, w dniu, w którym podatek akcyzowy staje się wymagalny. Ani przepisy wspólnotowe ani krajowe z zakresu akcyzy nie przewidują możliwości wyboru przez podatnika elementów kalkulacyjnych. Takie zasady opodatkowania akcyzą nie zostały zapisane wprost w przepisach ustawy o podatku akcyzowym, co w związku z przewidzianą w prawie celnym możliwością wyboru elementów kalkulacyjnych w przypadku procedury uszlachetniania czynnego może prowadzić do niejasności. W związku z powyższym w dodawanym art. 29a pkt 2 zawarto regulację, zgodnie z którą, w przypadku gdy produktem przetworzonym uzyskiwanym w ramach procedury uszlachetniania czynnego jest wyrób akcyzowy, kwotę akcyzy z tytułu importu określa się w każdym przypadku na podstawie elementów kalkulacyjnych, w szczególności klasyfikacji taryfowej, rodzaju, ilości i stawki, właściwych dla produktu przetworzonego.

uzasadnienie do zmiany art. 82

Art. 82 ust. 4 pkt 2 – zmiana w przedmiotowym przepisie polega na zastąpieniu dotychczasowego odwołania do Wspólnotowego Kodeksu Celnego w zakresie potwierdzenia wywozu wyrobów akcyzowych poza obszar celny UE odwołaniem do przepisów unijnego kodeksu celnego w tym zakresie.

Ponadto podatnik lub podmiot występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy, jako dokument potwierdzający wywóz wyrobów akcyzowych na wyspę Helgoland, będzie obowiązany przedłożyć naczelnikowi urzędu celnego zaświadczenie, o którym mowa w art. 68b ustawy – Prawo celne.

Wyspa Helgoland jest wyłączona z terytorium Unii Europejskiej, ale eksport wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych na terytorium wyspy Helgoland nie wiąże się z obowiązkiem złożenia zgłoszenia celnego. Zgodnie z art. 140 ust. 2 rozporządzenia delegowanego, w przypadku wysyłki towarów na wyspę Helgoland towary uznaje się za zgłoszone do wywozu poprzez jedną z czynności uznawanych za zgłoszenie celne, o której mowa w art. 141 tego rozporządzenia. W związku z brakiem zgłoszenia celnego brak jest również potwierdzenia wywozu na wyspę Helgoland dokonywanego przez urząd celny. Należy zatem przewidzieć odrębną regulację w przypadku eksportu na wyspę Helgoland.

uzasadnienie do uchylecia art. 84 ust. 1a

Zgodnie z art. 84 ust. 1a do postępowań w sprawach zezwoleń akcyzowych, do których stosuje się postępowanie audytowe, nie stosuje się przepisów Ordynacji podatkowej. Przepis ten jest przepisem „martwym”, ponieważ dotychczas minister właściwy do spraw finansów publicznych nie wykonał fakultatywnej delegacji przewidzianej w ustawie o Służbie Celnej, zgodnie z którą może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których zezwolenia akcyzowe będą wydawane w trybie postępowania audytowego. W związku z tym w projekcie przewidziano uchylenie regulacji przewidujących możliwość zastosowania do zezwoleń akcyzowych czynności audytowych. W konsekwencji należy uchylić regulację zawartą w art. 84 ust. 1a.

uzasadnienie do zmian art. 104

Art. 104 ust. 2 – zmiana przedmiotowego przepisu polega na dostosowaniu jego brzmienia do przepisów unijnego kodeksu celnego i polega na zastąpieniu określenia „produkty kompensacyjne” określeniem „produkty przetworzone”.

Art. 104 ust. 3 – zmiana przedmiotowego przepisu polega na wykreśleniu z jego treści „procedury przetwarzania pod kontrolą”. Przepisy unijnego kodeksu celnego nie przewidują stosowania tej procedury. Procedura uszlachetniania czynnego w rozumieniu unijnego kodeksu celnego obejmuje m.in. dotychczasową procedurę przetwarzania pod kontrolą.

uzasadnienie do zmiany art. 117 i art. 118

Art. 117 ust. 2 pkt 1 i art. 118 – zmiana przedmiotowych przepisów polega na dostosowaniu ich brzmienia do przepisów unijnego kodeksu celnego i polega na wykreśleniu z ich treści możliwości wprowadzenia wyrobów akcyzowych do składu wolnoclowego. Przepisy unijnego kodeksu celnego nie przewidują tej instytucji.

Na podstawie art. 254 rozporządzenia delegowanego oraz zał. nr 90 pkt 25 do rozporządzenia delegowanego pozwolenia na prowadzenie składów wolnoclowych stają się pozwoleniami na prowadzenie składów celnych.

Dotychczasowa działalność realizowana w składach wolnoclowych po wejściu w życie przepisów nowego prawa unijnego jest wykonywana w składach celnych powstałych z przekształconych składów wolnoclowych. Dotyczy to m.in. sprzedaży towarów w jednostkach handlowych usytuowanych dawniej w składach wolnoclowych, a w przyszłości w składach celnych. Po reformie prawa celnego sprzedaż dla

podróznych będzie odbywać się na podstawie art. 201 lit. a rozporządzenia delegowanego.

Realizacja działalności w omawianym zakresie wymaga w związku z tym zastąpienia w art. 117 i art. 118 sformułowania „skład wolnocłowy” pojęciem „skład celny”.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o Służbie Celnej

Zmiany dokonywane w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 oraz art. 20 ust. 1 pkt 1 polegają na zastąpieniu niewystępującego w unijnym kodeksie celnym pojęcia nadania przeznaczenia celnego równoważnym pojęciem objęcia procedurą celną i powrotnym wywozem.

Art. 2 ust. 2 oraz art. 7 ust. 1 – wprowadzone zmiany wynikają z zastąpienia pojęcia „postępowanie audytowe” pojęciem „czynności audytowe”.

W art. 7 w ust. 3 w miejsce uchylanego art. 236 rozporządzenia wykonawczego do Wspólnotowego Kodeksu Celnego – definiującego podróznego – powoływany jest odpowiadający mu art. 1 pkt 40 rozporządzenia delegowanego do unijnego kodeksu celnego.

W art. 31 ust. 2 i art. 53 zamiast art. 78 ust. 2 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, regulującego kontrolę po zwolnieniu towarów powoływany jest analogiczny art. 48 unijnego kodeksu celnego.

W art. 34 w ust. 1 w pkt 2 w lit. a ustawy zrezygnowano z obowiązku przesyłania właściwemu naczelnikowi urzędu celnego zgłoszenia dotyczącego wznowienia działalności po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące. Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 urzędowe sprawdzenie może być przeprowadzone przed rozpoczęciem działalności w zakresie zarządzania i prowadzenia gier hazardowych. Tymczasem zgodnie z art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy, podmiot zarządzający i prowadzący gry lub zakłady wzajemne jest zobowiązany przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące. Biorąc pod uwagę wzajemne uzupełnianie się ww. przepisów, zasadne wydaje się zrezygnowanie z obowiązku zgłaszania wznowienia działalności, na wzór art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy.

Zmiany w rozdziale 4 ustawy o Służbie Celnej polegają na zastąpieniu procedury „postępowanie audytowe” czynnościami audytowymi. Obecnie postępowanie audytowe prowadzone było na podstawie działu IV ustawy – Ordynacja podatkowa. Na gruncie projektowanych przepisów czynności audytowe będą wykonywane w oparciu

o przepisy sekcji 3 rozdziału 2, a w szczególności art. 22 i art. 23 unijnego kodeksu celnego.

Czynności audytowe prowadzone są, co do zasady, w stosunku do podmiotów wnioskujących o przyznanie statusu upoważnionego przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 38 unijnego kodeksu celnego, w celu sprawdzenia, czy podmiot spełnia wymagane kryteria, o których mowa w art. 39 tego kodeksu, oraz związane z tym przepisem warunki, o których mowa w art. 24–28 rozporządzenia wykonawczego. Czynności audytowe stosowane są ponadto w przypadku monitorowania, o którym mowa w art. 23 ust. 5 unijnego kodeksu celnego, a także w przypadku ponownej oceny, o której mowa w art. 23 ust. 4 lit. a tego kodeksu.

Projektowane nowe przepisy wyodrębniają „czynności audytowe” i umiejscawiają je w ramach postępowania celnego (pozwolenia celne) lub postępowania podatkowego (zezwoleń na podstawie przepisów ustawy o podatku akcyzowym). Czynności audytowe mogą być realizowane albo przed udzieleniem pozwoleń/zezwoleń, albo po ich udzieleniu.

Art. 56 ust. 1 odpowiada dotychczasowemu art. 56, który został uaktualniony w związku z art. 38 i art. 39 unijnego kodeksu celnego. Przepis ten określa cel główny czynności audytowych, które prowadzone są, co do zasady, w stosunku do podmiotów wnioskujących o przyznanie statusu upoważnionego przedsiębiorcy, zgodnie z art. 38 unijnego kodeksu celnego, w celu sprawdzenia, czy spełnia kryteria i warunki, o których mowa w art. 39 unijnego kodeksu celnego. Ust. 1 dotyczy również pozwoleń, których wydanie uzależnione jest od spełnienia kryterium określonego w art. 39. Przepisy unijnego prawa celnego uzależniają wydanie kilkunastu pozwoleń od spełnienia tych kryteriów lub warunków.

Art. 56 ust. 2 pozostawia możliwość wykorzystania czynności audytowych w celu ustalenia, czy podmiot występujący o inne pozwolenia wynikające z przepisów celnych spełnia określone warunki lub kryteria.

Przepis art. 56 ust. 4 stanowi konsekwencję regulacji zawartej w ust. 2 tego artykułu i zawiera fakultatywne upoważnienie, umożliwiające ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych określenie przypadków innych pozwoleń niż objętych badaniem kryteriów i warunków określonych w art. 39, a wynikających z prawa celnego, gdzie zasadne jest wykorzystanie czynności audytowych do badania kryteriów lub warunków, od których spełnienia jest uzależnione wydanie tych pozwoleń.

Art. 56 ust. 3 został dodany w celu umożliwienia przeprowadzenia czynności audytowych również w przypadku ponownej oceny, zmiany, zawieszenia lub cofnięcia pozwolenia.

W dotychczasowym art. 57 uchylany jest ust. 2, a tym samym następuje wyłączenie możliwości stosowania czynności audytowych w postępowaniu podatkowym w przedmiocie wydania zezwolenia, o którym mowa w ustawie o podatku akcyzowym. Zgodnie z upoważnieniem ustawowym zawartym w art. 57 ust. 2 minister właściwy do spraw finansów publicznych mógł określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki określone przepisami ustawy o podatku akcyzowym, w których zezwolenia będą wydawane w trybie postępowania audytowego, jednakże delegacja z art. 57 ust. 2 ustawy o Służbie Celnej nie była nigdy wykonana. Należy uznać, iż nie jest zasadne, aby czynności audytowe, które, co do zasady, prowadzone są w toku postępowania dotyczącego pozwoleń celnych, stosować w przypadku postępowań w zakresie zezwoleń akcyzowych.

Należy jednocześnie mieć na uwadze, że – stosownie do art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.) – w ramach urzędowego sprawdzenia przeprowadzanego przed wydaniem lub zmianą zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, właściwy organ Służby Celnej wykonuje czynności w celu ustalenia, czy miejsce prowadzenia składu podatkowego lub miejsce odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę spełnia warunki określone w przepisach o podatku akcyzowym. Zatem to w ramach urzędowego sprawdzenia, a nie czynności audytowych, następuje weryfikacja, czy miejsce prowadzenia działalności spełnia kryteria wymagane do wydania zezwolenia, określone w przepisach o podatku akcyzowym.

W art. 56a w związku z art. 26 ust. 1 rozporządzenia delegowanego, który wskazuje obowiązek załączania do wniosku o przyznanie statusu upoważnionego przedsiębiorcy kwestionariusza samooceny przedsiębiorcy, została zawarta delegacja dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia wzoru tego kwestionariusza.

Art. 58 ust. 1 określa, na czym polegają czynności audytowe. Przepisy regulujące tryb wykonania czynności audytowych zostały uchylone, gdyż tryb ten wynika z unijnego prawa celnego, a w szczególności z art. 24 do art. 29 rozporządzenia wykonawczego.

Z tego samego powodu zrezygnowano z delegacji do rozporządzenia, zawartej w dotychczasowym art. 58 ust. 7, oraz z dotychczasowego art. 59, gdzie w ust. 2 również była zawarta delegacja do rozporządzenia w sprawie dokumentowania tych czynności.

Art. 58 ust. 2 (dotychczasowy art. 61) określa czynności organu w przypadku stwierdzenia możliwości niespełnienia przez podmiot stosownych kryteriów lub warunków. Termin wynika z przepisów unijnych dotyczących trybu postępowania w zakresie decyzji wydawanych na wniosek, w przypadku monitorowania podawany jest realny termin uzgodniony z podmiotem, w jakim mogą zalecenia zostać zrealizowane. Nie wyklucza się, przy niespełnieniu istotnych kryteriów i warunków, zawieszenia pozwolenia na czas realizacji tych zaleceń.

Art. 58a odpowiada w części dotychczasowemu art. 58 ust. 3 ustawy o Służbie Celnej.

Wskazane jest pozostawienie przepisu umożliwiającego przeprowadzenie czynności audytowych w siedzibie podmiotu i miejscach wykonywania działalności. Przepisy unijnego kodeksu celnego wymagają, aby organ celny zbadał i ocenił spełnienie określonych kryteriów i/lub warunków, nie wskazują jednakże, poza przypadkiem określonym w art. 29 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego, że badanie może odbywać się w siedzibie lub miejscach wykonywania działalności, jak ma to zastosowanie w odniesieniu do czynności kontroli. Pozostawienie w ustawie o Służbie Celnej regulacji dającej podstawę organom Służby Celnej przeprowadzenia czynności audytowych w siedzibie podmiotu przeciwdziała ewentualnym utrudnieniom przy ich przeprowadzaniu. Należy bowiem mieć na uwadze, że prawo celne wydane na poziomie unijnym wskazuje jedynie na potrzebę przeprowadzenia kontroli (czynności audytowych) w obiektach wnioskodawcy, lecz – zgodnie z traktatami unijnymi – to prawo Państwa Członkowskiego określa uprawnienia organów administracji oraz sposób wykonania przez nią tego zalecenia. Aby uniknąć sporów o legalność działań organu celnego, niezbędne jest zatem ustawowe wskazanie prawa organu celnego do wykonywania czynności w siedzibie i miejscach prowadzenia działalności wnioskodawcy/posiadacza pozwolenia.

Art. 59 został przeredagowany. Ust. 1 określa dokument sporządzany z przeprowadzonych czynności audytowych oraz informacje, jakie powinien zawierać. Z czynności audytowych sporządza się także protokoły, jednak z uwagi na odesłania do Ordynacji podatkowej zawarte w art. 63 ust. 1, niezasadne jest określanie wymogów

w tym zakresie. Zrezygnowano także z określania wzorów dokumentów w rozporządzeniu z uwagi na fakt, iż dokumenty te sporządzają organy celne i jednolitość w tym zakresie będzie ustalona na poziomie wytycznych wewnętrznych organów celnych. W ust. 2 został zawarty natomiast obowiązek dostarczenia raportu podmiotowi występującemu z wnioskiem o wydanie pozwolenia lub zezwolenia po zakończeniu czynności audytowych.

Zmiany w art. 60 mają charakter porządkujący – wyrazy „postępowanie audytowe” zostały zastąpione „czynnościami audytowymi”.

Art. 61 został uchylony, gdyż skutek niespełnienia kryteriów lub warunków oraz 30-dniowy termin do bycia wysłuchanym wynika wprost z przepisów unijnych.

Obowiązek monitorowania pozwoleń wynikający dotychczas z art. 61a–61g ustawy o Służbie Celnej wynika wprost z art. 23 ust. 5 unijnego kodeksu celnego. W związku z powyższym uznaje się za bezpodstawne wyodrębnianie monitorowania jako odrębnej instytucji w ustawie o Służbie Celnej. Monitorowanie jest realizowane poprzez wykonywanie czynności audytowych po udzieleniu pozwolenia. Na tym etapie czynności audytowe polegają zatem na weryfikacji, czy posiadacz pozwolenia w sposób nieprzerwany dalej spełnia wymagane kryteria i warunki. Sposób monitorowania, w przypadku decyzji opartych na spełnieniu kryteriów określonych w art. 39 unijnego kodeksu celnego, jest taki sam jak sposób realizacji czynności audytowych w celu ustalenia, czy podmiot spełnia kryteria i warunki do udzielenia pozwolenia. Realizacja czynności audytowych po udzieleniu pozwolenia jest tożsama z monitorowaniem.

Art. 63a ust. 1 odpowiada dotychczasowemu art. 65 i odsyła w zakresie nieuregulowanym w rozdziale 4 do Ordynacji podatkowej, jednak wyłączono z tego przepisu te odwołania, które dotyczyły kwestii związanych z prowadzeniem postępowania podatkowego, z uwagi na fakt, iż unijne prawo celne określa jednakowy i odrębny od Ordynacji podatkowej tryb prowadzenia postępowań w sprawach celnych i jest on wiążący w sprawach decyzji wydawanych na wniosek.

Art. 63a ust. 2 odwołuje się do Ordynacji podatkowej na dotychczasowych zasadach obowiązujących w sytuacjach, gdy czynności audytowe prowadzone są w ramach postępowania podatkowego na potrzeby wydawania zezwoleń wynikających z ustawy o podatku akcyzowym.

W art. 64 ust. 1 odpowiada dotychczasowemu ust. 2 w art. 64. W przepisie tym określono przypadki, w których urzędowe sprawdzenie może być albo jest

przeprowadzane. W art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. a określono fakultatywne przeprowadzenie urzędowego sprawdzenia dla działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2–4, wymagającej zgłoszenia przed jej rozpoczęciem, natomiast w ust. 10 pkt 1 zawarto stosowne upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia, w którym minister właściwy do spraw finansów publicznych określi rodzaje działalności, przed rozpoczęciem której przeprowadza się urzędowe sprawdzenie. Odstąpiono od dotychczasowego obowiązku przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia po przerwie w działalności dłuższej niż 3 miesiące z uwagi na zmianę w przepisach ustawy o podatku akcyzowym. Przepis pozwala na przeprowadzenie urzędowego sprawdzenia w przypadku potrzeby weryfikacji, czy podmiot nadal zapewnia odpowiednie warunki i środki.

Ze względu na różnorodną specyfikę działalności gospodarczej podlegającej urzędowemu sprawdzeniu, proponuje się wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą instytucja urzędowego sprawdzenia będzie polegała na wykonywaniu czynności mających na celu ustalenie, czy w miejscu prowadzenia działalności podlegającej kontroli są zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli – katalog otwarty, w tym również warunki i środki wyszczególnione w art. 33 i art. 34 ustawy. Ponadto proponuje się skreślenie z projektu art. 64 ust. 2 następujących jednostek redakcyjnych: art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. h, pkt 2 lit. e oraz pkt 4 lit. c, które dotyczą prowadzenia dokumentacji, ponieważ w trakcie urzędowego sprawdzenia przed rozpoczęciem działalności ww. punkty nie zawsze są możliwe do weryfikacji (podmiot przed rozpoczęciem działalności nie prowadzi dokumentacji). Jednocześnie proponowana zmiana przepisu (katalog otwarty) umożliwi kontrolę formy prowadzenia dokumentacji, w sytuacji jeżeli taka możliwość istnieje oraz w przypadku gdy urzędowe sprawdzenie jest przeprowadzane w przypadku weryfikacji dalszego spełniania warunków i środków.

W art. 64 ust. 2 został określony cel przeprowadzania urzędowego – ustalenie, czy w miejscu prowadzenia działalności podlegającej kontroli są zapewnione warunki i środki, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, 5, 7, 9 i 11, art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b–e i h, pkt 2 lit. b–c i e, pkt 3 oraz pkt 4 lit. a i c. Dodatkowo na potrzeby ustawy o podatku akcyzowym określono, że celem urzędowego sprawdzenia jest także sprawdzenie miejsca prowadzenia działalności w zakresie spełnienia innych warunków wynikających z tej ustawy.

Art. 64 ust. 3 niniejszego artykułu określa obowiązek przesłania organom Służby Celnej przez podmioty dokonujące zgłoszenia przed rozpoczęciem działalności podlegającej urzędowemu sprawdzeniu zgłoszenia oraz dokumentów mających znaczenie dla kontroli. W art. 64 ust. 4, odpowiadającym w części dotychczasowemu art. 64 ust. 3, ustawodawca uznaje wnioski o wydanie lub zmianę zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego i zarejestrowanego odbiorcy za zgłoszenie w celu przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, co ma ułatwić podmiotom proces wnioskowania o zezwolenie, w przypadku gdy przepisy ustawy o podatku akcyzowym uzależniają wydanie zezwolenia od wyniku urzędowego sprawdzenia.

W art. 64 ust. 5 dodano nowy obowiązek informowania przez podmiot właściwego organu celnego o zmianach dokonywanych w dokumentach mających znaczenie do kontroli.

Ust. 6 odpowiada w części dotychczasowemu art. 64 ust. 4, natomiast w ust. 7 określono, jakie dokumenty stanowią akta weryfikacyjne, oraz określony został organ i forma ich zatwierdzania w odniesieniu do poszczególnych przypadków, o których mowa w ust. 1.

Art. 64 ust. 8 odpowiada dotychczasowemu art. 64 ust. 5 i odnosi się do określenia możliwości wydania zaleceń przez organ Służby Celnej w przypadku niespełnienia przez podmiot warunków do kontroli – uzupełniono przepis o te warunki.

Natomiast ust. 9, odpowiadający dotychczasowemu art. 64 ust. 6, określa w jakim trybie następuje odmowa zatwierdzenia akt weryfikacyjnych w przypadku przeprowadzenia powtórnego urzędowego sprawdzenia, w wyniku którego stwierdzono, że nie są zapewnione odpowiednie warunki i środki. Propozycja ma na celu umożliwienie odmowy zatwierdzenia akt weryfikacyjnych również w sytuacji, w której miejsce prowadzenia składu podatkowego lub miejsce odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę nie spełnia warunków określonych w przepisach o podatku akcyzowym. Dodatkowo wprowadzona zmiana jest zgodna z nowym brzmieniem art. 64 ust. 2. Nie reguluje się już, jak dotychczas, sposobu rozstrzygania w sprawach celnych, o których była mowa w dotychczasowym art. 64 ust. 2 pkt 2, z uwagi na fakt, iż do tych pozwoleń został określony odrębny tryb w prawie celnym.

W ust. 10 zostało zawarte upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które w konsekwencji dokonania zmian

ustawowych w zakresie urzędowego sprawdzenia ma pozwolić na wykonanie przepisów art. 64 ust. 1–9.

W ust. 11 dodano nowe fakultatywne upoważnienie ustawowe do określenia pozwoleń wydawanych na podstawie prawa celnego, w celu możliwości wykorzystania instytucji urzędowego sprawdzenia, jako czynności sprawdzających przeprowadzanych na potrzeby spełnienia warunków związanych z dozorem celnym prowadzonym zgodnie z prawem celnym. Intencją tego przepisu była możliwość wykorzystania czynności urzędowego sprawdzenia do sprawdzenia spełnienia warunku dla procedur specjalnych, gdzie wymagane jest zapewnienie, że organy celne mogą sprawować dozór celny bez konieczności stosowania środków administracyjnych, które są niewspółmierne do istniejącej potrzeby gospodarczej. W rozporządzeniu tym minister powinien określić wówczas także tryb wykonywania tych czynności, np. wynikający z przepisów prawa celnego.

W art. 65 zawarte jest odesłanie do stosowania w sprawach nieuregulowanych w art. 64 przepisów Ordynacji podatkowej. Z uwagi na fakt, iż unijny kodeks celny wprowadza w art. 22 i art. 23 odrębny tryb postępowania w sprawie wydawania decyzji przez organy celne, odstąpiono w niniejszym projekcie od stosowania Ordynacji podatkowej w zakresie decyzji celnych, o których mowa w art. 22 i art. 23 unijnego kodeksu celnego, co wynikało z dotychczasowego art. 64 ust. 8.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o wyrobach medycznych

Zmiana dokonana w art. 17 ust. 5 ma charakter porządkowy. Niestosowany już w przepisach prawa termin „odprawa celna wyrobów” zostaje zastąpiony terminem „zgłoszenia celnego”.

Powodem uchylenia w art. 68 ust. 4c i 4d jest brak w unijnym kodeksie celnym przepisów regulujących zniszczenie towaru na wniosek.

W dotychczasowym stanie prawnym importer mógł, nie czekając na wynik wszczętego przez organ nadzoru postępowania w sprawie zniszczenia wyrobu, złożyć do organów celnych wnioski o nadanie przywiezionemu towarowi przeznaczenia celnego zniszczenia towarów. W przypadku gdy organ celny uznał wniosek za uzasadniony, wydawał pozwolenie na zniszczenie. Ten sposób postępowania powodował, że wszczęte przez organ nadzoru postępowanie w sprawie zniszczenia stawało się bezprzedmiotowe i ulegało umorzeniu.

Zmiany wprowadzone przez unijny kodeks celny, m.in. brak dalszego funkcjonowania przeznaczeń celnych oraz brak możliwości złożenia wniosku o zniszczenie towaru, powodują, że ww. zasady nie mogą dalej funkcjonować. Importer nie będzie mógł złożyć wniosku o nadanie przeznaczenia celnego zniszczenia towaru, tym samym brak będzie podstaw do wydania pozwolenia na takie zniszczenie i w konsekwencji umorzenia postępowania organu nadzoru. W każdym zatem przypadku wszczęcia postępowania w sprawie zniszczenia będzie wydawana decyzja co do meritum, a organy celne będą postępować wobec towaru zgodnie z zasadami ogólnymi.

W zakresie uchylanego przepisu o nadaniu przeznaczenia celnego zgodnie z treścią decyzji w sprawie zniszczenia towaru, należy wskazać, że pod rządami unijnego kodeksu celnego pojęcie przeznaczenia celnego przestaje istnieć, a przepis nie powinien go przywoływać. Dodatkowo wobec faktu, że zasady współpracy mogą zostać określone w drodze porozumienia, nie ma potrzeby dalszego funkcjonowania przepisów o nadaniu przeznaczenia.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku

Zmiana w art. 87 ustawy polega na uchyleniu ust. 5 i 6, regulujących tryb postępowania organów celnych w przypadku zniszczenia towaru na wniosek importera. Powodem uchylenia tych przepisów jest brak w unijnym kodeksie celnym przepisów regulujących zniszczenie towaru na wniosek.

W dotychczasowym stanie prawnym importer mógł, nie czekając na wynik wszczętego przez organ nadzoru rynku postępowania w sprawie zniszczenia wyrobu, złożyć do organów celnych wniosek o nadanie przywiezionemu towarowi przeznaczenia celnego zniszczenia towarów. W przypadku gdy organ celny uznał wniosek za uzasadniony, wydawał pozwolenie na zniszczenie. Ten sposób postępowania powodował, że wszczęte przez organ nadzoru rynku postępowanie w sprawie zniszczenia stawało się bezprzedmiotowe i ulegało umorzeniu.

Zmiany wprowadzone przez unijny kodeks celny, m.in. brak dalszego funkcjonowania przeznaczeń celnych oraz brak możliwości złożenia wniosku o zniszczenie towaru, powodują, że ww. zasady nie mogą dalej funkcjonować. Importer nie będzie mógł złożyć wniosku o nadanie przeznaczenia celnego zniszczenia towaru, tym samym brak będzie podstaw do wydania pozwolenia na takie zniszczenie i w konsekwencji umorzenia postępowania organu nadzoru rynku. W każdym zatem przypadku wszczęcia

postępowania w sprawie zniszczenia będzie wydawana decyzja co do meritum, a organy celne będą postępować wobec towaru zgodnie z zasadami ogólnymi.

W zakresie uchylanego przepisu o nadaniu przeznaczenia celnego, zgodnie z treścią decyzji w sprawie zniszczenia towaru, należy wskazać, że pod rządami unijnego kodeksu celnego pojęcie przeznaczenia celnego przestaje istnieć, a przepis nie powinien go przywoływać. Dodatkowo wobec faktu, że zasady współpracy mogą zostać określone w drodze porozumienia, nie ma potrzeby dalszego funkcjonowania przepisów o nadaniu przeznaczenia.

Przepisy przejściowe

Art. 23.

Art. 251 ust. 1 rozporządzenia delegowanego stanowi, iż pozwolenia udzielone na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 lub rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, które obowiązują w dniu 1 maja 2016 r., pozostają ważne przez okres:

- w przypadku pozwoleń mających ograniczony okres ważności – do końca danego okresu lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,
- w przypadku wszystkich pozostałych pozwoleń – aż do ponownej oceny pozwoleń zgodnie z art. 250 ust. 1 rozporządzenia delegowanego.

W świetle powyższego przepisu pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia generalnego wydane przed dniem 1 maja 2016 r., które spełniają powyższe przesłanki, zachowują ważność po tym terminie.

Zgodnie z nowymi przepisami unijnymi zabezpieczenia generalne mogą być stosowane na poziomie 100%, 50%, 30% lub 0% (zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia) wysokości kwoty referencyjnej. Pozwolenie na stosowanie poziomu zabezpieczenia generalnego obniżonego do 50%, 30% lub 0% może być udzielone, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 84 ust. 1 lub 2 rozporządzenia delegowanego. Pozwolenia wydane na podstawie przepisów dotychczas obowiązującego do dnia 1 maja 2016 r. Wspólnotowego Kodeksu Celnego nie wymagały spełnienia takich warunków, gdyż do dnia 1 maja 2016 r. złożenie zabezpieczenia generalnego było dobrowolne. Zgodnie bowiem z art. 191 Wspólnotowego Kodeksu Celnego obowiązującego do dnia 1 maja 2016 r. organy celne na wniosek zainteresowanej osoby zezwalały na złożenie generalnego zabezpieczenia dla wielu operacji, wobec których powstał lub może powstać dług celny, przy czym

dokument pozwolenia nie określał szczegółowych danych dotyczących zabezpieczenia generalnego, np. jego wysokości, przedmiotowego i terytorialnego zakresu stosowania, geograficznego obszaru ważności zabezpieczenia, jak również terminu obowiązywania pozwolenia.

Poziom zabezpieczenia generalnego powinien być określony w treści pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia generalnego. Pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia generalnego wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 33 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie wzorów formularzy stosowanych w sprawach celnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 856) nie zawierały informacji o poziomie zabezpieczenia w odniesieniu do kwoty referencyjnej.

W związku z powyższym w art. 23 ust. 1 doprecyzowano, że pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia generalnego spełniają przesłanki dla zachowania ważności tylko w przypadku zabezpieczeń, których wysokość będzie odpowiadała 100% kwoty referencyjnej. W pozostałych przypadkach konieczne będzie uzyskanie nowego pozwolenia. Ponadto wskazano, iż zabezpieczenia generalne złożone na podstawie dotychczasowych pozwoleń będą stosowane tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto doprecyzowano, że zabezpieczenia generalne, o których mowa w art. 191 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, złożone przed dniem stosowania unijnego kodeksu celnego (zgodnie z art. 288 ust. 2 tego kodeksu) na podstawie pozwoleń na stosowanie zabezpieczenia generalnego wydanych na podstawie Wspólnotowego Kodeksu Celnego, które zgodnie z art. 251 ust. 1 lit. b rozporządzenia delegowanego pozostaną ważne po tym dniu, mogą być stosowane dla operacji dokonywanych od dnia wejścia w życie ustawy tylko w przypadku, gdy ich wysokość będzie stanowić 100% kwoty referencyjnej, również po złożeniu zabezpieczenia dodatkowego.

Możliwość stosowania zabezpieczeń generalnych po dniu wejścia w życie ustawy obejmie zabezpieczenia generalne w formie gwarancji, o której była mowa w art. 193 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, złożone na podstawie wyżej wymienionych pozwoleń na stosowanie zabezpieczenia generalnego. Pozwolenia te zgodnie z art. 251 lit. b rozporządzenia delegowanego pozostaną ważne, co oznacza, że zabezpieczenia generalne złożone w dotychczasowych formach na podstawie tych pozwoleń również mogą być stosowane w okresie ich ważności, do czasu utraty ważności przez te pozwolenia. Jednak z uwagi na cywilnoprawny charakter umowy gwarancji powyższa możliwość dotyczy tylko sytuacji, gdy gwarant uzupełni treść złożonej gwarancji

poprzez złożenie pisemnego oświadczenia, np. w formie aneksu stanowiącego integralną część gwarancji, w którym gwarant wyrazi zgodę na objęcie tą gwarancją należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadających długowi celnemu oraz innych należności, np. podatków i opłaty paliwowej, powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji celnych dokonywanych w okresie ważności tej gwarancji od dnia wejścia w życie ustawy, określi te operacje, a także zobowiąże się w sposób pewny do zapłaty w przewidzianym terminie kwot tych należności. Treść oświadczenia powinna zapewniać skuteczność zabezpieczenia w stosunku do należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadających długowi celnemu oraz innych należności, np. podatków i opłaty paliwowej, powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji objętych gwarancją dokonywanych nie tylko przed dniem wejścia w życie ustawy, ale również po tym dniu. Projektowane regulacje ograniczą konieczność składania nowych zabezpieczeń generalnych, a tym samym ograniczą negatywne skutki wdrożenia nowych przepisów unijnych dla podmiotów gospodarczych pod względem biurokratycznym i finansowym.

Przepisy art. 23 ust. 1–3 określają zasady przejściowe związane ze stosowaniem od dnia wejścia w życie ustawy pozwoleń na stosowanie zabezpieczenia generalnego oraz zabezpieczeń generalnych złożonych i stosowanych przed tym terminem. Ze względu na fakt, że przepisy unijnego kodeksu celnego, które przewidują możliwość stosowania ww. pozwoleń i zabezpieczeń złożonych jeszcze w oparciu o przepisy Wspólnotowego Kodeksu Celnego przed dniem stosowania unijnego kodeksu celnego, będą stosowane bezpośrednio od dnia 1 maja 2016 r., zachodzi konieczność potwierdzenia na gruncie przepisów krajowych w art. 23 ust. 4 prawidłowości stosowania zabezpieczeń generalnych złożonych przed dniem 1 maja 2016 r. do zabezpieczenia długu celnego, podatków i innych opłat powstałych lub mogących powstać w okresie od dnia 1 maja 2016 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli były spełnione odpowiednio warunki określone w art. 23 ust. 2 i 3. Odpowiednie spełnienie tych warunków oznacza m.in., iż w oświadczeniu gwaranta, o którym mowa w ust. 3, zgoda na objęcie gwarancją powinna dotyczyć należności powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji celnych dokonywanych na podstawie unijnego kodeksu celnego zarówno od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jak i w wyniku operacji celnych dokonywanych w okresie między dniem 1 maja 2016 r. a dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

W art. 23 ust. 5–7 uregulowano kwestię uprawnienia do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych osób

wpisanych przed 1 maja 2016 r. do wykazu gwarantów, które nie będą spełniać wymogu określonego w art. 52 ust. 2 pkt 3 tej ustawy w brzmieniu nadanym w art. 1 pkt 37 lit. b tiret drugie niniejszego projektu ustawy. Projektowane przepisy dotyczą osób, które nie posiadają uprawnień do udzielania gwarancji na całym terytorium kraju. Zgodnie z przepisami przejściowymi uprawnienie do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych osób, które nie posiadają uprawnień do udzielania gwarancji na całym terytorium kraju, wygaśnie z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

Projektowany przepis spowoduje konieczność dokonania przez Ministra Finansów weryfikacji osób wpisanych do wykazu gwarantów w zakresie posiadania przez te osoby powyższego uprawnienia. Minister Finansów dokona weryfikacji w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Nadzoru Finansowego, ogłaszając w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy w formie komunikatu wykaz osób, których uprawnienie do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych wygaśnie z dniem wejścia w życie ustawy, oraz aktualny na ten dzień wykaz gwarantów. Numeracja zastosowana w ogłoszonym aktualnym wykazie gwarantów uwzględniać będzie kolejność dokonania wpisu z pominięciem osób niespełniających wymogu określonego w art. 52 ust. 2 pkt 3 ustawy. Dodanie przepisów przejściowych spowoduje wygaśnięcie uprawnienia do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych z mocy ustawy, bez konieczności wydawania przez Ministra Finansów decyzji o skreśleniu danej osoby z wykazu, co wyeliminuje ryzyko złożenia po dniu wejścia w życie ustawy, jako zabezpieczenia, gwarancji udzielonej przez osobę niespełniającą wymogów ustawowych. Ryzyko takie istniałoby w przypadku prowadzenia długotrwałego postępowania zmierzającego do wydania decyzji o skreśleniu z wykazu osoby niespełniającej ww. wymogu określonego w art. 52 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Jednocześnie zarówno w celu zapewnienia pokrycia kwot wynikających z długów celnych objętych na dzień wejścia w życie ustawy gwarancją osoby, której uprawnienie do ich udzielania wygaśnie po tym terminie, jak i w celu zapewnienia możliwości nieprzerwanego prowadzenia działalności przedsiębiorcom, którzy takie gwarancje złożyli, projekt niniejszej ustawy przewiduje możliwość stosowania tych gwarancji po tym terminie do czasu wygaśnięcia ich ważności. Terminu ważności tych gwarancji nie będzie już można przedłużyć. Taka regulacja zapewni przedsiębiorcom czas niezbędny

do uzyskania po dniu wejścia w życie ustawy gwarancji od osób spełniających wszystkie wymogi ustawowe do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych.

Należy dodać, że Ministerstwo Finansów podejmie działania mające na celu opracowanie wyżej wymienionych wykazów i ich uzgodnienie z Przewodniczącym KNF jeszcze przed wejściem w życie ustawy, a nawet przed jej uchwaleniem, tak aby wykazy zostały ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów w możliwie najkrótszym terminie. Niemniej jednak w ust. 7 określony został maksymalny termin ogłoszenia przedmiotowych wykazów, co zapewni niezbędny czas na ich uzgodnienie z Przewodniczącym KNF po wejściu w życie ustawy. Należy mieć na uwadze, że w świetle art. 94 ust. 3 unijnego kodeksu celnego organ celny może odmówić uznania zaproponowanej formy zabezpieczenia, jeżeli nie wydaje się pewne, że zagwarantuje ona w sposób pewny zapłatę w przewidzianym terminie należności celnych. Oznacza to, że w sytuacji nieopublikowania wykazów w dniu wejścia w życie ustawy weryfikacji posiadanych uprawnień do udzielenia gwarancji będzie mógł dokonać organ celny, któremu zaproponowano przyjęcie gwarancji. Natomiast zgodnie z projektowanym ust. 6 gwarancje udzielone przez osobę, której uprawnienie do udzielania gwarancji wygaśnie, złożone przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą być stosowane jako to zabezpieczenie do dnia upływu terminu ich ważności. Dlatego proponowane rozwiązanie legislacyjne nie będzie powodować utrudnień w stosowaniu prawa.

Art. 24.

Na podstawie art. 254 rozporządzenia delegowanego oraz zał. nr 90 pkt 25 do rozporządzenia delegowanego pozwolenia na prowadzenie składów wolnocłowych (rozporządzenie w sprawie ustanowienia składu wolnocłowego) stają się pozwoleńiami na prowadzenie składów celnych. Powołane wyżej przepisy zobowiązują organ celny państwa członkowskiego do określenia – bez zwłoki – który typ składu celnego uznaje się za równoważny przekształcanym składom wolnocłowym. Realizując wytyczną wynikającą z przepisów unijnego prawa celnego, określa się, że składy wolnocłowe stają się składami celnymi publicznymi typu I.

Dodatkowo uregulowano kwestię przeprowadzenia ponownej oceny stosowanej w procesie przekształcania składów wolnocłowych w składy celne. Konieczność tej regulacji wynika z faktu, że składy wolnocłowe są ustanawiane w drodze

rozporządzenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki (art. 27 ust. 2 ustawy – Prawo celne), natomiast zakładanie składów celnych należy do kompetencji naczelnika urzędu celnego i jest wydawane w drodze decyzji (pozwolenia). Konieczne jest zatem wprowadzenie regulacji, która będzie stanowić, iż po zakończeniu ponownej oceny i wydaniu pozwolenia na prowadzenie składu celnego utracą byt prawny dotychczasowe przepisy ustanawiające skład wolnocłowy.

Do czasu dokonania ponownej oceny i wydania pozwolenia na prowadzenie składu celnego, do towarów wprowadzonych do składu powstałego z mocy prawa z przekształcenia składu wolnocłowego proponuje się stosowanie przepisów dotychczasowych. Regulacje te obejmują przepisy określające zasady dokonywania obrotu towarowego, w tym obejmowanie towarów procedurą celną oraz kończenie procedurą. Jest to przepis zapewniający ciągłość funkcjonowania w obszarze transakcyjnym składów wolnocłowych po ich przekształceniu w składy celne.

Dodatkowo ze względu na fakt, że przepisy dotychczasowe określające zasady dokonywania obrotu towarowego, w tym obejmowanie towarów procedurą celną oraz kończenie procedurą, powinny mieć zastosowanie od dnia stosowania unijnego kodeksu celnego (art. 288 ust. 2 tego kodeksu), tj. od dnia 1 maja 2016 r., do składów celnych przekształconych ze składów wolnocłowych na podstawie art. 254 rozporządzenia delegowanego oraz zał. nr 90 pkt 25 do rozporządzenia delegowanego, w art. 24 ust. 4 uznano za prawidłowe dokonanie zgodnie z przepisami dotychczasowymi, w okresie od dnia 1 maja 2016 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, formalności celnych związanych ze składowaniem oraz wprowadzaniem i wyprowadzaniem towarów ze składów celnych, powstałych z przekształconych składów wolnocłowych.

Art. 25.

Zgodnie z art. 25 ustawy wolne obszary celne działające na podstawie przepisów dotychczasowych stają się wolnymi obszarami celnymi w rozumieniu art. 26 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26.

Decyzje uznające miejsca oraz miejsca wyznaczone na podstawie art. 18 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność do czasu, na który zostały ustanowione.

Obecnie podstawę do uznania lub wyznaczenia miejsca, w którym dokonywane mogą być czynności przewidziane przepisami prawa celnego, stanowi art. 18 ustawy – Prawo celne. Na podstawie delegacji wynikającej z art. 18 ust. 2 ww. ustawy wydane zostało rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego. Zgodnie przepisami przedmiotowego rozporządzenia decyzje uznające miejsca wydawane są na okres nie dłuższy niż 2 lata, a wyznaczenie miejsca następuje na czas określony lub nieokreślony. Należy dodać, że przepisy w zakresie miejsc wyznaczonych dają możliwość ich wyznaczenia na czas nieokreślony, ale wszystkie miejsca wyznaczone funkcjonujące obecnie wyznaczone są na czas określony (nie ma miejsc wyznaczonych na nieokreślony czas).

W związku z uregulowaniem tematyki w zakresie miejsc uznanych lub wyznaczonych bezpośrednio w przepisach unijnego kodeksu celnego oraz w przepisach rozporządzenia delegowanego do unijnego kodeksu celnego art. 18 zostanie uchylony.

Mając powyższe na uwadze, wprowadzono przepis przejściowy, zgodnie z którym decyzje uznające miejsca oraz miejsca wyznaczone na podstawie art. 18 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność do czasu, na który zostały ustanowione.

Art. 27.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 arkusze informacyjne INF, które zostały wystawione przed dniem stosowania unijnego kodeksu celnego (art. 288 ust. 2 tego kodeksu), zachowują swoją ważność w celu umożliwienia zakończenia operacji, których dotyczą.

Stosownie do postanowień art. 27 ust. 2 uznaje się za prawidłowe stosowanie arkuszy informacyjnych INF, które zostały wystawione przed dniem stosowania unijnego kodeksu celnego (art. 288 ust. 2 tego kodeksu) i wykorzystane do zakończenia operacji do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepis daje gwarancję, że operacje z wykorzystaniem arkuszy INF wystawionych zgodnie z przepisami dotychczasowego prawodawstwa celnego i użytych do operacji niezakończonych przed dniem wejścia

w życie niniejszej ustawy będą uznane za dokonane prawidłowo i będą akceptowane przez organy celne.

Zgodnie z art. 27 ust. 3, do czasu wyczerpania zapasów mogą być stosowane formularze arkuszy informacyjnych INF wydrukowane zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 71 do dotychczasowego rozporządzenia wykonawczego do Wspólnotowego Kodeksu Celnego zamiast formularzy arkuszy informacyjnych INF, o których mowa w załączniku 13 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446.

Wzory arkuszy informacyjnych INF przedstawione w załączniku 13 do rozporządzenia delegowanego Komisji nie odbiegają w sposób znaczący od obecnie stosowanych arkuszy informacyjnych INF, których wzory określone zostały w załączniku 71 do rozporządzenia wykonawczego do Wspólnotowego Kodeksu Celnego, obowiązującego do dnia 1 maja 2016 r.

Unijny kodeks celny w okresie przejściowym, tj. do momentu wdrożenia unijnego centralnego systemu INF (systemu arkuszy informacyjnych (INF) dla specjalnych procedur w ramach unijnego kodeksu celnego, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE), przewiduje stosowanie wzorów arkuszy INF w formie określonej w załączniku 13.

Ze względu na fakt, że formularze INF wydane na podstawie rozporządzenia wykonawczego do Wspólnotowego Kodeksu Celnego nie różnią się zasadniczo od wzorów arkuszy informacyjnych INF przedstawionych w załączniku 13 do rozporządzenia delegowanego Komisji, należy uznać za prawidłowe stosowanie w okresie od dnia stosowania unijnego kodeksu celnego, tj. od dnia 1 maja 2016 r., formularzy arkuszy informacyjnych INF stosowanych przed dniem 1 maja 2016 r. aż do wyczerpania ich zapasów.

Art. 28.

Przepis proponowany w art. 28 projektu umożliwi w sprawach, w których obowiązkiem organu celnego jest prawidłowe określenie kwoty należności albo dokonanie zwrotu lub umorzenia tej kwoty i w których przed dniem stosowania unijnego kodeksu celnego

(art. 288 ust. 2 tego kodeksu) zostało wszczęte i niezakończone postępowanie celne, kontynuowanie tego postępowania na dotychczasowych zasadach.

Dotyczy to również wszystkich postępowań odwoławczych. Postępowania odwoławcze wszczęte i niezakończone przed dniem stosowania unijnego kodeksu celnego rozpatrywane będą na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zasady powyższe dotyczą postępowań dotyczących długu celnego i postępowań odwoławczych, które zostały wszczęte przed dniem stosowania unijnego kodeksu celnego, tj. przed dniem 1 maja 2016 r., i nie zakończyły się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ze względu na fakt, że przepisy krajowe dostosowujące zasady postępowania celnego do przepisów unijnych wejdą w życie po dniu 1 maja 2016 r., niezbędne jest wskazanie, iż dla postępowań dotyczących długu celnego i postępowań odwoławczych wszczętych przed dniem 1 maja 2016 r., a które zakończą się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prawidłowe jest w okresie od 1 maja 2016 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosowanie przepisów dotychczasowych.

Art. 29.

Przepis proponowany w art. 29 projektu umożliwi w sprawach dotyczących zwrotu lub umorzenia opłat, o których mowa w art. 93b ustawy – Prawo celne, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostało już wszczęte postępowanie celne, tj. został złożony wniosek o zwrot lub umorzenie opłaty, kontynuowanie tego postępowania na zasadach dotychczasowych.

Art. 30.

Przepis art. 30 daje podstawę zachowania w mocy czynności podjętych w toku postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile ich zakres przedmiotowy jest wymagany do wydania stosownego rozstrzygnięcia według przepisów obowiązujących od dnia 1 maja 2016 r.

Art. 31.

Przepis art. 31 stanowi, że postępowania dotyczące pozwoleń na korzystanie z procedury składu celnego wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają umorzeniu z mocy prawa. Przepis przejściowy dotyczący tych pozwoleń jest konieczny, gdyż unijny kodeks celny nie przewiduje pozwoleń na korzystanie z procedury składu celnego.

Art. 32.

Pozwolenia na korzystanie z procedury TIR wydane na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują swoją ważność. Ustawa nie wprowadza nowych warunków i wymogów w stosunku do obowiązujących dotychczas, dlatego też pozwolenia wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują swoją ważność, bez konieczności jakichkolwiek dostosowań.

Art. 33.

Pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR (upoważniony nadawca dla celów TIR) wydane na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują swoją ważność i podlegają ponownej ocenie w celu sprawdzenia spełnienia warunków przez posiadacza pozwolenia. Po dokonaniu ponownej oceny organy celne wydają decyzję w sprawie cofnięcia pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR (upoważniony nadawca dla celów TIR) oraz wydają nowe pozwolenie, jeżeli spełnione są warunki do jego wydania przez posiadacza pozwolenia. Decyzje organ celny wyda do dnia 1 maja 2019 r.

Art. 34.

Przepis przejściowy (art. 34 ust. 1) ma na celu umożliwienie stosowania dotychczasowych przepisów w odniesieniu do opodatkowania importu towarów, które zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień przed dniem wejścia w życie nowych regulacji w zakresie podatku VAT i procedura ta do tego czasu nie została zamknięta. Oznacza to, iż w odniesieniu do tych towarów obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstanie, w sytuacji gdy powstanie obowiązek uiszczenia cła (obecny art. 45 ust. 2 ustawy o VAT). Dzięki przepisowi przejściowemu towary, które zostały przywiezione przed wejściem w życie nowych regulacji, nie będą objęte obowiązkiem podatkowym wynikającym z projektowanego art. 19a ust. 10a ustawy o VAT.

Ponadto uregulowana została sytuacja, gdy towary zostaną objęte procedurą uszlachetniania czynnego w okresie od 1 maja 2016 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy (art. 34 ust. 2). Do takich towarów nie będą miały zastosowania nowe uregulowania zawarte w art. 19a ust. 10a ustawy o VAT, co oznacza, że dopiero od wejścia w życie zmian w ustawie o VAT, towary obejmowane od tej daty procedurą

uszlachetniania czynnego będą podlegały nowym zasadom określania obowiązku podatkowego.

Art. 35.

W związku z przewidzianym w projekcie uchyleniem art. 7b ustawy o podatku akcyzowym, który przewiduje obecnie możliwość stosowania wiążących informacji taryfowych (WIT) w obrocie wyrobami akcyzowymi i samochodami osobowymi na terytorium kraju oraz w ich nabyciu wewnątrzspółnotowym, należy przewidzieć przepis przejściowy, który umożliwi podmiotom stosowanie WIT, wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy, do momentu uzyskania przez te podmioty wiążących informacji akcyzowych (WIA). W przepisie przejściowym przewidziano, że WIT wydana przed dniem wejścia w życie ustawy ma odpowiednio zastosowanie w obrocie wyrobami akcyzowymi i samochodami osobowymi na terytorium kraju oraz w ich nabyciu wewnątrzspółnotowym, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że podmiotowi została wydana wiążąca informacja akcyzowa w odniesieniu do tego samego wyrobu akcyzowego lub samochodu osobowego. Okres 6 miesięcy powinien być wystarczający dla podmiotów do uzyskania WIA. Sześciomiesięczny okres jest przewidziany w art. 7h ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym, który przewiduje możliwość stosowania WIA, która po tym okresie utraci możliwość jej stosowania (ważność).

Art. 36.

Do postępowań w zakresie urzędowego sprawdzenia wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 maja 2016 r. w zakresie obejmującym działalność, o której mowa w zmienionym art. 64 ust. 1 ustawy o Służbie Celnej, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Natomiast postępowania w zakresie urzędowego sprawdzenia wszczęte i niezakończone przed dniem 1 maja 2016 r. w zakresie działalności niepodlegającej urzędowemu sprawdzeniu na podstawie zmienionego art. 64 ust. 1 ustawy o Służbie Celnej ulegają umorzeniu z mocy prawa.

W przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia składu podatkowego, którym przed dniem 5 stycznia 2016 r. wydano zezwolenie, o którym mowa w art. 48a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, na czas nieoznaczony i w których nie przeprowadzono urzędowego

sprawdzenia przed dniem wejścia w życie ustawy, urzędowe sprawdzenie należy przeprowadzić do dnia 4 stycznia 2017 r.

Art. 37.

Zgodnie z przepisem art. 37, rejestrację na Platformie Usług Elektronicznych Służby Celnej działającej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za rejestrację dokonaną na Platformie Usług Elektronicznych Służby Celnej w rozumieniu art. 10a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 38–40.

Art. 38–40 zachowują w mocy przepisy przejściowe wydane na podstawie określonych przepisów zmienianych ustaw do czasu wejścia w życie nowych przepisów.

Art. 41.

Wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia zapewni odpowiedni czas na zapoznanie się z przepisami ustawy dla uczestników obrotu towarowego z zagranicą. Ustawa nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marian Banaś – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Rzeczkowska, Zastępca Dyrektora Departamentu Cel w Ministerstwie Finansów, 22 694-49-29 magdalena.rzeczkowska@mofnet.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 12 kwietnia 2016 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE (rozporządzenie nr 952/2013)</p> <p>Nr w wykazie prac UC 45</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanowiony został unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.). Kodeks wszedł w życie w dniu 30 października 2013 r. i stosowany jest od dnia 1 maja 2016 r, poza przepisami wskazanymi w art. 288, przekazującymi Komisji Unii Europejskiej uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych. Unijny kodeks celny (UKC) wprowadza szereg zmian, dlatego zachodzi konieczność dostosowania przepisów krajowych do przepisów UKC oraz przepisów wykonawczych i delegowanych, aby przepisy UE mogły obowiązywać bezpośrednio w państwie członkowskim.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Konieczne jest przyjęcie projektu *ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw*, regulacji której istota polega na zapewnieniu stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny oraz przepisów wykonawczych i delegowanych.

W projekcie *ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw* planuje się użycie narzędzi interwencji, które wprowadzają zmiany w obowiązującej ustawie – Prawo celne (PC) polegające na:

- dostosowaniu przepisów PC do regulacji unijnych poprzez zastąpienie definicji, sformułowań np.: „prawa wspólnotowego” „prawem unijnym”, „Wspólnoty Europejskiej” „Unią Europejską”, „Wspólnoty” „Unią”, „Wspólnotowego Kodeksu Celnego” „unijnym kodeksem celnym”,
- uchyleniu przepisów (w tym delegacji) niezgodnych z nowymi rozwiązaniami zawartymi w UKC,
- wprowadzeniu nowych delegacji w celu realizacji w zakresie uzupełniającym rozwiązań określonych w UKC,
- dostosowaniu nazw instytucji PC do UKC.

Ponadto projekt *ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw* zakłada również zmiany w następujących ustawach: o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o izbach gospodarczych, o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, o systemie oceny zgodności oraz ogólnym bezpieczeństwie produktów, o weterynaryjnej kontroli granicznej, Kodeksie karnym skarbowym, Ordynacji podatkowej, o ochronie roślin, o podatku od towarów i usług, o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, o bezpieczeństwie żywności i żywienia, o podatku akcyzowym, o Służbie Celnej, o wyrobach medycznych oraz w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Rozciągnięcie odpowiedzialności solidarnej na przedstawicieli bezpośrednich, działających w imieniu i na rzecz podatników nieposiadających pozwoleń na stosowanie uproszczenia, o którym mowa w art. 166 oraz art. 182 unijnego kodeksu celnego.

Oczekuje się, że efektem wejścia w życie projektu *ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw* będzie usunięcie barier i spełnienie warunków, aby wprowadzony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013) mógł efektywnie i skutecznie obowiązywać na terenie państwa członkowskiego (Polski).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie wdrażają przedmiotowe rozporządzenie, zgodnie z ich wewnętrznymi porządkami prawnymi.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy	Ok. 113.000.-	Dane własne	Bezpośrednie (uproszczenie i ujednoczenie procedur, zminimalizowane nadmiernych obciążeń poprzez rozłożenie w czasie audytu)
Przedsiębiorcy i osoby upoważnione do reprezentowania osób zobowiązanych do dokonywania zgłoszeń INTRASTAT	Ok. 10.000	Dane własne	Bezpośrednie, korzystne (rozszerzenie katalogu osób mogących być przedstawicielami w sprawach zgłoszeń INTRASTAT, ujednoczenie zasad ustanawiania przedstawicielstwa z zasadami stosowanymi przy dokonywaniu zgłoszeń celnych).
Podmioty gospodarcze dokonujące importu towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego, w sytuacji gdy następuje uproszczone zakończenie tej procedury zgodnie z przepisami art. 324 rozporządzenia 2015/2477			Bezpośrednie
Banki spółdzielcze	166	Wykaz gwarantów celnych	Bezpośrednie na 162 banki, które nie posiadają uprawnień do udzielania gwarancji na całym terytorium kraju.
Przedstawiciele celni			Bezpośrednie, korzystne
Służba Celna			Bezpośrednie, korzystne, zmniejszenie obciążeń, przeorientowanie zasobów kadrowych
Administracja podatkowa			Bezpośrednie

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Na etapie prac nad projektem UKC w Unii Europejskiej (UE) prowadzone były konsultacje społeczne, m.in. z europejskimi zrzeszeniami przedsiębiorców, których członkami są również polskie zrzeszenia. Ponadto konsultacje odbyły się za pośrednictwem Rady Konsultacyjnej Służby Celnej, która zrzesza m.in. przedsiębiorców stosujących prawo celne. Na etapie prac nad projektem w UE partnerzy społeczni nie zgłaszali zastrzeżeń.

Projekt *ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw* został poddany konsultacjom międzyresortowym oraz społecznym, w tym ze związkami zawodowymi i innymi zainteresowanymi podmiotami. Projekt przedstawiono także Radzie Legislacyjnej. W ramach konsultacji publicznych przekazano projekt do m.in. Polskiej Izby Ubezpieczeń, Polskiej Izby Cła, Logistyki i Spedycji, Polskiej Izby Spedycji i Logistyki, Poczty Polskiej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie przepisów projektu <i>ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw</i> nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Niezbędne regulacje krajowe umożliwią przede wszystkim efektywne obowiązywanie UKC. Do najważniejszych rozwiązań wpływających na uczestników obrotu towarowego z zagranicą zaliczyć należy m.in. ułatwienia w korzystaniu z procedury TIR, wprowadzenie samoobsługi celnej oraz nowych regulacji usprawniających postępowanie celne.</p> <p>Skutki ekonomiczne poprawionego i dostosowanego do zmienionych realiów gospodarczych unijnego kodeksu celnego Komisja Europejska przedstawiła w dokumencie (Impact Assesment 2005/0247 (COD)). W przedmiotowym raporcie stwierdzono, że regulacja pozytywnie będzie oddziaływała na konkurencyjność przedsiębiorstw państw członkowskich prowadzących działalność gospodarczą na wspólnym rynku, na skutek uproszczenia i elektronizacji procedur oraz ich unifikacji w ramach wszystkich państw członkowskich.</p>	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
Uregulowane na poziomie krajowym zagadnienia wiążą się z uproszczeniem i ze zmniejszeniem nadmiernych obciążeń przedsiębiorców, w szczególności wynikających z obowiązków związanych z przeprowadzeniem czynności audytowych.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu przedmiotowej regulacji na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	--

Omówienie wpływu
Wejście w życie przepisów projektu *ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw* umożliwią efektywne stosowanie UKC, tj. regulacji, której istota w dużej mierze wiąże się z zastosowaniem rozwiązań informatycznych. W rezultacie obecne procedury papierowe, po okresie przejściowym, zostaną całkowicie wyeliminowane.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wykonanie aktu prawnego nastąpi w dniu wejścia w życie ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

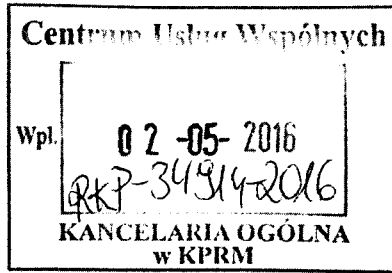
Ze względu na specyfikę materii stanowiącej przedmiot projektu ustawy ewaluacja będzie przeprowadzona w okresie do 2020 r., z uwagi na konieczność zapewnienia interoperacyjności unijnych systemów celnych, których wprowadzenie zakłada UKC w ww. terminie.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Dokument Komisji Europejskiej pn.: Impact Assesment 2005/0247 (COD) opisujący skutki ekonomiczne i społeczne wejścia w życie unijnego kodeksu celnego.

Minister
Spraw Zagranicznych

Warszawa, 28 kwietnia 2016 r.

KPRM

DPUE.920.301.2016 / 10 / rj

dot.: RM-10-45-16 z 26 kwietnia 2016 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

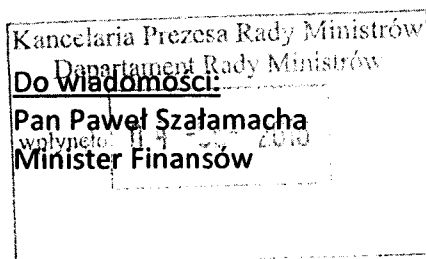
Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

SEKRETARZ STANU

Konrad Szymański
Konrad Szymański

RAPORT Z KONSULTACJI

I. Informacje ogólne

Zasadniczym celem projektowanej ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny oraz przepisów wykonawczych i delegowanych.

W projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw planuje się użycie narzędzi interwencji, które wprowadzają zmiany w obowiązującej ustawie – Prawo celne (PC) polegające na:

- dostosowaniu przepisów PC do regulacji unijnych poprzez zastąpienie definicji, sformułowań np.: „prawa wspólnotowego” „prawem unijnym”, „Wspólnoty Europejskiej” „Unią Europejską”, „Wspólnoty” „Unią”, „Wspólnotowego Kodeksu Celnego” „unijnym kodeksem celnym”,
- uchyleniu przepisów (w tym delegacji) niezgodnych z nowymi rozwiązaniami zawartymi w UKC,
- wprowadzeniu nowych delegacji w celu realizacji w zakresie uzupełniającym rozwiązań określonych w UKC,
- dostosowaniu nazw instytucji PC do UKC.

Ponadto projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw zakłada również zmiany w następujących ustawach: ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawie o izbach gospodarczych, ustawie – Ordynacja podatkowa, ustawie – Kodeks karny skarbowy, ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawie o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, ustawie o dozorze technicznym, ustawie o systemie oceny zgodności, ustawie o weterynaryjnej kontroli granicznej, ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ustawie o ochronie roślin, ustawie o podatku od towarów i usług, ustawie o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, ustawie o administrowaniu obrotem usługowym z zagranicą, ustawie o paszach, ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawie o podatku akcyzowym, ustawie o Służbie Celnej, ustawie o wyrobach medycznych.

II. Przebieg konsultacji

Projekt z dnia 4 marca 2016 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw został przekazany do konsultacji publicznych następującym podmiotom:

- 1) Krajowej Izbie Gospodarczej;
- 2) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Business Centre Club;
- 4) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 5) Polskiej Izbie Spedycji i Logistyki;
- 6) Polskiej Izbie Cła, Logistyki i Spedycji;
- 7) Polskiej Izbie Handlu;
- 8) Zrzeszeniu Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;

- 9) Poczcie Polskiej S.A.;
- 10) Związku Banków Polskich;
- 11) Krajowemu Związku Banków Spółdzielczych;
- 12) Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowa,

a projekt ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r.:

- 1) Przewodniczącemu Federacji Związków Zawodowych Służby Celnej;
- 2) Przewodniczącej Zrzeszenia Związków Zawodowych Służby Celnej RP;
- 3) Przewodniczący Rady Sekcji Krajowej Pracowników Skarbowych NSZZ „Solidarność”;
- 4) Przewodniczącemu Zarządu Krajowego Związku Zawodowego Szczególnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy;
- 5) Przewodniczącemu Związku Zawodowego – Celnicy PL;
- 6) Przewodniczącej KKW Ogólnokrajowego Związku Zawodowego Służby Celnej RP.

Projekt został także przekazany do zaopiniowania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Komisji Nadzoru Finansowego, Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

Opinie i uwagi do projektu zgłosili: Prokuratura Generalna Skarbu Państwa, Polska Izba Ubezpieczeń, Polskiej Izby Cła, Logistyki i Spedycji, Polska Izba Spedycji i Logistyki, Poczta Polska S.A.

Szczegółowe omówienie zgłoszonych uwag zostało przedstawione w załączniku – Raport z konsultacji w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw.

Zgodnie z opinią Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 marca 2016 r. Nr DPUE.920.301.2016/3/rj projekt ustawy z zastrzeżeniem określonych w nim uwag jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

III. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zainteresowanie pracami nad projektem ww. ustawy zgłosiła Imperial Tobacco Polska S.A.

Załącznik

Raport z konsultacji w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw

Lp.	Art. ustawy	Zgłaszający uwagi	Treść uwagi	Podjęta decyzja i uzasadnienie
1.	Art. 1 pkt 8	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	„– w proponowanym art. 10 ust. 2 należy rozważyć czy uprawnienie do potwierdzania niepreferencyjnego pochodzenia towarów może być przyznane w drodze zapisów umowy międzynarodowej”	wyjaśnienie Propozycja zmiany zapisów art. 10 ust. 2 ustawy – Prawo celne ogranicza się wyłącznie do zmiany terminologii, tzn. zamiast terminu „uniwersalne świadectwo pochodzenia” wprowadzany jest termin „niepreferencyjne świadectwo pochodzenia”, co wynika ze zmian wprowadzonych przez unijny kodeks celny, przy czym zmienia się nazwa tego dokumentu, ale nie jego istota, nie cel, któremu służy. Ponadto w art. 10 ust. 2 ustawy – Prawo celne wykreślone zostało odniesienie do art. 48 rozporządzenia wykonawczego do Wspólnotowego Kodeksu Celnego, z uwagi na to, że to rozporządzenie nie będzie już obowiązywać po 1 maja 2016 r. Przepis art. 10 ust. 2 nie wprowadza zastrzeżenia odnośnie umów międzynarodowych. Takie zastrzeżenie znajduje się w art. 10 ust. 1, który dotyczy wszystkich świadectw pochodzenia towarów, preferencyjnych i niepreferencyjnych, a który nie jest zmieniany. Odnosząc się do możliwości przyznawania uprawnień do potwierdzania pochodzenia w drodze zapisów umów międzynarodowych, to

				<p>należy zauważyć, że w obszarze preferencyjnego pochodzenia takie przypadki rzeczywiście występują. Umowy o wolnym handlu, których stroną jest Unia, a także przykładowo Regionalna Konwencja w sprawie pan-Euro-Śródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (Unia jest także jej stroną) wskazują właśnie organy celne państw członkowskich UE jako te, które mają wystawiać unijnym eksporterom preferencyjne świadectwa pochodzenia. Można zatem także założyć wystąpienie sytuacji, w której strony takiej umowy we wzajemnym handlu przyjmą inne rozwiązanie.</p> <p>W obszarze reguł niepreferencyjnych można wskazać na dwie umowy międzynarodowe odnoszące się do kwestii pochodzenia towarów. Jest to Międzynarodowa konwencja dotycząca uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego (Konwencja z Kyoto) oraz Porozumienie w sprawie reguł pochodzenia jako część Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO). Umowy te jakkolwiek poruszają kwestię dokumentowania pochodzenia niepreferencyjnego, to jako takie nie wskazują na jakiegokolwiek organy w państwach sygnatariuszach, które byłyby uprawnione do potwierdzania niepreferencyjnego pochodzenia w formie świadectw. Charakter tych umów jest bowiem odmienny od umów o wolnym handlu (obszar</p>
--	--	--	--	--

				preferencji celnych) – o ile umowy dotyczące wolnego handlu są wynikiem negocjacji co do warunków przyznania sobie wzajemnych preferencji w handlu, o tyle Strony Konwencji z Kioto i Porozumienia z Marrakeszu zobowiązały się popierać uproszczenie i harmonizację postępowania celnego oraz stosować się w tym celu na warunkach przewidzianych w konwencji/porozumieniu do norm i zaleceń praktycznych. Normy te mają jednak charakter na tyle ogólny, że nie narzucają stronom umowy konkretnych rozwiązań instytucjonalnych.
2.		Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	„– osią zmian jest zastąpienie Wspólnotowego Kodeksu Celnego Unijnym Kodeksem Celnym i wynikająca stąd zmiana semantyki. Jednakże nie została ona dokonana konsekwentnie i pozostawiono termin „wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów” mimo, iż rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. Ustanawiające unijny kodeks celny posługuje się pojęciem „wewnątrzunijny” /pkt (13) preambuły i art. 49, 50 i 136/”	wyjaśnienie Uwaga PGSP dotyczy art. 5 ustawy – Prawo celne. Projektowany art. 5 ustawy – Prawo celne posługuje się terminami „nabycie wewnątrzwspólnotowe” i „dostawa wewnątrzwspólnotowa” zdefiniowanymi w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (art. 2 ust. 1 pkt 8 i 9), ponieważ w tym zakresie dotyczy towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym. Unijny kodeks celny posługuje się terminem „wewnątrzunijny” w odniesieniu do wymiany wewnątrzunijnej lub lotów wewnątrzunijnych, a zatem w innym znaczeniu.
3.	Art. 1 pkt 9	Poczta Polska S.A.	Artykuł 6 ust. 1 unijnego kodeksu celnego stanowi, że wszelka wymiana informacji	Art. 10a. 1. Wymiana informacji z organami celnymi drogą elektroniczną, w szczególności

		<p>miedzy organami celnym oram miedzy przedsiębiorcami a organami celnymi, a także przechowywanie tych informacji odbywać się będzie za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych. Jak wynika z uzasadnienia projektu, nie wszystkie systemy informatyczne będą gotowe od dnia 1 maja 2016 r. Zakres prac związanych z wdrażaniem systemów informatycznych jest związany z wieloletnim planem strategicznym w sprawie eliminowania papierowej formy dokumentów w sektorach ceł i handlu przyjęty na podstawie Decyzji wykonawczej Komisji z dnia 29 kwietnia 2014 r. tzw. MASP.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, zauważamy, że w konsultowanym projekcie brak odniesienia do wpływu i znaczenia regulacji zawartych w treści rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Radu (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (dalej rozporządzenie eIDAS), co może wywołać doniosłe skutki prawne nie tylko w odniesieniu do szeroko rozumianej wymiany informacji z organami celnymi za pośrednictwem technik elektronicznego przetwarzania danych ale także na rozwój</p>	<p>deklaracji lub zgłoszeń, dokonywana jest poprzez Platformę Usług Elektronicznych Służby Celnej, zwaną dalej „PUESC”.</p> <p>2. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 1 wymaga uprzedniej rejestracji na PUESC oraz przedstawienia organowi celnemu dokumentu potwierdzającego zakres uprawnień do korzystania z oferowanych na PUESC usług.</p> <p>3. Doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej może następować przez PUESC.</p> <p>Art. 10b. 1. Dokumenty elektroniczne przesyłane organom celnym podpisuje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257/73), zwanego dalej „eIDAS”, podpisem elektronicznym potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114), podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 10 eIDAS, weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu Służby Celnej, albo zapewnia w</p>
--	--	---	--

		<p>Jednolitego Rynku Cyfrowego.</p> <p>Należy zauważyć, że proponowane w konsultowanym projekcie Prawa celnego rozwiązania – poprzez dodanie art. 10 oraz art. 10b w zakresie komunikacji elektronicznej – opierają się na krajowych aktach prawnych, które zostaną uchylone z chwilą wejścia w życie rozporządzenia eIDAS, tj. już 1 lipca 2016 r. (np. bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym Dz. U. z 2013 r. poz. 262, z późn. zm.).</p> <p>Zauważamy również, że na tle obowiązującego stanu prawnego przyjęcie, że obsługa celna dokonywana w środowisku elektronicznym jest możliwa wyłącznie za pośrednictwem Portalu Usług Elektronicznych Służby Celnej – nie budzi żadnych wątpliwości. Wydaje się jednak, że już od 1 lipca 2016 r., tj. po wejściu w życie rozporządzenia eIDAS, platforma ePUAP Służby Celnej powinna spełniać wymogi bezpieczeństwa określone przez ten akt prawny (audyty, odpowiedzialność cywilnoprawna Skarbu Państwa za bezpieczeństwo użytkowników w sieci, ochrona danych osobowych). Nie wiadomo również, jakie będzie potencjalne zainteresowanie obywateli i</p>	<p>inny sposób możliwość potwierdzenia pochodzenia oraz integralności przesłanych danych w postaci elektronicznej, jeżeli w przepisach wydanych na podstawie art. 3b § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.) minister właściwy do spraw finansów publicznych umożliwił podpisywanie określonych dokumentów w taki sposób.</p> <p>2. Decyzje i inne dokumenty wydawane przez organ celny postaci elektronicznej podpisuje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 eIDAS, podpisem elektronicznym potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub podpisem elektronicznym, w rozumieniu art. 3 pkt 10 eIDAS, weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu Służby Celnej.”</p> <p>uzasadnienie dodania art. 10a</p> <p>Unijny kodeks celny stanowi w art. 6, że wszelka wymiana informacji pomiędzy organami celnymi oraz między przedsiębiorcami a organami celnymi, jak też przechowywanie tych informacji zgodnie z wymogami przepisów prawa celnego odbywa się drogą elektroniczną. Organy celne umożliwiają dostęp do świadczonych usług</p>
--	--	--	--

			<p>przedsiębiorców rejestracja w systemie służby celnej, skoro – zgodnie z rozporządzeniem eIDAS – powstanie konkurencyjny, komercyjny rynek dostawców e-usług zaufania, gdzie Klienci tego rynku, według własnego uznania zdecydują, z usług którego dostawcy będą korzystać w zakresie bezpiecznej identyfikacji oraz uwierzytelnienia w sieci.</p>	<p>poprzez Platformę Usług Elektronicznych Służby Celnej (PUESC), zapewniającą jeden punkt dostępu do usług oraz jednolite zasady postępowania w celu uzyskania dostępu do świadczonych usług. Funkcjonowanie w środowisku elektronicznym wymaga zastosowania odpowiednich środków pozwalających na zarządzanie użytkownikami systemów celnych. Takim środkiem jest m.in. rejestracja na PUESC osób fizycznych, podmiotów(przedsiębiorców) oraz uprawnień do dokonywania określonych czynności przed organami celnymi przez zarejestrowane osoby fizyczne na rzecz (i/lub w imieniu) przedsiębiorcy. Dzięki temu możliwa jest komunikacja z systemami celnymi, tzw. systemami operacyjnymi, w których realizowane są w sposób elektroniczny procesy celne, np. obsługiwane są zgłoszenia celne, deklaracje, wnioski czy wydawane decyzje. Rejestracja umożliwia dostęp do usług elektronicznych za pośrednictwem PUESC zgodnie z posiadanymi przez użytkownika uprawnieniami (przesyłanie/odbieranie komunikatów do systemów celnych we własnym imieniu i/lub na rzecz podmiotów, dostęp do danych na koncie Klienta zgodnie z uprawnieniami). Rejestracja zapewnia też możliwość spełnienia wymagań prawnych związanych z rejestracją – art. 9 unijnego kodeksu celnego – rejestracja EORI oraz pozyskanie danych referencyjnych dla</p>
--	--	--	---	---

				<p>systemów operacyjnych (walidacja danych) warunkujących elektroniczną obsługę celną. Zakres przyznanych w wyniku rejestracji uprawnień dotyczących m.in. możliwości przesyłania komunikatów elektronicznych do systemów celnych (zgłoszeń celnych, deklaracji itd.), czy też prezentacji informacji pozyskiwanych z tych systemów, zgodnie z posiadanymi uprawnieniami, wymaga pozyskania w procesie rejestracji informacji o tych uprawnieniach. Udzielenie przez organ celny dostępu do określonych usług wymaga przedstawienia dokumentu potwierdzającego zasadność żądania udzielenia takiego dostępu. Może to być np. pełnomocnictwo albo odpis z zagranicznego rejestru z którego wynika uprawnienie do samodzielnej reprezentacji (lub uprawnienie do ustanowienia przedstawiciela przedsiębiorcy). Przedstawienie (przez przedstawiciela przedsiębiorcy lub inną osobę uprawnioną) organom celnym właściwych dokumentów warunkuje udzielenie dostępu do usług oferowanych przez organy celne na PUESC.</p> <p>Zgodnie z dodanym art. 10a ust. 3 doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, może następować przez PUESC. Przepis ten rozszerza zasady doręczania pism uregulowane w art. 144 Ordynacji podatkowej o dodatkową opcję doręczania pism przez Platformę Usług Elektronicznych Służby Celnej.</p>
--	--	--	--	--

				<p>uzasadnienie dodania art. 10b</p> <p>Art. 10b ust. 1 i 2 zapewnia możliwość podpisywania dokumentów składanych do organów celnych i wydawanych przez organy celne kwalifikowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257/73), zwanego dalej „eIDAS”, podpisem elektronicznym potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114) lub podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 10 eIDAS, weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu Służby Celnej. Skorzystano tutaj z delegacji zawartej w art. 20a ust. 2 ww. ustawy, która daje możliwość Podmiotowi publicznemu, który używa do realizacji zadań publicznych systemów teleinformatycznych, identyfikację w tym systemie przez zastosowanie innych technologii. Przepis wprowadza zatem możliwość podpisywania dokumentów podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą certyfikatu Służby</p>
--	--	--	--	--

				<p>Celnej zaimplementowanym w Systemie Informacyjnym Służby Celnej. Dodatkowo, w przypadku gdy w przepisach wydanych na podstawie art. 3b § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.) minister właściwy do spraw finansów publicznych umożliwił podpisywanie określonych dokumentów w inny sposób niż kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem elektronicznym potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu Służby Celnej i dokumenty te mogą być składane przez PUESC, możliwe jest podpisanie tych dokumentów w sposób określony w tych przepisach.</p> <p><u>W zakresie uwag zgłoszonych przez Poczta Polska w pkt II pisma,</u></p> <p>Uwagi dotyczące uwzględnienia w projektowanych przepisach postanowień rozporządzenia eIDAS zostały uwzględnione. Obecnie proponowane brzmienie art. 10a i art. 10b zostało opracowane w uzgodnieniu z Ministerstwem Cyfryzacji i w całości uwzględnia regulacje wynikające z rozporządzenia eIDAS.</p> <p>Odnośnie do propozycji uwzględnienia usług świadczonych przez Poczta Polską w zakresie doręczeń wyjaśniamy, że zasady doręczania</p>
--	--	--	--	---

				<p>pism są uregulowane w ustawie – Ordynacja podatkowa i jako takie będą one stosowane także w sprawach celnych. W projektowanych przepisach została jedynie wskazana możliwość doręczenia pisma także poprzez PUESC (głównie w sytuacji, gdy pismo zostało tą drogą złożone). Tak więc propozycja powinna zostać rozpatrzona w toku prac nad zmianą ustawy – Ordynacja podatkowa w zakresie doręczania pism.</p>
4.	Art. 1 pkt 12	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	<p>„– uprawnienie do wydania rozporządzenia zostało ograniczone do obowiązków w miejsce dotychczasowego prawa do określenia procedury. Wprawdzie art. 50/55 rozporządzenia wykonawczego regulując obowiązki, ale pojęcie „procedury””</p>	<p>wyjaśnienie Obecnie obowiązujące upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 ustawy – Prawo celne w brzmieniu: <i>„Art. 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, procedury przyjmowania i przekazywania wniosków o zaliczenie towarów na poczet kontyngentu taryfowego, tryb przekazywania informacji w zakresie rejestrowania i sprawowania kontroli importu specyficznych towarów objętych procedurą nadzoru importu, mając na uwadze sprawną realizację przepisów prawa celnego oraz uproszczenie w dokonywaniu formalności przed organami celnymi.”</i> miało szeroki zakres, gdyż unijne przepisy w zakresie obsługi wniosków o zaliczenie towarów na poczet kontyngentów taryfowych (art. 308a–308c rozporządzenia Komisji</p>

				<p>(EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania Wspólnotowego Kodeksu Celnego) oraz w zakresie sprawowania nadzoru (art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93) miały charakter ogólny.</p> <p>Ponadto, z uwagi na fakt, że akcesja Polski do UE postawiła przed organami celnymi szereg nowych zadań, szeroki zakres delegacji dawał możliwość reagowania na nieprzewidziane okoliczności, jak np. konieczność realizacji zadań z ograniczonym zastosowaniem systemów teleinformatycznych w przypadku, gdyby pełna informatyzacja tych zadań się nie powiodła.</p> <p>Proponowana treść przepisu art. 13 projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw:</p> <p><i>„Art. 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, obowiązki organów celnych w zakresie jednolitego zarządzania kontyngentami taryfowymi oraz sprawowania nadzoru nad dopuszczeniem do obrotu lub wywozem towarów, biorąc pod uwagę postanowienia unijnego kodeksu celnego.”</i></p> <p>ma na celu zmianę zakresu uprawnień w tym obszarze. Z jednej strony wynika to z nowych wspólnotowych przepisów celnych – art. 56 ust. 4 i 5 unijnego kodeksu celnego, a w szczególności art. 49–56 rozporządzenia</p>
--	--	--	--	---

				<p>wykonawczego, a z drugiej strony z nabytego doświadczenia zebranego podczas wieloletniej praktyki realizacji przedmiotowych zadań.</p> <p>Z uwagi na to, że nowe wspólnotowe przepisy zostały znacznie doprecyzowane i uszczegółowione, nie istnieje potrzeba utrzymania delegacji w obecnie obowiązującym zakresie, a tym samym ustalania narodowych procedur i trybu postępowania. Celem nowej treści delegacji jest określenie doprecyzowanych obowiązków organów celnych w zakresie jednolitego zarządzania kontyngentami taryfowymi zgodnie z chronologicznym porządkiem przyjmowania według dat przyjęcia zgłoszeń celnych do dopuszczenia do obrotu oraz w zakresie sprawowania nadzoru nad dopuszczeniem do obrotu lub wywozem towarów.</p> <p>Zasady i procedury zostały przez Komisję Europejską w znacznym stopniu ujednolicone i obecnie nie występują rozbieżności między państwami członkowskimi w realizacji zadań związanych z obsługą wniosków o zaliczenie towarów na poczet kontyngentów taryfowych oraz związanych z rejestrowaniem przywozu i wywozu towarów objętych procedurą nadzoru w obrocie towarowym z krajami trzecimi.</p>
5.	Art. 1 pkt 20	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	„- w proponowanym art. 21 ust. 1 pkt 1 uzasadnienie wskazuje, iż zmiana nie dotyczy warstwy merytorycznej. Tymczasem wymogi, jakich dotyczy	<p>wyjaśnienie</p> <p>Celem nowelizacji jest utrzymanie dotychczasowego podejścia w obszarze związanym z problematyką odmowy przyjęcia</p>

			<p>przepis, to wymogi „formalne”, a odwołanie dotyczy przepisów określających wymagane dane i załączniki, czyli wymogi niebędące „formalnymi” – obecna treść przepisu dotyczy innego zakresu regulacji niż dotychczasowy art. 62 WKC”</p>	<p>zgłoszenia celnego. Wskazane powody są kwalifikowane jako formalne, ponieważ ich zaistnienie nie jest związane z oceną merytoryczną, tj. oceną prawidłowości dokonanego zgłoszenia celnego.</p> <p>Na etapie przyjęcia zgłoszenia celnego organ celny sprawdza m.in., czy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zgłoszenie celne jest dokonane w odpowiedniej postaci, b) zawiera wszystkie wymagane dane oraz c) czy dokumenty, będące załącznikami do tego zgłoszenia celnego, są zadeklarowane lub przedłożone, w zależności od wymogów wynikających z odpowiednich przepisów regulujących określoną procedurę celną. <p>Przykładowo organ celny odmówi przyjęcia zgłoszenia celnego, jeśli:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przepis regulujący daną procedurę celną będzie wymagał obligatoryjnego dokonania zgłoszenia w postaci komunikatu elektronicznego, a zostanie ono dokonane np. z wykorzystaniem dokumentu SAD, lub b) zgłaszający poda tylko niektóre dane z katalogu wymaganych do właściwej procedury celnej, a część danych nie zostanie przedstawiona w zgłoszeniu celnym (dane te są w znacznej mierze
--	--	--	---	---

				<p>kodowane, a sprawdzenie formalne polega na konieczności wystąpienia powiązanych ze sobą kodów), lub</p> <p>c) nie załączy do zgłoszenia celnego dokumentu, w sytuacji gdy inny przepis dotyczący określonej procedury celnej będzie uzależniał od niego objęcie towaru procedurą celną (dokumenty są w znacznej mierze kodowane, a sprawdzenie formalne dotyczy konieczności wystąpienia powiązanych ze sobą kodów).</p> <p>Przesłanki zdefiniowane w art. 21 ust. 1 pkt 1 Prawa celnego bazują na zakresie wynikającym z dotychczasowego art. 62 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, ale nie są jego literalnym powtórzeniem, ponieważ unijny kodeks celny wprowadza jako zasadę zgłoszenie elektroniczne, podczas gdy art. 62 Wspólnotowego Kodeksu Celnego stanowi o zgłoszeniu pisemnym. Przesłanki te mają charakter formalny, ponieważ nie są związane z oceną prawidłowości dokonania zgłoszenia celnego (np. z oceną prawidłowości obliczonych należności celno-podatkowych). Ocena merytoryczna jest związana z weryfikacją przyjętego już zgłoszenia celnego i ma miejsce albo przed zwolnieniem towaru do procedury, albo dokonywana jest przez organy celne w ramach tzw. post kontroli i niejednokrotnie jest procesem czasochłonnym,</p>
--	--	--	--	--

				bardzo skomplikowanym, wymagającym podjęcia szeregu czynności z zakresu kontroli celnej (rewizja towaru, pobieranie próbek, badanie dokumentacji).
6.	Art. 1 pkt 25	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	„– proponowany art. 26 ust. 1 wprowadza obligatoryjne działanie przypadku złożenia wniosku w miejsce zwrotu „mogą być zakładane” – czy intencją projektodawcy było zastąpienie możliwości obowiązkiem działania?”	uwaga uwzględniona Intencją projektodawcy nie było zastąpienie możliwości utworzenia wolnego obszaru celnego obowiązkiem jego utworzenia na uzasadniony wniosek. Zmiana przepisu miała na celu wykreślenie „składów wolnocłowych”, których działania unijny kodeks celny nie przewiduje, i równocześnie nastąpiła zmiana redakcji przepisu. Biorąc pod uwagę, że zaproponowane brzmienie przepisu może rodzić wątpliwość zgłoszoną przez PGSP, proponuje się przywrócenie poprzedniej formy przepisu, tj. : „Wolne obszary celne mogą być tworzone na wnioski w celu.”
7.	Art. 1 pkt 28	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	„– proponowany art. 28a ust. 1 dotychczasowe uprawnienia Dyrektora IC zastępuje się uprawnieniami „organu celnego”, więc najczęściej Urzędu Celnego – czy intencją projektodawcy była na pewno zmiana kompetencji w tym względzie”	wyjaśnienie W projektowanej ustawie – Prawo celne art. 28a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Osoba zamierzającą prowadzić działalność przemysłową, handlową lub usługową w wolnym obszarze celnym składa powiadomienie, o którym mowa w art. 244 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, do organu celnego właściwego ze względu na położenie wolnego obszaru celnego.”. Regulacja art. 28a ust. 1 jest powiązana z przepisem art. 70 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo

				<p>celne (również zmienianym), zgodnie z którym w sprawach, o których mowa w art. 244 ust. 2–4 unijnego kodeksu celnego, jest właściwy dyrektor izby celnej. Wskazany przepis prawa celnego dookreśla art. 244 ust. 2–4 unijnego kodeksu celnego, który posługuje się pojęciem „organ celny”.</p> <p>Intencją ustawodawcy nie była więc zmiana kompetencji; właściwym organem celnym do złożenia powiadomienia o prowadzeniu działalności w wolnym obszarze celnym pozostanie nadal dyrektor izby celnej właściwy ze względu na położenie wolnego obszaru celnego.</p>
8.	Art. 1 pkt 39	Polska Izba Spedycji i Logistyki	<p>W art. 56 ustawy – Prawo celne wprowadzono zmianę (art. 1 pkt 39 ustawy zmieniającej) „W przypadku, o którym mowa w art. 103 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, powiadomienie dłużnika o kwocie należności nie może nastąpić po upływie 10 lat, licząc od dnia powstania długu celnego”. Przepisy UKC art. 103 ust. 2 przewidują, że „w przypadku gdy dług celny powstał w wyniku czynu, który w czasie popełnienia podlegał sądowemu postępowaniu karnemu, okres trzech lat przewidziany w ust. 1 przedłuża się minimalnie do pięciu a maksymalnie do dziesięciu lat zgodnie z prawem krajowym”. Polskie przepisy przewidują maksymalny dopuszczalny przepisami UKC termin na powiadomienie dłużnika o</p>	<p>Uwaga nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Proponuje się przedłużenie do 10 lat terminu, w którym możliwe będzie powiadomienie o kwocie należności celnych w przypadku, gdy dług celny powstał w wyniku czynu, który w czasie popełnienia podlegał sądowemu postępowaniu karnemu. Propozycja ta jest zgodna z nowym brzmieniem art. 103 ust. 2 unijnego kodeksu celnego i w ww. sytuacjach może zapewnić skuteczniejszy pobór należności celnych i uniemożliwić przedawnianie się należności. W dotychczasowej praktyce zdarzyły się nieliczne przypadki przedawnienia należności w sprawach podlegających postępowaniu karnemu skarbowemu w związku z upływem terminu na powiadomienie o długu celnym</p>

			powstaniu długu celnego. Nie mamy wiedzy, jaki termin przewidują ustawodawcy innych krajów unijnych, nasuwa się jednak wątpliwość, czy polskie Prawo celne musi wykorzystywać maksymalne terminy dozwolone regulacjami unijnymi. Jeśli inne kraje przyjmą terminy krótsze, podatnicy zapewne zechcą korzystać z odpraw celnych w tych krajach.	
9.	Art. 1 pkt 43	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	„– uchylenie art. 63a nie rozwiązuje problemu zasygnalizowanego w uzasadnieniu do zmiany, a może powodować powstanie roszczenia odszkodowawczego. Z punktu widzenia daty dokonania odpisu na rachunku środków własnych wykreślenia art. 63a zmieni stosunkowo niewiele, gdyż nie zmienia zasady braku podstawy do dokonania odpisu wskutek tymczasowego braku podstawy prawnej. Zmienia natomiast istnienie podstawy prawnej do zatrzymania środków. O ile nie ma zagrożenia w sytuacjach, gdy ponowne rozpoznanie sprawy doprowadzi do wydania decyzji ustalającej należność celną, o tyle likwidacja normy art. 63a jest istotnym zagrożeniem w sytuacjach, gdy ponowne rozpoznanie nie prowadzi do ustalenia takiej należności. W takim przypadku organy celne dysponowały bowiem cudzymi środkami bez podstawy	<p>waga uwzględniona</p> <p>Nowe brzmienie art. 63a.</p> <p>„Art. 63a. 1. W przypadku uchylenia decyzji określającej kwotę należności wynikającą z długu celnego i przekazania sprawy do rozpatrzenia właściwemu organowi celnemu, kwota należności uiszczonych na podstawie decyzji określającej tę kwotę staje się zabezpieczeniem kwoty wynikającej z długu celnego w dniu następującym po dniu doręczenia decyzji o uchyleniu przez organ celny lub po dniu doręczenia organowi celnemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego stwierdzającego nieważność lub uchylającego tę decyzję, wraz ze stwierdzeniem jego prawomocności.</p> <p>2. Jeżeli zostanie wydana nowa decyzja określająca kwotę należności w tej sprawie, to:</p> <p>1) różnica pomiędzy zabezpieczeniem, o którym mowa w ust. 1, a kwotą wynikającą z nowej decyzji jako nadwyżka zabezpieczenia, podlega zwolnieniu;</p>

			<p>prawnej, gdyż ta odpadła, a ów „brak podstawy do odpisu” wcale nie okazał się tymczasowy. Innymi słowy proponowana zmiana polegająca na wykreśleniu art. 63a zmiana zabezpiecza interesy w relacji z UE w sytuacjach, gdy dojdzie do ostatecznego ustalenia należności celnej, natomiast nie zabezpiecza interesów Skarbu Państwa w sytuacjach, gdy należność celna nie przysługuje. Zdaniem PGSP konieczne jest uregulowanie prawa do zatrzymania środków już wpłaconych do czasu ostatecznego ustalenia wysokości należności celnej, tak by wyeliminować ewentualny zarzut bezprawności takiego działania i formułowanie związanych z nim roszczeń odszkodowawczych”</p>	<p>2) pozostała część zabezpieczenia jest zaliczana na poczet należności wynikających z nowej decyzji.”</p> <p><u>uzasadnienie zmiany art. 63a</u> Zmiana brzmienia art. 63a ust. 1 polegająca na wyłączeniu z zakresu przedmiotowego przepisu przypadku, w którym stwierdzana jest nieważność decyzji określającej kwotę należności celnych, wynika z faktu, iż przepisy prawa celnego, które będą obowiązywać od dnia 1 maja 2016 r. w zakresie postępowania celnego, nie przewidują trybu stwierdzenia nieważności decyzji. Uchylenie art. 63a ust. 3 wynika z faktu, iż przepis ten jest niezgodny z przepisami unijnego kodeksu celnego. Przepis ten w rzeczywistości stanowi podstawę do zwrotu uiszczonych należności celnych, która to kwestia w prawie celnym jest wyłączną domeną przepisów unijnych. Z literalnego brzmienia ww. przepisu wynika wprawdzie, iż reguluje on kwestię zwrotu kwoty zabezpieczenia, lecz kwotą tą jest w rzeczywistości kwota uiszczonych już należności celnych, która w sytuacji, o której mowa w ust. 1 ww. przepisu, stała się kwotą zabezpieczenia. Przypadki, w których możliwy jest zwrot lub umorzenie należności celnych, określone są w art. 116 i następnym unijnego kodeksu celnego i krajowe przepisy prawa celnego nie mogą zawierać żadnych</p>
--	--	--	---	---

				<p>dodatkowych regulacji w tym zakresie. Ponadto należy mieć na względzie, iż należności celne stanowią środek własny Unii Europejskiej. W myśl art. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 150/2000, tytuł Unii Europejskiej do środków własnych jest ustalany, gdy zostaną spełnione warunki przewidziane w regulacjach celnych dotyczących wpisu tytułu dochodów budżetowych w rachunkach i powiadomienia dłużnika, zaś datą ustalenia tego prawa jest data wpisu do księgi rachunkowej przewidzianej w regulacjach celnych. O odpisaniu/korekcie na koncie A powinno natomiast decydować dopiero ostateczne rozstrzygnięcie organu celnego dotyczące ustalenia kwoty należności celnych. Podstawą do odpisu na rachunku środków własnych nie może być zwrot należności celnych w sytuacji tymczasowego braku podstawy prawnej ich poboru, wynikający z przepisów proceduralnych. W ww. sytuacji wyeliminowanie z obrotu decyzji określającej kwotę należności celnych nie jest ostateczne. Praktyka taka może w konsekwencji wywołać zarzut Komisji Europejskiej opóźnionego ustalenia tytułu UE do środka własnego i w konsekwencji spowodować negatywne skutki finansowe dla budżetu państwa. Zgodnie z orzecznictwem TSUE (wyrok w sprawie C-423/08) problemy wynikające ze stosowania krajowej procedury administracyjnej nie usprawiedliwiają</p>
--	--	--	--	--

				opóźnionego ustalenia tytułu Unii do dochodów budżetowych. Zmiana brzmienia art. 63a ust. 2 ma charakter redakcyjny i spowodowana jest uchynieniem ust. 3 tego artykułu.
10.	Art.1 pkt 53	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	„– proponowany art. 73 ust. 1 jest nieczytelny, PGSP proponuje przed wyrazami „10,11” oraz wyrazami „21–23” powtórzyć słowo „rozdziałów””	Uwaga uwzględniona
11.	Art. 84	Poczta Polska S.A.	Obowiązek wyznaczania pełnomocnika do doręczeń w kraju. Zdaniem Poczty Polskiej S.A., zmiany wymaga obecne brzmienie obowiązującego przepisu art. 84 ustawy – Prawo celne – zgodnie z którym osoba, która nie posiada miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium kraju, jest obowiązana, na żądanie organu celnego i w terminie przez niego wskazanym, do ustanowienia w kraju pełnomocnika do spraw doręczeń. Należy zauważyć, że po wydaniu wyroku TSUE z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie C-325/11 Krystyna Alder i Ewald Alder v. Sabina Orłowska i Czesław Orłowski zaistniała konieczność eliminacji z krajowego porządku prawnego (pod rygorem nałożenia sankcji finansowej przez KE) przepisów dotyczących obowiązku ustanowienia pełnomocnika do doręczeń w kraju, w sytuacji gdy uczestnik postępowania	Uwaga uwzględniona zmiana art. 84. Nowe brzmienie: Art. 84 otrzymuje brzmienie: „Art. 84. Osoba, która nie posiada miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby na terytorium kraju lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jeżeli nie ustanowiła przedstawiciela celnego, jest obowiązana do ustanowienia w kraju pełnomocnika do spraw doręczeń. Ustanowienie pełnomocnika jest skuteczne także w postępowaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 2. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli doręczanie pism osobie następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej. 3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 83.”.

			<p>przebywał w innym państwie członkowski UE. Niedopełnienie obowiązku ustanowienia pełnomocnika do doręczeń było sankcjonowane przez polskie przepisy prawne domniemaniem doręczenia pisma (tzw. fikcji doręczenia) polegającej na złożeniu pisma w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Tego rodzaju praktykę uznano jednak jak naruszenie zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową. W konsekwencji zniesiono w polskim systemie prawa obowiązek wskazywania pełnomocnika do doręczeń w kraju i przyjęto, że adresatowi przebywającemu w innym państwie członkowski można doręczyć korespondencję bezpośrednio drogą pocztową – ale wyłącznie za pośrednictwem wyznaczonego operatora pocztowego, co jest konsekwencją regulacji zawartych w przepisach międzynarodowych.</p>	
12.	Art. 1 pkt 71	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	<p>„– ze względu na potencjalne roszczenia o charakterze odszkodowawczym, i to zarówno ze strony podmiotów pokrzywdzonych przewlekłością postępowania, jak i funkcjonariuszy, wobec których zastosowano procedurę dyscyplinarną, należy doprecyzować pojęcie „nieuzasadnionych przyczyn” zawarte w art. 95s, w szczególności poprzez uspojnienie z art. 95n ust 2. Ponieważ w</p>	<p>wyjaśnienie Projektowane przepisy dotyczące odwołań (dodawany rozdział 6a do ustawy – Prawo celne) są adekwatne do dotychczas stosowanych w postępowaniu celnym przepisów dotyczących odwołań określonych w Ordynacji podatkowej. Brzmienie art. 95s jest odpowiednikiem stosowanego obecnie w postępowaniu celnym i podatkowym art. 142 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja</p>

			<p>przypadkach, w których nie występują okoliczności z art. 95n ust 2, każde przekroczenie terminu będzie działaniem bezprawnym z punktu widzenia Skarbu Państwa, należy zastosować analogiczny sposób rozumowania dotyczący funkcjonariuszy.”</p>	<p>podatkowa. Przepis ten posługuje się terminem „nieuzasadnionych przyczyn” i również go nie precyzuje. Intencją projektodawcy nie było wprowadzanie zmian w prawie celnym w tym zakresie, a jedynie dostosowanie przepisów prawa celnego do regulacji wprowadzonych przez unijny kodeks celny.</p>
13.	Art. 1 pkt 71	Polska Izba Cła Logistyki i Spedycji	<p>Wprowadzenie do Prawa celnego rozdziału o odwołaniach. W naszej ocenie zupełnie niepotrzebnym jest wprowadzenie w Prawie celnym rozdziału 6a Odwołania – osobnego rozdziału regulującego kwestie proceduralne zw. z procedurą odwoławczą w sprawach celnych. O braku konieczności wprowadzenia regulacji w tym zakresie świadczy chociażby okoliczność, że proponowane przepisy art. 95b do art. 95r stanowią de facto przepisane bez jakichkolwiek zmian (!) właściwych przepisów Ordynacji podatkowej – art. 127, art. 139 do art. 141, art. 162 do art. 164, art. 169, art. 200, art. 210, art. 221 do art. 233. Brak jest uzasadnienia do wprowadzenia odrębnych terminów załatwienia spraw celnych od terminów obowiązujących w sprawach podatkowych. W tym zakresie – w naszej ocenie – powinien zastosowanie znaleźć, jak dotychczas, przepis art. 139 Ordynacji podatkowej. Brak jest również uzasadnienia do</p>	<p>Wyjaśnienie – wprowadzenie przepisów rozdziału 6a Odwołania stanowi realizację dyspozycji zawartej w art. 44 ust. 4 unijnego kodeksu celnego – nakładającego na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia procedur odwoławczych. Za słuszną uznaje się uwagę o niecelowości przepisania w rozdziale 6a – przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa. Uwaga powyższa, stanowiąca słuszny postulat, została uwzględniona. Odrębne terminy załatwienia spraw celnych wynikają z przepisów unijnego kodeksu celnego (art. 22 UKC). Uregulowanie instytucji odwołania na niezałatwienie sprawy w terminie stanowi realizację dyspozycji art. 44 ust. 1 akapit drugi UKC. Mowa w nim jest o prawie do wniesienia odwołania przyznanym osobie, która wystąpiła z wnioskiem o wydanie decyzji i której to decyzji organy celne nie wydały w terminie określonym w art. 22 ust. 3 UKC. Co do zasady w nowelizowanym Prawie</p>

		<p>wprowadzenia odrębnej instytucji odwołania na niezalatwienie sprawy w terminie (nowa regulacja art. 95r). W tym zakresie należy zauważyć, że odwołanie tradycyjnie wiąże się stricte z postępowaniem odwoławczym, zaś w sytuacji zwłoki z załatwieniem sprawy przyjętym środkiem prawnym jest ponaglenie (w sprawach podatkowych, art. 141 Ordynacji podatkowej) lub zażalenie (w pozostałych sprawach administracyjnych, art. 37 Kodeksu postępowania administracyjnego). O braku potrzeby sztucznego wprowadzania nowej instytucji świadczy również okoliczność, że proponowane przepisy art. 95r, art. 95s stanowią powtórzenie art. 131 i art. 142 Ordynacji podatkowej o ponagleniu.</p> <p>Dodatkowo zdziwienie budzi fakt, że wprowadzając do Prawa celnego nowy rozdział dot. postępowania odwoławczego, jednocześnie wyłączone zostało zastosowanie właściwych – i tożsamyh w treści (o czym mowa powyżej) – przepisów Ordynacji podatkowej.</p> <p>W Naszej ocenie dużo właściwszym byłoby jak najszersze zastosowanie w postępowaniu celnym przepisów działu IV Ordynacji podatkowej, z ewentualną modyfikacją dotyczącą regulacji dot. np. pełnomocników czy regulacji dot. możliwości zmiany lub uchylecia decyzji</p>	<p>celnym, w zakresie przepisów proceduralnych przy uwzględnieniu zasady prymatu przepisów proceduralnych unijnego prawa, zachowano dotychczasowe wskazanie odpowiedniego stosowania przepisów działu IV ustawy – Ordynacja podatkowa. Wymieniona zasada pozwoli w dalszym ciągu stosować do postępowania celnego dorobek orzecznictwa sądów administracyjnych.</p>
--	--	--	---

			ostatecznych, wznowienia postępowania i stwierdzenia nieważności decyzji. Pozwoliłoby to organom celnym – będącym jednocześnie organami podatkowymi – na stosowanie w miarę jednolitych procedur w podobnych sprawach. Organy celne miałyby również możliwość dalszego korzystania z bogatego orzecznictwa i literatury dotyczących postępowania podatkowego.	
14.	Art. 1 pkt 71	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	„– w proponowanym art. 95g ust. 1 – zapewne chodziło o sytuacje analogiczne do oczywistej zasadności zażalenia. Nie jest więc, dlaczego działanie takie występowałoby tylko w sytuacji, gdy „odwołanie zasługuje na uwzględnienie w całości”. Projekt nie przewiduje się takiego działania, jeżeli zażalenie zasługuje na uwzględnienie w części – np. tylko część zarzutów jest słuszna, ale dotyczy to takich, które powodują oczywistą nieprawidłowość wydanej decyzji”	wyjaśnienie Projektowane przepisy dotyczące odwołań (dodawany rozdział 6a do ustawy – Prawo celne) są adekwatne do dotychczas stosowanych w postępowaniu celnym przepisów dotyczących odwołań określonych w Ordynacji podatkowej. Brzmienie art. 95g jest odpowiednikiem stosowanego obecnie w postępowaniu celnym i podatkowym art. 226 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Intencją projektodawcy nie było wprowadzanie zmian w prawie celnym w tym zakresie, a jedynie dostosowanie przepisów Prawa celnego do regulacji wprowadzonych przez unijny kodeks celny.
15.	Art. 1 pkt 71		„– w proponowanym art. 95j ust. 1 proponuje się wyrazy „organ przywróci termin” w miejsce „należy przywrócić””	uwaga uwzględniona
	Art. 1 pkt 71		„– w proponowanym art. 95j ust. 5 wyraz „podanie” należy zastąpić „wnioskiem”, skoro ust. 2, do którego przepis się	uwaga uwzględniona

			odwołuje posługuje się terminem „wniosek””	
16.	Art. 1 pkt 71		„- w proponowanym art. 95m ust. 2 – proponuje się rozważenie „na wniosek osoby” – tak by inicjatywa takiego działania była po stronie odwołującego”	uwaga uwzględniona
17.	Art. 1 pkt 71		„- w proponowanym art. 95n ust. 2 – termin „osoby” jest niewystarczający, należy doprecyzować zapis przez użycie zwrotu „osoby składającej odwołanie””	uwaga uwzględniona
18.	Art. 13 pkt 6	Polska Izba Spedycji i Logistyki	W art. 33a ustawy o podatku od towarów i usług dokonano zmiany merytorycznej wynikającej ze zmian w unijnym kodeksie celnym. UKC wprowadza zmiany w zakresie stosowania uproszczeń w zgłoszeniach celnych. Art. 166 unijnego kodeksu celnego wprowadza uproszczone zgłoszenie celne zamiast dotychczasowego zgłoszenia niekompletnego i uproszczonego wynikającego z art. 76 Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Zgłoszenie celne może zostać złożone także w formie wpisu do rejestru prowadzonego przez zgłaszającego na podstawie art. 182 ust. 1 unijnego kodeksu celnego. Zmiana ta powoduje, że pozwolenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów art. 76 WKC przestana obowiązywać. W przepisie tym nie przewidziano okresu przejściowego dla przedsiębiorców korzystających obecnie z	<p>Wyjaśnienie</p> <p>W zakresie uwagi zgłoszonej przez Polską Izbę Spedycji i Logistyki, dot. konieczności wprowadzenia przepisu przejściowego pozwalającego na rozliczenie należności podatkowych w deklaracji VAT-7 na dotychczasowych warunkach podmiotom, które uzyskały pozwolenia w oparciu o procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c WKC:</p> <p>Przepis przejściowy w zakresie art. 33a nie wydaje się konieczny.</p> <p>Kwestię możliwości stosowania procedur uproszczonych na podstawie pozwolenia uzyskanego w oparciu o dotychczasowe przepisy celne regulują nowe przepisy celne, w szczególności art. 254 rozporządzenia delegowanego Komisji 2015/2446 i załącznik 90. Zatem pomimo posiadania pozwolenia na procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76</p>

			<p>dobrodziejstwa art. 33a, który dawałby możliwość rozliczania VAT w deklaracji na podstawie dotychczasowych pozwoleń lub uzyskania pozwoleń w oparciu o nowe przepisy.</p> <p>Postulujemy o wprowadzenie przepisów przejściowych pozwalających na rozliczenie należności podatkowych w deklaracji VAT-7 na dotychczasowych warunkach podmiotom, które uzyskały pozwolenia w oparciu o procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c WKC.</p> <p>Dodatkowo w art. 33a wprowadzono ust. 8, który przewiduje solidarną odpowiedzialność w przypadku, gdy objęcie towaru uproszczeniem, o którym mowa w art. 166 oraz w art. 182, jest dokonywane przez przedstawiciela bezpośredniego, w rozumieniu przepisów celnych, który działa na rzecz podatnika nieposiadającego pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej. Uczyniono przedstawiciela celnego – przedstawicielem podatkowym, który jest solidarnym dłużnikiem nawet wtedy, gdy działa jako przedstawiciel bezpośredni i to za wszystkie zobowiązania podatnika, nawet te niezabezpieczone zabezpieczeniem przedstawiciela, tj. VAT od importu z uprawnieniem do rozliczania tego podatku</p>	<p>ust. 1 lit. b i c WKC, od 1 maja 2016 r. pozwolenia te mają zastosowanie na warunkach określonych w odpowiednich nowych przepisach, jak określono w tabeli odniesień zawartej w załączniku 90.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, iż projektowane zmiany będą miały zastosowanie w odniesieniu do importu towarów, w stosunku do których obowiązek podatkowy powstanie, gdy obowiązywać będą te zmiany.</p> <p>Kwestia ewentualnego wprowadzenia przepisu przejściowego jest jednak jeszcze przedmiotem analiz.</p> <p>W zakresie uwagi dot. zmiany art. 33a ust. 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zgłoszonej przez Polską Izbę Spedycji i Logistyki oraz Polską Izbę Cła Logistyki i Spedycji:</p> <p>Uwaga nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Zmiana wprowadzająca odpowiedzialność solidarną przedstawiciela bezpośredniego w przypadku rozliczania podatku VAT z tytułu importu towarów przed podatnika bezpośrednio w deklaracji podatkowej ma na celu uszczelnienie systemu i zapobieganie występowaniu ewentualnych nieprawidłowości związanych ze stosowaniem uproszczenia, o którym mowa w art. 33a ustawy o VAT, w postaci nierozliczenia kwoty podatku należnego z tytułu importu towarów. Rozwiązanie polegające na</p>
--	--	--	---	--

		<p>w deklaracji podatkowej. Przedstawiciel celny nie ma możliwości sprawdzenia prawidłowości rozliczenia VAT podmiotu, którego w tym zakresie reprezentuje. Podatek od towarów i usług będzie dochodzony w oparciu o przepisy Ordynacji podatkowej w odrębnej od należności celnych decyzji. Przedstawiciel bezpośredni nie może żądać wglądu do ksiąg podatnika, zatem ustawodawca nie powinien nakładać na przedstawiciela bezpośredniego obowiązków, których ten nie może spełnić. Z kolei zacytowany niżej przepis art. 182 UKC dla przedstawiciela celnego oznacza konieczność działania w ramach przedstawicielstwa pośredniego. Uniemożliwiono agencji celnej obsługę w procedurze uproszczonej wpis do rejestru zgłaszającego specjalnych procedur celnych – wg informacji MF (fiszka opublikowana na stronie MF – „zagadnienia z zakresu: pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego) posiadacz pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego musi być posiadaczem pozwolenia na procedurę specjalną.</p> <p>„Wpis do rejestru zgłaszającego ust. 1: Organy celne mogą zezwolić osobie, na jej wniosek, na złożenie zgłoszenia celnego, w tym zgłoszenia uproszczonego, w formie wpisu do rejestru zgłaszającego, jeżeli dane tego zgłoszenia są do dyspozycji organów</p>	<p>współodpowiedzialności przedstawiciela bezpośredniego działającego w imieniu i na rzecz podatnika, który sam nie posiadając uprawnienia do stosowania procedury uproszczonej, a przez to nie mogąc skorzystać z uproszczenia w rozliczaniu VAT, wykorzystuje instytucję takiego pośrednictwa, stanowi w istocie zrównanie sytuacji, w której znajduje się obecnie przedstawiciel pośredni. Ten ostatni również pośredniczy w przypadkach, gdzie importer nie posiada stosownych pozwoleń, a dzięki usłudze przedstawiciela pośredniego uzyskuje prawo do rozliczenia podatku VAT bezpośrednio w deklaracji podatkowej. Skala wykorzystania przedstawicieli bezpośrednich świadczy też o tym, że jest to coraz popularniejszy i częściej wykorzystywany instrument w stosunku do przedstawicielstwa pośredniego (jak można się domyślać z racji konsekwencji finansowych nałożonych na ten drugi podmiot pośredniczący).</p> <p>Należy też podkreślić, iż możliwość rozliczenia podatku VAT z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej bez konieczności uiszczenia go w urzędzie celnym jest przywilejem adresowanym, co do zasady, do „wiarygodnych” importerów.</p> <p>Jeśli zatem ich wiarygodność nie jest oceniana bezpośrednio przez organ (bo nie sami, ale przez przedstawicieli decydują się dokonywać</p>
--	--	--	---

			<p>celnych w systemie elektronicznym zgłaszającego w momencie złożenia zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestr zgłaszającego”. Postulujemy dokonanie zmiany w zapisie dotyczącym procedury uproszczonej poprzez wpis do rejestru. W kodeksie tym brakuje wpisu umożliwiającego dokonywanie odpraw na upoważnieniu bezpośrednim. Naszym zdaniem brak tej możliwości może skutkować ogromnymi problemami w naszej branży. Spowodować to może odwrót importerów od odpraw fiskalnych np. do Hamburga, a dla polskich agentów celnych oznaczać będzie utratę pracy. Natomiast dla firm, które będą odprawiane w procedurze zwykłej, wydłuży się czas odpraw, ponownie pojawią się trudności z planowaniem dostaw. Sytuacja będzie podobna do tej z lat 90-tych, gdzie procedury celne będą blokować rozwój gospodarczy.</p>	<p>importu), to na takich przedstawicielach ciążyć powinien obowiązek sprawdzenia swoich klientów. Tym samym wprowadzenie odpowiedzialności solidarnej zawsze skutkować musi podjęciem przez podatników kroków zmierzających do weryfikacji podmiotów, których zamierzają reprezentować (na rzecz których działają). Brak jest przy tym uzasadnienia, aby to budżet państwa ponosił negatywne konsekwencje nieprzestrzegania warunków stawianych w takim przypadku, gdzie korzysta się z uproszczeń w imporcie.</p> <p>Twierdzenie, że proponowana zmiana art. 33a ustawy o VAT doprowadzi do sytuacji, że firmy polskie będą dokonywały większości odpraw celnych w innych państwach członkowskich UE, jest niezasadne. Przepisy bowiem dają możliwość podatnikom nieposiadającym pozwolenia na stosowanie procedur uproszczonych korzystania zarówno z przedstawicieli pośrednich, jak i bezpośrednich. Zatem w przypadku braku ofert odpraw dokonywanych przez przedstawicieli bezpośrednich podatnicy będą mogli korzystać z uproszczenia, wykorzystując przedstawiciela pośredniego.</p> <p>Niezależnie od powyższego, należy zauważyć, iż również nowe przepisy celne wprowadzają wyłączenie w odniesieniu do przedstawiciela bezpośredniego w zakresie pozwolenia na stosowanie procedury <i>wpis do rejestru</i></p>
--	--	--	--	--

				<p><i>zgłaszającego</i>. Jedynie w okresie przejściowym (do dnia 1 maja 2019 r.) przedstawiciele bezpośredni posiadający obecnie takie pozwolenia będą mogli korzystać z tego uprawnienia.</p> <p>Dodatkowo należy stwierdzić, iż ustawodawca nie nakłada na przedstawiciela bezpośredniego obowiązków, których ten nie mógłby spełnić. Przedstawiciel taki będzie odpowiadał solidarnie z podatnikiem za podatek, który należałoby zapłacić organowi celnemu w przypadku utraty prawa do rozliczenia VAT bezpośrednio w deklaracji w związku z niespełnieniem warunków przewidzianych dla stosowania ułatwienia z art. 33a ust. 7 ustawy o VAT (nie zawsze oznacza to faktyczne uregulowanie podatku przez przedstawiciela, co do zasady bowiem rozliczenia takiego ma dokonać podatnik-importer). Tak samo postępuje się w przypadku odpowiedzialności przedstawiciela pośredniego.</p>
19.	Art. 13 pkt 6	Polska Izba Cła Logistyki i Spedycji	<p>W ocenie naszej Izby proponowane w art. 33a ustawy o podatku od towarów i usług zmiany stanowią znaczący krok wstecz w zakresie wprowadzanych w polskim systemie podatku VAT ułatwień dla przedsiębiorców.</p> <p>Od wielu lat nasza Izba aktywnie popiera i proponuje wprowadzanie rozwiązań prowadzących do zmniejszenia obciążeń fiskalnych dla polskich podmiotów.</p>	Jak wyżej

		<p>Podstawowym argumentem w tym zakresie jest okoliczność, że w Unii Europejskiej istnieje możliwość dokonywania tych samych formalności w różnych państwach członkowskich, wedle wyboru firmy. Tak więc, by przyciągnąć firmy do Polski i zachęcić je do dokonywania formalności, np. formalności celnych, w Polsce należy te formalności w sposób możliwie jak największy uprościć.</p> <p>Takim magnesem przyciągającym polskie firmy do dokonywania odpraw celnych w Polsce była wprowadzona przed kilku laty możliwość rozliczania podatku importowego w deklaracji podatkowej. Pozwoliło to importerom polskim osiągnąć podobne korzyści jak przy dokonywaniu odpraw celnych fiskalnych w innych państwach członkowskich, a przez to przekonać je do powrotu z odprawami celnymi do Polski. Korzyści z tego rozwiązania są oczywiste: ożywienie gospodarcze i zwiększenie zatrudnienia w Polsce, zwiększenie wpływów z tytułu podatku VAT oraz wpływ 25% pobranych należności celnych.</p> <p>Proponowana zmiana wprowadza odpowiedzialność solidarną przedstawiciela bezpośredniego za należności podatkowe importera, jeżeli importer dokonywał odpraw w procedurze uproszczonej, działając na pozwoleniu przedstawiciela</p>	
--	--	---	--

			<p>(a nie swoim). Dla agencji celnej będzie się to wiązało z ogromnym ryzykiem i nie będzie ona oferowała odpraw w procedurze uproszczonej z możliwością rozliczenia podatku w deklaracji. W efekcie, w sytuacji gdy importerem jest średniej wielkości firmą, która nie posiada wyspecjalizowanego działu zajmującego się importem/eksportem i swoją działalność prowadzi w oparciu o porozumienie z agencją celną, firma taka będzie zmuszona do powrotu z odprawami za granicę. W konsekwencji doprowadzi to do sytuacji, gdy firmy polskie będą dokonywały większości odpraw celnych za granicą, w innych państwach członkowskich UE. Nie tylko zatem doprowadzi to do dalszego skurczenia się rynku usług celnych, ale również w sposób pośredni zmniejszy wpływy polskiego budżetu z tytułu pobieranych należności celnych. W naszej ocenie zapis ten powinien być absolutnie usunięty, zaś regulacja zawarta w art. 33a ustawy o VAT pozostawiona w kształcie dotychczasowym (ze zmianami koniecznymi ze względu na wejście w życie unijnego kodeksu celnego). Nie ma bowiem żadnego uzasadnienia dla obciążania agencji celnych ryzykiem zapłaty VAT przez importerów. Tak samo, jak nie ma żadnego uzasadnienia dla obciążania biur rachunkowych czy podatkowych podatkiem</p>	
--	--	--	---	--

		niezapłaconym przez klientów tych biur.	
--	--	---	--

20.	Art. 13 pkt. 8	Polska Izba Spedycji i Logistyki	<p>Niepokoi również odejście zarówno w prawie celnym, jak i w ustawie o VAT od możliwości niepobierania odsetek, w sytuacji gdy podatnik udowodni, że wykazana w zgłoszeniu celnym nieprawidłowa kwota podatku była spowodowana okolicznościami niewynikającymi z jego zaniedbania lub świadomego działania (art 37 ustawy o VAT i zmiany dostosowujące Prawo celne do UKC). Przepisy celne były wielokrotnie i w znaczący sposób zmieniane w celu rozwiązania określonych problemów, m.in. ochrony działania w dobrej wierze. PiSiL postulował o rozszerzenie tzw. zasady słuszności na należności z tytułu VAT. Jeśli powstają okoliczności niezawinione lub nowe, które mają wpływ na zmianę wysokości opodatkowania lub należności celnych, nie powinny być pobierane odsetki. Postulujemy o przywrócenie usuniętego zapisu art 37 ustawy o VAT i zmian dostosowujących Prawo celne do UKC o treści: „Odsetek nie pobiera się, jeżeli podatnik udowodni, że wykazana w zgłoszeniu celnym nieprawidłowa kwota podatku była spowodowana okolicznościami niewynikającymi z jego zaniedbania lub świadomego działania”.</p>	<p>Uwaga nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Jak wskazano w uzasadnieniu, obecny przepis w ustawie o VAT stanowi odzwierciedlenie analogicznej regulacji znajdującej się w prawie celnym. Z uwagi na brak takiego uregulowania w nowych przepisach celnych nie istnieje powód do pozostawienia takiej regulacji dla potrzeb podatku VAT, tym bardziej, iż okoliczności wskazane w tej regulacji wynikają i są ściśle powiązane ze stosowaniem przepisów celnych.</p>
-----	----------------	----------------------------------	---	---

21.	Art. 20 pkt 18	Imperial Tobacco S.A.	<p>Uwaga dotyczy zapisu w art. 20 pkt 18 projektu ustawy zmieniającej art. 64 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.). Zapis art. 64 ust. 5 w brzmieniu z projektu jest następujący:</p> <p>„5. W przypadku zmiany danych zawartych w zgłoszeniu lub w dokumentach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 1, podmiot jest obowiązany powiadomić o tych zmianach właściwy organ Służby Celnej.”</p> <p>Zdaniem Spółki zapis ten mógłby brzmieć:</p> <p>„5. W przypadku zmiany danych zawartych w zgłoszeniu lub w dokumentach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 2, podmiot jest obowiązany powiadomić o tych zmianach właściwy organ Służby Celnej.”</p> <p>Powyższe – zdaniem Spółki – wynika z zapisów projektowanego art. 64 ust 10 ustawy o Służbie Celnej, określającego zakres delegacji dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych:</p> <p>„10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaje działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2–4, przed rozpoczęciem której przeprowadza się urzędowe sprawdzenie, 2) dokumenty mające znaczenie do 	<p>Uwaga zasługuje na uwzględnienie. Skorygowano błędny zapis.</p> <p>zmiana art. 64 ust. 5 – nowe brzmienie:</p> <p>„5. W przypadku zmiany danych zawartych w zgłoszeniu lub w dokumentach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 2, podmiot jest obowiązany powiadomić o tych zmianach właściwy organ Służby Celnej.”</p>
-----	----------------	-----------------------	--	--

		<p>przeprowadzania kontroli, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz zakres danych i informacji zamieszczanych w tych dokumentach oraz tryb przesyłania dokumentów, ...”.</p> <p>Skoro zatem dokumenty, które będą miały znaczenie do przeprowadzenia kontroli, zostaną wymienione w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 64 ust. 10 pkt 2, to również, zdaniem Spółki, w art. 64 ust. 5 zmiany w tych dokumentach dotyczą rozporządzenia wymienionego w art. 64 ust. 10 pkt 2.</p> <p>Zdaniem Spółki, delegacja dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o której mowa w art. 64 ust. 10 pkt 1, ma określić rodzaje działalności, a nie rodzaje dokumentów. A te z kolei będą określone przez delegację na podstawie art. 64 ust. 10 pkt 2.</p>	
--	--	--	--

22.		Polska Izba Spedycji i Logistyki	<p>Zmiany, jakich dokonuje ustawodawca w ustawie o podatku od towarów i usług „przy okazji” wprowadzenia UKC, doprowadzą do paraliżu odpraw celnych w procedurze uproszczonej poprzez wpis do rejestru i zgłoszenia uproszczonego w Polsce i masowej ucieczki przedsiębiorców do innych krajów UE, w celu dokonywania tam odpraw celnych. Spowodują olbrzymie trudności dla branży TSL i w efekcie będziemy mieć do czynienia ze stopniową likwidacją agencji celnych w naszym kraju. Importer dokonujący odprawy celnej w portach Europy zachodniej będzie miał prawo do rozliczenia VAT importowego w deklaracji i nie napotka takich trudności jak w przypadku odprawy celnej towaru na terenie Polski.</p> <p>Jako czynniki decydujące o tym stanie rzeczy wymienić należy:</p> <ul style="list-style-type: none"> – brak okresu przejściowego dla przedsiębiorców korzystających obecnie z dobrodziejstw art. 33a., – wprowadzenie odpowiedzialności solidarnej posiadacza pozwolenia za zobowiązania jego klientów, w tym VAT rozliczanego w deklaracji klienta, nawet w przypadku działania na podstawie pełnomocnictwa bezpośredniego, – wydłużenie do 10 lat terminu na powiadomienie dłużnika o powstaniu długu celnego. 	Jak wyżej
-----	--	----------------------------------	---	-----------

			<p>Nie bez znaczenia są też inne czynniki, takie jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zmieniona forma zabezpieczeń celnych, zastąpiono gwarancje, tzw. zobowiązaniem Gwaranta. Proponowana treść zobowiązania różni się w istotny sposób od obecnie stosowanych treści gwarancji zapłaty długu celnego oraz nie spełnia kryteriów udzielania gwarancji przez ubezpieczycieli uzgodnionych z reasekuratorami, co może spowodować, że po 1 maja br. ubezpieczyciele nie będą wydawać zabezpieczeń, – zniesienie dwuinstancyjności w postępowaniu podatkowym (w tym celnym) zgodnie z projektem ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. <p>W imię zdobycia dodatkowych środków dla budżetu wprowadzane są przepisy, które znacznie utrudnią i podniosą koszty prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce zarówno importerom, jak i agencjom celnym.</p> <p>Powyższe stoi w rażącej sprzeczności z dwoma głównymi celami, jakie wymienione są w preambule do unijnego kodeksu celnego:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ułatwienie legalnej wymiany handlowej oraz zwalczanie nadużyć poprzez określenie prostych i ekonomicznie uzasadnionych procedur celnych oraz 	
--	--	--	--	--

			<p>szybkie i ujednoczone postępowanie celne, – równowaga pomiędzy obowiązkiem organów celnych zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów celnych a prawem przedsiębiorców do sprawiedliwego traktowania. Propozycje zmian w ustawie – Prawo celne oraz ustawie o podatku od towarów i usług wymienione powyżej są sprzeczne ze strategicznymi celami wprowadzenia UKC i dlatego prosimy o uwzględnienie postulowanych przez PISiL w imieniu branży TSL zmian.</p>	
23.		Polska Izba Ubezpieczeń	Wniosek o spotkanie w sprawie stosowania wzoru „Zobowiązania gwaranta – Zabezpieczenia generalnego”.	Spotkanie się odbyło w dniu 24.03.2016 r.

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

Projekt z dnia 04 marca 2016 - USTAWA o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Imperial Tobacco Polska S.A.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

Jankowice, ul. Przemysłowa 1, 62-080 Tarnowo Podgórne

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

**Jankowice, ul. Przemysłowa 1, 62-080 Tarnowo Podgórne /
grazyna.sokolowska@pl.imptob.com**

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Andrzej Duda – Prokurent, Menedżer ds. Bilansów i Podatków	
2	Grażyna Sokolowska – Prokurent, Dyrektor ds. Korporacyjnych i Prawnych	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Przedmiotem ochrony jest interes Spółki Imperial Tobacco Polska S.A., producenta i sprzedawcy wyrobów tytoniowych. Projekt ustawy leży w obszarze zainteresowań Spółki Imperial Tobacco Polska S.A., jako prowadzącej składy podatkowe, zawiera on bowiem regulacje mające bezpośredni wpływ na działalność Spółki.

1. Przedmiot postulowanego rozwiązania

Spółka analizując przepisy przedłożonego projektu ustawy zauważyła pewną niejasność, dotyczącą zapisu w Art.20 w p.18 na stronie 49 Projektu ustawy w Art.64 ust.5. Zapis Art.64 ust.5 w brzmieniu z Projektu jest następujący:

„W przypadku zmiany danych zawartych w zgłoszeniu lub w dokumentach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 1, podmiot jest obowiązany powiadomić o tych zmianach właściwy organ Służby Celnej.”

Zdaniem Spółki zapis ten mógłby brzmieć:

„W przypadku zmiany danych zawartych w zgłoszeniu lub w dokumentach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 2, podmiot jest

obowiązany powiadomić o tych zmianach właściwy organ Służby Celnej.”

Powyższe wynika bowiem z zapisów projektowanego Art.64 ust.10, określającego zakres delegacji dla Ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Uzasadnienie

Z literalnych zapisów dokonanych w Projekcie Art.64 ust. 10 (strona 50) zostały określone delegacje dla Ministra właściwego do spraw finansów publicznych w ten sposób, że Minister ten określi w drodze rozporządzenia:

W p.1) rodzaje działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2-4, przed rozpoczęciem której przeprowadza się urzędowe sprawdzenie,
w p 2) dokumenty mające znaczenie do przeprowadzania kontroli, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz zakres danych i informacji zamieszczanych w tych dokumentach oraz tryb przesyłania dokumentów(...).

Skoro zatem dokumenty, które będą miały znaczenie do przeprowadzenia kontroli zostaną wymienione w rozporządzeniu, o którym mowa w Art.64 ust.10 pkt.2., to również, zdaniem Spółki, w Art. 64 ust.5 zmiany w tych dokumentach dotyczą rozporządzenia wymienionego w Art.64 ust. 10 pkt.2.

Zdaniem Spółki, delegacja dla Ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o której mowa w Art.64 ust.10 pkt.1 ma określić rodzaje działalności, a nie rodzaje dokumentów.

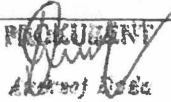

A te z kolei będą określone przez delegację wymienioną w Art.64 ust.10 pkt.2.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Aktualny odpis KRS
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia .....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Andrzej Duda Prokurent	11-03-2016	 PROKURENT Andrzej Duda
Grażyna Sokolowska Prokurent	11-03-2016	 PROKURENT Dyrektor ds. Korporacyjnych i Prawnych Grażyna Sokolowska

		PROKURENT Dyrektor ds. Korporacyjnych i Prawnych <i>G. Sali</i> (podpis) <i>Grzegorz Sali</i>
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia ..... 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw Dz. U. Nr ..., poz. ...) w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

16/08/KC

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie danych zamieszczanych we wnioskach, deklaracjach i powiadomieniach oraz
załączanych dokumentów**

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wnioski, do których stosuje się alternatywne wymogi dla danych w stosunku do wymogów określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. U. UE L 343 z dnia 29.12.2015 r., str. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym”, oraz alternatywne wymogi dla danych zamieszczanych w tych wnioskach;
- 2) wnioski, do których stosuje się wymogi dla danych określone w załączniku 12 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 (Dz. U. UE L 69 z dnia 15.03.2016 r., str. 1), zwanego dalej „przejściowym rozporządzeniem delegowanym”, zamiast wymogów dla danych określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego;

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i ... .

- 3) inne wnioski niż te, o których mowa w pkt 1 i 2 oraz te, do których stosuje się wymogi dla danych określone w załączniku A do rozporządzenia delegowanego oraz zamieszczane w nich dane;
- 4) dane zamieszczane w deklaracji do czasowego składowania, powiadomieniu o przybyciu oraz powiadomieniu o powrotnym wywozie;
- 5) dokumenty załączane do wniosków, deklaracji i powiadomień.

§ 2. Alternatywne wymogi dla danych w stosunku do wymogów określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego stosuje się do wniosku o udzielenie pozwolenia na:

- 1) złożenie zabezpieczenia generalnego;
- 2) odroczenie terminu płatności należności celnych;
- 3) korzystanie ze statusu upoważnionego wystawcy;
- 4) korzystanie z samoobsługi celnej;
- 5) korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze TIR;
- 6) korzystanie ze statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego;
- 7) korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego.

§ 3. Alternatywne wymogi dla danych zamieszczanych we wnioskach, o których mowa w § 2 określa się w załączniku do rozporządzenia.

§ 4. Wymogi dla danych określone w załączniku 12 do przejściowego rozporządzenia delegowanego zamiast wymogów dla danych określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego stosuje się do wniosków, o których mowa w art. 2 ust. 7 rozporządzenia delegowanego.

§ 5. Określone w załączniku do rozporządzenia dane zamieszcza się we wniosku o udzielenie pozwolenia na:

- 1) korzystanie z procedury tranzytu w formie papierowej, na liście przewozowym CIM, dla towarów przewożonych koleją, o którym mowa w art. 25 przejściowego rozporządzenia delegowanego;
- 2) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą morską, o którym mowa w art. 26 przejściowego rozporządzenia delegowanego;
- 3) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą powietrzną, o którym mowa w art. 26 przejściowego rozporządzenia delegowanego;

- 4) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych drogą morską, o którym mowa w art. 28 przejściowego rozporządzenia delegowanego;
- 5) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych drogą powietrzną, o którym mowa w art. 27 przejściowego rozporządzenia delegowanego;
- 6) uzyskanie statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego w formie papierowej, na liście przewozowym CIM, dla towarów przewożonych koleją, o którym mowa w art. 43 przejściowego rozporządzenia delegowanego;
- 7) uzyskanie statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego w formie papierowej, na liście przewozowym CIM, dla towarów przewożonych koleją, o którym mowa w art. 44 przejściowego rozporządzenia delegowanego;
- 8) miejsce uznane dla przedstawienia i czasowego składowania, o którym mowa w art. 115 rozporządzenia delegowanego;
- 9) ustanowienie wolnego obszaru celnego, o którym mowa w art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne;
- 10) prowadzenie działalności w wolnym obszarze celnym – powiadomienie o rozpoczęciu działalności w wolnym obszarze celnym, o którym mowa w art. 244 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U. UE L 269 z dnia 10.10.2013 r., str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”.

§ 6. W załączniku do rozporządzenia określa się dane zamieszczane w:

- 1) deklaracji do czasowego składowania, o której mowa w art. 145 ust. 1 unijnego kodeksu celnego;
- 2) powiadomieniu o przybyciu w przypadku przemieszczania towarów czasowo składowanych, o którym mowa w art. 148 ust. 5 lit. b) i c) unijnego kodeksu celnego;
- 3) powiadomieniu o powrotnym wywozie, o którym mowa w art. 274 unijnego kodeksu celnego.

§ 7. Dokumenty załączane do wniosków, deklaracji i powiadomień określa się w załączniku do rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.) minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) wnioski, do których stosuje się alternatywne wymogi dla danych w stosunku do wymogów określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. U. UE L 343 z dnia 29.12.2015 r., str. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym”, oraz alternatywne wymogi dla danych zamieszczanych w tych wnioskach;

2) wnioski, do których stosuje się wymogi dla danych określone w załączniku 12 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 (Dz. U. UE L 69 z dnia 15.03.2016 r., str. 1), zwanego dalej „przejściowym rozporządzeniem delegowanym”, zamiast wymogów dla danych określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego;

3) inne wnioski niż te, o których mowa w pkt 1 i 2 oraz te, do których stosuje się wymogi dla danych określone w załączniku A do rozporządzenia delegowanego oraz zamieszczone w nich dane;

4) wspólne wymogi dla danych z powiadomienia o powrotnym wywozie, powiadomieniu o przybyciu oraz powiadomieniu o powrotnym wywozie;

5) dokumenty załączane do wniosków, deklaracji i powiadomień.

Celem niniejszego rozporządzenia jest określenie wniosków, dla których w okresie przejściowym, do czasu wprowadzenia wymogów dla danych określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego, stosowane będą inne wymogi dla danych, zgodnie z delegacją określoną w art. 2 ust. 5 i 7 rozporządzenia delegowanego. W załączniku do rozporządzenia określa się te wymogi. W rozporządzeniu określa się także dane, które należy zamieszczać w innych dokumentach celnych, stosowanych w kraju, tj. deklaracji do czasowego składowania, powiadomieniu o przemieszczeniu towarów czasowo składowanych

i powiadomieniu o powrotnym wywozie. Rozporządzenie określa wnioski krajowe, stosowane na podstawie przejściowego rozporządzenia delegowanego lub ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, dla których należy określić dane. Dane dla tych wniosków określa się również w załączniku do rozporządzenia. Dodatkowo w załączniku do rozporządzenia wskazuje się, tam gdzie zasadne, dokumenty, które należy załączyć do wniosku (w ramach danej – załączone dokumenty).

Paragrafy 2, 3 i 4 odnosi się do wniosków stosowanych na podstawie przepisów unijnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia delegowanego w okresie przejściowym, do czasu wdrożenia systemu do obsługi decyzji celnych w ramach UKC państwa członkowskie mogą postanowić, że stosują alternatywne w stosunku do załącznika A wymogi dotyczące danych dla wniosków o udzielenie pozwolenia na stosowanie określonych procedur celnych, zgodnie z listą wskazaną w tym artykule. W § 2 rozporządzenia określa się wykaz wniosków z tej listy, dla których w Polsce, zgodnie z planowaniem krajowym w zakresie systemu do obsługi decyzji celnych, w okresie przejściowym obowiązują alternatywne wymogi dla danych, określone w załączniku do rozporządzenia.

Alternatywne dane określono dla wniosków o udzielenie pozwolenia na:

- 1) złożenie zabezpieczenia generalnego, o którym mowa w art. 95 unijnego kodeksu celnego (z uwagi na rozwiązania krajowe wyodrębniono wniosek dla tranzytu),
- 2) odroczenie terminu płatności należności celnych, o którym mowa w art. 110 unijnego kodeksu celnego,
- 3) korzystanie ze statusu upoważnionego wystawcy, o którym mowa w art. 120 rozporządzenia delegowanego,
- 4) korzystanie z samoobsługi celnej, o którym mowa w art. 185 unijnego kodeksu celnego,
- 5) korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze TIR, o którym mowa w art. 230 unijnego kodeksu celnego,
- 6) korzystanie ze statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. a unijnego kodeksu celnego,
- 7) korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. b unijnego kodeksu celnego.

W załączniku określono dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o udzielenie pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania, uznanie miejsca do przedstawienia towarów organom celnym i czasowego składowania, ustanowienie wolnego obszaru celnego oraz rozpoczęciu działalności w wolnym obszarze celnym.

W § 4 wskazano, na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia delegowanego, że dla wniosków wymienionych w tym artykule, to jest wniosków o udzielenie pozwolenia na:

- 1) korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego,
- 2) korzystanie z odprawy scentralizowanej,
- 3) wpis danych do rejestru zgłaszającego,
- 4) korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego,
- 5) korzystanie z procedury uszlachetniania biernego,
- 6) korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia,
- 7) korzystanie z procedury odprawy czasowej,
- 8) prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego

stosuje się wymogi dla danych określone w załączniku 12 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 (Dz. U. UE L 69 z dnia 15.03.2016 r., str. 1), zwanego dalej „przejściowym rozporządzeniem delegowanym”.

W § 4 rozporządzenia wskazano dla jakich wniosków w okresie przejściowym, do czasu uruchomienia określonych systemów informatycznych, a częściowo także poza nim, należy określić wymogi dla danych. Są to wnioski inne, niż te, o których mowa w art. 2 rozporządzenia delegowanego. Wnioski zdefiniowano poprzez odniesienie do odpowiednich przepisów przejściowego rozporządzenia delegowanego oraz ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne i są to wnioski o udzielenie pozwolenia na:

- 1) korzystanie z procedury tranzytu w formie papierowej, na liście przewozowym CIM, dla towarów przewożonych koleją, o którym mowa w art. 25 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 2) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą morską, o którym mowa w art. 26 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 3) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą powietrzną, o którym mowa w art. 26 przejściowego rozporządzenia delegowanego,

- 4) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych drogą morską, o którym mowa w art. 28 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 5) korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych drogą powietrzną, o którym mowa w art. 27 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 6) uzyskanie statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego w formie papierowej, na liście przewozowym CIM, dla towarów przewożonych koleją, o którym mowa w art. 43 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 7) uzyskanie statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego w formie papierowej, na liście przewozowym CIM, dla towarów przewożonych koleją, o którym mowa w art. 44 przejściowego rozporządzenia delegowanego,
- 8) miejsce uznane dla przedstawienia i czasowego składowania, o którym mowa w art. 115 rozporządzenia delegowanego,
- 9) ustanowienie wolnego obszaru celnego, o którym mowa w art. 27 ust. 2 ustawy – Prawo celne;
- 10) rozpoczęcie działalności w wolnym obszarze celnym – powiadomienie o rozpoczęciu działalności, o którym mowa w art. 244 ust. 2 unijnego kodeksu celnego (swoisty rodzaj wniosku).

W § 6 rozporządzenia i załączniku określono zakres danych dla powiadomienia o powrotnym wywozie, deklaracji do czasowego składowania oraz powiadomienia o przybyciu w przypadku przemieszczania towarów objętych procedurą czasowego składowania, o którym mowa w art. 148 ust. 5 lit. b) i c) unijnego kodeksu celnego.

Projekt rozporządzenia przyczyni się do ujednoczenia zakresu danych, które mają być przekazywane przez przedsiębiorców organom celnym, co bezpośrednio przekłada się na ujednoczenie wykonywania przepisów prawa celnego oraz ułatwienie w dokonywaniu formalności przed organami celnymi, co ułatwia pracę administracji celnej oraz daje gwarancje stabilności dla przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Reguluje on kwestie, które pozostają w gestii prawa krajowego państw członkowskich Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych, w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, określonych

w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie, z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem rozporządzenia, w trybie określonym w art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa będą analizowane podczas procesu konsultacji.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie danych zamieszczanych we wnioskach, deklaracjach i powiadomieniach oraz załączanych dokumentów Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące. Ministerstwo Finansów. Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu, Szef Służby Celnej, Marian Banaś Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Zastępca Dyrektora Departamentu Cel – Piotr Pogorzelski tel. 694-5267	Data sporządzenia 14 marca 2016 r. Źródło: Ustawa Prawo celne. Nr w wykazie prac 111
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie definiuje w obszarach nie zdefiniowanych w prawie unijnym, jaki zakres danych ma być stosowany dla określonych wniosków o udzielenie pozwoleń na stosowanie procedur celnych, a także deklaracji i powiadomień. Podstawę do wprowadzenia regulacji krajowych stanowią zarówno przepisy unijne, jak też krajowe. W ramach przepisów unijnych (w zakresie wniosków, deklaracji i powiadomień) – należy wskazać wnioski i wspólne wymogi dla danych z tych wniosków, aby przedsiębiorcy wiedzieli, jakie wymogi stosuje Polska, tam, gdzie przepisy unijne dają w okresie przejściowym alternatywę państwom członkowskim. Dodatkowo, z uwagi na nowe instytucje wprowadzane przez Unijny Kodeks Celny, lub też utrzymywane w okresie przejściowym, do czasu dostosowania określonych systemów IT należy, na poziomie kraju określić dane dla grupy wniosków i innych dokumentów celnych. Określenie wymogów dla danych ujednotwici stosowania prawa celnego i uprości formalności celne.

Podstawę do określenia danych alternatywnych dla danych obowiązujących po dostosowaniu systemów IT do wymogów unijnego kodeksu celnego stanowi art. 55 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 (Dz. U. UE L 69 z dnia 15.03.2016 r., str. 1).

Projekt rozporządzenia dotyczy obszaru krajowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Stosownie do art. 8a ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858 i 1649) – minister właściwy do spraw finansów publicznych, mając na uwadze jednolite wykonywanie przepisów prawa celnego oraz ułatwienie w dokonywaniu formalności przed organami celnymi, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wnioski, do których stosuje się alternatywne wymogi dla danych w stosunku do wymogów określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. U. UE L 343 z dnia 29.12.2015 r., str. 1 z późn. zm.) oraz alternatywne wymogi dla danych zamieszczanych w tych wnioskach;
- 2) wnioski, do których stosuje się wymogi dla danych określone w załączniku 12 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. zamiast wymogów dla danych

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wprowadzenie rozporządzenia nie wiąże się z kosztami											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych powodujących zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Poprawa standardu obsługi przedsiębiorców, ułatwienie formalności celnych.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Poprawa standardu obsługi przedsiębiorców										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: zharmonizowanie wymogów dla danych	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy	
Brak.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Ujednoczenie w okresie przejściowym wymogów dla danych z wniosków, deklaracji i powiadomień, które docelowo będą obsługiwane przez system unijny umożliwi płynne dostosowanie się do wymogów unijnych. Harmonizacja danych dla wniosków krajowych z pozostałymi danymi ma na celu wprowadzenie jednego modelu danych, co umożliwi ich efektywne wykorzystanie docelowo w systemie elektronicznych do obsługi wniosków w kraju.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Ogłoszenie rozporządzenia jest planowane na II kwartał 2016 roku, a wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ze względu na specyfikę materii stanowiącej przedmiot projektu rozporządzenia nie planuje się ewaluacji.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

Oddział I Dane zamieszczane we wnioskach

Sekcja 1 Tabela wymogów dla danych

L.p.		1/ 4a	2/ 4 a	3/ 4b	4/ 6b	5/ 7d	6/ 9a	7/ 9b	8/ 9c	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	Nazwa																		
Grupa 1 – Informacje o wniosku/decyzji																			
1/1	Kod rodzaju wniosku/decyzji	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
1/2	Podpis/uwierzytelnienie	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
1/3	Rodzaj wniosku	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
1/4	Geograficzny obszar ważności – Unia	A	A	A	A	A	A	A	A										
1/5	Geograficzny obszar ważności –		A																

L.p.		1/ 4a	2/ 4 a	3/ 4b	4/ 6b	5/ 7d	6/ 9a	7/ 9b	8/ 9c	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
	Nazwa																			
	państwa wspólneg o tranzytu																			
1/6	Numer referency jny decyzji	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]	A [2]			A [2]
1/7	Organ celny podejmuj ący decyzję	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Grupa 2 – Odniesienia do dokumentów, świadectw i pozwoleń																				
2/4	Załączon e dokumen ty	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
2/5	Numer identyfik acyjny miejsca składowe go																			A [2]
																				A [2]
																				A
Grupa 3 – Strony																				
3/1	Wniosko dawca/po siadacz pozwole	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A	A

L.p.		1/ 4a	2/ 4 a	3/ 4b	4/ 6b	5/ 7d	6/ 9a	7/ 9b	8/ 9c	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	Nazwa																		
	nia lub decyzji																		
3/2	Identyfikacja wnioskodawcy/posiadacza pozwolenia lub decyzji	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
3/3	Przedstawiciel	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]	A [4]		A	A
3/4	Identyfikacja przedstawiciela	A	A	A	A		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A			
3/5	Imię i nazwisko oraz dane kontaktowe osoby odpowiedzialnej za sprawę celne	A [5]	A [5]		A [5]		A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]			
3/6	Osoba	A	A	A	A		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		A	A

L.p.		1/ 4a	2/ 4 a	3/ 4b	4/ 6b	5/ 7d	6/ 9a	7/ 9b	8/ 9c	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
	Nazwa																			
	kontakto wa odpowie dzialna za wniosek																			
3/7	Osoba kierująca przedsięb iorstwem wniosko dawcy lub nadzoruj ąca zarządza nie nim	A [5]	A [5]		A [5]		A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]				
Grupa 4 – Daty, godziny, okresy i miejsca																				
4/1	Miejsce	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]	A [7]
4/2	Data	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
4/3	Miejsce, w którym prowadz one są główne księgi rachunko we na	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]					A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]	A [5]				

L.p.		1/ 4a	2/ 4 a	3/ 4b	4/ 6b	5/ 7d	6/ 9a	7/ 9b	8/ 9c	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	Nazwa																		
	potrzeby celne lub w którym są one dostępne																		
4/4	Miejsce prowadzenia ewidencji	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A			A
4/6	[Wnioskowana] Data rozpoczęcia ważności decyzji	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C			
4/8	Lokalizacja towarów				A	A	A	A	A		A	A	A	A	A	A			
4/12	Urząd celny zabezpieczenia	A	A	A														A	
4/14	Urząd celny (urzędy celne) przeznaczenia						A		A							A			

L.p.		1/ 4a	2/ 4 a	3/ 4b	4/ 6b	5/ 7d	6/ 9a	7/ 9b	8/ 9c	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	Nazwa																		
4/15	Urząd celny (urzędy celne) wyjścia				A			A							A				
4/16a	Adres miejsca składowania																A		
Grupa 5 – Identyfikacja towarów																			
5/1	Kod towaru					A													
5/2	Opis towarów					A													
5/3	Ilość towarów					A													
Grupa 6 – Warunki																			
6/1	Zakazy i ograniczenia					A													
Grupa 7 – Działania i procedury																			
7/2	Rodzaj procedur celnych	A	A	A		A													
7/3	Rodzaj zgłoszenia/deklaracji					A													
7/4	Liczba operacji					A	A	A	A		A	A	A	A	A	A			

L.p.		1/ 4a	2/ 4 a	3/ 4b	4/ 6b	5/ 7d	6/ 9a	7/ 9b	8/ 9c	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	Nazwa																		
Grupa 8 – Pozostałe																			
8/1	Rodzaj głównych ksiąg rachunkowych na potrzeby celne	A	A		A	A				A	A	A	A	A	A	A			
8/2	Rodzaj ewidencji	A	A		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A			A
8/3	Dostęp do danych									A	A	A	A	A	A	A			
8/5	Dodatkowe informacje	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
8/6	Zabezpieczenie			A														A	
8/7	Kwota zabezpieczenia																	A	
8/10	Szczegóły dotyczące miejsc składowych																	A	A
8/11	Składow																		A

L.p.		1/ 4a	2/ 4 a	3/ 4b	4/ 6b	5/ 7d	6/ 9a	7/ 9b	8/ 9c	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	Nazwa																		
	anie towarów unijnych																		
8/12	Zgoda na publikacj ę w wykazie posiadac zy pozwole ń	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		A	A
Grupa 9 – Dodatkowe																			
VI/3	Poziom zabezpie czenia	A	A																
VI/5	Kwota referency jna	A	A																
VII/1	Rodzaj odroczen ia płatności			A															
VII/a	Przedsta wicielstw o pośredni ego				A		A	A	A							A			
VII/b	Stosowa nie uproszcz				A		A	A	A		A	A	A	A	A	A			

L.p.		1/ 4a	2/ 4 a	3/ 4b	4/ 6b	5/ 7d	6/ 9a	7/ 9b	8/ 9c	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	Nazwa																		
	enia poza godzina mi pracy urzędu celnego																		

Sekcja 2 Wyjaśnienia do tabeli wymogów dla danych

A. Ogólne wyjaśnienia

1. Wymogi dotyczące danych określone w niniejszym załączniku stosuje się do wniosków sporządzanych przy zastosowaniu techniki elektronicznego przetwarzania danych, jak również do wniosków w formie papierowej.

2. Numery kolumn oznaczają odpowiednio rodzaj wniosku:

L.p.	Kod wniosku	Rodzaj wniosku
1/4a	CGU	Wniosek o udzielenie pozwolenia na złożenie zabezpieczenia generalnego (dotyczy procedur innych niż tranzyt)
2/4a	ZGT	Wniosek o udzielenie pozwolenia na złożenie zabezpieczenia generalnego w procedurze tranzytu
3/4b	DPO	Wniosek o udzielenie pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności celnych
4/6b	ACP	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego wystawcy
5/7d	SAS	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z samoobsługi celnej
6/9a	ACT	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze TIR
7/9b	ACR	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego
8/9c	ACE	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego
9	CIM	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury tranzytu w formie papierowej (na liście przewozowym CIM) dla towarów przewożonych koleją
10	TPM	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą morską
11	TPP	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą powietrzną
12	TEM	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych drogą morską
13	TEP	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych drogą powietrzną
14	TNC	Wniosek o udzielenie pozwolenia na uzyskanie statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego w formie papierowej (na liście przewozowym CIM) dla towarów przewożonych koleją
15	TOC	Wniosek o udzielenie pozwolenia na uzyskanie statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego w formie papierowej (na liście przewozowym CIM) dla towarów przewożonych koleją
16	DMU	Wniosek o udzielenie pozwolenia na uznanie miejsca do przedstawienia towarów organom celnym i czasowego

		składowania
17	WOC	Wniosek o ustanowienie wolnego obszaru celnego
18	WPD	Wniosek o udzielenie pozwolenia na prowadzenie działalności w wolnym obszarze celnym - powiadomienie o rozpoczęciu działalności w wolnym obszarze celnym

3. Symbol „A” w polu kolumny oznacza, że informacja jest wymagana dla wniosku.

4. Symbol „C” w polu kolumny oznacza, że informacja jest fakultatywna.

5. Uwagi przy symbolach „A” lub „C” oznaczają odpowiednio:

[2] Dane te stosuje się we wniosku tylko w przypadku wniosku o zmianę, przedłużenie lub cofnięcie decyzji.

[4] Informacje te są obowiązkowe tylko w przypadku, gdy nie jest wymagany numer EORI przedsiębiorcy. W przypadku podania numeru EORI, nie należy podawać nazwy i adresu, chyba że stosuje się wniosek lub decyzję w formie papierowej.

[5] Informacji tej nie podaje się, jeżeli wnioskodawca jest upoważnionym przedsiębiorcą.

[6] Informacja ta podawana jest tylko w przypadku, gdy wniosek dotyczy stosowania odprawy czasowej, a informacje wymagane są na mocy przepisów prawa celnego.

[7] Informacje te są stosowane wyłącznie w przypadku wniosku w formie papierowej.

B. Noty wyjaśniające do danych

Grupa 1 – Informacje o wniosku/decyzji

1/1. Kod rodzaju wniosku/decyzji

Należy podać kod dla wniosku, zgodnie z kodami podanymi w sekcji 2 pkt 2.

1/2. Podpis/uwierzytelnienie

Wnioski w formie papierowej podpisuje osoba, która składa wniosek. Osoba podpisująca powinna podać swoje stanowisko.

Wnioski złożone z zastosowaniem techniki elektronicznego przetwarzania danych są uwierzytelniane przez osobę, która składa wniosek (wnioskodawcę lub jego przedstawiciela).

1/3. Rodzaj wniosku

Stosuje się następujące kody:

- 1 pierwszy wniosek
- 2 wniosek w sprawie zmiany decyzji
- 3 wniosek w sprawie przedłużenia pozwolenia
- 4 wniosek w sprawie cofnięcia decyzji

1/4 Geograficzny obszar ważności – Unia

Należy wskazać, czy skutek decyzji jest ograniczony do jednego lub kilku państw członkowskich, wskazując wyraźnie odpowiednie państwo (państwa) członkowskie.

1/5 Geograficzny obszar ważności – państwa wspólnego tranzytu

Należy podać państwa wspólnego tranzytu, w których pozwolenie może być stosowane.

1/6. Numer referencyjny decyzji

Niepowtarzalny numer referencyjny nadany decyzji przez właściwy organ celny.

1/7. Organ celny podejmujący decyzję

Numer identyfikacyjny organu celnego, do którego składany jest wniosek, wysyłana deklaracja lub powiadomienie.

Grupa 2 –Odniesienia do dokumentów, świadectw i pozwoleń

2/4. Załączone dokumenty

Podać informacje na temat rodzaju oraz, w stosownych przypadkach, numer identyfikacyjny lub datę wystawienia dokumentu (dokumentów) dołączonego do wniosku. Wskazać również łączną liczbę załączonych dokumentów.

Jeżeli dokument zawiera rozszerzenie informacji podanych we wniosku, podać odniesienie do odpowiednich danych.

Kolumny 1-4/6b, 6/9a-15, 17-18

W wniosku należy podać kod „ONP” i załączyć oświadczenie, że wnioskodawca nie dopuścił się poważnego naruszenia przepisów prawa celnego lub podatkowego lub powtórnie nie naruszył tych przepisów i nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe oraz że nie zalega w podatkach płatnych naczelnikowi urzędu skarbowego.

Kolumna 2/4a tabeli:

Można podać kod „ZDG” a do wniosku należy załączyć zobowiązanie do złożenia, przed udzieleniem pozwolenia, oryginału dokumentu gwarancyjnego, zgodnego z wzorem określonym w załączniku 32-03 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558).

Kolumna 16 tabeli:

Opis miejsca, plan sytuacyjny miejsca oraz opis sposobu zabezpieczenia nienaruszalności i tożsamości towarów.

Kolumna 17 tabeli:

Do wniosku o ustanowienia wolnego obszaru celnego należy dołączyć:

- 1) dokument potwierdzający prawo wnioskodawcy do korzystania z nieruchomości, na której ma być ustanowiony wolny obszar celny: odpis z księgi wieczystej, potwierdzający prawo własności lub użytkowania wieczystego, przysługujące wnioskodawcy w stosunku do nieruchomości, na których ma być ustanowiony wolny obszar celny;
- 3) szczegółowy opis granic wraz z oznaczeniem miejsc wejść i wyjść oraz obszar wolnego obszaru celnego;
- 4) mapę, z zaznaczeniem przebiegu granic, w skali 1:5000;
- 5) opinię dyrektora izby celnej, właściwego miejscowo ze względu na lokalizację wolnego obszaru celnego, dotyczącą możliwości sprawowania skutecznego dozoru celnego towarów wprowadzanych i wyprowadzanych z wolnego obszaru celnego oraz potwierdzającą zgodność ze stanem faktycznym przebiegu granic, przedstawionych na mapie i w szczegółowym opisie granic;
- 7) oświadczenie, że wnioskodawca nie dopuścił się poważnego naruszenia przepisów prawa celnego lub podatkowego lub powtórnie nie naruszył tych przepisów i nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe oraz że nie zalega on w podatkach płatnych naczelnikowi urzędu skarbowego,
- 6) wpływ na sektor finansów publicznych, konkurencyjność gospodarki oraz zatrudnienie;

1. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												

pozostałe jednostki (oddzielnie)														
Saldo ogółem														
budżet państwa														
JST														
pozostałe jednostki (oddzielnie)														
Źródła finansowania														
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń														
2. Wpływ na rynek pracy														

Do wniosku o cofnięcie wolnego obszaru celnego należy dołączyć opinię dyrektora izby celnej, właściwego miejscowo ze względu na lokalizację wolnego obszaru celnego, zawierającą ustalenia dotyczące:

- 1) rozliczenia towarów wprowadzonych do wolnego obszaru celnego przez osoby prowadzące działalność w wolnym obszarze celnym,
- 2) uregulowania przez osoby prowadzące działalność w wolnym obszarze celnym wszelkich zobowiązań wobec organu celnego, związanych z wykonywaniem tej działalności.

2/5. Numer identyfikacyjny miejsca składowego

Podać numer identyfikacyjny nadany miejscu składowemu przez organ celny podejmujący decyzję.

Kolumna 16 tabeli:

Podać numer identyfikacyjny miejsca uznanego do przedstawienia towarów organom celnym i czasowego składowania.

Kolumna 18 tabeli:

Podać numer identyfikacyjny wolnego obszaru celnego

Grupa 3 – Strony

3/1. Wnioskodawca/posiadacz pozwolenia lub decyzji

Podać imię i nazwisko oraz adres wnioskodawcy.

3/2 Identyfikacja wnioskodawcy/posiadacza pozwolenia lub decyzji

Podać numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI) wnioskodawcy/posiadacza decyzji, jak przewidziano w art. 1 ust. 18 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym”.

W przypadku wniosku złożonego z zastosowaniem techniki elektronicznego przetwarzania danych, należy zawsze podawać numer EORI wnioskodawcy.

Kolumna 18 tabeli:

W przypadku wniosku o ustanowienie wolnego obszaru celnego podać nr NIP wnioskodawcy

3/3. Przedstawiciel

Jeżeli wnioskodawca wskazany w 3/1 Wnioskodawca/posiadacz pozwolenia lub decyzji lub w 3/2 Identyfikacja wnioskodawcy/posiadacza pozwolenia lub decyzji jest reprezentowany przez przedstawiciela, należy podać odpowiednie informacje o przedstawicielu.

3/4 Identyfikacja przedstawiciela

Jeżeli wnioskodawca wskazany w 3/1 Wnioskodawca/posiadacz pozwolenia lub decyzji lub w 3/2 Wnioskodawca/posiadacz pozwolenia lub decyzji jest reprezentowany przez przedstawiciela, należy podać numer EORI przedstawiciela.

3/5. Imię i nazwisko oraz dane kontaktowe osoby odpowiedzialnej za sprawy celne

Informacje kontaktowe, w tym, w stosownych przypadkach, numer faksu danej osoby, które mogą być używane do dalszych kontaktów i korespondencji w sprawach celnych.

3/6. Osoba kontaktowa odpowiedzialna za wniosek

Osoba kontaktowa jest odpowiedzialna za utrzymywanie kontaktów z organami celnymi w kwestiach związanych z wnioskiem.

Informacja ta podawana jest tylko w przypadku, gdy jest to osoba inna niż osoba odpowiedzialna za sprawy celne podana w 3/5 Imię i nazwisko oraz dane kontaktowe osoby odpowiedzialnej za sprawy celne.

Należy podać imię i nazwisko osoby kontaktowej oraz dowolne dane z poniższych: numer telefonu, adres e-mail (najlepiej skrzynki funkcyjnej) oraz, w stosownych przypadkach, numer faksu.

3/7. Osoba kierująca przedsiębiorstwem wnioskodawcy lub nadzorująca zarządzanie nim

Do celów art. 39 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej unijnym kodeksem celnym, należy podać imię i nazwisko oraz pełne dane odpowiedniej osoby (osób) zgodnie z prawem działalności/formą spółki wnioskodawcy, w szczególności: dyrektora/kierownika przedsiębiorstwa, dyrektorów i członków zarządu, w zależności od struktury przedsiębiorstwa. Dane powinny obejmować: imię i nazwisko, adres, datę urodzenia i krajowy numer identyfikacyjny.

Grupa 4 – Daty, godziny, okresy i miejsca

4/1. Miejsce

Miejsce, w którym wniosek został podpisany lub w inny sposób uwierzytelniony.

4/2. Data

Dzień, w którym wnioskodawca podpisał lub w inny sposób uwierzytelnił wniosek.

4/3. Miejsce, w którym prowadzone są główne księgi rachunkowe na potrzeby celne lub w którym są one dostępne

Główne księgi rachunkowe na potrzeby celne, o których mowa w art. 22 ust. 1 akapit trzeci unijnego kodeksu celnego, są to księgi, które mają być uznawane przez organy celne za główne księgi rachunkowe na potrzeby celne, pozwalające organom celnym na nadzorowanie i monitorowanie wszystkich działań objętych danym pozwoleniem. Istniejące handlowe, podatkowe lub inne materiały księgowo wnioskodawcy mogą być uznane za główne księgi rachunkowe na potrzeby celne, jeżeli ułatwiają kontrole oparte na audycie.

Należy podać pełny adres miejsca, w tym państwo członkowskie, w którym główne księgi rachunkowe będą przechowywane lub udostępniane. Kod UN/LOCODE może zastąpić adres, jeśli umożliwia jednoznaczną identyfikację danej lokalizacji.

4/4. Miejsce prowadzenia ewidencji

Należy wpisać pełny adres miejsca (miejsc), w tym państwo członkowskie, w którym przechowywane są ewidencje wnioskodawcy lub w którym mają być przechowywane. Kod UN/LOCODE może zastąpić adres, jeśli umożliwia jednoznaczną identyfikację danej lokalizacji.

Informacja ta jest konieczna do określenia lokalizacji ewidencji dotyczącej towarów znajdujących się pod adresem wskazanym w 4/8. Lokalizacja towarów.

4/6. [Wnioskowana] Data rozpoczęcia ważności decyzji

Wnioskodawca może wystąpić o to, aby okres ważności pozwolenia rozpoczynał się określonego dnia. Jednak data ta powinna uwzględniać nieprzekraczalne terminy określone w art. 22 ust. 2 i 3 unijnego kodeksu celnego, a wnioskowana data nie może być wcześniejsza niż data określona w art. 22 ust. 4 unijnego kodeksu celnego.

4/8. Lokalizacja towarów

Stosując odpowiedni kod, należy podać numer identyfikacyjny miejsca (miejsc), w którym towary mogą zostać umieszczone podczas objęcia procedurą celną, będą odbierane w ramach operacji TIR lub tranzytu unijnego, obejmowane procedurą tranzytu unijnego, albo dla których będzie wystawione potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów.

4/14. Urząd celny (urzędy celne) przeznaczenia

Wskazać urząd celny (urzędy celne) przeznaczenia właściwy dla miejsca, w którym towary są odbierane przez upoważnionego odbiorcę.

4/15. Urząd celny (urzędy celne) wyjścia

Wskazać urząd celny (urzędy celne) wyjścia odpowiedzialny za miejsce, w którym towary będą obejmowane procedurą tranzytu unijnego.

Kolumny 6/9a i 8/9c tabeli:

Wskazać wyrażony w minutach termin, w którym upoważniony odbiorca otrzymuje pozwolenie na rozładunek.

Kolumna 7/9b tabeli:

Wskazać wyrażony w minutach termin, w jakim po złożeniu zgłoszenia tranzytowego przez upoważnionego nadawcę urząd celny wyjścia może przeprowadzić ewentualną kontrolę towarów przed zwolnieniem i wysyłką towarów.

4/16a. Adres miejsca składowania

Podać adres miejsca uznanego, miejsca składowego lub wolnego obszaru celnego.

Grupa 5 – Identyfikacja towarów

5/1. Kod towaru

Podać pierwsze 4 cyfry kodu Nomenklatury scalonej towarów.

5/2. Opis towarów

Kolumna 4/6b i 18 tabeli: Podać, czy dotyczy towarów rolnych lub przemysłowych.

Kolumna 5/7d tabeli:

Podać opis handlowy lub techniczny towarów. Opis handlowy lub techniczny powinien być dostatecznie jasny i szczegółowy, aby umożliwić wydanie decyzji w sprawie wniosku.

5/3. Ilość towarów

Podać przewidywaną ilość towarów, które mają zostać objęte procedurą celną z zastosowaniem danego uproszczenia, w okresie miesięcznym.

Grupa 6 – Warunki

6/1. Zakazy i ograniczenia

Wskazać wszelkie zakazy i ograniczenia na szczeblu krajowym lub unijnym, które mają zastosowanie w odniesieniu do towarów lub danej procedury w państwie członkowskim (państwach członkowskich) przedstawienia.

Podać właściwe organy, które są odpowiedzialne za kontrole lub formalności, które należy przeprowadzić przed zwolnieniem towarów.

Grupa 7 – Działania i procedury

7/2. Rodzaj procedur celnych

Wskazać właściwą procedurę celną (procedury celne), którą zamierza zastosować wnioskodawca. W stosownych przypadkach podać numer referencyjny odpowiedniego pozwolenia, jeżeli nie wynika to z innych informacji zawartych we wniosku. Jeżeli nie udzielono jeszcze stosownego pozwolenia, należy podać numer identyfikacyjny wniosku.

Kolumna 18 tabeli:

Podać procedury, którymi będą objęte towary w wolnym obszarze celnym

7/3. Rodzaj zgłoszenia/deklaracji

Podać rodzaj zgłoszenia celnego (standardowe, uproszczone lub wpis do rejestru zgłaszającego), które zamierza zastosować wnioskodawca.

W przypadku zgłoszeń uproszczonych podać numer referencyjny pozwolenia, jeżeli nie wynika to z innych informacji zawartych we wniosku. Jeżeli nie udzielono jeszcze pozwolenia na stosowanie zgłoszenia uproszczonego, należy podać numer identyfikacyjny wniosku.

W przypadku wpisu do rejestru podać numer referencyjny pozwolenia, jeżeli nie wynika to z innych informacji zawartych we wniosku. Jeżeli nie udzielono jeszcze pozwolenia na wpis do rejestru, należy podać numer identyfikacyjny wniosku.

7/4. Liczba operacji (przesyłek)

Kolumny 1/4a, 2/4a tabeli:

Jeżeli stosowane będzie zabezpieczenie generalne w celu pokrycia istniejących długów celnych lub objęcia towarów procedurą specjalną wskazać liczbę przesyłek w odniesieniu do ostatnich 12 miesięcy.

Kolumny 4/6b - 8/9c i 10-15 tabeli:

Podać szacunkowo, ile razy w skali miesiąca wnioskodawca będzie korzystał z uproszczenia.

Grupa 8 – Pozostałe

8/1. Rodzaj głównych ksiąg rachunkowych

Określić rodzaj głównych ksiąg rachunkowych, podając szczegółowe informacje dotyczące systemu, który ma zostać wykorzystany, w tym oprogramowania.

8/2. Rodzaj ewidencji

Określić rodzaj ewidencji, podając szczegółowe informacje dotyczące systemu, który ma zostać wykorzystany, w tym oprogramowania.

Ewidencje te muszą pozwalać organom celnym na nadzorowanie danej procedury, w szczególności w odniesieniu do identyfikacji towarów objętych procedurą, ich statusu celnego i ich przemieszczeń.

8/3. Dostęp do danych

Określić, w jaki sposób szczegółowe dane ze zgłoszenia tranzytowego lub zgłoszenia celnego są udostępniane organom celnym.

8/5. Dodatkowe informacje

Podać wszelkie przydatne informacje.

Kolumna 2/4a:

Podać liczbę wnioskowanych egzemplarzy poświadczenia TC31 lub TC33 oraz uzasadnienie w przypadku wnioskowania o więcej niż jeden egzemplarz.

Kolumna 7/9b:

Podać liczbę sztuk plombownic, jaką upoważniony nadawca powinien dysponować oraz rodzaj innych środków stosowanych w celu zapewnienia tożsamości towarów, jakie upoważniony nadawca chce stosować zamiast plombownic.

Kolumna 17 tabeli:

Podać zakres przewidywanych operacji na towarach oraz uzasadnienie gospodarcze ustanowienia wolnego obszaru celnego.

8/6. Zabezpieczenie

Podać, czy dla danego pozwolenia wymagane jest zabezpieczenie. Jeśli podano „tak”, podać numer referencyjny zabezpieczenia udzielonego w odniesieniu do danego pozwolenia.

8/7. Kwota zabezpieczenia

Wprowadzić kwotę zabezpieczenia pojedynczego lub, w przypadku zabezpieczenia generalnego, kwotę odpowiadającą części kwoty referencyjnej przypisanej do konkretnego pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania lub przedstawienie towarów organom celnym i czasowego składowania.

8/10. Szczegóły dotyczące miejsc składowych

Podać informacje o miejscach używanych do czasowego składowania lub składowania celnego, które będą przeznaczone do wykorzystania jako miejsca składowe.

Informacje te mogą obejmować szczegółowe informacje na temat cech fizycznych obiektów, urządzeń do magazynowania, a w przypadku specjalnie wyposażonych miejsc składowych, innych informacji koniecznych do sprawdzenia zgodności, odpowiednio, z art. 117 lit. b) oraz art. 202 rozporządzenia delegowanego.

Kolumna 16 tabeli:

Opisać miejsce oraz sposób zabezpieczenia nienaruszalności i tożsamości towarów.

Kolumna 17 tabeli: Podać obszar wolnego obszaru celnego

8/11. Składowanie towarów unijnych

Wskazać („tak/nie”), czy przewiduje się składowanie towarów unijnych w składzie celnym, magazynie czasowego składowania lub wolnym obszarze celnym.

Wniosek o składowanie towarów unijnych można złożyć również do organu celnego podejmującego decyzję na późniejszym etapie, kiedy wniosek został przyjęty, a pozwolenie na prowadzenie miejsca składowego zostało udzielone.

8/12. Zgoda na publikację w wykazie posiadaczy pozwoleń

Wskazać (tak/nie), czy wnioskodawca zgadza się na ujawnienie w publicznym wykazie posiadaczy pozwoleń następujących danych dotyczących pozwolenia, o które występuje:

- posiadacz pozwolenia,
- rodzaj pozwolenia,

- data wejścia w życie lub, w stosownych przypadkach, okres ważności,
- państwo członkowskie organu celnego podejmującego decyzję,
- właściwy/kontrolny urząd celny.

VI/3. Poziom zabezpieczenia

Kolumna 1/4a:

Wskazać, czy poziom zabezpieczenia na pokrycie istniejących długów celnych oraz, w stosownych przypadkach, innych opłat wynosi 100% czy 30% części kwoty referencyjnej, której dotyczy wnioski, lub czy poziom zabezpieczenia na pokrycie potencjalnych długów celnych oraz, w stosownych przypadkach, innych opłat wynosi 100%, 50%, 30% czy 0% odpowiedniej części kwoty referencyjnej.

Kolumna 2/4a:

Wskazać, czy poziom zabezpieczenia na pokrycie potencjalnych długów celnych oraz, w stosownych przypadkach, innych opłat wynosi 100%, 50%, 30% czy 0% części kwoty referencyjnej objętej wnioskiem.

VI/5 Kwota referencyjna

Podać informację o części kwoty referencyjnej, której dotyczy wnioski, obejmującej wszystkie operacje, zgłoszenia lub procedury wnioskodawcy, zgodnie z art. 89 ust. 5 unijnego kodeksu celnego objęte zakresem wniosku. Kwota w pełnych złotych – liczbą i słownie.

VII/1 Rodzaj odroczenia płatności

Jeżeli wniosek dotyczy formy odroczenia, o której mowa w art. 110 lit. a unijnego kodeksu celnego podać nazwę urzędu celnego, w którym zaksięgowano należności celne oraz numer zgłoszenia celnego lub decyzji określających kwotę należności celnych.

Jeżeli wniosek dotyczy formy odroczenia, o której mowa w art. 110 lit. b lub c unijnego kodeksu celnego podać adres miejsca, w którym są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe wnioskodawcy na potrzeby celne i w którym ma być prowadzona przynajmniej część działalności, której ma dotyczyć pozwolenie.

Jeżeli wniosek dotyczy formy odroczenia, o której mowa w art. 110 lit. c unijnego kodeksu celnego podać numer pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej.

IX/1. Przemieszczanie towarów

Podać podstawę prawną dla przemieszczania towarów.

Podać adres docelowego magazynu (magazynów) czasowego składowania.

Jeżeli przemieszczanie towarów ma się odbywać zgodnie z art. 148 ust. 5 lit. c) unijnego kodeksu celnego, należy podać numer EORI posiadacza pozwolenia na prowadzenie docelowego magazynu (magazynów) czasowego składowania.

VII/a. Przedstawiciel pośredni

Wypełnić, jeśli wnioskodawca chce stosować pozwolenie również jako przedstawiciel pośredni.

VII/b. Stosowanie uproszczenia poza godzinami pracy urzędu celnego

Wypełnić w przypadku wnioskowania o stosowanie uproszczenia poza godzinami pracy urzędu celnego.

Oddział II dane zamieszczane w deklaracji skróconej do czasowego składowania, powiadomieniu o przybyciu w przypadku przemieszczania towarów objętych procedurą czasowego składowania oraz powiadomieniu o powrotnym wywozie

A. Deklaracja skrócona do czasowego składowania zawiera dane:

1. organ celny, do którego jest składana deklaracja
2. składający deklarację
3. numer EORI składającego deklarację
4. odbiorca towaru
5. środek transportu (rodzaj środka transportu, numer rejestracyjny środka transportu)
6. zamknięcia celne (liczba, rodzaj, znaki)
7. opis towarów (nazwa, ilość, masa netto, masa brutto, opakowanie)

B. Powiadomienie o przybyciu w przypadku przemieszczania towarów objętych procedurą czasowego składowania zawiera dane:

1. numer pozycji towarowej
2. podpis/uwierzytelnienie
3. zgłoszenie uproszczone/poprzednie dokumenty
4. dodatkowe informacje
5. przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia, dodatkowe odniesienia
6. numer referencyjny/UCR
7. LRN
8. identyfikacja składu
9. nr identyfikacyjny przedstawiciela
10. kod statusu przedstawiciela
11. nr identyfikacyjny osoby powiadamiającej o przybyciu towarów po ich przemieszczeniu w procedurze czasowego składowania
12. lokalizacja towarów
13. kontrolny urząd celny
14. data przedstawienia towarów
15. masa brutto (kg)
16. opis towarów
17. rodzaj opakowań
18. liczba opakowań
19. oznaczenia przesyłek
20. kod CUS
21. kod towaru – kod nomenklatury scalonej
22. numer identyfikacyjny kontenera
23. numer zamknięcia celnego

C. Powiadomienie o powrotnym wywozie zawiera dane:

1. numer pozycji towarowej,
2. podpis/uwierzytelnienie,
3. zgłoszenie uproszczone/poprzednie dokumenty,
4. dodatkowe informacje,
5. numer własny zgłoszenia (LRN),
6. numer identyfikacyjny zgłaszającego,
7. numer identyfikacyjny przedstawiciela,
8. kod statusu przedstawiciela,

9. przewoźnik,
10. numer identyfikacyjny przewoźnika,
11. numer identyfikacyjny dodatkowych uczestników łańcucha dostaw,
12. urząd celny wyprowadzenia,
13. lokalizacja towarów,
14. oznaczenia przesyłek,
15. numer identyfikacyjny kontenera.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru, zwanego dalej „świadectwem pochodzenia”;
- 2) wzór wniosku o wystawienie świadectwa pochodzenia;
- 3) szczegółowe wymogi, jakie powinno spełniać świadectwo pochodzenia;
- 4) sposób i tryb wystawiania świadectwa pochodzenia przez organy celne.

§ 2. 1. Świadectwo pochodzenia wystawia organ celny na wniosek eksportera lub nadawcy towaru.

2. Wzór wniosku o wystawienie świadectwa pochodzenia określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Wzór świadectwa pochodzenia określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Świadectwo pochodzenia potwierdza, że towar pochodzi z Unii Europejskiej lub z państwa trzeciego.

2. Jeżeli takie są wymogi wymiany handlowej, świadectwo pochodzenia może potwierdzać, że towary pochodzą z określonego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. W przypadku gdy warunki z art. 60 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 3, z późn. zm.) są spełnione jedynie w wyniku szeregu czynności lub procesów przeprowadzonych w różnych państwach członkowskich Unii

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i ... .

Europejskiej, świadectwo pochodzenia może potwierdzać jedynie, że towar pochodzi z Unii Europejskiej.

§ 4. 1. W celu wystawienia świadectwa pochodzenia organ celny udostępnia bezpłatnie wnioskodawcy formularz wniosku o wystawienie świadectwa pochodzenia i formularz świadectwa pochodzenia jako komplet formularzy do wypełnienia.

2. Formularz wniosku o wystawienie świadectwa pochodzenia i formularz świadectwa pochodzenia wypełnia się odręcznie wielkimi literami, na maszynie lub komputerowo, w sposób identyczny.

§ 5. Jeżeli takie są wymogi wymiany handlowej, mogą zostać wystawione kopie świadectw pochodzenia.

§ 6. 1. Świadectwo pochodzenia wystawia organ celny podczas wywozu towaru, do którego się odnosi.

2. Jeżeli z powodu szczególnych okoliczności organ celny nie wystawił świadectwa pochodzenia podczas wywozu towaru, może je wyjątkowo wystawić po wywozie towaru.

§ 7. W przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia świadectwa pochodzenia, na wniosek eksportera lub nadawcy towaru, któremu wystawiono oryginał świadectwa pochodzenia, organ celny wystawia duplikat świadectwa pochodzenia na podstawie dokumentów będących w jego posiadaniu. W polu 5 duplikatu świadectwa pochodzenia zamieszcza się adnotację „Duplikat” oraz datę wystawienia i numer seryjny oryginału świadectwa.

§ 8. 1. Eksporter lub nadawca towaru, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący regularnych wywozów towarów oraz dający gwarancję weryfikacji statusu pochodzenia towarów, może, za zgodą organu celnego, korzystać z uproszczonego trybu wystawiania świadectw pochodzenia.

2. Uproszczony tryb wystawiania świadectw pochodzenia polega na wystawianiu ostemplowanych przez organ celny świadectw pochodzenia przed wywozem towaru, wypełnianych przez eksportera lub nadawcę towaru podczas wywozu towaru.

§ 9. Do czasu wyczerpania istniejących zapasów, mogą być stosowane formularze świadectw pochodzenia określone w załączniku 12 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG)

nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 253 z 11.10.1993, str. 1, z późn. zm.).

§ 10. Zgody (upoważnienia) na korzystanie z uproszczonego trybu wystawiania świadectw pochodzenia wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zachowują swoją ważność, pod warunkiem spełnienia przez ich posiadaczy wymogów, o których mowa w § 8 ust. 1.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

WZÓR

Wniosek o wystawienie świadectwa pochodzenia

1 Eksporter/ Nadawca (imię i nazwisko lub nazwa oraz pełny adres, takie jakie widnieją w KRS).	Nr 000000	WNIOSEK
	(Pole przeznaczone na numer wystawienia)	
2 Odbiorca (imię i nazwisko lub nazwa oraz pełny adres, jeżeli znany, lub wpis „na zamówienie”)	UNIA EUROPEJSKA	
	<hr/> ŚWIADECTWO POCHODZENIA	
	3 Kraj pochodzenia („Unia Europejska” lub dany kraj pochodzenia)	
4 Szczegóły dotyczące transportu (wypełnianie nieobowiązkowe)	5 Uwagi	
6 Liczba porządkowa; znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów (dla towarów niezapakowanych określić liczbę lub wpisać „luzem”)	7 Ilość (wyrażona w masie brutto lub netto albo w innych jednostkach miary)	

8 Ja niżej podpisany(-a),

- WNOSZĘ o wystawienie świadectwa pochodzenia potwierdzającego, że opisane wyżej towary pochodzą z kraju wskazanego w polu 3.

- OŚWIADCZAM, że dane zawarte w niniejszym wniosku i przedstawione dokumenty potwierdzające oraz informacje dostarczone właściwym organom upoważnionym do wystawienia niniejszego świadectwa są prawdziwe, że towary, których dotyczą te dokumenty i informacje są tymi, dla których wnosi się o wystawienie świadectwa, że towary te spełniają warunki ustanowione w regulach dotyczących wspólnej definicji pojęcia pochodzenia towarów.

- ZOBOWIĄZUJĘ SIĘ do przedstawienia, na wniosek właściwych organów, takich uzupełniających informacji i dokumentów potwierdzających, które uznają one za potrzebne do celów wystawienia świadectwa.

9 Wnioskodawca (jeżeli nie jest on tożsamy z eksporterem/nadawcą)

Miejsce i data   Podpis wnioskodawcy*)

*) Obok podpisu wnioskodawcy musi być podane drukowanymi literami jego imię i nazwisko

(Pole przeznaczone na dodatkowe dane wymagane przez poszczególne państwa)

WZÓR
Świadcstwo pochodzenia

1 Eksporter/ Nadawca	Nr 000000	ORYGINAŁ
	(Pole przeznaczone na numer wystawienia)	
2 Odbiorca	UNIA EUROPEJSKA <hr style="width: 30%; margin: auto;"/> ŚWIADECTWO POCHODZENIA	
4 Szczegóły dotyczące transportu (Wypełnianie nieobowiązkowe)	5 Uwagi	
6 Liczba porządkowa; znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów	7 Ilość	

8 NIŻEJ PODPISANY ORGAN POŚWIADCZA, ŻE TOWARY OPISANE POWYŻEJ
POCHODZĄ Z KRAJU WSKAZANEGO W POLU 3

Miejsce i data wystawienia, nazwa, podpis i pieczęć właściwego organu.

1 Eksporter/Nadawca	Nr 000000	KOPIA
	(Pole przeznaczone na numer wystawienia)	
2 Odbiorca	UNIA EUROPEJSKA <hr/> ŚWIADECTWO POCHODZENIA	
	3 Kraj pochodzenia	
4 Szczegóły dotyczące transportu (Wypełnianie nieobowiązkowe)	5 Uwagi	
6 Liczba porządkowa; znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów	7 Ilość	

8 NIŻEJ PODPISANY ORGAN POŚWIADCZA, ŻE TOWARY OPISANE POWYŻEJ
POCHODZĄ Z KRAJU WSKAZANEGO W POLU 3

Miejsce i data wystawienia, nazwa, podpis i pieczęć właściwego organu.

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.) – minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru i wniosku o jego wystawienie, szczegółowe wymogi, jakie powinno ono spełniać oraz sposób i tryb jego wystawiania przez organy celne, mając na uwadze jednolite wykonywanie przepisów prawa celnego oraz ułatwienie w dokonywaniu formalności przed organami celnymi.

Celem niniejszego rozporządzenia jest uregulowanie kwestii wymogów jakie powinno spełniać niepreferencyjne świadectwo pochodzenia i wniosek o jego wystawienie oraz sposobu i trybu jego wystawiania. Konieczność unormowania powyższej kwestii w prawie krajowym została spowodowana zmianą regulacji unijnych, związanych z szeroką rozumianą reformą unijnego prawa celnego. Do tej pory materia objęta projektem rozporządzenia nie była przedmiotem regulacji krajowych, ponieważ kwestie te normowały stosowane bezpośrednio przepisy unijnego prawa celnego.

Unijny kodeks celny (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r.) daje państwom członkowskim prawo do wystawiania niepreferencyjnych świadectw pochodzenia (art. 61 ust. 3), jednocześnie w nowych uregulowaniach zrezygnowano z unormowania szczegółowego sposobu i trybu dokumentowania niepreferencyjnego pochodzenia towarów.

Niepreferencyjne świadectwa pochodzenia są wystawiane w Polsce przez jednostki organizacyjne służby celnej, w ilości około 250 tys. sztuk rocznie. Od 1 stycznia 2015 r. kompetencje do wystawiania takich świadectw uzyskała również Krajowa Izba Gospodarcza.

Ponieważ nowe przepisy unijne, inaczej niż wcześniej obowiązujące, nie zawierają regulacji dotyczących wspólnego dla państw członkowskich sposobu i trybu dokumentowania pochodzenia niepreferencyjnego, projekt rozporządzenia określa w § 2 organy uprawnione do wystawiania niepreferencyjnych świadectw pochodzenia, wzór wniosku o wystawienie świadectwa pochodzenia oraz wzór świadectwa pochodzenia.

Przepis § 3 określa wymogi świadectwa potwierdzania niepreferencyjnego pochodzenia jako unijnego, z państwa trzeciego lub z danego państwa członkowskiego.

Zasady nabywania pochodzenia niepreferencyjnego reguluje art. 60 unijnego kodeksu celnego. Zgodnie z ust. 1 tego przepisu towar całkowicie uzyskany w danym kraju lub na danym terytorium uznawany jest za pochodzący z tego kraju lub terytorium. Natomiast zgodnie z ust. 2 – jeżeli w produkcję towaru zaangażowany jest więcej niż jeden kraj lub więcej niż jedno terytorium, towar uznaje się za pochodzący z kraju lub terytorium, w którym został on poddany ostatniemu, ekonomicznie uzasadnionemu przetwarzaniu lub obróbce, w przedsiębiorstwie przystosowanym do tego celu, co spowodowało wytworzenie nowego produktu lub stanowiło istotny etap wytwarzania.

Jeżeli obróbka towaru w poszczególnych państwach członkowskich przebiegała na podobnych warunkach i żadna z nich miała charakteru dominującego – mogą powstać praktyczne problemy ze wskazaniem konkretnego państwa pochodzenia. Dlatego, aby nie utrudniać w takich przypadkach uzyskania przez polskich eksporterów świadectw pochodzenia dla wywożonych towarów wprowadzono w § 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia zasadę, że gdy warunki z art. 60 ust. 2 unijnego kodeksu celnego spełnione są jedynie w wyniku szeregu czynności lub procesów przeprowadzonych w różnych państwach członkowskich, towary mogą być uznane jedynie za posiadające pochodzenie unijne.

Przepisy § 4–8 określają sposób i tryb wystawiania świadectw pochodzenia, w tym jego kopii i duplikatów oraz tryb uproszczony wystawiania świadectw pochodzenia. Formularz świadectwa pochodzenia ma postać druku ścisłego zachowania i stanowi komplet składający się z wniosku o wystawienie świadectwa, oryginału oraz kopii świadectwa, opatrzonych tym samym numerem seryjnym. Druki są udostępniane przez organy celne bezpłatnie, w celu ich wypełnienia przez wnioskodawcę przed wystawieniem świadectwa pochodzenia.

Przepisy § 9 i 10 zawierają przepisy przejściowe odpowiednio w zakresie możliwości posługiwania się, do czasu wyczerpania zapasów, dotychczasowymi formularzami świadectw pochodzenia oraz wydanych przed 1 maja 2016 r. zgód (upoważnień) do korzystania z trybu uproszczonego wystawiania świadectw.

Wprowadzenie możliwości posługiwania się dotychczasowymi formularzami świadectw, do czasu wyczerpania istniejących zapasów zabezpieczy interesy przedsiębiorców, zapewni ciągłość wystawiania świadectw pochodzenia, a także zmniejszy koszty związane z koniecznością dostarczenia nowych druków formularzy.

Wprowadzenie przepisów przejściowych dla upoważnień do korzystania z uproszczonej procedury wystawiania świadectw pochodzenia, wydanych na podstawie art. 49 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 przed dniem 1 maja 2016 r. zapewni ciągłość stosowania udzielonych już upoważnień, zabezpieczając uzasadnione interesy przedsiębiorców, a także umożliwi racjonalizację działań, pozwalając utrzymać ważność pozwoleń udzielonych przez organy celne na podstawie dotychczasowych przepisów.

Projekt rozporządzenia odzwierciedla dotychczasowe regulacje prawa unijnego oraz doświadczenia zebrane podczas wieloletniej praktyki ich stosowania.

Projekt rozporządzenia przyczyni się do zachowania dotychczasowego ujednoliconego sposobu dokumentowania pochodzenia niepreferencyjnego towarów w obrocie handlowym, co bezpośrednio przekłada się na ułatwienia pracy dla administracji celnej oraz gwarancje stabilności dla przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Reguluje on kwestie, które pozostają w gestii prawa krajowego państw członkowskich Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie jest objęte zakresem prawa Unii Europejskiej oraz nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych, w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie, z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem rozporządzenia, w trybie określonym w art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa będą analizowane podczas procesu konsultacji.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru. Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące. Ministerstwo Finansów. Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu, Szef Służby Celnej, Marian Banaś Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Zastępca Dyrektora Departamentu Cel – Piotr Pogorzelski tel. 694-5267	Data sporządzenia 23 grudnia 2015 r. Źródło: Ustawa Prawo celne. Nr w wykazie prac 109
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Unijny kodeks celny (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r.) daje państwom członkowskim prawo do wystawiania niepreferencyjnych świadectw pochodzenia (art. 61 ust. 3), jednocześnie w nowych uregulowaniach zrezygnowano z unormowania szczegółowego sposobu i trybu dokumentowania niepreferencyjnego pochodzenia towarów. Projekt rozporządzenia precyzuje te kwestie na poziomie prawa krajowego.

Dodatkowo z dniem 1 maja 2016 r. znika podstawa prawna do uproszczenia polegającego na możliwości wystawiania niepreferencyjnych świadectw pochodzenia w oparciu o jeden wniosek. W konsekwencji, dla zapewnienia przedsiębiorcom ciągłości korzystania z przedmiotowego uproszczenia – konieczne jest uregulowanie powyższych kwestii na poziomie prawa krajowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Stosownie do art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858 i 1649) – Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru i wzór wniosku o jego wystawienie, szczegółowe wymogi, jakie powinno ono spełniać oraz sposób i tryb jego wystawiania przez organy celne.

Projektowane rozporządzenie doprecyzuje na poziomie krajowym organy uprawnione do wystawiania niepreferencyjnych świadectw pochodzenia; wzór wniosku o wystawienie świadectwa niepreferencyjnego oraz wzór świadectwa niepreferencyjnego, wymogi świadectwa potwierdzania niepreferencyjnego pochodzenia unijnego, pochodzenia z kraju trzeciego lub pochodzenia z danego państwa członkowskiego; sposób i tryb wystawiania kopii i duplikatów oraz retrospektywnych świadectw pochodzenia; sposób wypełniania świadectwa pochodzenia; możliwość korzystania przez podmioty z uproszczonej procedury wystawiania świadectw pochodzenia; oraz przepisy przejściowe dla upoważnień na korzystanie z uproszczonej procedury wydanych przed 1 maja 2016 r. oraz dla dotychczasowych wzorów świadectw.

Przyjęcie projektowanych uregulowań przyczyni się do zachowania dotychczasowego ujednoczonego sposobu dokumentowania pochodzenia niepreferencyjnego towarów w obrocie handlowym, co bezpośrednio przełoży się na ułatwienia pracy dla administracji celnej oraz gwarancje stabilności dla przedsiębiorców. Dzięki wprowadzeniu przepisów przejściowych dla upoważnień wydanych przed 1 maja 2016 r. – zagwarantowana zostanie ciągłość stosowania udzielonych już upoważnień, zabezpieczając uzasadnione interesy przedsiębiorców, a także umożliwi racjonalizację działań, pozwalając utrzymać ważność pozwoleń udzielonych przez organy celne na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Po 1 maja 2016 r. kwestia szczegółowego sposobu dokumentowania niepreferencyjnego pochodzenia towarów została pozostawiona w gestii uregulowań krajowych na poziomie poszczególnych państw członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy dokonujący obrotu towarowego z zagranicą, eksporterzy, producenci towarów.	-	-	Poprawa standardu obsługi poprzez ujednoczenie sposobu i trybu wnioskowania i wystawiania świadectw pochodzenia oraz zagwarantowania możliwości korzystania z uproszczenia.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom publicznym.
Projekt rozporządzenia będzie udostępniony do konsultacji publicznych na okres 10 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem												
Budżet państwa		0,096	0,096	0,096	0,096	0,096	0,096	0,096	0,096	0,096	0,096	0,96
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem												- 0,96
budżet państwa												- 0,96
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wszelkie koszty obciążające budżet państwa zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków określonego w ustawie budżetowej na dany rok, we właściwej części budżetowej, bez konieczności pozyskiwania dodatkowych środków na ten cel.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Izba Celną w Rzepinie: dane sporządzono na podstawie przeprowadzonych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na wykonanie i dostawę specjalistycznych druków (świadectwo pochodzenia wraz z wnioskiem i kopia dodatkowa świadectwa) oraz złożonych ofert cenowych.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe							
Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Poprawa standardu obsługi przedsiębiorców, obniżenie kosztów działalności poprzez korzystanie z uproszczenia.					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Poprawa standardu obsługi przedsiębiorców, obniżenie kosztów działalności poprzez korzystanie z uproszczenia.					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
Niemierzalne							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu							
☒ nie dotyczy							
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy						
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy						
9. Wpływ na rynek pracy							
Brak.							

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	nie dotyczy	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Ogłoszenie rozporządzenia jest planowane na II kwartał 2016 roku. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na specyfikę materii stanowiącej przedmiot projektu rozporządzenia nie planuje się ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Dane z IC Rzepin dotyczące kwot wydatkowanych na drukowanie formularzy świadectw.		

**Izba Celna w Rzepinie
Wydział Centralny
Magazyn Mundurowy
ul. Dworcowa 5
69-110 Rzepin**

Znak sprawy: 410000-ICMW.2312. *24.2015.1.DKR*

Departament Ceł
Ministerstwo Finansów
Warszawa

W związku z przesłaną w dniu 23 grudnia 2015r. prośbą dotyczącą nadesłania danych niezbędnych do sporządzenia Oceny Skutków Regulacji do projektu rozporządzenia w sprawie wzoru świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru, szczegółowych wymogów, jakie powinno ono spełniać oraz zasad jego wystawiania przez organy celne, Izba Celna w Rzepinie informuje:

- dane dot. świadectwa pochodzenia z wnioskiem:

Lp.	Rodzaj danych	Przetarg na lata 2013/2014	Przetarg na lata 2015/2016
1.	Zapotrzebowanie złożone przez izby celne	740 000 kpl.	871 700 kpl.
2.	Cena jednostkowa (brutto)	0,23 zł	0,24 zł
3.	Kwota wydana na druk	170 200,00 zł	209 208,00 zł

- dane dot. kopii dodatkowej świadectw pochodzenia:

Lp.	Rodzaj danych	Przetarg na lata 2013/2014	Przetarg na lata 2015/2016
1.	Zapotrzebowanie złożone przez izby celne	25 000 egz.	Brak zapotrzebowań
2.	Cena jednostkowa (brutto)	0,20 zł	-
3.	Kwota wydana na druk	5 000,00 zł	-

Powyższe dane sporządzono na podstawie przeprowadzonych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na wykonanie i dostawę specjalistycznych druków oraz złożonych ofert cenowych.

Rozdzielnik:

1. Adresat (e-mail)
2. a/a

p.o. Dyrektor Izby Celnej
w Rzepinie

podinsp/ Krzysztof Bieniarz

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie trybu postępowania dla procedury końcowego przeznaczenia

Na podstawie art. 13a ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) tryb postępowania dla procedury końcowego przeznaczenia w przypadku przeniesienia praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury końcowego przeznaczenia jeżeli następuje ono na terytorium kraju;

2) wzór dokumentu stosowanego w przypadku przeniesienia praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury końcowego przeznaczenia, jeżeli to przeniesienie następuje na terytorium kraju.

§ 2. 1. Przed przeniesieniem praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury końcowego przeznaczenia, posiadacz pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia będący nadawcą towarów, zwany dalej „nadawcą”, wystawia Dokument Przekazania Towaru, wypełniając sekcję A, i wysyła go z towarami do odbiorcy.

2. Niezwłocznie po odebraniu towarów posiadacz pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia będący odbiorcą towarów, zwany dalej „odbiorcą”, wypełnia sekcję B Dokumentu Przekazania Towaru i odsyła ten dokument nadawcy. Odbiorca sporządza kopię Dokumentu Przekazania Towaru, którą pozostawia w dokumentacji.

3. Wzór Dokumentu Przekazania Towaru stanowi załącznik do rozporządzenia.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i ...

§ 3. 1. W przypadku wystąpienia rozbieżności między towarami przekazanymi a odebranymi, odbiorca wyjaśnia przyczyny rozbieżności z nadawcą i koryguje Dokument Przekazania Towaru.

2. W przypadku niewyjaśnienia z nadawcą przyczyn wystąpienia rozbieżności między towarami przekazanymi a odebranymi, odbiorca sporządza protokół rozbieżności.

3. Odbiorca informuje właściwy kontrolny urząd celny o odebraniu towarów w sposób określony w pozwoleniu.

4. W przypadku sporządzenia protokołu rozbieżności, protokół ten przekazywany jest wraz z informacją, o której mowa w ust. 3.

§ 4. W przypadku gdy kontrolny urząd celny jest właściwy miejscowo dla nadawcy i odbiorcy, przeniesienie praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury końcowego przeznaczenia może odbywać się bez Dokument Przekazania Towaru, za zgodą organu celnego.

§ 5. Do wysyłki towarów rozpoczętej i niezakończonej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 13a ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r., z późn. zm.) minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dla procedur specjalnych, o których mowa w art. 210 lit. b–d unijnego kodeksu celnego, tryb postępowania, szczegółowe warunki oraz wzór dokumentu stosowanego w przypadku przeniesienia na terytorium kraju praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury, mając na uwadze zapewnienie skutecznego dozoru celnego.

Celem niniejszego rozporządzenia jest określenie trybu postępowania dla procedury końcowego przeznaczenia w przypadku przeniesienia praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury końcowego przeznaczenia jeżeli następuje ono na terytorium kraju oraz wzoru dokumentu stosowanego w przypadku takiego przeniesienia praw i obowiązków, co stanowi częściowe zrealizowanie delegacji z art. 13a ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne. W pozostałym zakresie obecnie nie ma konieczności uzupełniania na poziomie krajowym zasad wynikających z przepisów unijnych.

Rozporządzenie określa, że przeniesienie praw i obowiązków wraz z przemieszczeniem towarów następuje na podstawie Dokumentu Przekazania Towaru, w którym nadawca i odbiorca towarów wypełniają odpowiednie pola w odrębnych sekcjach (A – wypełnia nadawca, B – wypełnia odbiorca). Odbiorca potwierdza odbiór towarów nadawcy poprzez odesłanie mu wypełnionej przez siebie kopii tego dokumentu. O odebraniu towarów informowany kontrolny urząd celny jest informowany przez odbiorcę w sposób określony w pozwoleniu. Dokument Przekazania Towaru nie jest przekazywany organom celnym.

Jeśli nastąpią rozbieżności między towarem wysłanym przez nadawcę – danymi wpisanymi przez niego w Dokumencie Przekazania Towaru, a faktycznym stanem towaru odebranego przez nadawcę, których nie udało się im wyjaśnić, nadawca spisuje je w protokole. Protokół jest przekazywany organowi celnemu, wraz z informacją o odebraniu towarów. Procedura zaproponowana w projekcie rozporządzenia umożliwia skuteczny dozór nad przeniesieniem praw i obowiązków w ramach procedury końcowego przeznaczenia.

W załączniku do projektu rozporządzenia określa się wzór Dokumentu Przekazania Towaru. W projekcie rozporządzenia wprowadzono regulację umożliwiającą zwolnienie, za zgodą organu celnego, ze stosowania Dokumentu Przekazania Towaru, jeśli przeniesienie praw i obowiązków następuje na terenie właściwości miejscowej jednego urzędu kontrolnego (nadawca i odbiorca działają mają ten sam urząd kontrolny). W takiej sytuacji wystarczający jest dozór celny nad realizacją procedury końcowego przeznaczenia na

podstawie ewidencji.

Projekt rozporządzenia przyczyni się do ujednoczenia trybu postępowania przed organami celnym w przypadku przeniesienia praw i obowiązków między posiadaczami pozwoleń na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia, co bezpośrednio przekłada się na ułatwienie w dokonywaniu formalności przed organami celnymi i zwiększenia gwarancji stabilności dla przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Reguluje on kwestie, które pozostają w gestii prawa krajowego państw członkowskich Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych, w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie, z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem rozporządzenia, w trybie określonym w art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa będą analizowane podczas procesu konsultacji.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów 2016 r. w sprawie trybu postępowania dla procedury końcowego przeznaczenia Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące. Ministerstwo Finansów. Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu, Szef Służby Celnej, Marian Banaś Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Zastępca Dyrektora Departamentu Ceł – Piotr Pogorzelski tel. 694-5267	Data sporządzenia 16 marca 2016 r. Źródło: Ustawa Prawo celne. Nr w wykazie prac 112
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
<p>Rozporządzenie definiuje w obszarach nie zdefiniowanych w prawie unijnym, dozór nad przeniesieniem praw i obowiązków w ramach procedury końcowego przeznaczenia, w przypadku, gdy te prawa i obowiązki są przenoszone między posiadaczami odrębnych pozwoleń na korzystanie z tej procedury. Wprowadzany tryb postępowania zapewnia skuteczny dozór celny a jednocześnie zapewnia posiadaczom pozwoleń właściwe udokumentowanie faktu przeniesienia praw. Jeśli posiadacze pozwoleń przekazują prawa i obowiązki na terenie właściwości miejscowej jednego urzędu (mają ten sam urząd kontrolny), za zgodą organu celnego, dokumentowanie może nastąpić wyłącznie na podstawie ewidencji.</p> <p>Wprowadzony dokument uzupełnia podstawowy tryb przeniesienia praw i obowiązków określony w prawie unijnym, oparty wyłącznie o ewidencje prowadzone przez posiadaczy pozwoleń na korzystanie z końcowego przeznaczenia.</p> <p>Jeśli towary są przemieszczane między różnymi miejscami określonymi w pozwoleniu jednego korzystającego z procedury, nie stosuje się zasad określonych w projekcie rozporządzenia. Dokumentowanie przekazania towarów następuje wyłącznie o ewidencję.</p> <p>Projekt rozporządzenia dotyczy obszaru krajowego.</p>	
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt	
<p>Stosownie do art. 8a ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858 i 1649) – minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dla procedur specjalnych, o których mowa w art. 210 lit. b–d unijnego kodeksu celnego tryb postępowania, szczegółowe warunki oraz wzór dokumentu stosowanego w przypadku przeniesienia na terytorium kraju praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury, mając na uwadze zapewnienie skutecznego dozoru celnego.</p> <p>Projektowane rozporządzenie doprecyzuje tryb postępowania z towarami przemieszczanymi w ramach końcowego przeznaczenia i przyczyni się do ich ujednolicenia na terenie kraju. Projektowane przepisy oparto na dotychczasowych regulacjach krajowych uzupełniających przepisy unijne.</p>	
3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?	
Po 1 maja 2016 r. przeniesienie praw i obowiązków w zakresie, który jest objęty projektem	

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wprowadzenie rozporządzenia nie wiąże się z kosztami											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie wpłynie na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego państwa, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Poprawa standardu obsługi przedsiębiorców, ułatwienie formalności celnych.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Poprawa standardu obsługi przedsiębiorców										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: zapewnienie skutecznego dozoru celnego, zwiększenie pewności obrotu dla przedsiębiorców	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy	
Brak.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówie nie wpływu	Ujednolicenie zasad przekazywania praw i obowiązków ułatwia formalności celne i zapewnia skuteczny dozór celny.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Ogłoszenie rozporządzenia jest planowane na II kwartał 2016 roku, a wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ze względu na specyfikę materii stanowiącej przedmiot projektu rozporządzenia nie planuje się ewaluacji.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

B. WYPEŁNIA ODBIORCA				
11. ODBIORCA			12. Kontrolny urząd celny właściwy dla odbiorcy	
11a. Nazwa lub imię i nazwisko				
11b. Adres siedziby lub adres zamieszkania				
Kod pocztowy	Miejscowość	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
11c. Numer EORI			Telefon/Faks	
P	L			Adres e-mail
13. Numer pozwolenia na stosowanie procedury przez odbiorcę <div style="text-align: right;">.....</div>				
14. Data odbioru towaru		15. Pozycja ewidencji odbiorcy		
16. Odebrany towar jest zgodny z danymi w części A w polu 3				
TAK	NIE			
17. Informacje dodatkowe				
18. Świadomy(a) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego, oświadczam, że według stanu na dzień sporządzenia wniosku dane w nim zawarte oraz dane i informacje wynikające z załączonych do wniosku dokumentów są prawdziwe i aktualne.				
19. Imię i nazwisko oraz podpis odbiorcy		20. Numer dokumentu	21. Miejscowość	
			22. Data	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie danych wymaganych do udzielania pozwolenia na korzystanie z procedury TIR oraz pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR i sposobu realizacji tego uproszczenia

Na podstawie art. 17a ust. 5 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dane wymagane we wniosku o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury TIR określa załącznik nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

2. Do wniosku wnioskodawca powinien dołączyć następujące dokumenty, zawierające dane aktualne w dniu złożenia wniosku:

- 1) pozytywną opinię wydaną przez Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce, która powinna zawierać numer identyfikacyjny nadany Wnioskodawcy przez Zrzeszenie;
- 2) kopię licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego lub dowodu rejestracyjnego dla samochodów o masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony;
- 3) opinię banku prowadzącego rachunek rozliczeniowy wnioskodawcy;
- 4) oświadczenie, że wnioskodawca nie dopuścił się poważnego naruszenia przepisów prawa celnego lub podatkowego lub powtórnie nie naruszył tych przepisów i nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe oraz że nie zalega on w podatkach płatnych naczelnikowi urzędu skarbowego; możliwe jest złożenie oświadczenia w formie elektronicznej w formularzu odpowiedniego dostępnego wniosku.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i ...

3. Przepisu ust. 2 pkt 3–4 nie stosuje się, jeżeli wnioskodawca posiada status upoważnionego przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny³⁾.

§ 2. Dane wymagane we wniosku o udzielenie pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR (upoważniony nadawca dla celów TIR), określa załącznik nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Uproszczenie, o którym mowa w § 2, polega na udzieleniu upoważnionemu nadawcy w procedurze TIR pozwolenia na samodzielne otwieranie procedury tranzytu TIR w miejscu uznanym bez przedstawiania towarów i karnetu TIR organowi celnemu w urzędzie celnym wyjścia.

2. Komunikacja pomiędzy upoważnionym nadawcą a organem celnym dla potrzeb realizacji uproszczenia odbywa się z wykorzystaniem systemu elektronicznego NCTS2.

3. Dla potrzeb korzystania z uproszczenia upoważniony nadawca stosuje zamknięcia urzędowe oraz stempel „TIR – upoważniony nadawca” zgodnie z zasadami określonymi w pozwoleniu. Pozwolenie określa, w szczególności, urząd lub urzędy celne wyjścia odpowiedzialne za procedurę TIR, zasady i terminy komunikacji pomiędzy upoważnionym nadawcą a urzędem celnym wyjścia (system elektroniczny NCTS2 i procedury awaryjne), szczegółowe czynności upoważnionego nadawcy TIR związane z objęciem towarów procedurą TIR, obowiązek prowadzenia ewidencji pozwalającej organowi celnemu na prowadzenie skutecznej kontroli.

4. Uproszczenie nie może być stosowane, jeżeli operacja tranzytu TIR została otwarta w innym kraju. Uproszczenie ma zastosowanie wyłącznie w sytuacji, gdy dotyczy objęcia karnetem TIR w pierwszym urzędzie celnym wyjścia.

5. Data rozpoczęcia operacji TIR jest tożsama z datą zwolnienia zgłoszenia do tranzytu TIR w systemie elektronicznym NCTS2.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

---

³⁾ Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013 r. str. 1.

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

DANE WYMAGANE WE WNIOSKU O UDZIELENIE POZWOLENIA NA
KORZYSTANIE Z PROCEDURY TIR

1) Wnioskodawca

- nazwa lub imię i nazwisko,
- adres,
- EORI,
- indywidualny numer identyfikacyjny przydzielony przez stowarzyszenie poręczające,
- osoba upoważniona do kontaktów w sprawie procedury TIR

2) informacje dodatkowe, które mogą mieć wpływ na podjęcie decyzji w sprawie udzielenia
pozwolenia

3) załączniki

4) oświadczenie: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego, oświadczam, że według stanu na dzień sporządzenia wniosku dane w nim zawarte oraz dane i informacje wynikające z załączonych do wniosku dokumentów są prawdziwe i aktualne.”

5) podpis, miejscowość, data.

Załącznik nr 2

DANE WYMAGANE WE WNIOSKU O UDZIELENIE POZWOLENIA NA
UPROSZCZENIE PRZY OBEJMOWANIU TOWARÓW PROCEDURĄ TIR

1) Wnioskodawca

– nazwa lub imię i nazwisko,

– EORI

2) Dyrektor Izby Celnej w ...

3) rodzaj wnioskowanego stosowania uproszczenia (we własnym imieniu i na własną rzecz i/lub przedstawicielstwo pośrednie)

4) szczegółowe informacje dotyczące stosowania uproszczenia

– numer identyfikacyjny miejsca/miejsc lub adres

– liczba wnioskowanych plombownic

– liczba wnioskowanych stempli „TIR-upoważniony nadawca”

– dodatkowe wnioski o ułatwienia fakultatywne, np. stosowanie uproszczenia poza godzinami pracy urzędu (uzasadnienie)

5) informacje dodatkowe, które mogą mieć wpływ na podjęcie decyzji w sprawie udzielenia pozwolenia

6) załączniki

7) oświadczenie: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego, oświadczam, że według stanu na dzień sporządzenia wniosku dane w nim zawarte oraz dane i informacje wynikające z załączonych do wniosku dokumentów są prawdziwe i aktualne.”

8) podpis, miejscowość, data.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17a ust. 5 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, wprowadzonym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Zgodnie z przepisem upoważniającym minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dane wymagane we wnioskach o udzielenie pozwoleń na korzystanie z procedury TIR i na uproszczenie przy obejmowaniu tą procedurą, a także sposób realizacji uproszczenia przy obejmowaniu towarów procedurą TIR. Rozporządzenie może określać dane wymagane we wnioskach i w pozwoleniach, mając na uwadze ułatwienie formalności celnych oraz zapewnienie skutecznego dozoru celnego.

Problematyka określona w niniejszym rozporządzeniu aktualnie jest regulowana w przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie wzorów formularzy stosowanych w sprawach celnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 856), wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 8 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65). Rozporządzenie to jest uchylane.

Bezpośrednią podstawę prawną stosowania instytucji, o których mowa w projektowanym rozporządzeniu, stanowią przepisy Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencja TIR) z dnia 14 listopada 1975 r. (Dz. Urz. WE L 165 z 26.06.2009 ze zm.).

W projektowanym rozporządzeniu doprecyzowuje się, jakie dane wymagane są we wniosku (załącznik nr 1) i jakie dokumenty należy załączyć do wniosku.

W odniesieniu do pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR (upoważniony nadawca dla celów TIR), określonego w § 3 ust. 1 projektowanego rozporządzenia, Konwencja TIR (art. 49) umożliwia Umawiającym się Stronom Konwencji wprowadzanie większych ułatwień, pod warunkiem, że ułatwienia te nie przeszkadzają w stosowaniu postanowień Konwencji.

W projektowanym rozporządzeniu określa się, jakie dane wymagane są we wniosku na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR (załącznik nr 2) i jakie dokumenty należy załączyć do wniosku, jak również zasady stosowania tego uproszczenia.

Krajowe uproszczenie upoważniony nadawca TIR zostało wdrożone w Polsce w 2013 r., w ramach wprowadzanych przez Służbę Celną ułatwień i uproszczeń, biorąc pod

uwagę zapotrzebowanie w tym zakresie i liczne postulaty ze strony sektora przedsiębiorców. Uproszczenie ukierunkowane jest na ograniczenie formalności celnych związanych z otwieraniem procedur tranzytowych TIR, umożliwiając uprawnionym, wiarygodnym przedsiębiorcom na samodzielne otwieranie procedur TIR, według ściśle określonych zasad. Wprowadzenie instytucji upoważnionego nadawcy TIR pozwoliło na zwiększenie efektywności obsługi karnetów TIR, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości sprawowania skutecznego dozoru celnego nad realizacją procedury TIR.

Sposób realizacji uproszczenia nie ulega zmianie w stosunku do obowiązującego na podstawie dotychczasowego (uchylanego) rozporządzeniu w sprawie wzorów formularzy stosowanych w sprawach celnych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projektowane rozporządzenie nie zawiera norm technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do postanowień § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (www.rcl.gov.pl).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie danych wymaganych do udzielania pozwolenia na korzystanie z procedury TIR oraz pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR i realizacji tego uproszczenia</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu, Szef Służby Celnej, Marian Banaś</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Zastępca Dyrektora Departamentu Ceł – Magdalena Rzeczkowska tel. 694-5005</p>	<p>Data sporządzenia 4 marca 2016 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 17a ustawy Prawo celne</p> <p>Nr w wykazie prac 106</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie nie wprowadza nowych instytucji. Celem jest uregulowanie i uporządkowanie kwestii będących aktualnie przedmiotem rozporządzenia, które zostanie uchylone z dn. 1.05.2016r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Stosownie do art. 17a ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65), Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dane wymagane we wnioskach o udzielenie pozwoleń na korzystanie z procedury TIR i na uproszczenie przy obejmowaniu tą procedurą oraz sposób realizacji uproszczenia przy obejmowaniu towarów procedurą TIR, mając na uwadze ułatwienie formalności celnych oraz zapewnienie skutecznego dozoru celnego.

Projektowane rozporządzenie doprecyzuje na poziomie krajowym dane wymagane we wniosku oraz dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury TIR, dane wymagane we wniosku o udzielenie pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR oraz zasady jego realizacji.

Projektowane przepisy uwzględniają dotychczasowe regulacje określone w uchylanym rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie formularzy stosowanych sprawach celnych.

Przyjęcie projektowanych uregulowań przyczyni się do zachowania ujednoliconego trybu wnioskowania o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury TIR, co bezpośrednio przełoży się na ułatwienia pracy dla administracji celnej oraz gwarancje stabilności dla przedsiębiorców.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przedmiotowe pozwolenia są regulowane w przepisach krajowych, bezpośrednio na podstawie przepisów Konwencji TIR, w krajach – stronach konwencji TIR, w tym krajach członkowskich UE. Nie są, na chwilę obecną, regulowane w przepisach unijnych. Analogiczne rozwiązania są powszechnie stosowane w zakresie pozwoleń na korzystanie z procedury TIR, natomiast w zakresie pozwoleń na uproszczenie przy obejmowaniu procedurą TIR – kilka krajów wprowadziło analogiczne instytucje.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy transportowi	-	-	Poprawa standardu obsługi poprzez

planujący dokonywanie przewozów TIR			ujednolicenie sposobu i trybu wnioskowania o udzieleni pozwolenia
Przedsiębiorcy (firmy transportowe, agencje celne, eksporterzy) otwierający procedury TIR	-	-	Poprawa standardu obsługi poprzez umożliwienie korzystania z uproszczenia

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie udostępniony do konsultacji społecznych równoległe z uzgodnieniami poprzez publikację w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie	
Dochody ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie ma wpływu na sektor finansów publicznych, a co za tym idzie nie spowoduje zmniejszenia dochodów lub zwiększenia wydatków budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego bądź pozostałych jednostek sektora finansów publicznych.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-,							

ceny stałe z ... r.)	małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Poprawa standardu obsługi przedsiębiorców, poprawa efektywności działalności poprzez korzystanie z uproszczenia.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Poprawa standardu obsługi przedsiębiorców, poprawa efektywności działalności poprzez korzystanie z uproszczenia.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: ułatwienie w zakresie obrotu towarowego realizowanego w ramach procedury TIR	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Ogłoszenie rozporządzenia jest planowane na II kwartał 2016 roku, a wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ze względu na specyfikę materii stanowiącej przedmiot projektu rozporządzenia nie planuje się ewaluacji.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Nie dotyczy.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym

Na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) dokumenty, na podstawie których odbywa się przewóz przesyłek pocztowych wprowadzanych na obszar celny Unii Europejskiej, zwanej dalej „Unią”, i wyprowadzanych poza ten obszar;
- 2) tryb przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym, realizowanym przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830).

§ 2. Przewóz przesyłek pocztowych wprowadzanych na obszar celny Unii i wyprowadzanych poza ten obszar odbywa się na podstawie międzynarodowych dokumentów pocztowych, w szczególności wykazów zdawczych: CN 37, CN 38, CN 41, CN 47 lub dokumentu wysyłki (CONSIGNMENT).

§ 3. W przypadkach, o których mowa w art. 288 i 289 ust. 1 oraz art. 290 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558), zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym”, etykiety na przesyłkach pocztowych i towarzyszących im dokumentach umieszcza operator wyznaczony.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i ....

§ 4. 1. Przesyłki pocztowe wprowadzane na obszar celny Unii są przedstawiane organom celnym przez urzędy pocztowe dokonujące wymiany poczty z zagranicą.

2. W przypadku, o którym mowa w § 7 ust. 1, przesyłki pocztowe powinny być przedstawione organom celnym, przy których funkcjonują urzędy wymiany poczty z zagranicą właściwe ze względu na adres odbiorców przesyłek.

§ 5. 1. Przesyłki pocztowe, o których mowa w art. 138 lit. f oraz art. 144 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015 r., str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym”, wprowadzone na obszar celny Unii i przeznaczone dla osób fizycznych, są przedstawiane wraz z deklaracjami celnymi CN 22 lub CN 23.

2. Przesyłki pocztowe przeznaczone dla przedsiębiorców są przedstawiane wraz z deklaracjami celnymi CN 22 lub CN 23 i dokumentami handlowymi.

3. W przypadku przedstawienia organowi celnemu przesyłki pocztowej bez deklaracji celnej CN 23 organ celny może przyjąć w charakterze takiej deklaracji kartę dokumentu CP 72, jeżeli karta ta zawiera nie mniejszy zakres danych niż deklaracja celna CN 23.

4. W przypadku gdy przesyłka pocztowa zawiera towary, w stosunku do których nie istnieje obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych i podatkowych, organ celny przystawia pieczęć na przedstawionym przez operatora wyznaczonego wykazie zbiorczym, zawierającym dane umożliwiające identyfikację przesyłek pocztowych wraz z danymi zawartymi w deklaracjach celnymi CN 22 lub CN 23, informującą o objęciu towaru procedurą dopuszczenia do obrotu i organie, który objął towar tą procedurą.

§ 6. 1. W przypadku gdy przesyłki pocztowe, o których mowa w art. 138 lit. f lub art. 144 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego, zawierają towary, w stosunku do których istnieje obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych lub podatkowych, organ celny wystawia „Dokument potwierdzający dokonanie zgłoszenia celnego - obrót pocztowy (przywóz)” w trzech egzemplarzach, według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. W polu A na kartach 1, 2 i 3 organ celny przystawia pieczęć „Polska – Cło”, wpisuje numer ewidencji oraz przystawia stempel SAD.

3. Karta 1 jest przeznaczona dla organu celnego. Karty 2 i 3 wraz z przesyłką pocztową są przekazywane osobie przedstawiającej towar, w celu doręczenia odbiorcy.

4. Odbiorca, przyjmując przesyłkę pocztową, uzupełnia odpowiednio pole C oraz pole F na karcie 3. Karta 3 jest zwracana organowi celnemu przez osobę przedstawiającą przesyłkę w terminie nie dłuższym niż 10 dni od dnia złożenia na niej podpisu przez odbiorcę.

§ 7. 1. W przypadku gdy przesyłka pocztowa zawiera towary inne niż określone w art. 138 lit. f lub art. 144 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego, należy dokonać zgłoszenia celnego z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, albo na Jednolitym Dokumencie Administracyjnym, zwanym dalej „dokumentem SAD”, po otrzymaniu powiadomienia.

2. W przypadku gdy odbiorca przesyła organowi celnemu zgłoszenie celne przy użyciu kart 6, 7 i 8 dokumentu SAD, organ celny po przyjęciu zgłoszenia celnego przekazuje przesyłkę wraz z kartami 6 i 8 tego dokumentu osobie przedstawiającej przesyłkę w celu doręczenia odbiorcy. Odbiorca uzupełnia pole 54 oraz, w przypadku gdy zgłoszenie celne dotyczy towarów, w stosunku do których istnieje obowiązek uiszczenia należności przywozowych lub podatkowych, składa podpis pod treścią pouczenia umieszczonego na odwrocie dokumentu SAD wskazującego, że zgłoszenie celne stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego w przypadku wystąpienia okoliczności określonych w tym pouczeniu. Karta 6 dokumentu SAD jest zwracana organowi celnemu przez osobę przedstawiającą przesyłkę w terminie nie dłuższym niż 10 dni od dnia złożenia na niej podpisu przez odbiorcę.

3. Zgłoszenia celnego o objęciu procedurą dopuszczenia do obrotu czasopism i książek zawartych w przesyłkach pocztowych można dokonać w miesięcznych okresach rozliczeniowych, w terminie do 5. dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni, na podstawie wykazów rejestracyjnych prowadzonych w uzgodnieniu z organem celnym, do którego zgłoszenie to jest składane. Zgłoszenie celne powinno zawierać elementy kalkulacyjne z dnia jego przyjęcia.

§ 8. Przesyłki pocztowe zawierające towary przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii powinny być przedstawione organom celnym przez urzędy pocztowe dokonujące wymiany poczty z zagranicą.

§ 9. 1. Przesyłki pocztowe, o których mowa w art. 141 ust. 4 rozporządzenia delegowanego, jeżeli zawierają towary przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii, w stosunku do których istnieje obowiązek uiszczenia należności wywozowych, są przedstawiane organom celnym przez urzędy pocztowe dokonujące wymiany poczty z zagranicą wraz z deklaracjami celnymi CN 22 lub CN 23. Przepis § 5 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Organ celny wystawia „Dokument potwierdzający dokonanie zgłoszenia celnego - obrót pocztowy (wywóz)” w trzech egzemplarzach, według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. W polu A na kartach 1, 2 i 3 organ celny przystawia pieczęć „Polska – Cło”, wpisuje numer ewidencji oraz przystawia stempel SAD. Karta 1 jest przeznaczona dla organu celnego. Karty 2 i 3 są przekazywane osobie przedstawiającej towar, w celu doręczenia nadawcy.

4. Nadawca uzupełnia odpowiednio pole C oraz pole F na karcie 3. Karta 3 jest zwracana organowi celnemu przez osobę przedstawiającą przesyłkę w terminie nie dłuższym niż 5 dni roboczych od dnia jej uzupełnienia i podpisania przez nadawcę.

5. Organ celny zwalnia przesyłkę po otrzymaniu karty 3.

§ 10. 1. Z uwzględnieniem art. 6 ust. 3 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z dnia 10.10.2013, str. 1), w przypadku gdy przesyłka pocztowa zawiera towary inne niż określone w art. 141 ust. 2 akapit drugi lub w art. 141 ust. 4 rozporządzenia delegowanego, należy dokonać zgłoszenia celnego o objęciu towarów procedurą wywozu z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne.

2. Po dokonaniu zgłoszenia celnego, o którym mowa w ust. 1, przesyłki pocztowe są przedstawiane przez urzędy pocztowe organom celnym wraz z:

- 1) deklaracjami celnymi CN 22 lub CN 23 oraz
- 2) naklejoną na nich przez urząd pocztowy, wypełnioną przez nadawcę etykietą, informującą o przyjęciu przez organ celny zgłoszenia celnego, której wzór stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

3. W przypadku gdy zgłoszenie celne, o którym mowa w ust. 1, zostało przesłane do urzędu wywozu będącego jednocześnie urzędem wyprowadzenia, o którym mowa w art. 329 ust. 7 rozporządzenia wykonawczego, urząd pocztowy, w którym przesyłka pocztowa

zostanie nadana, nakleja na niej wypełnioną przez nadawcę etykietę, informującą o przesłaniu zgłoszenia celnego, której wzór stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia. Przepis ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

4. Zgłoszenia celnego o objęciu procedurą wywozu czasopism i książek, zawartych w przesyłkach pocztowych można dokonać w miesięcznych okresach rozliczeniowych, w terminie do 10. dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni, na podstawie wykazów rejestracyjnych prowadzonych w uzgodnieniu z organem celnym, do którego zgłoszenie to jest składane. Zgłoszenie celne powinno zawierać elementy kalkulacyjne z dnia jego przyjęcia.

§ 11. Zgłoszenia celnego o objęciu procedurą wywozu towarów w przesyłkach pocztowych, o których mowa w § 10 ust. 1, będących częścią serii podobnych czynności i zawierających towary przeznaczone do celów handlowych, można dokonać, za zgodą organu celnego, zbiorczo w jednym zgłoszeniu celnym, jeżeli łączna wartość towarów w przesyłkach pocztowych objętych jednym zgłoszeniem nie przekroczy równowartości 1000 euro.

§ 12. Wzory dokumentów potwierdzających dokonanie zgłoszenia celnego określone w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1473), mogą być stosowane do dnia 31 grudnia 2016 r.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER FINANSÓW

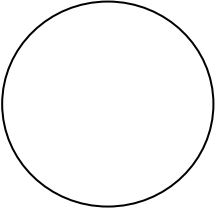
---

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 6 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1473), które traci moc z dniem ..., w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

WZÓR

Dokument potwierdzający dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (przywóz)

Karta 1 (dla urzędu celnego)

<p>A. Urząd Celny</p> 	<p>B. Osoba przedstawiająca towar</p>	<p>C. Odbiorca (zgłaszający)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(imię i nazwisko/nazwa, adres zamieszkania/siedziba, numer identyfikacyjny)</p>
---	---------------------------------------	---

D. Numer przesyłki i nazwa kraju jej nadania .....

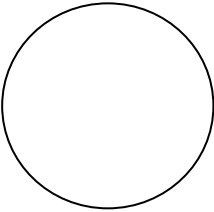
E. Opis towaru i obliczenie należności/kwoty zabezpieczenia*

Lp.	Towar	Ilość	Kod towaru	Kod kraju pochodzenia	Wartość	Stawka celna	Stawka podatku		Kwota należności przywozowych	Kwota podatku		Suma	Metoda płatności
							VAT	akcyzowego		VAT	akcyzowego		
1													
2													
3													
4.													
										RAZEM:	.....		

* niepotrzebne skreślić

Dokument potwierdzający dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (przywóz)

Karta 2 (dla odbiorcy)

<p style="text-align: center;">A. Urząd Celny</p> <div style="text-align: center; margin: 20px 0;"> </div>	<p style="text-align: center;">B. Osoba przedstawiająca towar</p>	<p style="text-align: center;">C. Odbiorca (zgłaszający)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">(imię i nazwisko/nazwa, adres zamieszkania/siedziba, numer identyfikacyjny)</p>
---	--	--

D. Numer przesyłki i nazwa kraju jej nadania .....

E. Opis towaru i obliczenie należności/kwoty zabezpieczenia*

Lp.	Towar	Ilość	Kod towaru	Kod kraju pochodzenia	Wartość	Stawka celna	Stawka podatku		Kwota należności przywozowych	Kwota podatku		Suma	Metoda płatności
							VAT	akcyzowego		VAT	akcyzowego		
1													
2													
3													
4.													
										RAZEM:	.....		

* niepotrzebne skreślić

Dokument potwierdzający dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (przywóz)

Karta 3 (karta zwrotna)

<p style="text-align: center;">A. Urząd Celny</p> <div style="display: flex; align-items: center; justify-content: center; height: 100px;"> </div>	<p style="text-align: center;">B. Osoba przedstawiająca towar</p>	<p style="text-align: center;">C. Odbiorca (zgłaszający)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">(imię i nazwisko/nazwa, adres zamieszkania/siedziba, numer identyfikacyjny)</p>
---	--	--

D. Numer przesyłki i nazwa kraju jej nadania .....

E. Opis towaru i obliczenie należności/kwoty zabezpieczenia*

Lp.	Towar	Ilość	Kod towaru	Kod kraju pochodzenia	Wartość	Stawka celna	Stawka podatku		Kwota należności przywozowych	Kwota podatku		Suma	Metoda płatności
							VAT	akcyzowego		VAT	akcyzowego		
1													
2													
3													
4.													

F. Potwierdzenie uiszczenia należności/złożenia zabezpieczenia*

„Kartę 2 otrzymałem, zostałem powiadomiony o kwocie należności wynikającej z długu celnego/wezwany do złożenia zabezpieczenia”

Czytelny podpis odbiorcy (zgłaszającego) ..... **miejsce** ..... **data** .....

RAZEM: .....

* niepotrzebne skreślić

**INSTRUKCJA WYPEŁNIANIA
DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO DOKONANIE ZGŁOSZENIA CELNEGO - OBRÓT
POCZTOWY (PRZYWÓZ)**

1. Dokument potwierdzający dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (przywóz) wystawia funkcjonariusz celny. Dokument ten składa się z trzech kart.
2. Poszczególne pola dokumentu wypełnia się następująco:

Pole A – Urząd Celny – funkcjonariusz celny w prawej części pola umieszcza stempel SAD oraz wpisuje numer ewidencji, w lewej części umieszcza pieczęć „Polska – Cło”.

Pole B – Osoba przedstawiająca towar – należy przystawić pieczęć urzędu pocztowego przedstawiającego przesyłkę pocztową.

Pole C – Odbiorca (zgłaszający) – należy wpisać imię, nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedzibę odbiorcy towarów. W chwili doręczenia przesyłki pocztowej odbiorcy wpisuje on w tym polu:

- 1) swój numer NIP lub PESEL, jeżeli odbiorca jest osobą fizyczną,
- 2) numer EORI lub numer NIP – jeżeli odbiorca jest przedsiębiorcą.

W przypadku gdy odbiorca nie posiada:

- a) numeru NIP – należy wpisać „BN”,
- b) numeru PESEL – należy wpisać „BP”.

W przypadku osoby zagranicznej nieposiadającej polskiego numeru NIP i nie podlegającej obowiązkowi posiadania numeru EORI, należy podać jej krajowy numer identyfikacyjny dla potrzeb VAT, o ile jest on znany odbiorcy w momencie uzupełniania dokumentu potwierdzającego dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (przywóz). Jeśli odbiorca nie posiada takiej wiedzy wpisuje się „BN”.

Pole D – Numer przesyłki i nazwa kraju jej nadania – należy wpisać pełny numer nadawczy przesyłki pocztowej oraz nazwę kraju jej nadania. Jeżeli przesyłka pocztowa nie posiada numeru nadawczego należy wpisać „BN”.

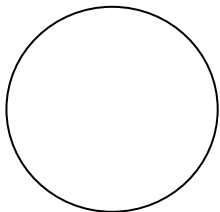
Pole E – Opis towaru i obliczenie należności/kwoty zabezpieczenia – należy wypełniać zgodnie z zasadami zawartymi w części C tytułu I oraz w części C tytułu II Dodatku C1 oraz w Dodatku D1 do Załącznika 9 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz. U. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1), zwanego dalej „przejściowym rozporządzeniem delegowanym”. Poszczególne rubryki odpowiadają:

- rubryka „Towar” – polu 31 SAD,
- rubryka „Ilość” – należy wpisać ilość towaru wyrażoną w jednostce miary umieszczonej w taryfie celnej przy danej pozycji towarowej,
- rubryka „Kod towaru” – polu 33 SAD (Uwaga: można nie wypełniać tej rubryki, o ile spełnione są warunki dla zastosowania ryczałtowej stawki celnej określone we Wspólnej Taryfie Celnej),
- rubryka „Kod kraju pochodzenia” – polu 34 SAD,
- rubryka „Wartość” – polu 47 SAD kolumna „Podstawa opłaty”,
- rubryka „Stawka celna” – polu 47 SAD kolumna „Stawka”,
- rubryka „Stawka podatku VAT i akcyzowego” – należy wpisać stawkę podatku VAT oraz podatku akcyzowego należną od danego towaru,
- rubryki „Kwota należności przywozowych” oraz „Kwota podatku VAT i akcyzowego” – wypełnia się w sposób określony dla pola 47 SAD,

- **rubryka „Suma”** – należy wpisać sumę z rubryk „Kwota należności przywozowych” oraz „Kwota podatku VAT i akcyzowego”,
- **rubryka „Razem”** – należy podać sumę wykazanych dla poszczególnych pozycji całkowitych kwot należności do pobrania i/lub zabezpieczenia.
- **rubryka „Metoda płatności”** – polu 47 SAD kolumna „Metoda płatności”.

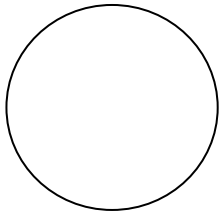
Pole F – Potwierdzenie uiszczenia należności/złożenia zabezpieczenia - w chwili otrzymania kart 2 i 3 odbiorca (zgłaszający) na karcie 3 składa czytelny podpis, wpisuje miejsce i datę uiszczając należności lub składając zabezpieczenie osobie doręczającej przesyłkę.

Dokument potwierdzający dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (wywóz)								
Karta 1 (dla urzędu celnego)								
A. Urząd Celny			B. Osoba przedstawiająca towar			C. Nadawca (zgłaszający)		
						.... (imię i nazwisko/nazwa, adres zamieszkania/siedziba, numer identyfikacyjny)		
D. Numer przesyłki i nazwa kraju jej przeznaczenia								
E. Opis towaru i obliczenie należności/kwoty zabezpieczenia*								
Lp.	Towar	Ilość	Kod towaru	Kod kraju pochodzenia	Wartość	Stawka celna	Kwota należności wywozowych	Metoda płatności
1								
2								
3								
4.								
						RAZEM:	.....	

* niepotrzebne skreślić

Dokument potwierdzający dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (wywóz)

Karta 2 (dla nadawcy)

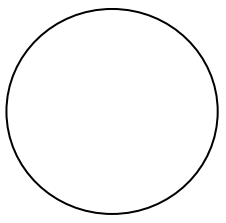
<p>A. Urząd Celny</p> 	<p>B. Osoba przedstawiająca towar</p>	<p>C. Nadawca (zgłaszający)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(imię i nazwisko/nazwa, adres zamieszkania/siedziba, numer identyfikacyjny)</p>
--	--	---

D. Numer przesyłki i nazwa kraju jej przeznaczenia .....

E. Opis towaru i obliczenie należności/kwoty zabezpieczenia*

Lp.	Towar	Ilość	Kod towaru	Kod kraju pochodzenia	Wartość	Stawka celna	Kwota należności wywozowych	Metoda płatności
1								
2								
3								
4.								
						RAZEM:	.....	

* niepotrzebne skreślić

Dokument potwierdzający dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (wywóz)								
Karta 3 (karta zwrotna)								
A. Urząd Celny 			B. Osoba przedstawiająca towar			C. Nadawca (zgłaszający) .... (imię i nazwisko/nazwa, adres zamieszkania/siedziba, numer identyfikacyjny)		
D. Numer przesyłki i nazwa kraju jej przeznaczenia								
E. Opis towaru i obliczenie należności/kwoty zabezpieczenia*								
Lp.	Towar	Ilość	Kod towaru	Kod kraju pochodzenia	Wartość	Stawka celna	Kwota należności wywozowych	Metoda płatności
1								
2								
3								
4.								
F. Potwierdzenie uiszczenia należności/złożenia zabezpieczenia* „Kartę 2 otrzymałem, zostałem powiadomiony o kwocie należności wynikającej z długu celnego/wezwany do złożenia zabezpieczenia” Czytelny podpis nadawcy (zgłaszającego)..... miejsce ..... data						RAZEM:		.....

* niepotrzebne skreślić

**INSTRUKCJA WYPEŁNIANIA
DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO DOKONANIE ZGŁOSZENIA CELNEGO - OBRÓT
POCZTOWY (WYWÓZ)**

1. Dokument potwierdzający dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (wywóz) wystawia funkcjonariusz celny. Dokument ten składa się z trzech kart.
2. Poszczególne pola dokumentu wypełnia się następująco:

Pole A – Urząd Celny – funkcjonariusz celny w prawej części pola umieszcza stempel SAD oraz wpisuje numer ewidencji, w lewej części umieszcza pieczęć „Polska – Cło”.

Pole B – Osoba przedstawiająca towar – należy przystawić pieczęć urzędu pocztowego przedstawiającego przesyłkę pocztową.

Pole C – Nadawca (zgłaszający) – należy wpisać imię, nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedzibę nadawcy towarów. W chwili doręczenia kart 2 i 3 nadawcy wpisuje on w tym polu:

- 1) swój numer NIP lub PESEL, jeżeli nadawca jest osobą fizyczną,
- 2) numer EORI lub numer NIP – jeżeli nadawca jest przedsiębiorcą.

W przypadku gdy nadawca nie posiada:

- a) numeru NIP – należy wpisać „BN”,
- b) numeru PESEL – należy wpisać „BP”.

W przypadku osoby zagranicznej nieposiadającej polskiego numeru NIP i nie podlegającej obowiązkowi posiadania numeru EORI, należy podać jej krajowy numer identyfikacyjny dla potrzeb VAT, o ile jest on znany nadawcy w momencie uzupełniania dokumentu potwierdzającego dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (wywóz). Jeśli nadawca nie posiada takiej wiedzy wpisuje się „BN”.

Pole D – Numer przesyłki i nazwa kraju jej przeznaczenia – należy wpisać pełny numer nadawczy przesyłki pocztowej oraz nazwę kraju jej przeznaczenia. Jeżeli przesyłka pocztowa nie posiada numeru nadawczego należy wpisać „BN”.

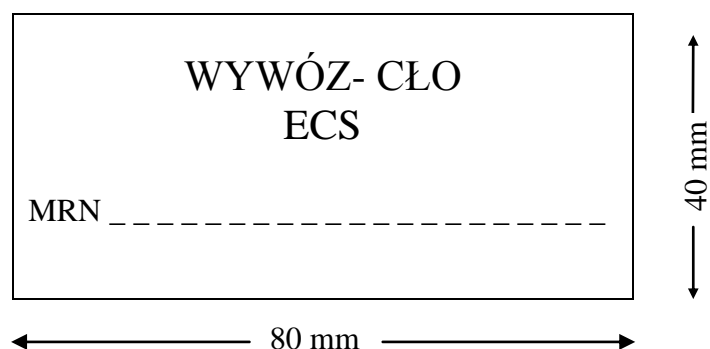
Pole E - Opis towaru i obliczenie należności/kwoty zabezpieczenia – należy wypełniać zgodnie z zasadami zawartymi w części C tytułu I oraz w części A tytułu II Dodatku C1 oraz w Dodatku D1 do Załącznika 9 do przejściowego rozporządzenia delegowanego. Poszczególne rubryki odpowiadają:

- rubryka „Towar” – polu 31 SAD,
- rubryka „Ilość” – należy wpisać ilość towaru wyrażoną w jednostce miary umieszczonej w taryfie celnej przy danej pozycji towarowej,
- rubryka „Kod towaru” – polu 33 SAD,
- rubryka „Kod kraju pochodzenia” – polu 34 SAD,
- rubryka „Wartość” – polu 47 SAD kolumna „Podstawa opłaty”,
- rubryka „Stawka celna” – polu 47 SAD kolumna „Stawka”,
- rubryki „Kwota należności wywozowych” – wypełnia się w sposób określony dla pola 47 SAD,
- rubryka „Razem” – należy podać sumę wykazanych dla poszczególnych pozycji całkowitych kwot należności do pobrania i/lub zabezpieczenia.
- rubryka „Metoda płatności” – polu 47 SAD kolumna „Metoda płatności”.

Pole F – Potwierdzenie uiszczenia należności/złożenia zabezpieczenia – w chwili otrzymania kart 2 i 3 nadawca (zgłaszający) na karcie 3 składa czytelny podpis, wpisuje miejsce i datę uiszczając należności lub składając zabezpieczenie osobie doręczającej karty „Dokumentu potwierdzającego dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (wywóz).

WZÓR

Etykieta informująca o przyjęciu przez organ celny zgłoszenia celnego

Objaśnienia:

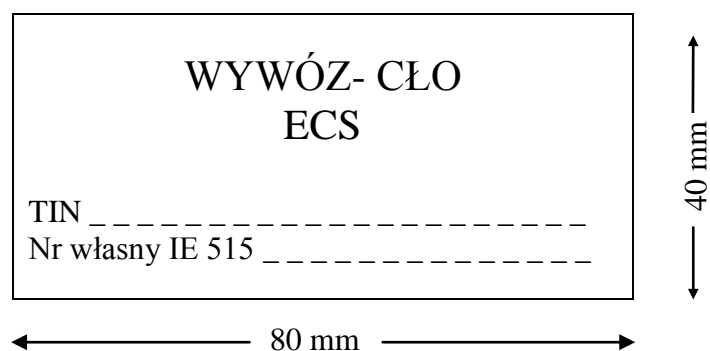
Kolor: czarne litery na zielonym tle

Należy podać, zgodnie ze specyfikacją elektronicznych zgłoszeń celnych obowiązującą dla systemu teleinformatycznego do obsługi wywozowych zgłoszeń celnych, opublikowaną na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych:

Nr MRN – numer ewidencyjny operacji wywozowej nadawany przez system teleinformatyczny do obsługi wywozowych zgłoszeń celnych i przekazywany w komunikacie IE 528 informującym o przyjęciu zgłoszenia w urzędzie celnym wywozu.

WZÓR

Etykieta informująca o przesłaniu zgłoszenia celnego

Objaśnienia:

Kolor: czarne litery na zielonym tle

Należy podać, zgodnie ze specyfikacją elektronicznych zgłoszeń celnych obowiązującą dla systemu teleinformatycznego do obsługi wywozowych zgłoszeń celnych, opublikowaną na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych:

Nr TIN – numer identyfikacyjny zgłaszającego (nadawcy przesyłki pocztowej), oraz

Nr własny IE 515 – numer własny komunikatu IE 515 (zgłoszenia wywozowego) przesłanego do urzędu celnego wywozu nadawany przez zgłaszającego (nadawcę przesyłki pocztowej) dla danej przesyłki.

UZASADNIENIE

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanowiony został unijny kodeks celny (Dz. U. UE L 269 z 10.10.2013., str. 1, z późn. zm.), który stosowany będzie od dnia 1 maja 2016 r.

Wraz z unijnym kodeksem celnym z dniem 1 maja 2016 r. stosowane będą:

- 1) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego, zwane dalej „rozporządzeniem delegowanym”;
- 2) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny, zwane dalej „rozporządzeniem wykonawczym”.

Konstrukcja unijnych aktów prawnych, pozwala państwom członkowskim, których systemy prawne charakteryzują się odmiennymi rozwiązaniami, w pewnych zakresach wprowadzać dodatkowe regulacje krajowe. Na gruncie polskiego ustawodawstwa takim uzupełnieniem przepisów unijnych jest ustawa – Prawo celne.

Art. 19 ust. 2 ustawy – Prawo celne zawiera fakultatywną delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia określającego dokumenty, na podstawie których odbywa się przewóz przesyłek pocztowych wprowadzanych na obszar celny Unii Europejskiej, zwanej dalej „Unią”, i wyprowadzanych poza ten obszar oraz do określenia trybu przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym, realizowanym przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830).

W związku z tym, że przepisy unijne określają jedynie ogólne zasady dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym, zasadne jest wydanie rozporządzenia doprecyzowującego tryb i warunki przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym.

Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji z art. 19 ust. 2 ustawy – Prawo celne.

Problematykę zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym na gruncie przepisów unijnych regulują przede wszystkim art. 138, 141 oraz 144 rozporządzenia delegowanego oraz art. 220, 288 i 289 rozporządzenia wykonawczego. Przepisy te mają charakter ogólny i wymagają doprecyzowania w przepisach prawa krajowego.

Zgodnie z założeniami unijnego prawa celnego, przepisy dotyczące operatora pocztowego oraz przesyłek pocztowych, stosuje się w przypadku, gdy obrót pocztowy realizowany jest przez operatora wyznaczonego w danym państwie do świadczenia międzynarodowych usług regulowanych przepisami Światowej Konwencji Pocztovej. W Polsce takim operatorem jest operator wyznaczony w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. W związku z tym, przepisy przedmiotowego rozporządzenia będą stosowane w sytuacji, gdy przywóz na obszar celny Unii lub wywóz z tego obszaru przesyłek pocztowych dokonywany jest przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy – Prawo pocztowe.

W § 2 projektu rozporządzenia określono dokumenty, na podstawie których odbywa się przewóz przesyłek pocztowych wprowadzanych na obszar celny Unii i wyprowadzanych poza ten obszar. Są to międzynarodowe dokumenty pocztowe. Dokumenty te nie są dokumentami tranzytowymi.

Zgodnie z postanowieniami art. 288, 289 ust. 1 i 290 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego w wypadku, gdy przesyłki pocztowe są objęte procedurą tranzytu, przesyłka pocztowa i wszystkie dokumenty towarzyszące opatrzone powinny zostać etykietami, których wzór określają przepisy unijne. Przepis § 3 projektu rozporządzenia doprecyzowuje, podobnie jak to ma miejsce dotychczas, że etykiety na przesyłkach pocztowych i towarzyszących im dokumentach umieszcza operator wyznaczony.

Przepisy § 4–7 projektu rozporządzenia określają zasady przedstawiania i zgłaszania przesyłek pocztowych wprowadzanych na obszar celny Unii. Przepisy te uwzględniają założenia unijnego kodeksu celnego oraz rozporządzenia delegowanego i wykonawczego, które przewidują, że przesyłki z korespondencją uznaje się za zgłoszone do dopuszczenia do obrotu z chwilą ich wprowadzenia na obszar UE (art. 138 i art. 141 rozporządzenia delegowanego) natomiast towary w przesyłkach pocztowych, które są objęte zwolnieniem z należności celnych (art. 23–27 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada

2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych) uznaje się za objęte dopuszczeniem do obrotu z chwilą ich przedstawienia organowi celnemu zgodnie z art. 139 unijnego kodeksu celnego, pod warunkiem że organy celne zatwierdzą wymagane dane. Ponadto przepis art. 144 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego przewiduje możliwość złożenia przez operatora pocztowego zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu z ograniczonym zakresem danych, jeśli towary znajdujące się w przesyłce spełniają łącznie następujące warunki:

- a) ich wartość nie przekracza 1.000 euro,
- b) w odniesieniu do takich towarów nie został złożony wniosek o zwrot lub umorzenie należności celnych,
- c) towary te nie są przedmiotem zakazów i ograniczeń.

Jednocześnie dodatkowe regulacje zawarte na gruncie tych rozporządzeń, przewidują na czas okresu przejściowego, niezbędnego przedsiębiorcom i organom celnym na dostosowanie się do założeń unijnego kodeksu celnego, że stosowanie domniemania dopuszczenia towarów w przesyłkach pocztowych, które są objęte zwolnieniem z należności celnych, uzależnione jest także od zwolnienia ich z innych należności/opłat (art. 138 rozporządzenia delegowanego) natomiast w przypadku określonym w art. 144 akapit pierwszy zgłoszenie celne uznaje się za złożone i przyjęte przez organ celny do dopuszczenia do obrotu poprzez akt przedstawienia przesyłek organom celnym, pod warunkiem, że towarzyszy im deklaracja CN22/CN23 (akapit drugi art. 144 rozporządzenia delegowanego).

Założenia okresu przejściowego pozwalają więc w dużej mierze utrzymać dotychczasowe rozwiązania krajowe związane z dokonywaniem zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym. Zmiany na gruncie niniejszego rozporządzenia muszą uwzględniać jednak różne traktowanie towarów zawartych w przesyłkach pocztowych, które są zwolnione z należności celnych, ale niezwolnione z należności podatkowych, przesyłki definiowane postanowieniami art. 144 rozporządzenia delegowanego oraz pozostałe.

Zgodnie z § 4 projektu rozporządzenia wszystkie przesyłki pocztowe wprowadzane na obszar celny Unii są przedstawiane organom celnym przez urzędy pocztowe dokonujące wymiany poczty z zagranicą. W przypadku, gdy przesyłki pocztowe są, zgodnie z przepisami projektu rozporządzenia, zgłaszane na dokumencie SAD albo drogą elektroniczną z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, przesyłki te powinny być dostarczone do urzędów celnych właściwych miejscowo ze względu na siedzibę odbiorców albo do miejsc wyznaczonych lub uznanych przez organ celny, w których mogą być dokonywane czynności

przewidziane w przepisach prawa celnego w zakresie wymiany z zagranicą w obrocie pocztowym. W porównaniu z dotychczasowym stanem prawnym, rozwiązaniem tym objęto nie tylko przesyłki pocztowe przeznaczone dla przedsiębiorców, ale także dla osób fizycznych, jako usankcjonowanie zwyczajowej praktyki postępowania organów celnych i pocztowych w tym zakresie.

Przepis § 5 ust. 1–3 projektu rozporządzenia określa dokumenty, które powinny być przedstawione organowi celnemu wraz z przesyłką pocztową, bazując w tym zakresie na dotychczasowych rozwiązaniach. Dokumentami tymi są deklaracje CN 22 lub CN 23 (lub w przypadku jej braku, dokument CP 72, jeśli zawiera nie mniejszy zakres danych niż deklaracja CN 23). Dodatkowo, jeżeli przesyłki są przeznaczone dla przedsiębiorców, należy dołączyć dokumenty handlowe. Jest to uzasadnione tym, że deklaracje CN 22 i CN 23 zawierają zbyt małą ilość danych dla prawidłowego wystawienia przez funkcjonariusza celnego „Dokumentu potwierdzającego dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (przywóz)”.

W przepisach § 5 ust. 4 i § 6 projektu rozporządzenia określony został tryb postępowania w wypadku, gdy przedstawiane organom celnym i zgłaszane przesyłki pocztowe zawierają towary, w stosunku do których nie istnieje obowiązek uiszczenia należności przywozowych i podatkowych (§ 5 ust. 4) oraz w sytuacji, gdy przedstawiane przez urzędy pocztowe przesyłki zawierają towary, w stosunku do których istnieje obowiązek uiszczenia należności przywozowych lub podatkowych, ale nie są to towary wymagające dokonania zgłoszenia elektronicznego lub z wykorzystaniem dokumentu SAD (§ 6).

W pierwszym przypadku formalności celne wiążą się jedynie z przystawieniem przez funkcjonariusza celnego na przesyłce pieczęci informującej o objęciu towaru procedurą dopuszczenia do obrotu. Rozwiązanie dotyczy przesyłek, które są zwolnione z należności celnych, o których mowa w art. 23–27 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009, o ile nie podlegają także obowiązkowi uiszczenia należności podatkowych. W drugim zaś wypadku, w związku z tym, iż objęcie towarów znajdujących się w przesyłce pocztowej procedurą dopuszczenia do obrotu wiąże się z powstaniem i obowiązkiem zapłaty należności celnych lub podatkowych, funkcjonariusz celny oblicza te należności i wykazuje je na „Dokumencie potwierdzającym dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (przywóz)”. Wzór tego dokumentu i instrukcja jego wypełniania zostały określone w załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia.

Projektowany przepis § 7 projektu rozporządzenia określa wypadki, w których zgłoszenie celne przesyłek pocztowych powinno zostać dokonane na dokumencie SAD albo z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. Procedura postępowania z dokumentem SAD stanowi odzwierciedlenie dotychczasowych regulacji, natomiast nowością jest odesłanie do dokonywania elektronicznych zgłoszeń celnych. W projektowanym brzmieniu § 7 zrezygnowano z rozwiązania funkcjonującego na gruncie poprzedniego rozporządzenia, które pozwalało na wystawienie dokumentu SAD przez funkcjonariusza celnego w przypadku przesyłek pocztowych przeznaczonych dla osób fizycznych. W świetle nowych przepisów unijnych, brak jest podstaw prawnych do utrzymania takiego trybu postępowania, co oznacza, że w sytuacji konieczności dokonania zgłoszenia celnego z wykorzystaniem dokumentu SAD albo w formie elektronicznej, odbiorca przesyłki będący osobą fizyczną zobowiązany będzie dokonać takiego zgłoszenia na zasadach ogólnych, tak jak ma to miejsce w przypadku osób fizycznych, nie korzystających z usług operatora wyznaczonego.

Rozwiązanie wprowadzane w § 7 ust. 3 projektu rozporządzenia ma na celu uproszczenie krajowych regulacji prawnych z zakresu dokonywania zgłoszeń celnych czasopism i książek do procedury dopuszczenia do obrotu. Projektowany przepis umożliwia dokonywanie zgłoszenia w miesięcznych okresach rozliczeniowych, w terminie do 5. dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni. Rozwiązanie takie było przewidziane także w przepisach obowiązujących do dnia 1 maja 2016 r.

Przepisy § 8–11 projektu rozporządzenia określają zasady przedstawiania przesyłek pocztowych i dokonywania zgłoszeń celnych w wywozie.

Przepis § 8 przewiduje konieczność dokonania przedstawienia organom celnym przesyłek pocztowych przeznaczonych do wywozu przez urzędy pocztowe dokonujące wymiany poczty z zagranicą.

Bazując na dotychczasowych regulacjach określających tryb postępowania z przesyłkami, które nie podlegają obowiązkowi dokonania zgłoszenia celnego w systemie teleinformatycznym, ale jednocześnie zawierają towary, w stosunku do których istnieje obowiązek uiszczenia należności wywozowych, w § 9 projektu rozporządzenia wprowadzono rozwiązanie polegające na tym, iż funkcjonariusz celny oblicza te należności i wykazuje je na „Dokumencie potwierdzającym dokonanie zgłoszenia celnego – obrót pocztowy (wywóz)”. Wzór tego dokumentu i instrukcja jego wypełniania zostały określone w załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia.

Przepis § 10 definiuje przypadki, gdy zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą wywozu należy dokonać z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, którego stosowanie w wywozie było obligatoryjne już pod rządami regulacji obowiązujących przed unijnym kodeksem celnym. Są to sytuacje inne niż określone w art. 141 ust. 2 akapit drugi lub w art. 141 ust. 4 rozporządzenia delegowanego, a więc przypadki gdy przesyłka pocztowa zawiera towary, których wartość przekracza 1.000 euro. Tryb postępowania w zakresie dokonywania takich zgłoszeń celnych został zaczerpnięty z dotychczas obowiązujących regulacji, z odesłaniem do odpowiedniego stosowania systemu teleinformatycznego do ich obsługi.

Regulacja zawarta w § 10 ust. 2 dotyczy dokonania elektronicznego zgłoszenia celnego na zasadach ogólnych, tj. poprzez jego dokonanie w urzędzie celnym właściwym ze względu na siedzibę nadawcy. Po załatwieniu formalności w urzędzie celnym wywozu, przesyłka będzie dostarczana do urzędu celnego wyprowadzenia m.in. w celu dokonania potwierdzenia wywozu towaru. Przedstawianej organom celnym przesyłce powinny towarzyszyć deklaracje celne CN 22 lub CN 23 oraz stosowna etykieta.

Wprowadzenie natomiast propozycji określonej postanowieniami § 10 ust. 3 będzie skutkowało realizacją zgłoszeń celnych w następujący sposób:

- a) nadawca wysyła komunikat wywozowego zgłoszenia celnego do urzędu celnego wywozu, który jest jednocześnie urzędem celnym wyprowadzenia (zgłoszenie celne zostało „złożone”, ale jeszcze nie jest przyjęte przez organ celny),
- b) przesyłka pocztowa jest przekazywana następnie przez jej nadawcę organom pocztowym, w celu jej przedstawienia w urzędzie celnym wywozu/wyprowadzenia funkcjonującym przy urzędzie wymiany poczty z zagranicą,
- c) przed przejęciem przesyłki do przewozu organ pocztowy upewnia się, iż ma do czynienia z omawianą sytuacją i nakleja wypełnioną przez nadawcę stosowną etykietę,
- d) właściwie oznaczona przesyłka jest przesyłana przez urząd pocztowy do urzędu celnego wywozu/wyprowadzenia, w celu jej przedstawienia organom celnym, przyjęcia zgłoszenia celnego i dopełnienia pozostałych formalności związanych z realizacją procedury wywozu.

Rozwiązanie wprowadzane w § 10 ust. 4 projektu rozporządzenia także zostało przeniesione z dotychczasowego rozporządzenia i ma ono na celu uproszczenie krajowych regulacji prawnych z zakresu dokonywania zgłoszeń celnych czasopism i książek do

procedury wywozu. W zakresie procedury wywozu brak jest analogicznego rozwiązania na gruncie rozporządzenia w sprawie zgłoszeń celnych, stąd konieczność wprowadzenia regulacji na gruncie niniejszego rozporządzenia, na zasadach obowiązujących przed wejściem w życie unijnego kodeksu celnego.

Dodatkowo, w § 11 projektu rozporządzenia w celu ułatwienia dokonywania zgłoszeń celnych o objęcie procedurą wywozu towarów przeznaczonych do celów handlowych znajdujących się w przesyłkach pocztowych, które są częścią serii podobnych czynności, wprowadzono możliwość dokonania zgłoszenia celnego takich towarów, za zgodą organu celnego, zbiorczo na jednym dokumencie SAD, pod warunkiem, że łączna wartość towarów w przesyłkach pocztowych objętych jednym zgłoszeniem celnym nie przekroczy równowartości 1000 euro. Rozwiązanie zostało przeniesione z dotychczas obowiązującego rozporządzenia.

W § 12 projektu rozporządzenia przewidziano możliwość wykorzystywania do dnia 31 grudnia 2016 r. wzorów dokumentów potwierdzających dokonanie zgłoszenia celnego, które określone były w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1473).

Przepisy niniejszego rozporządzenia są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, w przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

Przedmiotowy projekt nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2015 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 Uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 z późn. zm.), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia w sprawie zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Marian Banaś</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Rzeczkowska Zastępca Dyrektora Departamentu Cel Ministerstwa Finansów</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 19 ust. 2 ustawy z dnia z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858)</p> <p>Nr w wykazie prac 104</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przedstawiony projekt ma charakter uzupełniający unijne prawo celne w zakresie zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym. Przepisy unijne określają jedynie ogólne zasady dokonywania takich zgłoszeń celnych, dlatego zasadnym jest wydanie krajowego rozporządzenia, które dookreśli dokumenty, na podstawie których odbywa się przewóz przesyłek pocztowych wprowadzanych na obszar celny Unii Europejskiej i wyprowadzanych poza ten obszar oraz tryb przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym, realizowanym przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozwiązania dookreślają zasady dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym, bazując na przepisach prawnych, które obowiązywały na gruncie poprzedniego rozporządzenia. Mają one na celu uproszczenie formalności celnych niezbędnych do uregulowania sytuacji przesyłek pocztowych przewożonych przez operatora wyznaczonego działającego na podstawie Światowej Konwencji Pocztowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zagadnienie dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym regulowane jest bezpośrednio przez przepisy unijnego kodeksu celnego oraz rozporządzenia wykonawczego i delegowanego. Przepisy te są stosowane wprost przez kraje członkowskie Unii Europejskiej. Mają one jednak charakter ogólny i wymagają doprecyzowania w przepisach prawa krajowego. Przedstawienie szczegółów realizacyjnych związanych z dopełnianiem formalności celnych w odniesieniu do przesyłek pocztowych w innych krajach członkowskich Unii Europejskiej nie jest możliwe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Odbiorcy i nadawcy przesyłek pocztowych dokonujący zgłoszeń celnych w obrocie towarowym z krajami spoza Unii Europejskiej oraz operator wyznaczony działający na podstawie Światowej Konwencji Pocztowej	61061 – ilość komunikatów potwierdzających zwolnienie towaru do wywozu; 65959 – ilość zgłoszeń przywozowych oraz dokumentów DPDZ w przywozie	Dane własne system ECS oraz system CELINA	Bezpośrednie

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony do konsultacji publicznych równolegle z uzgodnieniami poprzez publikację w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów, jak również zostanie przesłany do zaopiniowania Radzie Konsultacyjnej Służby Celnej, powołanej jako organ opiniodawczo – doradczy w sprawach celnych przy Ministrze Finansów i zrzeszającej przedstawicieli przedsiębiorców. Konsultacje publiczne będą trwać 7 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym zmniejszenia dochodów lub zwiększenia wydatków budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
Niemierzalne		Projektowane regulacje wynikają z konieczności dostosowania prawa krajowego do regulacji unijnych. Stosowanie przewidzianych na gruncie tego rozporządzenia rozwiązań powinno wpłynąć na przyspieszenie							

		dokonania odprawy celnej towaru i szybszy przepływ towarów, a tym samym będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wprowadzenie regulacji zawartych w rozporządzeniu nie wymaga wskazania źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Stosowanie elektronicznej formy dokonania zgłoszenia celnego powinno wpłynąć na przyspieszenie dokonania odprawy celnej towaru i szybszy przepływ towarów.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie rozporządzenia przewidziane jest po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja poprzez zastosowanie mierników nie jest możliwa.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego trybu wprowadzania na obszar celny Unii i wyprowadzania poza ten obszar, a także obejmowania procedurą celną i powrotnym wywozem okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadzanie na obszar celny Unii i wyprowadzanie poza ten obszar okrętów wojennych, wojskowych statków powietrznych, wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanych dalej „towarami”, odbywa się zgodnie z warunkami określonymi we właściwym postanowieniu, uchwale, zarządzeniu, decyzji lub zgodzie, zwanym dalej „aktem uprawniającym”, wydawanym na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz. U. z 2014 r. poz. 1077, z 2015 r. poz. 1844 oraz z 2016 r. poz. 178);
- 2) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510);
- 3) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.³⁾);

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1890, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147.

4) ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402 z późn. zm. ⁴⁾).

§ 2.1. Zgłoszenie do procedury celnej lub zgłoszenie do powrotnego wywozu zostaje dokonane odpowiednio:

- 1) na formularzu, o którym mowa w § 15 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia ... w sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne (Dz. U. poz. ...), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie zgłoszeń celnych”;
- 2) na formularzu, o którym mowa w § 16 rozporządzenia w sprawie zgłoszeń celnych;
- 3) w formie elektronicznej, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U. UE L 343 z dnia 29.12.2015 r., str. 558);
- 4) na formularzu Jednolitego Dokumentu Administracyjnego (SAD).

2. Zgłoszenie celne na formularzach, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wystawia właściwy organ państwa wysyłającego.

3. Wyposażenie i sprzęt jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, przewożone na odrębnych środkach transportu powinny być zgłaszane z wykorzystaniem odrębnego, dla każdego środka transportu, zgłoszenia celnego.

4. W przypadku uzgodnienia między właściwymi organami państwa wysyłającego i państwa przyjmującego połączenia środków transportu w zorganizowaną jednostkę transportu (kolumna pojazdów drogowych, skład wagonów kolejowych), zgłoszenia celnego tych środków transportu oraz przewożonego na nich wyposażenia i sprzętu, o którym mowa w ust. 2, można dokonać z wykorzystaniem jednego zgłoszenia celnego, pod warunkiem powiadomienia, z co najmniej 24-godzinnym wyprzedzeniem, organu celnego właściwego miejscowo dla przejścia granicznego wskazanego w akcie uprawniającym o takiej organizacji transportu.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, załącznikiem do zgłoszenia celnego jest wykaz środków transportu zawierający dane umożliwiające ich identyfikację, w szczególności

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822 oraz z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1322, 1336, 1607, 1642, 1830, 1890, 2023 i 2228 oraz z 2016 r. poz. 147.

rodzaj, typ, numer rejestracyjny.

§ 3. 1. Wprowadzanie towarów na obszar celny Unii i wyprowadzanie towarów z tego obszaru jest dokonywane w przejściu granicznym wskazanym w akcie uprawniającym.

2. Wprowadzanie towarów na obszar celny Unii i wyprowadzanie towarów z tego obszaru odbywa się po przekazaniu organowi celnemu, właściwemu miejscowo dla przejścia granicznego wskazanego w akcie uprawniającym, pisemnej informacji wskazującej datę, przejście graniczne, przez które nastąpi wwóz towarów, ich ilość i rodzaj oraz datę i przejście graniczne, przez które nastąpi wywóz lub powrotny wywóz towarów.

§ 4.1. Dowódca okrętu wojennego lub wojskowego statku powietrznego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przed opuszczeniem przez okręt wojenny lub wojskowy statek powietrzny obszaru celnego Unii, jak również przed przybyciem na ten obszar z kraju nienależącego do Unii, jest obowiązany zawiadomić, z 24-godzinnym wyprzedzeniem, o tym fakcie organ celny właściwy miejscowo dla przejścia granicznego wskazanego w akcie uprawniającym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych wojsk obcych, przy czym obowiązek powiadomienia organu celnego spoczywa na dowódcy polskiej jednostki wojskowej, na terenie której będzie stacjonował okręt lub statek.

§ 5. Wprowadzanie na obszar celny Unii i wyprowadzanie poza ten obszar towarów, uprzednio objętych procedurą celną z zastosowaniem formularza, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, 2 albo 4, wymaga przedłożenia organowi celnemu właściwemu miejscowo dla przejścia granicznego wskazanego w akcie uprawniającym dokumentu, na podstawie którego towary zostały objęte wnioskowaną procedurą.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

W porozumieniu:

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

MINISTER SPRAW

WEWNĘTRZNYCH I

ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Dotychczas przedmiotową materię regulowało rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzania na obszar celny Unii Europejskiej i wyprowadzania poza ten obszar, a także nadawania przeznaczenia celnego w odniesieniu do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwane dalej „rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2013 r.”

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika ze zmiany treści delegacji ustawowej w art. 19 ust. 3 ustawy, dokonanej na mocy art. 1 pkt 19 ust. 3 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Tym samym przepisy dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2013 r. utraciły moc z dniem wejścia w życie znowelizowanej ustawy.

W projekcie zawarto szczegółowe regulacje dotyczące kwestii zgłoszeń do procedury celnej i zgłoszeń do powrotnego wywozu w stosunku do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, wprowadzanych na obszar celny Unii lub wyprowadzanych z tego obszaru, uwzględniające zmiany wynikające z nowego katalogu procedur celnych i instytucji, wprowadzonych przepisami:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U. UE L 269 z 10.10.2013., str. 1, z późn. zm.), który stosowany będzie od dnia 1 maja 2016 r., zwanego dalej „UKC”,
- rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1),
- rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczególne zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str.558), zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym

Komisji (UE) nr 2015/2447”,

◦ rozporządzenia z dnia ...w sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne (Dz. U. z 2016 r. poz. ....), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie zgłoszeń celnych”.

Tytuł projektowanego rozporządzenia został dostosowany do zmienionej treści delegacji określonej w art. 19 ust. 3 „ustawy”.

W nowej delegacji do wydania rozporządzenia, termin „nadanie przeznaczenia celnego” został zastąpiony przez terminy „zgłoszeń do procedury celnej” i „zgłoszeń do powrotnego wywozu”.

W § 1 treść merytoryczna odpowiada treści § 1 „rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2013 r.”. W § 1 w pkt 1-4 projektu wprowadzono jedynie zmiany o charakterze redakcyjnym poprzez uaktualnienie metryczek promulgacyjnych wymienionych tam aktów prawnych.

W § 2 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia pojęcie „nadanie przeznaczenia celnego” zostało zastąpione przez „zgłoszenie do procedury celnej” lub „zgłoszenie do powrotnego wywozu”.

W § 2 w ust. 1 pkt 1 zmiana polega na przywołaniu nowego rozporządzenia w sprawie zgłoszeń celnych, ze wskazaniem publikatora tego aktu. W związku z tym w projektowanym rozporządzeniu nastąpiła też zmiana odniesień do poszczególnych paragrafów w związku ze zmianą ich numeracji; poprzednio § 2 ust. 1 pkt 1 odwoływał się do § 16 rozporządzenia w sprawie zgłoszeń celnych, obecnie odwołuje się do §15.

W § 2 w ust. 1 pkt 2 odwołanie do §16 zastępuje odwołanie do §17.

W § 2 w ust. 1 pkt 3, w którym przewidziana jest możliwość elektronicznego dokonywania zgłoszeń, wprowadzono zmiany uaktualniające podstawy prawne dokonywania takich zgłoszeń, poprzez wskazanie przepisów „rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2015/2447”.

W § 3 w ust. 1 i 2 zmiana dotyczy dostosowania treści poszczególnych ustępów do treści delegacji projektowanego rozporządzenia i polega na zastąpieniu określenia „Unii Europejskiej” skrótem tej nazwy tj. „Unii”.

W § 4 w ust. 1, podobnie jak w § 3, zmiana dotyczy dostosowania treści tego ustępu do treści delegacji projektowanego rozporządzenia i polega na zastąpieniu określenia „Unii Europejskiej” skrótem tej nazwy tj. „Unii”.

W § 5 dotychczasowe zwroty „uprzednio nadane przeznaczenie celne” oraz „takie przeznaczenie celne zostało nadane” zostały zastąpione odpowiednio przez zwroty „uprzednio objętych procedurą celną” oraz „towary zostały objęte procedurą”. Zakres spraw regulowanych w § 5 nie ulega zmianie. Wprowadzone w tym paragrafie zmiany polegają na jego dostosowaniu do katalogu procedur celnych i instytucji przewidzianych w unijnym kodeksie celnym. Wprowadzenie tych zmian wynika ze zniesienia dotychczasowego podziału na przeznaczenia celne (art. 4 pkt 15) i procedury celne (art. 4 pkt 16), o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) Nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U.U.E.L.92.302.1, Dz.U.U.E-sp.02-4-307). Zgodnie z art. 5 pkt 16 w związku z art. 210 „UKC”, wszystkie dotychczasowe przeznaczenia celne stają się procedurami celnymi, z wyjątkiem powrotnego wywozu i czasowego składowania. Zniesiona zostaje zatem instytucja „przeznaczeń celnych”, i w związku z tym nie ma przeznaczenia „powrotny wywóz”. Zgodnie z nowymi przepisami „UKC” jest to czynność faktyczna, realizowana poprzez zgłoszenie do powrotnego wywozu.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Reguluje on kwestie, które pozostają w gestii prawa krajowego państw członkowskich Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera norm technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji, zgodnie z trybem określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie, z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem rozporządzenia, w trybie określonym w art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa będzie analizowana podczas procesu konsultacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie szczegółowych zasad wprowadzania na obszar celny Unii i wyprowadzania poza ten obszar, a także zgłoszeń do procedury celnej i zgłoszeń do powrotnego wywozu w odniesieniu do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Ministerstwem Obrony Narodowej oraz z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Marian Banaś, Podsekretarz Stanu, Szef Służby Celnej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Kierujący pracami departamentu – Zastępca Dyrektora Departamentu Pan Jan Żrałek tel.: (22) 694 33 08 mail: jan.zralek@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 22 marca 2016 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 19 ust. 3 ustawy z dnia z dnia 19 marca 2004 r. Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858 z późn. zm.).</p> <p>Nr w wykazie prac: 101</p>		
OCENA SKUTKÓW REGULACJI			
1. Jaki problem jest rozwiązywany?			
Projekt rozporządzenia został przygotowany w związku ze zmianą ustawy z dnia z dnia 19 marca 2004 r. Prawo celne (Dz.U. z 2015 r. poz. 858 z późn. zm.), wprowadzonymi ustawą z dnia ... 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw. W zmienianej ustawie zmienia się treść przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia.			
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt			
Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji określonej w art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne. W projekcie zawarto szczegółowe regulacje dotyczące kwestii zgłoszeń do procedury celnej i zgłoszeń do powrotnego wywozu w odniesieniu do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, mając na uwadze prawidłową realizację obrotu towarowego oraz uproszczenie formalności celnych przed organami celnymi.			
3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			
Projektowana regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.			
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej			
Wojska obce przemieszczające się przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywające na terytorium RP			
Jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych			
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
Projekt rozporządzenia, z uwagi na charakter przedmiotowy regulowanej materii, nie wymaga konsultacji społecznych.			

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie odraczania terminu płatności należności celnych

Na podstawie art. 59 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) termin złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności celnych w przypadku, o którym mowa w art. 110 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”;
- 2) termin, od którego możliwe jest korzystanie z odroczenia płatności należności celnych w przypadkach, o których mowa w art. 110 lit. b lub c unijnego kodeksu celnego
- 3) termin płatności należności celnych w przypadkach, o których mowa w art. 111 ust. 3 lub 4 unijnego kodeksu celnego.

§ 2. Wniosek o udzielenie pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności celnych, o którym mowa w art. 110 lit. a unijnego kodeksu celnego, składany jest w terminie 3 dni od dnia powiadomienia osoby zobowiązanej do uiszczenia należności celnych o długi celnym.

§ 3. Korzystanie z odroczenia, o którym mowa w § 1 pkt 2, jest możliwe począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie.

§ 4. W przypadku, gdy okres, o którym mowa w art. 111 ust. 3 lub 4 unijnego kodeksu celnego, wynosi miesiąc kalendarzowy, termin płatności należności celnych upływa szesnastego dnia miesiąca następującego po upływie tego okresu.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, ...).

³⁾ Zmiany tekstu rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013 r. s. 90.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

MINISTER FINANSÓW

---

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odroczenia terminu płatności należności celnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 518), które traci moc z dniem 1 maja 2016 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Przedkładany projekt rozporządzenia zastąpi obowiązujące dotychczas rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odraczania terminu płatności należności celnych (Dz. U z 2015 r. poz. 518), wydane na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.).

Z uwagi na uregulowanie szeregu kwestii dotyczących odraczania terminu płatności należności celnych bezpośrednio w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej UKC. Z tego powodu projektowane rozporządzenie będzie regulowało warunki i tryb postępowania przy udzielaniu pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności celnych w formach określonych w art. 110 UKC w znacznie mniejszym zakresie niż obecnie.

Przepisy UKC przewidują trzy formy odroczenia terminu płatności należności:

– forma, o której mowa w art. 110 lit. a UKC, polega na jednorazowym odroczeniu płatności danej kwoty należności księgowanej na skutek przyjęcia zgłoszenia celnego lub wydania decyzji określającej kwotę wynikającą z długu celnego po weryfikacji zgłoszenia celnego;

– istotą formy określonej w art. 110 lit. b UKC, jest odraczanie terminu zapłaty wszystkich należności księgowanych sukcesywnie w okresie wyznaczonym przez organ celny (dotyczy to procedury standardowej);

– forma przewidziana w art. 110 lit. c UKC dotyczy odraczania terminu uiszczenia wszystkich należności podlegających łącznemu księgowaniu, po upływie wyznaczonego okresu, w którym zostały zwolnione towary (stosowana z procedurą uproszczoną).

Pierwsza z wymienionych form dotyczy odroczeń pojedynczych powstałych już należności, a więc ze swej istoty ma zastosowanie w sytuacjach losowych, kiedy odroczenie ma stanowić pomoc w nieprzewidzianej uprzednio przez zgłaszającego sytuacji, polegającej na niemożności terminowego uiszczenia należności. Zgodnie bowiem z przepisem art. 108 ust. 1 UKC termin płatności należności celnych nie może przekraczać 10 dni od daty powiadomienia dłużnika o długu celnym. Na podstawie przepisu § 2 projektowanego rozporządzenia, w przypadku tej formy odroczenia, wniosek o wydanie pozwolenia na odroczenie płatności należności należało będzie złożyć w terminie 3 dni od dnia powiadomienia osoby zobowiązanej do uiszczenia należności celnych o długu celnym.

Termin ten gwarantuje rozpatrzenie wniosku przez organ celny przed upływem 10-cio dniowego terminu na uiszczenie należności przez dłużnika.

Dwie pozostałe formy, o których mowa w art. 110 lit. b i c unijnego kodeksu celnego, wymagają uzyskania pozwolenia przed powstaniem należności, których płatność ma być odroczone. Mają one charakter pewnej stałej praktyki. Polegają na bieżącym każdorazowym odraczaniu terminu płatności wszystkich należności, jakie powstaną z tytułu zobowiązań osoby korzystającej i uiszczaniu przez nią łącznie kwot należności powstających w wyznaczonych przez organ celny powtarzających się okresach. Przeznaczone są one zatem w praktyce dla osób, które stale dokonują przywozu towarów na obszar celny Unii. Projektowane rozporządzenie, w § 3 i 4, określa odpowiednio początkową datę okresu korzystania z odroczenia w formie określonej w art. 110 lit. b i c UKC oraz termin płatności w przypadku, gdy okres rozliczeniowy dla tych form odroczenia wynosić będzie miesiąc kalendarzowy.

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.) tekst projektu z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie odraczania terminu płatności należności celnych.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące. Ministerstwo Finansów.</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu, Szef Służby Celnej, Marian Banaś</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Zastępca Dyrektora Departamentu Cel – Piotr Pogorzelski tel. 694-5267</p>	<p>Data sporządzenia 11 kwietnia 2016 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 59 ust.2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac 110</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Z dniem 1 maja 2016 r. wchodzi w życie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej UKC, które zastąpi rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str.307, z późn. zm.), zwane dalej WKC. Powoduje to konieczność uregulowania na poziomie krajowym kwestii, które w UKC są uregulowane nie dość szczegółowo.

Aktualnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odraczania terminu płatności należności celnych (Dz. U z 2015 r., poz. 518) oparte jest na regulacjach zawartych w WKC i nie przystaje do nowych zasad w tym zakresie wprowadzonych przepisami UKC.

Przedkładany projekt rozporządzenia określa termin złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności celnych, o którym mowa w art. 110 lit. a UKC, tj. jednorazowego odroczenia płatności kwoty należności zaksięgowanej na skutek przyjęcia zgłoszenia celnego lub wydania decyzji określającej kwotę wynikającą z długu celnego po weryfikacji zgłoszenia celnego.

W zakresie odroczenia terminu płatności należności celnych powstałych w wyniku obejmowania towarów wieloma operacjami celnymi odpowiednio w procedurze standardowej i uproszczonej, o których mowa w art. 110 lit. b i c UKC, projektowane rozporządzenie określa termin, od którego możliwe jest korzystanie z odroczenia płatności należności celnych oraz odpowiednio termin płatności należności celnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie określa 3-dniowy termin złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na odroczenie płatności należności powstałych w wyniku objęcia towarów pojedynczą operacją celną (forma odroczenia o której mowa w art. 110 lit. a tego kodeksu). Początek biegu tego terminu liczony jest od dnia powiadomienia dłużnika o długu celnym.

Przy stosowaniu odroczenia terminu płatności należności celnych powstałych w wyniku obejmowania towarów wieloma operacjami celnymi, odpowiednio, w procedurze standardowej i uproszczonej (art. 110 lit. b i c UKC), projektowane rozporządzenie określa początkową datę ważności pozwolenia jako pierwszy dzień miesiąca następujący po miesiącu, w którym wydano pozwolenie. Natomiast termin płatności należności celnych w tych formach odroczeń, gdy okres rozliczeniowy wynosił będzie miesiąc kalendarzowy, upłynie szesnastego dnia miesiąca następującego po upływie tego okresu.

Projekt rozporządzenia precyzuje powyższe kwestie na poziomie prawa krajowego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Uregulowanie problemu leży w gestii państw członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt												
Grupa	Wielkość	Źródło danych										Oddziaływanie
Dyrektorzy Izb Celnych	16	Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 października 2009 r. w sprawie utworzenia izb celnych i urzędów celnych oraz określenia ich siedzib (Dz. U. poz. 1404)										Dostosowanie krajowych przepisów prawa celnego do generalnych zasad ustalonych w przepisach UKC.
Podmioty prowadzące działalność w zakresie wymiany towarowej z zagranicą składające wnioski o odroczenie terminu płatności należności celnych	Liczba trudna do oszacowania ze względu na zmienną sytuację gospodarczą											
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji												
Projekt rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Izby Gospodarczej, Polskiej Izby Spedycji i Logistyki, Polskiej Izby Cła, Logistyki i Spedycji oraz Rady Konsultacyjnej Służby Celnej.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Projekt rozporządzenia nie generuje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych oraz nie wpłynie na wzrost wydatków oraz zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe							
Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
Niemierzalne	Projekt rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu							
☒ nie dotyczy							
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
9. Wpływ na rynek pracy							
Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.							
10. Wpływ na pozostałe obszary							

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	nie dotyczy	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przepisy rozporządzenia w zakresie zmian opisanych w pkt 2 zostaną wykonane z dniem jego wejścia w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje potrzeby ewaluacji efektów projektu oraz zastosowania mierników.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie zgłoszeń INTRASTAT

Na podstawie art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania zgłoszeń INTRASTAT i korekt tych zgłoszeń oraz przypadki, gdy dokonanie zgłoszenia INTRASTAT lub korekty tego zgłoszenia nie jest wymagane;
- 2) wymogi jakie powinno spełniać zgłoszenie INTRASTAT oraz korekta tego zgłoszenia;
- 3) szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania upomnień oraz szczegółowy tryb dokonywania wezwań;
- 4) właściwość miejscową organów celnych w sprawach dotyczących zgłoszeń INTRASTAT i ich korekty.

Rozdział 2

Szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania zgłoszeń INTRASTAT i korekt tych zgłoszeń oraz przypadki, gdy dokonanie zgłoszenia INTRASTAT lub korekty tego zgłoszenia nie jest wymagane

§ 2. 1. Osoba zobowiązana, o której mowa w art. 97 pkt 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, zwana dalej „osobą zobowiązaną”, dokonuje w roku sprawozdawczym zgłoszeń INTRASTAT odnoszących się do przywozu towarów, zwanych dalej „zgłoszeniami

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65.

INTRASTAT w przywozie”, lub zgłoszeń INTRASTAT odnoszących się do wywozu towarów, zwanych dalej „zgłoszeniami INTRASTAT w wywozie”, poczynając od zgłoszenia INTRASTAT za:

- 1) pierwszy okres sprawozdawczy roku sprawozdawczego, w przypadku gdy wartość dokonanych przez nią w roku poprzedzającym rok sprawozdawczy przywozów lub wywozów towarów przekroczyła wartość określoną odpowiednio dla statystycznego progu podstawowego w przywozie albo statystycznego progu podstawowego w wywozie, ustalonego na aktualny rok sprawozdawczy, lub
- 2) okres sprawozdawczy, w którym wartość dokonanych przywozów albo wywozów towarów przekroczyła wartość określoną odpowiednio dla statystycznego progu podstawowego w przywozie albo statystycznego progu podstawowego w wywozie, ustalonego na aktualny rok sprawozdawczy.

2. W przypadku gdy wartość dokonanych przywozów lub wywozów towarów przekroczyła, w roku poprzedzającym rok sprawozdawczy lub w roku sprawozdawczym, wartość określoną dla statystycznego progu szczegółowego w przywozie lub statystycznego progu szczegółowego w wywozie, ustalonego na aktualny rok sprawozdawczy, zgłoszeń INTRASTAT dokonuje się zgodnie z wymogami ustalonymi odpowiednio dla każdego z tych progów.

3. W przypadku gdy wartość dokonanych przywozów lub wywozów towarów nie przekroczyła, w roku poprzedzającym rok sprawozdawczy lub w roku sprawozdawczym, wartości określonej dla statystycznego progu podstawowego w przywozie lub statystycznego progu podstawowego w wywozie, zgłoszeń INTRASTAT nie dokonuje się.

§ 3. 1. W przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584, z późn. zm.³⁾), osoba zobowiązana nie dokonuje zgłoszeń INTRASTAT za okresy sprawozdawcze, których to zawieszenie dotyczy, jeżeli łącznie spełnione zostaną następujące warunki:

- 1) zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej przez osobę zobowiązaną dotyczy co najmniej jednego pełnego okresu sprawozdawczego (miesiąca kalendarzowego);

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844, 1893 oraz z 2016 r. poz. 65.

- 2) w ramach czynności, o których mowa w art. 14 a ust. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej osoba zobowiązana nie będzie dokonywała żadnych przywozów lub wywozów towarów, które powodowałyby obowiązek dokonania zgłoszenia INTRASTAT;
- 3) najpóźniej w ostatnim dniu okresu sprawozdawczego, w którym zawieszono wykonywanie działalności gospodarczej, osoba zobowiązana poinformuje właściwy organ celny o zawieszeniu.

2. W przypadku gdy w ramach czynności, o których mowa w ust. 1 pkt. 2, osoba zobowiązana dokona przywozów lub wywozów towarów, zgłoszenia INTRASTAT dokonuje się za okresy sprawozdawcze, w których te przywozy lub wywozy towarów zostały wykonane.

3. Po upływie okresu zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej albo w przypadku wznowienia wykonywania działalności gospodarczej przed upływem tego okresu zgłoszeń INTRASTAT dokonuje się, poczynając od okresu sprawozdawczego, w którym przypada pierwszy dzień wznowienia wykonywania działalności gospodarczej. Przepis § 2 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Zgłoszenia INTRASTAT za dany okres sprawozdawczy dokonuje się nie później niż do 10. dnia miesiąca następującego po tym okresie.

§ 5. Zgłoszenie INTRASTAT za dany okres sprawozdawczy może zostać dokonane poprzez złożenie częściowych zgłoszeń INTRASTAT, obejmujących informacje o części dokonanych przywozów lub wywozów towarów. Ostatniego częściowego zgłoszenia INTRASTAT za dany okres sprawozdawczy dokonuje się w terminie, o którym mowa w § 4.

§ 6. Rejestracji, o której mowa w art. 10 a ustawy Prawo celne, oraz przedstawienia upoważnienia, w przypadku gdy zgłoszenie INTRASTAT jest dokonywane przez przedstawiciela, dokonuje się przed przesłaniem pierwszego zgłoszenia INTRASTAT.

§ 7. W przypadku gdy zgłoszenie INTRASTAT nie odpowiada wymogom formalnym, a w szczególności:

- 1) nie zostało sporządzone zgodnie z wymaganiami dla formy elektronicznej zgłoszenia,
- 2) nie zawiera wszystkich wymaganych danych,
- 3) nie zostało złożone upoważnienie w terminie, o którym mowa w § 6

– organ celny odmawia jego przyjęcia i wzywa do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. W przypadku nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie organ celny uznaje, że zgłoszenie INTRASTAT nie zostało dokonane.

§ 8. W przypadku gdy zgłoszenie INTRASTAT zostało dokonane omyłkowo, może ono zostać anulowane. Informacja o anulowaniu zgłoszenia INTRASTAT przekazywana jest osobie zobowiązanej.

§ 9. 1. W przypadku gdy przyjęte przez organ celny zgłoszenie INTRASTAT zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, osoba zobowiązana dokonuje korekty zgłoszenia.

2. Korekta zgłoszenia INTRASTAT polega na:

- 1) zastąpieniu uprzednio dokonanego zgłoszenia INTRASTAT;
- 2) zmianie poszczególnych danych w pozycji lub pozycjach zgłoszenia INTRASTAT;
- 3) dodaniu nowych pozycji w zgłoszeniu INTRASTAT;
- 4) anulowaniu pozycji zgłoszenia INTRASTAT.

3. W przypadku gdy korekta dotyczy niewłaściwego lub nieistniejącego zgłoszenia INTRASTAT, przepis § 7 stosuje się odpowiednio.

4. Do korekty zgłoszenia INTRASTAT stosuje się odpowiednio przepisy § 6–8.

§ 10. Korekty zgłoszenia INTRASTAT nie dokonuje się w przypadku, gdy:

- 1) pierwotnie podana w zgłoszeniu wartość dla danych, o których mowa w § 13 pkt 19 lub 20, zmieniłaby się w wyniku korekty nie więcej niż o równowartość 1 000 euro lub
- 2) pierwotnie podana w zgłoszeniu wartość dla danych, o których mowa w § 13 pkt 17 lub 18, zmieniłaby się w wyniku korekty nie więcej niż 5%, lub
- 3) dane, które miałyby podlegać korekcie, o których mowa w § 13 pkt 10–18, dotyczą towaru, dla którego wartość fakturowa lub wartość statystyczna jest równa albo niższa od równowartości 1 000 euro, lub
- 4) korekta miałaby dotyczyć danych, o których mowa w § 13 pkt 1–9 lub 21, lub
- 5) organ celny, po złożeniu przez osobę zobowiązaną wyjaśnień, o których mowa w § 22 ust. 1 pkt 1, poinformował ją telefonicznie lub za pomocą innych środków łączności, o zwolnieniu z obowiązku dokonania korekty zgłoszenia INTRASTAT, lub
- 6) upłynął rok, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wystąpił okres sprawozdawczy, do którego odnosi się zgłoszenie INTRASTAT.

§ 11. Zgłoszenia INTRASTAT i jego korekty dokonuje się w postaci elektronicznej, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego udostępnionego przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zgodnie z wymogami umożliwiającymi korzystanie z tego systemu.

Rozdział 3

Wymogi jakie powinno spełniać zgłoszenie INTRASTAT oraz korekta tego zgłoszenia

§ 12. 1. Zgłoszenie INTRASTAT i korektę zgłoszenia INTRASTAT sporządza się zgodnie ze specyfikacją XML opublikowaną na stronie internetowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Zgłoszenie INTRASTAT i korektę zgłoszenia INTRASTAT podpisuje się w sposób określony w art. 10 b ust. 1 ustawy Prawo celne.

§ 13. W przypadku gdy w roku poprzedzającym rok sprawozdawczy lub w roku sprawozdawczym dokonano przywozów lub wywozów towarów o wartości przekraczającej wartość określoną odpowiednio dla statystycznego progu szczegółowego w przywozie lub statystycznego progu szczegółowego w wywozie, ustalonego na aktualny rok sprawozdawczy, w zgłoszeniu INTRASTAT wypełnia się następujące pola:

- 1) okres sprawozdawczy;
- 2) rodzaj deklaracji;
- 3) kod izby celnej, do której adresowane jest zgłoszenie INTRASTAT;
- 4) odbiorca – w przypadku zgłoszenia INTRASTAT w przywozie albo nadawca – w przypadku zgłoszenia INTRASTAT w wywozie;
- 5) przedstawiciel – w przypadku dokonywania zgłoszenia INTRASTAT przez przedstawiciela;
- 6) łączna wartość fakturowa w PLN;
- 7) łączna wartość statystyczna w PLN;
- 8) łączna liczba pozycji;
- 9) numer pozycji;
- 10) opis towaru;
- 11) kod kraju wysyłki – w przypadku zgłoszenia INTRASTAT w przywozie albo kod kraju przeznaczenia – w przypadku zgłoszenia INTRASTAT w wywozie;
- 12) kod warunków dostawy;

- 13) kod rodzaju transakcji;
- 14) kod towaru;
- 15) kod rodzaju transportu;
- 16) kod kraju pochodzenia – w przypadku zgłoszenia INTRASTAT w przywozie;
- 17) masa netto (w kg);
- 18) ilość w uzupełniającej jednostce miary;
- 19) wartość fakturowa w PLN;
- 20) wartość statystyczna w PLN;
- 21) wypełniający.

§ 14. 1. W przypadku gdy w roku poprzedzającym rok sprawozdawczy lub w roku sprawozdawczym dokonano przywozów lub wywozów towarów o wartości przekraczającej wartość określoną odpowiednio dla statystycznego progu podstawowego w przywozie lub statystycznego progu podstawowego w wywozie, ustalonego na aktualny rok sprawozdawczy, w zgłoszeniu INTRASTAT podaje się dane, o których mowa w § 13 pkt 1–6, 8–11, 13, 14, 16–19 oraz 21.

2. W przypadku gdy w zgłoszeniu INTRASTAT znajduje się pozycja towarowa, której przedmiotem jest towar przywożony lub wywożony w celu uszlachetniania lub po uszlachetnieniu, oprócz danych, o których mowa w ust. 1, podaje się dane, o których mowa w § 13 pkt 7 i 20.

§ 15. 1. W przypadku gdy w roku poprzedzającym rok sprawozdawczy lub w roku sprawozdawczym dokonano przywozów lub wywozów towarów o wartości przekraczającej wartość określoną odpowiednio dla statystycznego progu szczegółowego w przywozie lub statystycznego progu szczegółowego w wywozie, ustalonego na aktualny rok sprawozdawczy, na wniosek osoby zobowiązanej organ celny może wyrazić zgodę, aby niektóre elementy wliczane lub niewliczane do deklarowanych w zgłoszeniach INTRASTAT wartości statystycznych towarów były obliczane przez tę osobę na podstawie kryteriów szczególnych.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest udzielana w formie pisemnej, na czas określony, nie dłuższy niż do końca roku sprawozdawczego następującego po roku, w którym jest udzielana zgoda.

3. Właściwy organ celny nie wyraża zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba zobowiązana nie uprawdopodobniła, że wartość statystyczna obliczona na podstawie

kryteriów szczególnych nie różniłaby się znacząco od wartości statystycznej obliczonej bez zastosowania tych kryteriów.

§ 16. W przypadku gdy w miesiącu sprawozdawczym osoba zobowiązana nie dokonała żadnych przywozów lub wywozów towarów, w zgłoszeniu INTRASTAT należy podać dane, o których mowa w § 13 pkt 1–8 oraz 21. Dla danych, o których mowa w § 13 pkt 6-8, należy podać wartość „0”.

§ 17. 1. W przypadku przywozu lub wywozu towarów stanowiących części składowe zakładu przemysłowego, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lit. a rozporządzenia Komisji (WE) nr 1982/2004 z dnia 18 listopada 2004 r. wykonującego rozporządzenie (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie danych statystycznych Wspólnoty odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi i uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1901/2000 oraz (EWG) nr 3590/92 (Dz. Urz. UE L 343 z 19.11.2004, s. 3, z późn. zm.), organ celny, na wniosek osoby zobowiązanej, może wyrazić zgodę na uproszczone deklarowanie przywozu lub wywozu tych towarów, jeżeli szacowana, całkowita wartość statystyczna zakładu przemysłowego wynosi co najmniej równowartość 3 mln euro.

2. Do wniosku o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) listę towarów, które mają zostać przywiezione lub wywiezione i które stanowią część składową zakładu przemysłowego;
- 2) oświadczenie osoby zobowiązanej lub dokumenty wskazujące na planowany termin rozpoczęcia i zakończenia budowy zakładu przemysłowego;
- 3) inne niezbędne dowody potwierdzające zamiar lub fakt budowy zakładu przemysłowego oraz jego szacowaną całkowitą wartość statystyczną.

3. Osoba zobowiązana posiadająca zgodę, o której mowa w ust. 1, wypełnia pola, o których mowa w § 13 pkt 1-16 i 20. W polu 14 należy podać kod towaru, w którym pierwszymi czterema cyframi są 9880; piąta i szósta cyfra odpowiadają numerowi działu CN, do którego należą towary będące częścią składową zakładu przemysłowego; siódmą i ósmą cyfrą jest 0.

4. Zgody, o której mowa w ust. 1, udziela się na okres budowy danego zakładu przemysłowego.

§ 18. W przypadku przywozów lub wywozów towarów, które zostały dokonane w ciągu jednego okresu sprawozdawczego z lub do jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej i których suma wartości jest równa lub mniejsza niż równowartość 200 euro,

przywozy albo wywozy można ująć łącznie w jednej pozycji zgłoszenia INTRASTAT (odrębnie w przywozie i odrębnie w wywozie), podając dane, o których mowa w § 13 pkt 9, 11, 14 oraz 19, stosując kod towaru: 99 50 00 00. Kod ten w całym okresie sprawozdawczym może zostać zastosowany jeden raz w zgłoszeniu INTRASTAT w przywozie i w zgłoszeniu INTRASTAT w wywozie, w odniesieniu do przywozów towarów realizowanych z jednego kraju wysyłki lub wywozów towarów realizowanych do jednego kraju przeznaczenia.

§ 19. Przywóz lub wywóz towarów w stanie rozmontowanym lub niezmontowanym, dla celów transportu lub z przyczyn handlowych, załadowanych na kilka środków transportu, można ująć w zgłoszeniu INTRASTAT pod jedną pozycją towarową, podając ich łączną wartość. W przypadku gdy przywóz lub wywóz tych towarów został dokonany w kilku okresach sprawozdawczych, zgłoszenia INTRASTAT dokonuje się tylko raz – za miesiąc sprawozdawczy, w którym nastąpił przywóz lub wywóz ostatniej partii towaru. W przypadku gdy transport odbywał się przy pomocy różnych środków transportu, podaje się ten środek transportu, którym dokonano największego przywozu lub wywozu pod względem masy lub wartości przesyłki.

§ 20. 1. W przypadku gdy przedmiotem przywozu lub wywozu są części do pojazdów mechanicznych lub statków powietrznych, klasyfikowane pod różnymi kodami towarowymi, części te można ująć w zgłoszeniu INTRASTAT pod jedną pozycją towarową i zaklasyfikować pod kodem towarowym odnoszącym się do towaru stanowiącego ponad 50 % wartości przywożonych lub wywożonych części.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy przedmiotem przywozu lub wywozu są nadwozia, podwozia i silniki do pojazdów mechanicznych lub statków powietrznych.

§ 21. Realizowany na podstawie umów o prenumeratę przywóz lub wywóz czasopism, objętych jedną fakturą, ujmuje się w zgłoszeniu INTRASTAT zbiorczo za cały okres prenumeraty. W przypadku gdy przesyłki czasopism zostały dokonane w kilku okresach sprawozdawczych, zgłoszenia INTRASTAT dokonuje się tylko raz – za miesiąc sprawozdawczy, w którym dokonano przywozu lub wywozu ostatniej partii czasopism.

Rozdział 4

Szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania upomnień oraz wezwań

§ 22. 1. W przypadku stwierdzenia, że zgłoszenie INTRASTAT zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, organ celny telefonicznie lub za pomocą innych środków łączności wzywa osobę zobowiązaną do:

- 1) złożenia wyjaśnień dotyczących zgłoszenia INTRASTAT lub
- 2) dokonania korekty zgłoszenia INTRASTAT

– wskazując przyczyny wezwania oraz termin do dokonania tych czynności.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo w razie niemożności nawiązania kontaktu z osobą zobowiązaną dokonuje się adnotacji w systemie teleinformatycznym.

3. Złożenia przez osobę zobowiązaną wyjaśnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się w formie pisemnej, chyba że organ celny uzna za wystarczające informacje przekazane przez tę osobę telefonicznie lub przy użyciu innych środków łączności. W tym przypadku dokonuje się adnotacji w systemie teleinformatycznym.

§ 23. 1. Jeżeli osoba zobowiązana nie dokonała w wymaganym terminie zgłoszenia INTRASTAT w przywozie lub w wywozie albo nie dokonała, jeżeli jest to konieczne, korekty złożonego uprzednio zgłoszenia INTRASTAT, organ celny upomina tę osobę pisemnie o konieczności wykonania tego obowiązku w terminie 7 dni od dnia otrzymania upomnienia. Upomnienie może być sporządzone w postaci papierowej lub elektronicznej.

2. Jeżeli pomimo prawidłowego doręczenia upomnienia, o którym mowa w ust. 1, osoba zobowiązana nie dokonała w wyznaczonym terminie czynności, do wykonania których była zobowiązana, organ celny ponownie upomina osobę zobowiązaną o konieczności wywiązania się z tego obowiązku w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego upomnienia.

3. Jeżeli pomimo prawidłowego doręczenia upomnienia, o którym mowa w ust. 2, osoba zobowiązana nie dokonała w wyznaczonym terminie czynności, do wykonania których była zobowiązana, organ celny po raz trzeci upomina osobę zobowiązaną o konieczności wywiązania się z tego obowiązku w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego upomnienia.

4. Upomnienia o konieczności dokonania korekty zgłoszenia INTRASTAT, o których mowa w ust. 1–3, powinny wskazywać przyczyny, z powodu których informacje zawarte w zgłoszeniu INTRASTAT poddaje się w wątpliwość, i elementy zgłoszenia, które należy poddać korekcie.

Rozdział 5

Właściwość miejscowa organów celnych w sprawach dotyczących zgłoszeń INTRASTAT i ich korekty

§ 24. Organem celnym właściwym miejscowo w sprawach zgłoszeń INTRASTAT i ich korekty, w tym w sprawach wezwań, upomnień i postępowań w sprawie kary pieniężnej, jest Dyrektor Izby Celnej w Szczecinie.

§ 25. Organem celnym, na rachunek bankowy którego przekazuje się karę pieniężną, o której mowa w art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, jest Dyrektor Izby Celnej w Krakowie.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 26. Korekty zgłoszeń dokonanych w formie pisemnej przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą być dokonane w formie pisemnej.

§ 27. Czynności dokonane przed organami celnymi przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pozostają w mocy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

MINISTER FINANSÓW

---

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie zgłoszeń INTRASTAT (Dz. U. poz. 1422 i zm. w Dz.U. z 2016 r. poz.65), które utraciło moc w związku z wejściem w życie ustawy zmieniającej ustawę Prawo celne.

UZASADNIENIE

Ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw zostało zmienione m.in. brzmienie art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65). Zgodnie z nowym brzmieniem ww. przepisu minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania zgłoszeń INTRASTAT i korekt tych zgłoszeń oraz przypadki, gdy dokonanie zgłoszenia INTRASTAT lub korekty tego zgłoszenia nie jest wymagane,

2) wymogi jakie powinno spełniać zgłoszenie INTRASTAT oraz korekta tego zgłoszenia,

3) właściwość miejscową organów celnych w sprawach dotyczących zgłoszeń INTRASTAT i ich korekty

– mając na względzie wysokość progów statystycznych, zakres przekazywanych informacji wymaganych od osoby zobowiązanej oraz możliwość wykorzystania systemu teleinformatycznego.

W związku z powyższym, na skutek zmiany brzmienia art. 98 ust. 2 ustawy Prawo celne, utraciło moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie zgłoszeń INTRASTAT. Tym samym koniecznym stało się wydanie nowego rozporządzenia w sprawie zgłoszeń INTRASTAT, regulującego kompleksowo te zagadnienia. W niniejszym rozporządzeniu część regulacji została przeniesiona wprost z dotychczas obowiązującego rozporządzenia, część zaś została dostosowana lub uzupełniona w związku ze zmianą przepisów ustawy Prawo celne.

Zmiana § 1 rozporządzenia ma charakter dostosowujący. Brzmienie przepisu zostało ujednolicone z brzmieniem art. 98 ust. 2 ustawy Prawo celne.

Rozdział 2 otrzymał tytuł zgodny z brzmieniem określonym w § 1 pkt 1 rozporządzenia.

Brzmienie dotychczasowego § 2 zostało przeniesione do nowego rozporządzenia i rozszerzone poprzez dodanie ust. 3, w którym wskazano wprost przypadek, kiedy nie dokonuje się zgłoszenia INTRASTAT.

Regulacja § 3 co do zasady odzwierciedla dotychczas obowiązującą regulację mówiącą o tym, że w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej nie dokonuje się zgłoszeń INTRASTAT, gdy nie są wykonywane czynności podlegające obowiązkowi raportowania. Jedynie brzmienie przepisu zostało przeredagowane i doszczegółowione.

Brzmienie § 4 i § 5 odzwierciedla obecne brzmienie tych przepisów.

§ 6 otrzymał nowe brzmienie. Zmiana ta jest podyktowana koniecznością dostosowania regulacji do nowych zasad dokonywania zgłoszeń INTRASTAT oraz zmiany brzmienia art. 99 ust. 2 ustawy Prawo celne, dotyczącego przedstawicielstwa w sprawach INTRASTAT. Zgodnie z art. 97 pkt 1 ustawy Prawo celne zgłoszenie INTRASTAT jest rozumiane jako przekazanie organom celnym w formie elektronicznej, sporządzonych w określony sposób informacji dla celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii. Zgłoszenie w formie elektronicznej dokonywane jest z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, udostępnionego do tego celu przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych (podsystem AIS/INTRASTAT). W celu zapewnienia właściwej obsługi zgłoszenia konieczne jest dokonanie rejestracji powiązania pomiędzy osobą zobowiązaną a osobą przesyłającą zgłoszenie. Z tego powodu rejestracji powiązania oraz przedstawienia upoważnienia w przypadku, gdy zgłoszenie INTRASTAT jest dokonywane przez przedstawiciela, należy dokonać przed przesłaniem pierwszego zgłoszenia INTRASTAT.

Brzmienie § 7 rozporządzenia, podobnie jak § 6 zostało dostosowane do nowych zasad dokonywania zgłoszeń INTRASTAT.

§ 8 rozporządzenia otrzymał nowe brzmienia z następujących przyczyn. Anulowanie zgłoszenia INTRASTAT dokonane omyłkowo jest czynnością materialno-techniczną, która może zostać dokonana samodzielnie przez osobę zobowiązaną z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. Zgłoszenie to może również zostać anulowane przez organ celny, na wniosek osoby zobowiązanej lub z urzędu. Informacja o anulowaniu zgłoszenia INTRASTAT przekazywana jest osobie zobowiązanej.

W art. 98 ust. 2 pkt 1 ustawy prawo celne zawarto upoważnienie do określenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych przypadków, kiedy korekta zgłoszenia nie jest wymagana. W związku z powyższym zostało zmienione brzmienie § 9 rozporządzenia poprzez wyłączenie z niego zapisów określających warunki progowe, od spełnienia których wymagane jest złożenie korekty zgłoszenia. Zapisy te, po odpowiednim przeredagowaniu zostały umieszczone w § 10 rozporządzenia, określającym przypadki, kiedy

korekty zgłoszenia nie dokonuje się. Dzięki temu uzyskano jasny katalog przypadków, w których nie jest wymagane złożenie korekty zgłoszenia.

Brzmienie § 11 rozporządzenia zostało dostosowane do zmiany regulacji w ustawie Prawo celne – obecnie został wprowadzony obowiązek dokonywania zgłoszeń INTRASTAT wyłącznie w postaci elektronicznej. Zgodnie z brzmieniem art. 10a ust. 1 Prawa celnego wymiana informacji z organami celnymi drogą elektroniczną, w szczególności deklaracji lub zgłoszeń, dokonywana jest poprzez Platformę Usług Elektronicznych Służby Celnej, zwaną dalej „PUESC”. Natomiast w ust. 2 postanowiono, że wymiana informacji, o której mowa w ust. 1 wymaga uprzedniej rejestracji na PUESC oraz przedstawienia organowi celnemu dokumentu potwierdzającego zakres uprawnień do korzystania z oferowanych na PUESC usług.

Rozdział 3 otrzymał tytuł zgodny z brzmieniem określonym w § 1 pkt 2 rozporządzenia.

§ 12 rozporządzenia określa podstawowe wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie INTRASTAT i korekta zgłoszenia. Dokument elektroniczny należy sporządzić zgodnie ze specyfikacją XML i podpisać w sposób określony w art. 10 b ust. 1 Prawa celnego.

Brzmienie § 13 odzwierciedla brzmienie dotychczasowego § 14. Zmieniła się jedynie numeracja regulacji w związku z rezygnacją z dotychczasowego § 12, który dopuszczał stosowanie kodu identyfikacyjnego zastępującego podpis elektroniczny.

Również regulacje zawarte w § 14–21 zostały wprost przeniesione z dotychczasowego rozporządzenia, a zmiany w nich zawarte uwzględniają jedynie zmiany w numeracji odpowiednich przepisów.

Brzmienie § 22 stanowi odzwierciedlenie brzmienia dotychczasowego § 24 z uwzględnieniem zmian wynikających z konieczności dostosowania zapisów do nowych zasad dokonywania zgłoszeń INTRASTAT. Z uwagi na brak dokumentów w formie papierowej, wszelkie adnotacje dotychczas na nich nanoszone będą nanoszone w systemie teleinformatycznym.

§ 23 jest odzwierciedleniem brzmienia dotychczasowego § 25 rozporządzenia. Brzmienie zostało jedynie dostosowane do zmienionego brzmienia art. 100 ustawy Prawo celne.

§ 24 i § 25 są odzwierciedleniem obecnie obowiązujących § 26 i § 26 a, określających właściwość miejscową organów celnych w sprawach dotyczących zgłoszeń INTRASTAT.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Reguluje on kwestie, które pozostają w gestii prawa krajowego państw członkowskich Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych, w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie, z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem rozporządzenia, w trybie określonym w art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa będzie analizowana podczas procesu konsultacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie zgłoszeń INTRASTAT.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu, Szef Służby Celnej, Marian Banaś</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Beata Czarnecka – ekspert Służby Celnej w Departamencie Ceł, tel. 694 30 57, e-mail: beata.czarnecka@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 12 kwietnia 2016 r.</p> <p>Źródło: Inne Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac 99</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?			
Niejednolitość zasad dokonywania zgłoszeń INTRASTAT oraz zasad ustanawiania przedstawicielstwa w stosunku do zasad obowiązujących przy dokonywaniu zgłoszeń celnych. Dostosowanie przepisów do zmienionych regulacji w ustawie Prawo celne.			
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt			
Rezygnacja z papierowej postaci zgłoszenia INTRASTAT. Umożliwienie dokonywania zgłoszeń INTRASTAT w imieniu osób zobowiązanych przez przedstawicieli ustanawianych na zasadach obowiązujących przy dokonywaniu zgłoszeń celnych.			
3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			
Brak jednolitego rozwiązania w UE dotyczącego formy zgłoszenia INTRASTAT. Podobnie w zakresie przedstawicielstwa. Jednak podczas wizyt roboczych odbytych w Departamencie INTRASTAT Fińskiej Administracji Celnej oraz w Wydziale INTRASTAT Irlandzkiej Administracji Podatkowo-Celnej stwierdzono, że w krajach tych nie ma formalnych wymogów ograniczających wybór przedstawicieli osoby zobowiązanej do określonego katalogu osób trzecich. Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga, że przyjęcie w danym państwie Unii Europejskiej określonego rozwiązania przedmiotowej sprawy – to materia, której rozstrzygnięcie zależy wyłącznie od decyzji zainteresowanych państw.			
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby zobowiązane do dokonywania zgłoszeń INTRASTAT	Ok. 23 000	Dane własne	Proponowana zmiana niesie ze sobą korzyści zarówno dla osób zobowiązanych, jak też organów celnych. Forma elektroniczna zgłoszenia INTRASTAT jest już w praktyce szeroko stosowana przez zgłaszających. W 2015 r. dokonano ponad 99 % zgłoszeń INTRASTAT w formie elektronicznej przesyłając je poprzez stronę www, za pomocą poczty elektronicznej oraz na nośnikach danych, a prawie 95 % deklaracji przekazano w formie komunikatu z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. Mając na uwadze stale zwiększający się poziom elektroniczności oraz fakt, że do dokonywania zgłoszeń

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe							
Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
Niemierzalne							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu							
☒ nie dotyczy							
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
9. Wpływ na rynek pracy							
Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.							
10. Wpływ na pozostałe obszary							
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe		☒ informatyzacja ☐ zdrowie			

Omówienie wpływu	Przejsie na elektroniczną form obslu zgloszenia INTRASTAT oznacza pełną automatyzacj obslu deklaracji, co przeklada się na szybszy przebieg procedury oraz skrocenie czasu oczekiwania przez zgloszajcego na otrzymanie informacji dotyczącej konkretnego zgloszenia. Ponadto podkrelenia wymaga, że dla osób zobowiązanych do dokonywania zglosze INTRASTAT forma elektroniczna będzie stanowiła znacznie dogodniejszą i efektywniejszą, również z przyczyn finansowych, form dokonywania zgloszenia. Proces przygotowania zgloszenia w formie papierowej i przeslania poczt tradycyjną jest znacznie dluszy i kosztowniejszy ni przeslanie zgloszenia w formie elektronicznej.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planowane wejście w życie rozporządzenia to 14 dni po dniu ogloszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ze względu na specyfikę materii stanowiącej przedmiot projektu rozporządzenia nie planuje się ewaluacji.	
13. Zaczniki (istotne dokumenty rdlowe, badania, analizy itp.)	
Nie dotyczy	